

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενά τῶν παλαιότα-
των Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum Authorum
Georgica, Bucolica, & Gno-
mica p̄emata quae super-
sunt.*

Accessit hanc editioni

Is. Horriboni Theoricarum
Lectionum libellus
Cetera sequentes paginae indi-
cant.

Sumptibus Ioannis de Tournes
Reip. & Academię Typographi.

M. D C. X X X I X.

TYPOGRAPHVS LECTORI

beneuolo S.

Ne sis nescius, lector, quod in hac nostra editione, prater
ea qua in prioribus habuisti, sit praestitum, paucis rem habeo:

Primum Graeca ut quam emendatissime ederentur o-
peram studiose dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa sumus me-
hora.

Tertio quadam adiunximus carmina partim Theocri-
ti, partim aliorum poetarum, qua in prioribus deerant: qua-
dam etiam quae in nullis reperias.

Musae quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum adesse visum est.

Postremo Isaei Horiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quam emendantur, quam expli-
cantur.

D. CRISPINI de sua editione

disce.

Si deus est paucis quae, plurima dicere, & apte:

Quia nec etiam insignis claudere multa libror?

OECONOMICA TOTIVS

OPERIS PRÆFA-

TIO,

IOANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiescendi grana excurrere? Sane
fuit ea mihi iam dudum in promo-
uendis (quod potui) literarum stu-
diis voluntas, ut quum à grauioribus illis, imò pri-
maris Ausibus edendis origi quid superesset, se-
cundariis quæ ad humanitatem pertinent, impende-
rem. Maximè verò iis qui viciniore origini, ut Pla-
to monet in Phædo, minus attractarum sordium
habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus idem ef-
ficiunt, quod pictores præstant suis pigmentis can-
doris ac ruboris & aliis cuiusque generis coloribus
scitè omnino adhibitis & eleganter. At quum supe-
rioribus annis ab Homero Poetarum principe ce-
ptum esset, nunc alterum ab illo Hesiodum, Aferum
illi præcipuum, Theognidem quoque & Phocylum
Theocritum aliòque primarios Poetas qui ob ex-
cellentiam & exquiritæ descriptionis dotes veritatem
ferre potuerunt, & profsequi non inuicendum duximus
ea forma quæ & in & foris oblectet nec impediat
circumgestantem. Duximus quidem eos veluti in

O E C O N O M I A

res operibus τοῖς σωζομένοις: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδύλλιοις, ἐξέφω: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γυμνασίου hac exiguitate dedimus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstra-
bit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pleribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun-
dam horum Poëtarum lectionem remoret, aut vere-
cundiz terminos nimia commendatione transi-
liam. Spero equidem susceptum hunc laborem in-
que eo doctorum virorum præstitam operam atque
industriam studiosis nec inutilem nec ingrati-
furam, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter
expressa est, omnis est regione coniuncta deur:
tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sine
quæ necessaria erant, huiusque entitidioli modolo
potissimum conueniebant.

Aique ut ingenuè semper agnouimus à quibus
profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in
his Poëtas citata extant, pleraque nobis benignè
communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè at-
que Latine doctissimus: multa etiam apud B. Mar-
cuardum contulit C. Auberius Triumcarius, præ-
sertim in iis quæ Simmiae Rhodio attribuantur quæ
præterquam quòd sunt αἰνίγματα arbitratu veteris
Auctoris efficta corruptissima erant Ioannes Pedia-
mus Theocrici Σύγγραμματα declaraturus, quauis dif-
ficultatibus afficeretur, antè iustificatus est his ver-
bis: τὸ δὲ τ' Θηκεῖται σὶ ἐργῶ αἰνίγματα καὶ δύσιν, διὰ
τὴν τῶν ἑρ' μεταρ' ἴφην πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀπερὶσταῖς τ'
μημονεθῆναι ἱστορῶν ἱκανῶς, καὶ τὸ ἰν' εἶπε τ' σιωπῶ-
ντας καὶ ταῦτα μὴ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σιωπῶντος ἀπὸ τῶν
ἐκφωτῶν ποικίλῃ ἱμνοποιοῦσαν ἀσάφει. Quæ sanè præfa-
tio æquius de Quo, Alis, ac Securi, ænigmatibus Sim-
miae

TOTIVS OPERIS.

mae commentis prædici vsurparique merito pos-
sent. Hæc verò breuibus idcirco non abs te præfa-
mur, vt intelligant studiosi adolescentes, perexiguos
quidem dari hos libellos, sed repletos tanta Poeta-
rum veterum gaxa, tum multiplici rerum sententia-
rumque grauitate ac varietate plenos, vt maiora vo-
lamina non solum operarum ex operis difficultate
superent, verum etiam vtilitatem grato compendio
(his præsertim temporibus alloqui perturbatissi-
mis) coniunctam habeant.

POETARVM QVI TRIBVS
distinctis libris, vno tamen indexe com-
prehenduntur, cata-
logus.

I.

GEORGICA MESIODI ASCRAEI, OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius au-
toritas tanta erat vt ipsius carmina tanquam ora-
cula & ἀξιόματα quædam communi sermone vs-
surparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de criti-
ca* quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere
an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

DE CONOMIA

Annotationes in *Εἰς τὴν Ἠμῖαν*, Philippo Mel. poetissimum, Fufio & Garbino debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiarie descriptio nobis à D. Porro Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

II.

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poëtica principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecti dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* excusus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Herodes* qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ principio ob oculos posuit,

Tuget tu patula recubans sub tegmine fagi. &c.

V. Vinsæmus alique hæc Eidyllia exposuerunt:

SIMMIE RHODII.

ΟΥΥΜ. ΑΛΑΣ. ΣΕΥΡΙΜ

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aubrius.

ΜΟΧΙ Syracusij.

ΒΙΟΝΙΣ Sarnynzi Eidyllia, ex A. Mekerchi, tum ex Fui. V. fimi scriptis aucta,

ΑΥΣΟΝΙ elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Iamotio redatum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiæ annotationibus selectis E. Vincti, I. Hertelii, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolitz.

P.H.O.

TOTIVS O

PHOCLIDIS poetæ

TITHAGORÆ

SOLOMIS

TYRTÆI

SIMONIDIS

ALCIBII

ANACRONTIS

PANTALIDIS

ORPHEI

MINERVI

LYNI

CALLIMACHII

EVENI PARII

ERATOSTHENIS

MEKECRATIS

THEODIPPI

MEHERODORI

TIMOCLES

Quorum

multum magis scriptores

la non fœderis præ

(sicque Anacortes, Xenoc

thensu, Dion. Chrysostom

de Pastibus Græcia Clame

Basilus cognomento Mag

ROS POETAS I

eadem terra Enchitidis p

SENARIO RV M Libe

quoque Poëtarum sentent

Indice ad calcem illius ce

habie

ADDIT A sunt eiusdem

generis nonnulla ex vet

gatis: quorum nomina

tra

Inter his Philomela, &

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDIS poema admonitorium.

PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V. A-
metpachij aliorumq; observationibus illustrata.

SOLOONIS sententiae quae supersunt,

TYRTÆI varia,

SIMONIDIS pleraque,

RHIANI,

NAVYMACHI,

PANTASIDIS.

ORPHEI,

MIMNERMI,

LINI,

CALLIMACH,

EVENIPARII,

ERATOSTHENIS,

MENECRATIS,

POSIDIPPI,

METHRODORI.

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & oracu-
la non sine honoris praefatione citarunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, A-
thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus; ac
de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilus cognomento Magnus.

MOS POETAS INSEQUIVITVR
eadem tertia Enchiridij parte,

SENARIO RV M Libellus, continens aliorum
quoque Poëtarum sententias: quemadmodum ex
Indice ad calcem illius tertiae partis appposito con-
stabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index common-
strat.

Precor his, & Philomuse, & vestris Audiis sane.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

VI

ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣ-

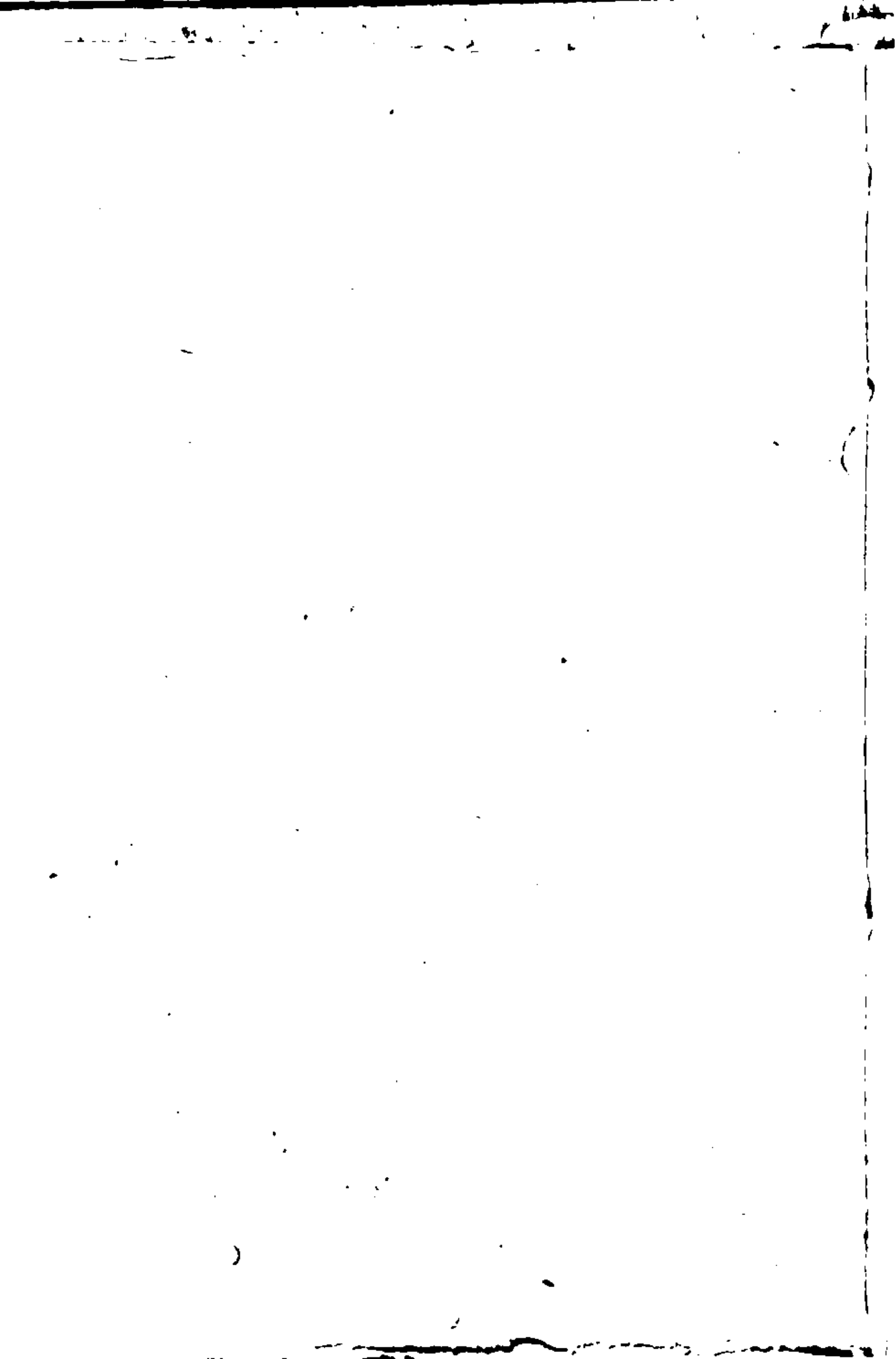
κράϊου Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

*Hesiodi Ascrei Poëta ut vetustissimi, ita
purissimi, opera quæ supersunt omnia:
Latina versione & breuibus annota-
tionibus iisque selectiss. exposita.*

ANNOTATIONES IN
Opera Hesiodi ex doctiss. virorum
scriptis collectæ.

Pag. I. ΗΣΙΟΔΟΥ. Super Homeri atque Hesiodi a-
tate, ait Gellius lib 3. cap. 14. non consentitur uter us-
tus prior: dubium tamen non est quin aliquo tempore
eodem vixerint. ΑΣΚΡΑΙΟΥ] Sacerdos fuit tem-
pli Musarum in Helicone monte Bæotia. in Ascrea
pago ad radicem eius montis Inde Virgilius, quia hunc
Pœtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est,
dixit, Ascreúmque cano Roman: per oppida car-
men ἑρπαιὸν ἑρπαιῶν. Non dubium est quin idem Virg.
initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit hoc
versu, Quid faciat læras segetes: quo fidere ter-
ram, &c

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam
per Opera significat agriculturam: esse artem qua non
inerti otio aut alieno sumptu sed ipsa actione peragatur.
Per Dies autem innuit suo tempore singula faciunda
esse. In prioris scilicet Operum libro ad laborem ad-
hortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia praece-
pta de moribus trad. t, ad iustitiam & pietatem colen-
dam. iniustitiam verò & ignaviam vitandam. In secun-
do autem artem agricultura trad. t. Duo ergo agri. pri-
mum, ut voluntarium habeat agricolam: acinde vipe-
rium.

V. 1. Ἰαδοῦ. Duplicem innovatioem ponit: prior hac ad
Musas, posterior [v. 8.] ad lucem dirigitur, ut in Perse
patre decendo sit auxiliator.

ANNOT. IN

- V. 1. Οἱ τι δὴ] Enumerat pias quasdam sententias de
Dio. Porro in ἔν ποτε intelligi ἔν ποτ, more Attico, ut
fit di ἔν ἔν ποτ, quomodo cur: quod nonnulli interroga-
tione, alij verò absque interrogatione intelligunt. Alij
non minus commode exponunt, di ἔν, vel ἔν ἔν δὴ δὴ,
secundum quem Iovem gubernantur homines. & τὸν
& τὸν: differunt ut apud Latinos loquor & dico: est
enim τὸν de quo magna fama est: τὸν autem ho-
noratus, & ad certam functionem & dignitatem assump-
tus.
- V. 5. Πῶς ὡς] Contrahio est in voce πῶς ut Iliad. p. Vir-
gil quisque dixit salutaria pro alucaria. A sopus (teste
Luertio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit,
τὸν ὡς ὡς πῶς πῶς, τὸν ὡς πῶς πῶς.
- V. 9. Κὶ δὴ] Inuocatio ad Iovem. Deiusdas vocat precepta
de moribus.
- V. 11. Οὐκ ἄρα] Duplicem narrat contentiorem augenda
rei familiaris, alteram vituperandam, quum per in-
iuriam & scelus cumulassent opes: alteram dignam
laude.
- V. 14. ὅτι τὸν τὸν τὸν] Ostendit non fieri per se, ut hoc
contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen
sit reus: sed per accidens, quia scilicet non possunt discer-
nere a veris expe arda ea qua falso boni speciem prae-
ferunt: idque non intra quodam fatis. V. 20. ἀπὸ τὸν τὸν,
mactem qui mactem nulli operi ad nouis, πάλιν enim
& manum & ipsum opus fatis.
- V. 24. ἀπὸ τὸν] Probat artificum inter se amulationes. Hos
duos versus Plato in Lyfide, & Aristot. Politic. &
2. Rhet. & Galenus, ad priorem noxam contentiorem
referunt. P. utarchus autem bona illi & saluari cum
P. etia nostro attribuit.
- Pag. 3. v. 3. ἔν ποτ] Alloquitur fratrem, & iam tra-
ditam doctrinam ad eius emendationem accommodat:
cumque ahortatur a contentionibus forensibus, quia
infeliciter circa eas versetur cui singula temporibus suis
promittuntur

OPERA

probatum ut affirmat. 12.
non inter se contentione
quomodo gaudemus. 13.
probatum ut affirmat. 14.
probatum ut affirmat. 15.
probatum ut affirmat. 16.
probatum ut affirmat. 17.
probatum ut affirmat. 18.
probatum ut affirmat. 19.
probatum ut affirmat. 20.
probatum ut affirmat. 21.
probatum ut affirmat. 22.
probatum ut affirmat. 23.
probatum ut affirmat. 24.
probatum ut affirmat. 25.
probatum ut affirmat. 26.
probatum ut affirmat. 27.
probatum ut affirmat. 28.
probatum ut affirmat. 29.
probatum ut affirmat. 30.
probatum ut affirmat. 31.
probatum ut affirmat. 32.
probatum ut affirmat. 33.
probatum ut affirmat. 34.
probatum ut affirmat. 35.
probatum ut affirmat. 36.
probatum ut affirmat. 37.
probatum ut affirmat. 38.
probatum ut affirmat. 39.
probatum ut affirmat. 40.
probatum ut affirmat. 41.
probatum ut affirmat. 42.
probatum ut affirmat. 43.
probatum ut affirmat. 44.
probatum ut affirmat. 45.
probatum ut affirmat. 46.
probatum ut affirmat. 47.
probatum ut affirmat. 48.
probatum ut affirmat. 49.
probatum ut affirmat. 50.
probatum ut affirmat. 51.
probatum ut affirmat. 52.
probatum ut affirmat. 53.
probatum ut affirmat. 54.
probatum ut affirmat. 55.
probatum ut affirmat. 56.
probatum ut affirmat. 57.
probatum ut affirmat. 58.
probatum ut affirmat. 59.
probatum ut affirmat. 60.
probatum ut affirmat. 61.
probatum ut affirmat. 62.
probatum ut affirmat. 63.
probatum ut affirmat. 64.
probatum ut affirmat. 65.
probatum ut affirmat. 66.
probatum ut affirmat. 67.
probatum ut affirmat. 68.
probatum ut affirmat. 69.
probatum ut affirmat. 70.
probatum ut affirmat. 71.
probatum ut affirmat. 72.
probatum ut affirmat. 73.
probatum ut affirmat. 74.
probatum ut affirmat. 75.
probatum ut affirmat. 76.
probatum ut affirmat. 77.
probatum ut affirmat. 78.
probatum ut affirmat. 79.
probatum ut affirmat. 80.
probatum ut affirmat. 81.
probatum ut affirmat. 82.
probatum ut affirmat. 83.
probatum ut affirmat. 84.
probatum ut affirmat. 85.
probatum ut affirmat. 86.
probatum ut affirmat. 87.
probatum ut affirmat. 88.
probatum ut affirmat. 89.
probatum ut affirmat. 90.
probatum ut affirmat. 91.
probatum ut affirmat. 92.
probatum ut affirmat. 93.
probatum ut affirmat. 94.
probatum ut affirmat. 95.
probatum ut affirmat. 96.
probatum ut affirmat. 97.
probatum ut affirmat. 98.
probatum ut affirmat. 99.
probatum ut affirmat. 100.

prohontem non adferunt. κακόχαρις. epitheton aptissi-
mum inbenigna contentione, quia mala gaudet, vel
quò mal' ea gaudeant. v. 6. ἄπην.] absque aspiratione,
pro ὁσόντι. alij legunt ἄπην, i. tempus. v. 9. Τὴν κακο-
ποίησιν.] concessio ironica: Quando dicatues, & abundas
iam te familiari, nec animus à malo revocari potest, age
per me lacesis litiges quandiu voles.

V. 14. ἀπαιζέων.] Βασιλῆας vocat praefectos singularum
urbium, quemadmodum & Homerus.

V. 16. Νήπιος.] Mediocritatem commendat, & redarguit
iudices & gubernatores qui indulgent suae cupiditati-
bus, & à vita fragilitatis digredimur ad πᾶς. Ζίαν
iniustitiam: & offendit primò ipsos ignorare vim & u-
tilitatem iniustitiae longè potius quàm iniustitia &
πᾶς Ζίαν: deinde etiam non considerare quanta sit
commoditas tenuis & fragilis victus. Intelligit ergo
per αὐτὸν, medium inter lucrum & damnum, quod est
iustum, & honestius atque utilius πᾶς τῆς, i. totis, quae
sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plat.
1. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocritate in statibus
civilibus amplectenda.

V. 18. Ῥοί' ἑαυτὸς δὲ ἵχθιοι.] Pro δὲ ἵχθιοι, occuluerunt.
Causam huius ignorantiae ostendit esse voluntatem Dei,
qui voluerit abscondi ab intelligentia communi homi-
num hanc faciliorem vitam rationem.

V. 19. Πυθίως.] Illius primae & melioris vitae rationem
commendat, ita ut ostendat in ea servata posse faciliè
quemque non admodum indastrium vel unius diei la-
bore efficere quod sufficiat in integrum annum.

V. 21. πιδάλιον.] Quidam non pronant gubernaculo, sed
pro pium. fluminaque pro aratro accipiunt. Solent autem
rursus instrumenta lignea super funosa laquearia col-
locare, ut firmius ea corroboret & induret.

V. 23. Ἀλλὰ Ζῶε.] Longam fabulam recenset de Pandora,
qua docet Ionem iratum abdidisse ignem, i. verita-
tem, qua penitus abfusa est in natura. Sed cum Pro-

A N N O T. I N

metheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Iupiter Pandoram id est voluptatem, qua multa rebus opus habet, augereque quotidie sumptus, & quamvis multa modis abblatantur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheum autem, id est, sapiens aliquis monitor vel ratio, vetat recipere voluptatem: at Epimetheus id est, sensus, non oscitans rationi, noxiam voluptatem in animum recipit, sed sero recepisse pœnitet. Quoniam paulò aliter exponunt, ut mox patet. Hoc pœnitet q. deinde dicitur, & proficiens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur ut humani ingenij

V. 26. ἔπειτα.] Iupiter abscendit ignem, cuius beneficio fieri omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut artificum viverent homines.

V. 28. ἔπειτα α.] Ignem feruam optime seruare auctor est Plinius lib. 3 cap. 12.

V. 31. καὶ δὲ.] Est quedam ueterum maxime approbatio. Pulchre hic notatur ingenij oscuritas & induritia, & inconsiderata in se confusio suorum conatuum laetitia.

V. 34. εἰς ἡμᾶς.] Ea fere est humanarum rerum conditio, ut illa ipsa cupiditates qua omni generis mala secum trahunt, nos delibent.

V. 36. ἀφ' ὧν.] Recenset iam quomodo Pandora condita sit. Al. Garbini sensum huius fabula sic explicat: Hominem prius habuisse sinceriores & puriores naturam simplicioremque vixisse. Postquam verò lasciuia menti ipsius contra voluntatem Dei, si uultu ingenij & cognitionis vim excitatiorem, inde quasi transformatur in aliam naturam & naturam corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus celestibus, sed quibus corporea fœce contaminata, mens humana & ipsa ex consortii contaminata, varie abutatur ad lasciuiam & luxuriam variam animi & inuentiarum: & hoc sub sp. & specie boni, & vita meliori, sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & inuentum

fin. totum

stultorum magistro, experietur contrariam esse suam ef-
fectum: solâque spe reliqua sustentetur in perpetua, anxie-
tate animi. Taterum si de voluptate hac potius libeat
intelligere, dicemus Poëtam hic significare non unum
esse genus voluptatis.

Pag. 5. v. 6. καὶ πειθοῖ.] Indefessam cupiditatem superandi
 alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut
 vehementer ametur. γυμνάσιον, vox apta meditationibus
 & curis, qua ad satietatem usque arrodunt & absum-
 unt membra: sicut se à videre est ingeniosos, pallidos
 & extenuatos esse. v. 7. ἢ δειδύμῃ] Impudentiam in-
 telligis, qua utrique interpretationi quam attulimus
 commodè applicari potest. Solent enim homines vo-upta-
 tibus dediti nullam prorsus honestati rationem habere:
 itémque negotiatores, & πλεονέκται variis artibus &
 dolo lucrum captare.

¶. 12. Zōon.] Hoc potest de bellicis deabus intelligi.

V. 13. 4uqj.] Teu den eloque na est

7.11 [Aristoteles.] Quidam[ut ante monachos] voluptatem exponunt, Alij uariam quandam ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cum n. si. ipsum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam diuini dotibus sit ornata: sed hoc fit per accidens, vitio natura. alioquin intelligit se o. ceteri, qui discedunt a simplicitatis rectitudine. & qui curiosi sunt.

2. d' Emund. 3.] Mutatur donum ad Enneitha, & recipitur. Nam pars inferitur cupiditatem & affectionem qua est sic Epimeithens, id est. ut animi humani inconsiderata & praecepta, non sequitur per erantque parti superiori meliori &que mentis & rationis qua est deum re, animi hominis. Ideoque specie huius boni deceptus, postea noxium compertus. (sic) & comp. per se. sic R. d' ergo Horatius, —————. non comp. a dolore & luptas.

7.31. $N_{\alpha\beta\gamma\delta} = 0$. Ha dua particula quamvis idem

ANOTIN

denotent, intendunt tamen hic significationem.

v. 33. Αἰψα.] *proxime hic pro malo externo accipitur.*

v. 14. Αἰψα.] *Proverb. γυναικὶν ἡ δόξα. Mulier, id est, appetitiva & seminea affectu, & publice indulgentia δεικνύμενη & ὑπακούουσα, atque cu petuēne, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandora, i corporis & animi humani statim quasi ex aratro Aeli venti & impetus affectuum, Quā data porta ruit, & terras turbine perfluit. & nusquam non pervadunt & nihil non moluntur. Quod tamen spes remansit significat neminem tam desperaturum esse quin aliquando speret. Ouid. V. uere spe vidi qui mortuus erat.*

Par. 7. v. 1. ποῖα βυδὸς.] *Ratio soli spes in oye de reliqua. Magnum certe Dei donum spes, quo solo efficitur homines inter tot arumnas sustentantur & aluntur. & sine cuius continente omnia non solum facta, sed etiam consummatissima sunt.*

v. 10. Εἰ δ' ἐστὶ δε.] *Quemque aetates eam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri. & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem aetatum omnes fere Latini Poeta imitati sunt, ἐκτενέως ὅσω. Non sicut expositionem ordinis factam & integram, neque tamen prolixam.*

v. 12. Κούρη.] *Aureum (ut inquit Plato) propter praestantiam naturae morum & vitae v. 16. ἄν.] Cognoverat fuisse Poeta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hac dicit.*

v. 16. ἐστὶ δ' ἄν.] *Ἰστορεῖ sacra epula. v. 19. δαίμονες.] Hac omnia non multum discrepant ab illa qua sacra scriptura tradit de bonis Angelis.*

v. 30. ἀργυρεῖ.] *Alterum fœculum describit per suas circumstantias, quod Argentum vocat, & eo deterius priore fuisse ostendit. quo argentum est vilius auro.*

v. 35. πῦρ γάρ, vocat mediam aetatem. qua Graecis ἀνδρῶν

O T E

in dicitur.
Pag. 1. v. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. & 101. & 102. & 103. & 104. & 105. & 106. & 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519. & 520. & 521. & 522. & 523. & 524. & 525. & 526. & 527. & 528. & 529. & 530. & 531. & 532. & 533. & 534. & 535. & 536. & 537. & 538. & 539. & 540. & 541. & 542. & 543. & 544. & 545. & 546. & 547. & 548. & 549. & 550. & 551. & 552. & 553. & 554. & 555. & 556. & 557. & 558. & 559. & 560. & 561. & 562. & 563. & 564. & 565. & 566. & 567. & 568. & 569. & 570. & 571. & 572. & 573. & 574. & 575. & 576. & 577. & 578. & 579. & 580. & 581. & 582. & 583. & 584. & 585. & 586. & 587. & 588. & 589. & 590. & 591. & 592. & 593. & 594. & 595. & 596. & 597. & 598. & 599. & 600. & 601. & 602. & 603. & 604. & 605. & 606. & 607. & 608. & 609. & 610. & 611. & 612. & 613. & 614. & 615. & 616. & 617. & 618. & 619. & 620. & 621. & 622. & 623. & 624. & 625. & 626. & 627. & 628. & 629. & 630. & 631. & 632. & 633. & 634. & 635. & 636. & 637. & 638. & 639. & 640. & 641. & 642. & 643. & 644. & 645. & 646. & 647. & 648. & 649. & 650. & 651. & 652. & 653. & 654. & 655. & 656. & 657. & 658. & 659. & 660. & 661. & 662. & 663. & 664. & 665. & 666. & 667. & 668. & 669. & 670. & 671. & 672. & 673. & 674. & 675. & 676. & 677. & 678. & 679. & 680. & 681. & 682. & 683. & 684. & 685. & 686. & 687. & 688. & 689. & 690. & 691. & 692. & 693. & 694. & 695. & 696. & 697. & 698. & 699. & 700. & 701. & 702. & 703. & 704. & 705. & 706. & 707. & 708. & 709. & 710. & 711. & 712. & 713. & 714. & 715. & 716. & 717. & 718. & 719. & 720. & 721. & 722. & 723. & 724. & 725. & 726. & 727. & 728. & 729. & 730. & 731. & 732. & 733. & 734. & 735. & 736. & 737. & 738. & 739. & 740. & 741. & 742. & 743. & 744. & 745. & 746. & 747. & 748. & 749. & 750. & 751. & 752. & 753. & 754. & 755. & 756. & 757. & 758. & 759. & 760. & 761. & 762. & 763. & 764. & 765. & 766. & 767. & 768. & 769. & 770. & 771. & 772. & 773. & 774. & 775. & 776. & 777. & 778. & 779. & 780. & 781. & 782. & 783. & 784. & 785. & 786. & 787. & 788. & 789. & 790. & 791. & 792. & 793. & 794. & 795. & 796. & 797. & 798. & 799. & 800. & 801. & 802. & 803. & 804. & 805. & 806. & 807. & 808. & 809. & 810. & 811. & 812. & 813. & 814. & 815. & 816. & 817. & 818. & 819. & 820. & 821. & 822. & 823. & 824. & 825. & 826. & 827. & 828. & 829. & 830. & 831. & 832. & 833. & 834. & 835. & 836. & 837. & 838. & 839. & 840. & 841. & 842. & 843. & 844. & 845. & 846. & 847. & 848. & 849. & 850. & 851. & 852. & 853. & 854. & 855. & 856. & 857. & 858. & 859. & 860. & 861. & 862. & 863. & 864. & 865. & 866. & 867. & 868. & 869. & 870. & 871. & 872. & 873. & 874. & 875. & 876. & 877. & 878. & 879. & 880. & 881. & 882. & 883. & 884. & 885. & 886. & 887. & 888. & 889. & 890. & 891. & 892. & 893. & 894. & 895. & 896. & 897. & 898. & 899. & 900. & 901. & 902. & 903. & 904. & 905. & 906. & 907. & 908. & 909. & 910. & 911. & 912. & 913. & 914. & 915. & 916. & 917. & 918. & 919. & 920. & 921. & 922. & 923. & 924. & 925. & 926. & 927. & 928. & 929. & 930. & 931. & 932. & 933. & 934. & 935. & 936. & 937. & 938. & 939. & 940. & 941. & 942. & 943. & 944. & 945. & 946. & 947. & 948. & 949. & 950. & 951. & 952. & 953. & 954. & 955. & 956. & 957. & 958. & 959. & 960. & 961. & 962. & 963. & 964. & 965. & 966. & 967. & 968. & 969. & 970. & 971. & 972. & 973. & 974. & 975. & 976. & 977. & 978. & 979. & 980. & 981. & 982. & 983. & 984. & 985. & 986. & 987. & 988. & 989. & 990. & 991. & 992. & 993. & 994. & 995. & 996. & 997. & 998. & 999. & 1000. & 1001. & 1002. & 1003. & 1004. & 1005. & 1006. & 1007. & 1008. & 1009. & 1010. & 1011. & 1012. & 1013. & 1014. & 1015. & 1016. & 1017. & 1018. & 1019. & 1020. & 1021. & 1022. & 1023. & 1024. & 1025. & 1026. & 1027. & 1028. & 1029. & 1030. & 1031. & 1032. & 1033. & 1034. & 1035. & 1036. & 1037. & 1038. & 1039. & 1040. & 1041. & 1042. & 1043. & 1044. & 1045. & 1046. & 1047. & 1048. & 1049. & 1050. & 1051. & 1052. & 1053. & 1054. & 1055. & 1056. & 1057. & 1058. & 1059. & 1060. & 1061. & 1062. & 1063. & 1064. & 1065. & 1066. & 1067. & 1068. & 1069. & 1070. & 1071. & 1072. & 1073. & 1074. & 1075. & 1076. & 1077. & 1078. & 1079. & 1080. & 1081. & 1082. & 1083. & 1084. & 1085. & 1086. & 1087. & 1088. & 1089. & 1090. & 1091. & 1092. & 1093. & 1094. & 1095. & 1096. & 1097. & 1098. & 1099. & 1100. & 1101. & 1102. & 1103. & 1104. & 1105. & 1106. & 1107. & 1108. & 1109. & 1110. & 1111. & 1112. & 1113. & 1114. & 1115. & 1116. & 1117. & 1118. & 1119. & 1120. & 1121. & 1122. & 1123. & 1124. & 1125. & 1126. & 1127. & 1128. & 1129. & 1130. & 1131. & 1132. & 1133. & 1134. & 1135. & 1136. & 1137. & 1138. & 1139. & 1140. & 1141. & 1142. & 1143. & 1144. & 1145. & 1146. & 1147. & 1148. & 1149. & 1150. & 1151. & 1152. & 1153. & 1154. & 1155. & 1156. & 1157. & 1158. & 1159. & 1160. & 1161. & 1162. & 1163. & 1164. & 1165. & 1166. & 1167. & 1168. & 1169. & 1170. & 1171. & 1172. & 1173. & 1174. & 1175. & 1176. & 1177. & 1178. & 1179. & 1180. & 1181. & 1182. & 1183. & 1184. & 1185. & 1186. & 1187. & 1188. & 1189. & 1190. & 1191. & 1192. & 1193. & 1194. & 1195. & 1196. & 1197. & 1198. & 1199. & 1200. & 1201. & 1202. & 1203. & 1204. & 1205. & 1206. & 1207. & 1208. & 1209. & 1210. & 1211. & 1212. & 1213. & 1214. & 1215. & 1216. & 1217. & 1218. & 1219. & 1220. & 1221. & 1222. & 1223. & 1224. & 1225. & 1226. & 1227. & 1228. & 1229. & 1230. & 1231. & 1232. & 1233. & 1234. & 1235. & 1236. & 1237. & 1238. & 1239. & 1240. & 1241. & 1242. & 1243. & 1244. & 1245. & 1246. & 1247. & 1248. & 1249. & 1250. & 1251. & 1252. & 1253. & 1254. & 1255. & 1256. & 1257. & 1258. & 1259. & 1260. & 1261. & 1262. & 1263. & 1264. & 1265. & 1266. & 1267. & 1268. & 1269. & 1270. & 1271. & 1272. & 1273. & 1274. & 1275. & 1276. & 1277. & 1278. & 1279. & 1280. & 1281. & 1282. & 1283. & 1284. & 1285. & 1286. & 1287. & 1288. & 1289. & 1290. & 1291. & 1292. & 1293. & 1294. & 1295. & 1296. & 1297. & 1298. & 1299. & 1300. & 1301. & 1302. & 1303. & 1304. & 1305. & 1306. & 1307. & 1308. & 1309. & 1310. & 1311. & 1312. & 1313. & 1314. & 1315. & 1316. & 1317. & 1318. & 1319. & 1320. & 1321. & 1322. & 1323. & 1324. & 1325. & 1326. & 1327. & 1328. & 1329. & 1330. & 1331. & 1332. & 1333. & 1334. & 1335. & 1336. & 1337. & 1338. & 1339. & 1340. & 1341. & 1342. & 1343. & 1344. & 1345. & 1346. & 1347. & 1348. & 1349. & 1350. & 1351. & 1352. & 1353. & 1354. & 1355. & 1356. & 1357. & 1358. & 1359. & 1360. & 1361. & 1362. & 1363. & 1364. & 1365. & 1366. & 1367. & 1368. & 1369. & 1370. & 1371. & 1372. & 1373

OPERA HES.

X

ut dicitur.

Pag. 9. v. 5. Ζῆς Κεγιδυς.] Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: deo quod ibi fuerat ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores sed tamen essent beati. & sub terra degerent.

v. 10. Ζῆς ὅς] Tertium genus hominum ari comparat, immane, ferax, & omnino Martium fortasse Gigantes intelligit v. 11. ἐκ μύκων] Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiam & feritatem animorum, ut pote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum prebantur.

v. 13. ἄδεν τι φῖτον] Non frumentum ederunt: sed primi pecudes lanierunt, & carne vesco ceperunt, quod amica magnam nefas est credendum.

v. 16. Ἀνδρείν] Quartam aetatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alij Argonauta vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum natura prestantem: & sanctis, vel quod altero tantum valente aequali essent: vel quia in natura humana, virtute divina praditi essent.

v. 29. Πάριον] Ad differentiam Thebarum Egyptiarum qua dicebantur ἱερά τοῦ Πυλίου. & illarum qua dicta sunt ἱερά τοῦ Πάριου à monte sub quo sita sunt in Sicilia.

v. 30. μῆλ' αἰ] i. propter regum ac potentiam, nam prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Et eo. la & Polyneici filij Oedipi, monomachia de regno decedentes ambo mutua vulneribus conciderunt.

Pag. 11. v. 1. Εἰ μὴ γὰρ ἐγώ.] De fortunata insula vide Plin lib. 6 cap. 12. & Homerum Odys. d.

v. 4. Μυκάτ'] Descriptio postrema & ferrea aetatis, qua moribus est pessima, impietas & depravatissima, vita qua cursu calamitosissimi vox ἀσέλγεια usurpatur. & verbaliter significat neptandi, & tamen forma non ut verbum, tribus personis. v. 12. Οὐδὲ γένος] Eleganter hunc locum expressit Ovid nec holpes ab hospite viuis, Non socer à genicio, fratrum quoque

ANNO T. I N

gratia rara est. v. 17. *ἄνθρωπος*.] *ἄνθρωπος* Postea usurpant pro intuitu, & precipue Deo & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi erant proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deum, nec parentes praediti sunt. v. 18. *ἄνθρωπος*] Atheni capitale fuit, & per illam non persolvere parentibus.

v. 19. *ἄνθρωπος*.] i. violentus, quibus ius est in manibus, qui neque ius neque leges norant. v. 21. *ἄνθρωπος*] pro *ἄνθρωπος* substant pro adiecto, ut Latinus scelus pro scelerato.

v. 25. *ἄνθρωπος*.] Iam redit ad primam propositionem de libris. Posteaquam verò praclare affertum inuidia epitheti suis descripsit, fingit Phidorem & Nemeseon deos, reliquisse terras, & nec pudore bonos avertere amplius à turpitudine, neque impio ei metum vindicta, Nemesis enim hic significat iustitiam qua ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam à Platone in Protagora tractatus fuit.

v. 31. *ἄνθρωπος*.] Narrat apologum quo notat potentiorum mores aduersus inferiores, & fatalem eiusmodi significationem qua figuratè & rectè contineat admonitionem seriā & grauem & ex vita usu positam.

v. 33. *ἄνθρωπος*.] per Lusciniam intelligi doctos homines & sapientes, vocat hanc auem *ἄνθρωπος*, propter soni & vocis varietatem.

Pag 13 v. 1. *ἄνθρωπος*.] Tyrannica vox planè promeritalis de alterius vita pro libidine statuentis.

v. 4. *ἄνθρωπος*.] Epiphonema seu *ἄνθρωπος* cuius fabula, quod monet non esse reluctandum peritioribus.

v. 1. *ἄνθρωπος*.] Primum praeceptum quo fratrem ad iustitiam colendam, & iniustitiam vitandam adhortatur. *ἄνθρωπος* opponit iniustitiam, quia pro iniustitia vniuersalis haec vox usurpatur: quannu tamen sapius accipiat pro insolentia qua comitatur diuitias.

v. 11. *ἄνθρωπος*.] Proverbialis locutio, qua significat misericordiam

0 2
manifestum
v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

O P E R A H E S.

XI

ritiam esse prudentiam qua ex malis nostris perdiscitur.
 v. 11. Αἰνῆα.] Commemoratur in collatione iustitia & iniustitia, ut hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant. Per ὅπως intelligis omnem fidei violationem.
 Per δίκας οὐδίας. lites iniquas qua falso intenduntur per calumnias & fraudes.

v. 14. πῶς.] tractus violentus quo iustitia dicitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.

v. 15. ἡ δὲ ἐμὴ] Subintelligendum fortassis xpi ἡ δὲ ἐμὴ, i. e. tuis, conventus statuta, & alia qua sunt in consuetudine civitatis.

v. 16. οἱ δὲ δίκαι.] Eruditissime insignia iustitie premia & commoda enumerat. Eadem ferè recenset Homerus in clypeo Achillis.

v. 17. Πολλὰ μὲν.] Hac sententia totidem ferè verbis est in Ecclesiaste. Sæpe universa civitas mali vitii poenas luit. ἡ πόλις αἰνῆα dicitur luere peccata.

Pag. 15. v. 4. ἡ δὲ πόλις.] Hæc & similia procul dubio ab Hebræis ex doctrina Moysi & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebra sunt huiusmodi comminationes.

v. 9. τοὺς βόλους.] Emphasis huius vicis significat eiusmodi otio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorum planè conterat, & ad nihilum redigat.

v. 11. Τὰ ὅτι.] Principes debentur ab iniustitia, i. peccatis arguentis, quorum primum est. v. 14. οἱ δὲ δίκαι, qua sententia mirè convenit cum ista, Incidit in foueam quam fecit. Alterum, v. 15. & prudentia animi aduersione diuina. Tertium, v. 27. ab absurdo, & indignitate rei.

v. 32. ὁ Πίπρον] Denno fratrem ad iniustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

Pag. 17. v. 8. τοῖς δὲ.] In sequentibus Poëta laboris & industria fructus, incommoda verò & opprobria ignorantie variis argumentis declarat. v. 9. κακόν τι.] hic pro malo interno accipitur.

v. 31. τὸ δὲ.] Argumentum à natura virtutis. Hæc enim

O P E R A H E S.

XII

μῆς. ἢ. famam. bonorum. v. 35. Εὖ μ.] De gratitudine
præcipit in referendo beneficio. μῆς. dimensum acci-
pere. vel minime

Pag. 21. v. 13. αἴθρη λιυόν] sic vocat famem ab αἴθρη,
quod nigrum aut luridum colorem inducat.

v. 18. Αἰχμή.] Extrema liberalitatis fugienda monet, ut
neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo te-
nuius est, quod sit proximum aëri: in imo faculentum est:
in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsi-
monia. v. 19. Σὺν.] Proverbum in eos qui omni su de-
mum occasione incipiunt sapere.

v. 21. Καίτε] Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam
cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel secundum quos-
dam, ut eidem cum fratre cautè agas, fide quadam in-
terposita non aperte quidem, sed quasi per locum sine of-
fensione fratris, & aliqua dissidentia tua indicatione.
v. 23. πύρρον.] De meretrice intelligit, quam modica
ea elegantia cultus sit dedita.

v. 31. Σοὶ δὲ] Conclusio generalis: vel ἔκκονδὴν ad doctri-
nam sequenti libri.

I N I I. L I B R U M.

Pag. 23. v. 1. Πλῆθὺν] Hic secundus liber continet præ-
cepta de agricultura & administratione rei familiaris.
Hoc autem loco primum per ortum & occasum Pleia-
dum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis
maritimis quàm à mari remotis. Sunt autem Pleiades
7. stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Syde-
rum autem ortum & occasum tribus modis aduertit
agricola. Quod soli orienti coaritur coariditque, κορυ-
κῶς: oriri vel cadere dicitur. Quod soli occidenti, χρο-
κῶς. Quod autem soli aduentu, abituve occultatur
aut emergit, ἡλικῶς. Quando igitur Pleiades man-
ante Sole ortum conspiciuntur, quod sit mense Iunio,
messis inchoari vult. Quando autem mane sub terram
descendunt [quod sit mense Novembre] arationis tem-
pus adesse dicit.

ANNOT. IN

v.3. Αἰδὴ] Occulantur 40 dies & noctes propter vicinitatem solis, Taurum & Geminos peragranu: quod est à Maio usque ad Iunium v.4 ἀεὶ πλεῖον] Epiib. anni, à περὶ μὲν, i. exiitio: vel πολίε, verio: vel ἀεὶ πλεον, v.7. ἄγχι] Palustrem terram significat. v.9. γυμνὸν] vult ut bos labores perficiat maturè & ante faustitiam hy-mis, atque sollicitè & festinanter, ad exerantem & eius molestias vitandas.

v.11. τοῖς.] Alij fortassè melius τὸ μὲν legunt id est oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: Nonnulli etiam de modula & cantu mendicorum intelligunt.

v.24. κτήλη] simulam intelligit iure acquisitam: Avistoteles tamen initio Oeconomici sui ad uxorem refert. v.28. ἑννῆμην] ab ἑννὶ postremus dies mensis.

Pag 25. v.5. Σείει] Stella est in ore canis maiore ad latius Austri vicina Leoni, dicta quòd nimio calore exaret & debilitet vires humanas.

v.7. πλείον] Vbi sol accesserit Scorpionem, Canicula manè aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, confpicitur, orto autem sole statim labitur sub terram

v.11. Per ὄλιον ἀεὶ πὸ δλω quidam intelligunt mortarium vivum pedum, quo veteres usi sunt pro mola

v.14. δὲ χερσὶν] à δῶρον, i. palma, quòd munusculum datio δῶρον appellatur, id autem geritur per palmam manus.

v.18. Ἄθλιον] Sic vocat Cererem quòd ipsa Athenienses, ad idque omnes homines de frugibus docuerit.

v.27. Ἀντόγυν] arastrum quod habet dentale solidum & adnatum non affixum: vel quod non sit planè elaboratum, sed usque ad dentale. v.30. ἐκτάβλαμον.] ovis morsum à βλήμης, morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cena: vel cui opus sit pane cuius quadrantes edendi bona sua pariter consistant.

v.31. Ος κ'] Etatis quam in sermo requirit, rationes ad id admodum gravis, scilicet quæ malum fieri esse in matu-

ritate

ANNO T. I N

da oratione, quod tempestates varia sint pro voluntate
Iovis.

Pag. 29 v. 2. Ηυθ.] Polychra Verbi descriptio est

v. 9 Παρ δ.] Præter i mēpretandum non a. cede. Montes
enim diligentem agricolam ne vel tempus hybernū,
more vniū o. i. s. f. & manū us consubulationibus trans-
gat, sed etiam rem familiarem promouere studeat.
Per χαλκον & οὐχὲν intelligit officinas ferrarias, in quas
antiquitus in Græcia pauperiores & otiosi solebant con-
uenire ad collationes frivolas sicut apud Romanos in
tensurina. Pro οὐχὲν δὲ α, ut constat versus quidam le-
gunt οὐχὲν δὲ α, neutro genere in locis calidis, ab α-
λες. Αἱ γὰρ quondam dicebantur consuetudine Philoso-
phorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus le-
niſſimis agitabatur, factum est ut mendicorum conuen-
tus etiam hoc nomine vocarentur, atque inde etiam ipsa
nuxa & οὐχὲν dicta sunt.

v. 13 λυτὰ δ.] Aristot. i. scilicet. Probl. scribit fame diutina
laborantibus pedes intumescere Superiores autem partes
eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit
Poeta cum inl'et canere. ne pedem intumefactum tenui
manu demulcere oporteat. v. 14. Πλάξ] Verissimum
est Columella ad idem, Homines nihil agendo male
agere discunt v. 2. Μῶν] Hyema tempus, & men-
sem Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter
describit. Λύκαιος, mensis Ianuarius est. Lenas enim
Bacchi soror & Pythia sub id tempus agebantur, cum
vini primitias libabant. Βίος γὰρ vocat frigora, qua adu-
runt & excoriant etiam ipsos boves. v. 3. Οὐχὲν] Na-
turam vini. fectus Borea prolixè declarat. v. 34. Εὐχα-
λόν.] inclinatum, contrarium vel properantem in inceſ-
ſu. quamlibet alioqui tardum. v. 36. Η γὰρ δὲ α.] Curam
virginum in honestioribus familiis exponit, qua domi as-
ſervabantur, nec in publicum prodibant.

Pag. 11 v. 4. ἔτ' αἰόσει.] Polyph: hac natura est. teste
Plin. lib. 9 cap. 19. ut fame laborant sibi pedes arrodant,
quo

OPERA

que maxime in Græcia
v. 1. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 2. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 3. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 4. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 5. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 6. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 7. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 8. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 9. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 10. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 11. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 12. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 13. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 14. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 15. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 16. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 17. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 18. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 19. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 20. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 21. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 22. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 23. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 24. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 25. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 26. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 27. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 28. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 29. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 30. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 31. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 32. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 33. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 34. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 35. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 36. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 37. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 38. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 39. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 40. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 41. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 42. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 43. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 44. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 45. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 46. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 47. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 48. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 49. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.
v. 50. γὰρ αἱ α. α. α. α. α.

quo maxima hyemis sauitia notatur: & quia vehemen-
ter frigus latetur, laet plurimum in antro suo. Vocat
hanc speciem Polyporum αἰθέριον, quod cartilagineum
pro spina habeat. 1.7. ἀλλ' ἔτι.] Sed iam cum est in Sa-
guntario diutius versatur apud Aethiopes, qui sunt me-
ridionales. quam apud Gracos v. 13. γλαφύ-
ρον τοῖ τοῖ βροτῶν homini feni, tertio iam pedi, nempe
bacillo, innitenti. Vide proverb. Rhetorica ænigmata.
v. 17. Ἰλῆος] Ἰλῆος interior vestis erat supra quam
videbantur pallio.

v. 18. ἀπὸ τοῦ] [pro κρηπίδα. v. 21. ἵφι κταυρόιοις.] quem
fieri difficile proferre: vel qui fuit robustus cum pro-
fereretur. v. 25. Τῆτις.] at pluviam propriam sandam
ut αἰὲς sit ab ἀλῆσιν. Quare expurgenda erit illa,
interpretatio qua habet αἰὲς. tempo. em. v. 29. ἀπὸ πυρρῶ-
ς.] Vapor ex terra in nubibus reverissus & in a-
quā resolutus, decidit humectat autē aer sata & arua.

Pag 33 v. 1. μῆς γ.] Repetit admonitionem de vitando
hoc mense Ianuario: cuius difficultates hactenus descri-
psit v. 3. Τῆτις.] Bobus dimittam partem pabuli de-
struendam, viro verò aliquid addendum: in noctem sci-
licet. Nam Graci homines tantum canabant, & largius
quidem. v. 4. ἀνθρώπων.] Sic vocant Poeta noctem, ἀνθρώ-
πων δὲ ἀνθρώπων ἡμέρας αὐτῶν: vel, δὲ τὸ ἀνθρώπων τὸ σῶ-
μα δὲ τὸ ἀνθρώπων τῶν.

v. 10. Ἀπὸ τοῦ] [βῆτα] est sub Zona Beta: oritur vespere
initio vern. v. 13. Ἰλῆος.] Hirundinem intelligit: re-
spicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pan-
dionis filia v. 13. Εὐφροσύνη.] Poeta videtur in ea opi-
nioni esse ut putes hirundines hyeme latere quasi mor-
tuas in sua nidu. Alij putant eas anulare in regiones
tropicaliores v. 15. ἀλλ' ἔτι.] Messem tempus describit.
Per quicquid intelligit festinationem, quod domum suam
circumferat. Alij aliud animalculum intelligunt, quod
pro viatico Scila æthen solebat ascendere planities & vir-
gulta.

ANNOTIN

- V. 18. **ἡμέρας**] Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere.
- V. 33 **Βίβω**] Bibulum vinum dicitur à Bībilia regione Thracia, ubi nobilissima vina sunt.
- V. 26. **ἄδοντα**] vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat.
- Παγ. 15. v. 4. Γεῖς ἰδαν**] Græci nunquam merum bibere solebant. Athenam hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit. ut ad duos vini cyathos, quinque aqua adderent; nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aqua v. 6 **ἄτ' αὖ**] Id incidit in mensem Augustum.
- V. 8. **Μέτρον**] Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.
- V. 12 **κακὰ ἰδοῦντα**] à sono factum videtur. Sunt autem canes asperius densibus, & omnium firmissime tenens semel in fauces recepta.
- V. 13 **νύκτες**] si rem intelligis v. 14 **οὐδ' αὖτε**] intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium quorumcumque, tum verò herbas, atque id genus qua pecoribus in hyeme possint esse non incommodum pabulum.
- V. 16. **ποῦατα**] usitatum est Poetu usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore.
- V. 17. **ἔσθ' αὖ**] Tempus vindemiae describit.
- V. 20. **Δεῖξαι**] Hoc intelligunt nonnulli quadam ceruæ vini preparatione, in qua rationem faciendo vinas passas complexus sit. Alij generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illi optimo. V. 26. **Εἰ δὲ οὐ**] De navigatione præcepta quadam subiicit. Fuit enim illa familiare, devehere fruges & merces. V. 34. **Κεῖραρον**] clauum significat quo foramen in naui carina obstruitur, quo amoto naues in siccum tracta aquam in sentina collectam emittunt.
- Παγ. 37. v. 1. Ἄς ὦπ**] Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter inuidiam in opibus constatam, sed propter paupertatem.

OPER

- V. 12. **Νέστης**] Discretus dicitur.
- V. 13. **Μετὰ**] Medocratem.
- V. 22. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 26. **ἄδοντα**] Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat.
- V. 33. **Βίβω**] Bibulum vinum dicitur à Bībilia regione Thracia, ubi nobilissima vina sunt.
- V. 34. **Κεῖραρον**] clauum significat quo foramen in naui carina obstruitur, quo amoto naues in siccum tracta aquam in sentina collectam emittunt.
- V. 37. **Ἄς ὦπ**] Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter inuidiam in opibus constatam, sed propter paupertatem.
- V. 38. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 39. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 40. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 41. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 42. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 43. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 44. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 45. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 46. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 47. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 48. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 49. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 50. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 51. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 52. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 53. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 54. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 55. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 56. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 57. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 58. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 59. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 60. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 61. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 62. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 63. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 64. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 65. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 66. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 67. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 68. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 69. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 70. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 71. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 72. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 73. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 74. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 75. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 76. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 77. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 78. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 79. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 80. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 81. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 82. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 83. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 84. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 85. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 86. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 87. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 88. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 89. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 90. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 91. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 92. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 93. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 94. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 95. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 96. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 97. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 98. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 99. **ἡμέρας**] Remet a se.
- V. 100. **ἡμέρας**] Remet a se.

O P E R A N E S.

XV

V. 11. Νάοιστο.] Describit nunc patriam suam Poëta.

V. 11.] Νῆ δ' α.] Mediocritatem tutiorem effi dicit.

V. 21. Οὐτὶ γὰρ.] Remouet a se reprehensionem ob imperitiam.

Hic videmus quod primò usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditum pro aliis.

V. 25. Ἀμφιδάμας.] Amphidamas rex Euboeae in bello aduersus Erythraeos occisus fuit in cuius obitum filij eius certamina edixerunt. Apparet sanè Hesiodum Homero posteriorem fuisse centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.

V. 35. Ηὐατα.] Tempus navigationis commodissimum tradit, æstiuum scilicet.

Pag 39. v. 1. Ἡ τοῖς.] Proserbiatis est hic versiculus & valde pius. quo admonemur, quidquid nobis aduersum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

V. 6. Βυξὶναι αἰγὲς vocat faciles & leues flatus, ut sunt Etesij & similes placidi. v. 14. Ἀλγὲ.] Vernam navigationem describit, quam ipse quidem non probat, ut periculosa sed qua tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecunie. v. 10. Μίτρα.] Epiphonemate generali conuadit modum esse seruandum.

V. 11. Ποῖτις.] Tradit tempus coniugio maturum in mare & femella v. 14. τὶ τὸς.] Pollux quatuordecim expositus, Plac. & Arist. constitutus puella decimum octauum annum nubens.

Pag 41 v. 4. Δειπνὸς ὄχλος.] qua comestationibus clam indiget, & qua passim adit conuiuia.

V. 5. Ἡ τοῖς δὲ λὸς.] sine face, id est clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam sententiam, tempestiuam & matutam vocat.

V. 6. Ὁ δ' α.] De religione praecipit. imò in Deo significat inspectionem & reuocationem rerum iustaque indignationem contra impios. In homine autem respectum ad Dei metum & reuerentiam.

V. 7. Μὴ δ'.] Praeceptum plenum humanitati nullam amicitiam proponendam esse sanguinis contumelioni.

ANNOT. IN

v.ii. *Als m'era*] habet offensam aui. i. duplici vindicta
 pensare, idque eo v. agnoscat delictum: & iam si
 gratiam reare velit, benignè recipiendam docet. Alij
 sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum
 impunitum reliquis. v. 14. *et*] Tu vites omnia quæ in
 amico imprecantur, nec prode animam tuam minus
 quam conueniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus pra
 fferat similitudinem sed ex animo eiciat omnem prisma
 rum iniuriarum memoriam.

¶ 19. *Μη γ' ποτε.* Usque extrema liberalitas in fugienda morte. Est autem hic intelligenda prorsus illa hospitalitas, qua erat sacrosancta.

v. 22. *Summi p. d. G.*] *mercesus, id est, non sis difficultu access-*
fione & collationu. v. 27. *And' d' r'] Non esse meju-*
dum contra solem. Vel allegorice contra magnos & ho-
nestos viros ubi. l. proterve & irreverenter agendum.

v.3. [] Turci etiam nunc ho'ie religiosum esse
ut sedentes mingant, & ingens flagitium assignari cre-
dunt si quis in publico cacaret aut mingeret v.33. Mand.
civ. 2.] A congressu uxoris ne sacra accedas

V. 25. *Ab hilariore conuulso, non à trifloribus
sa eru accedendum ad uxorem docet.*

Pag 43 v. 6. מנח' דא' מנח' ? .] Ungues non esse praeciden-
 tes in conspectu, praesertim soli. מנח' ? .] Vocat ma-
 num, quod quinque digitis tanquam ramis conficit.

V.8. *Modi noli civ. x.] Duplex potest esse sensus. Vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocare: ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velint parvum poculum pro crateri apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in compositationibus. Locus est satis obscurus.*

V. 10. Μὲν δὲ δομ.] Spariam quam natum es orna In quo-
cumque genere versum, in illud incumbe, & in eo pertra-
pera. V. 11. κακότη] Fama sinistra & maligna potest in-
telligi. λακέρυζα, pro κελάρυζα.

V. 12. *Mud. Davi.] Pium praeceptum. En illi nondum facti-
scati.*

OPERA HESIOD.

XVI

ficatō, & illibati non capiendum esse cibum. Quidam per χρῆσις αἰνέσις τοῖς intelligunt oīas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum ritè patini infusio mensis impositi, atque consecrati sunt.

V. 14. Μὴ δὲ αἰνέ.] Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (qua vocat αἰνέσις, quod non moveantur, vel non sint mouenda (quod prisci infausum vitebatur. Vel allegoricè prohibet ignaviam, otium & delicias in prole duodecim annorum

V. 20. Μὴ δὲ ποτ'] Hi rectè in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant

V. 24. δόλιω.] Boni nominis praeipuum curam habendam esse vult quia [verse 25] nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgè fertur, fama enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem fama, 4. Aeneid. Fama malum, &c.

Annotations in Dies habes in saece huius voluminis post Theogoniam.

In Hesiodi librum cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἡσιόδῳ ποτὶ βίβλον ἑμῶς ὑπὸ χερσὶν ἐλίσσων.
Πυρρῶ ἐξαπίνης εἶδον ἐπὶ χερσὶν
Βίβλον ὃ ρίψας ὅππῃ γλῶ χερὶ τῷτ' ἐβόησας
Ἔργα τί μοι παρέχῃ ὧ γέροντι Ἡσιόδῳ;

Pag 69. v. τινίχρη.] Lege ἑμπλήω non ἑπλήω, ut vulgè editur.

MESIODI ASÆI OPERA
ET DIES.

V S A En Pieria carminibus celebran-
tes.

Agite, Iovem dicite vestrum patrem
laudantes.

Per quem mortales homines sunt pariter
obscurique clarique.

Nobiles, ignobilesque, ouu magni voluntate:

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimunt:

Facile praeclarum minuit, & obscurum adauget,

Facileque corrigit incuruum, & superbum desiccas

Iupiter altitanti: qui supremas domos incolit. [dicia

Audientiuens & ausu tans, & pro iustitia tua dirige in-

Tu. Ego verò Persa fratrem vera monebo.

Non sanè unum est contentionum genus, sed super terrā
Sunt duo, alteram quidem probauerit qui nouerit.

Altera est vituperabilis: in diuersa a. animum distrahens.

Nam hac contentio bellū extiosum, & discordiā auget,

Noxia nullus hanc amat mortalis sed necessario

Immortalium consilia litem colunt molestem

Altera verò priorem i. optimi generis n. x. obscura.

Posuit v. ipsam Saturnius altingu in arce habitans,

Terra in radicibus, & quidem hominib. longe meliorem.

Hac & quantum inerte, tamen ad opus excitat.

In alterum n. quispiam vituens o iofus

Diutem qu. f. it. at arare atque plantare.

De n. qu. r. d. e. guh. nare am. atur vi inum vicinas,

Ad diuitias festinantem, bona. v. hac contentio bonominibus,

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΟΥΣ ΑΙ Πιερίηθεν αἰοῖσσι κλείου-
σαι.

Δότυ δὴ ἀνέπτε. σφίπερον πατέρ'
ὕμεινσαι.

Οὐ τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφα-
τοί τε φατίτε,

Ρητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο
ἔκπτε.

Ρεῖα μὲν γὰρ βεράει, ρεῖα δὲ βεράοντα χαλὴ πῆψ'

Ρεῖα δὲ ἀφίζηλιν μινυθῆ, καὶ ἄδηλον αἰετῆρ'

Βεῖα δὲ τ' ἰδυῖν σκολιόν, καὶ ἀγνώστου κάρφει

Ζώε ὑψιβερέτης, εἰς ὑπὸρτα τα δώματα ταιεῖ.

Κλῆδι ἰδὼν αἶων τε δίκη δὲ ἰδυῖν δέουσας

Τμῶν ἔχων δὲ καὶ Πέισιν ἐτήτυμα μυθήσασιν.

Οὐκ ἀρ' αὖ μόνον ἔλω εἰδὼν χῆρες, ἀλλ' ὅτι γαῖαν

Εἰσι δ' ὡς τῶν μὲν καὶ ἐπαρ' ἄσπετος ἡσας,

Ἡ δὲ ὅπμιωμυτι. διὰ δὲ αἰδιχα θυμὸν ἔχουσιν.

Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆλον ὀφέλλει,

Σχετλὴν ὅστις τῶν γε φιλεῖ βροτῶς, ἀλλ' ὑπὸ δυνάμει

Ἀθανάτων β. ἥ πῃ εἰν πμῶσι βαρεῖαν.

Τῶν δὲ ἐτέρων, προτέρων μὲν ἐγείνατε νῆξ ἐρεβενή.

Θῆλα δὲ μιν Κρονίδης ὑψιζυγος, αἰδέει ναιῶν,

Ταῖς τ' ὀφείλει, καὶ αἰδράσι πολλὸν ἀμείνω.

Ἡ τε καὶ ἀπαλαμνόντων ὁμῶς ὅτι ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἑπεί γε τίς πε ἰδὼν ἔργον χατίζων

Πλάσσει, εἰς ἀπὸ δὲ μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυλάειν,

Οἶκόν τ' ὅλ' ἀπὸ δὲ Ζηλαῖ δὲ π. γ. π. να γαίτων.

Εἰς ἀφίνοι ἀπὸ δὲ τ' ἀγαθῇ δὲ ἔργα ἠδὲ βροτοῖσι.

Et figulus figulo succenset, & fabro faber,
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Persa, in vero hac tuo reponere in animo: ¶ ducas,
Neque malis gaudēs contentio animum tuum ab opere ab-
lites spectantem, forique auscultatorem existentem,
Parum enim ei temperis est, quod litibus & foro impendat,
Cui non est victus domi in annum repositus,
Tempestivus, quem terra fert Cereris munus.
Quo satiatas lites ac rixam moueas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rebus iudicium, quae ex Ioue sunt optima
Nam nuper quidem patrimonium diuisimus: alia autem
Rapiens ferebas, valde demulcens reges [multa
Doniueros, qui hanc litem volunt indicasse,
Sed! i neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
Neque quam magnam in malis & esphodelo bonum.
Occultarunt enim Diū victum hominibus:
Facile enim alicui vel uno die tantum operatus esses
Ut in annum quoque satis haberes, etiam ociosus,
Statimque remanem in fumo perieres.
Opera vero bonum cessarent multorumque laborioforum.
Sed Iupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus parauit tristia mala.
Abscondit vero ignem: quem rursus lapeti pater
Surripuit ad hominum usum. Ioue inconsulto
In caua feruā, fallens Iouem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus offatus est nabisoga Iupiter:
Lapetionide, omnium maxime versute,
Gaudes, gnem furatus, quodque animum meum deceperis?
Quod tibi quoque ipsi magnum erit malum, & posteris
Ipsis, namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
Sic ait, risitque pater hominumque deūque.
Vulcanum vero insignem iussit, quam celerrime

Terram

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

3

Καὶ κρημνὶς κρημνέει κοτίει, καὶ τέκτονι τέκτων.
Καὶ πῶχος πῶχος φθονέει, καὶ αἰεὶ αἰεὶ αἰεὶ.

Ὡ Πέρση, σὺ ταῦτα τεῶν ἀνιγίτθου θυμῷ,
Μηδὲς ἔρεε κακόχαρτες ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκας
Νεῖκε' ἐπιπύδουτ', ἀγροῖς ἐπακύνοντα.

Ὡ γὰρ τ' ὀλίγη πέλει) νεκείων τ' ἀγροῖς τ'
Ὡ τι μὴ βίβω ἐνδὸν ἐπιπυτῶς κατὰ κίβω)
Ὡ αἰβω, ἃ γὰρ φέρει ἀνιγίτθου ἀκτῶν.

Τὴν κορυφαίαν, νεῖκα καὶ δῆλον ἐφίλλαι
Κτήνασ' ἐπ' ἀνιγίτθου. σὺ δ' ἐκίβω δυνάμει ἐργῶ
Ὡ δ' ἐργῶ, ἀλλ' αὖτε διακοιναίμεθα νεῖκος

Ἰδὲ νῆσι δίκας, αἱ τ' ἐν Δίῃ εἰσι ἀεὶ εἰσι.
Μὴ μὲν γὰρ κληροῖς ἐδωκεῖται, ἀλλὰ τε πολλὰ
Ἀρπάζων ἐφίλλαι μετὰ κυδαίτων βασιλῆας

Δωροφάτοι, οἱ τῶν δὲ δίκῃν ἰδέοισι δικάσας
Νῆποι, αἱ δ' ἴσασι πῶς πλέον ἔμισυ πάντες.
Οὐδ' ὅσον ἐν μαλακῇ τε καὶ ἀσφιδέλας μέγ' ὄντας.

Κρύψαντες γὰρ ἐχέουσι θεοὶ βίον ἀνδρῶν ποισι.
Ρυθιδίως γὰρ κινεῖ καὶ ἐπ' ἡγάτι ἐργάταις,
Ὡς τί σὲ καὶ εἰς ἐπαιτὴν ἐχέου, καὶ ἀεὶ ἐχέου.

Αἰψὰ καὶ πηδάλιον ἰσὺ ἐπὶ καπνῷ καδαθεῖο.
Εργὰ βόαν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ ἔθως ἐκρυψέ χολοσάμεν φρεσὶν ἦσιν.

Ὅπῃ μιν ἐξαπατήσῃ Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Τῶν τε καὶ ἀνδρῶν ποισιν ἰμῶσατο κήδεα λυγρὰ.
Κρύψε' ἔπειτα τὸ μὲν αὖτις ἐκ παῖς Ἰαπετοῖο

Ἐκλειψέ' ἀνδρῶν ποισι Διὸς ὄψιν μιν πύοντ'
Εν κοίλῃ καὶ θυμῷ λαδῶν Δία τερπικέραυτον,
Τὸν ὃ χολοσάμεν φρεσὶν ἡμετέροις τα Ζεύς.

Ἰαπετοῖο δὲ πᾶσι πᾶσι καὶ κήδεα εἰδώς.
Καίρις πῦρ κλειψας, καὶ ἑμὰς φρεσὶς ἡ ἀποπύσας;
Σοῖτ' ἀνιγίτθου πῶς ἔχουσιν ἐσθλῶν ποισι.

Τοῖς δ' ἐν αἰτῇ πυρὸς δῶσω κακόν, ὅ καὶ ἀπαντες
Τέρπωντ' ἔπειτα θυμὸν, ἰδὼν κακὸν ἀμάρτυρας ποισι.
Ὡς ἔρατ' ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ αἰδρόν τε θεῶν τε

Ἡρακλῆος δ' ἐκίβωσι φρεσὶν ἡμετέροις τα Ζεύς
Α. 2

Terram aqua miscere hominisque imponere vocem,
 Et robur, immortalibus vero deabus facie assimilare
 Virginibus pulchram formam peramabilem. at Minervā,
 Opera docere, ingeniose telam texere:
 Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem,
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
 Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
 Mercurium insit, nuncium Agricidam.
 Sic dixit, illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus
 Virgini verecunda similem, Iovis consiliū.
 Cinxit vero & ornauit dea glaucocula Minerva:
 Circum vero Charitesque dea, & veneranda Suada,
 Monilia aurea impulerunt corpori ipsam porro
 Hera pulchricoma coronarunt floribus vernis.
 Omnem vero illius corpori ornatum adaptauit Pallas Mi-
 At in pectore illi nunc ut Agricida, (nerua,
 Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
 Fecit Iovis consiliis graui strepi, sed vocem illi
 Imposuit decorum praece, appellauit autem mulierē hancce
 Pandorā: quia omnes caelestium domorum incolae
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
 At postquam dolum perniciosum & inenitabilem absoluit,
 Ad Epimethēā misit pater inclytus Agricidam
 Munus ferentē, decorum celerem nuncium, neq; Epimethēā
 Cogitauit quod illi praecepisset Prometheus, ne quando ma-
 Susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret (nunc
 Retro, necubi māi quippiam mortalibus eueniret.
 Verum ille recepto eo cum iam malum haberet, sen-
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Scersim à malis & absque iis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectutem afferunt.
 Statim enim in afflictione mortales cōsenescunt.
 Sed mulier manib. vasis magnum operculū cū dimouisset
 Dispersit hominibus autem machinata est, curas graues.
 Sola vero illis spes infracta in domo

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

5

Ταῦτα ὕδρι φέρειν, ἐν δὲ ἀνδράων δέμῳ αὐδῶ
 Καλὸν δ' ἄθανάτου ὅς τις αἶς εἰς ὦπα εἴσκειν
 Παρθένης καλὸν εἶδ' ὅς τις ἔρατον αὐτὰρ Ἀθηνῶν
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν
 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κατὰ γυῖον Ἀφροδίτῳ,
 Καὶ πότον ἀργαλέον, καὶ ὑιοκόρυς μελεδῶνας
 Ἐν δὲ δέμῳ κινεῖν τεύχεον καὶ ὀπίκλοπον ἦθ' ὅς τις
 Ἑρμείῳ ἑὸν δαίκτηρον Ἀργυφόντιον.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δὲ ὅππῃσι τε θεῶν Κρονίανι δῖα κπ.
 Αὐτίκα δὲ ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὰς Ἀμφιγυῖας
 Παρθένα αἰδομένη κλον, Κρονίδῳ δὲ βυλάς·
 Ζῶσι δὲ καὶ κόσμηται θεῶν γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάρτις τε θεῶν καὶ πότνια Πειθεῖς
 Ορμαὶ χρυσείας ἱδρῶν χροὶ ἀμφὶ δὲ τιμῶν
 Ὄρα καλλίκομοι σέρον αἰδέσθην εἰαρινοῖσι
 Παῖτα δὲ οἱ χροὶ κόσμον ἐφάρμεσε Παλλὰς Ἀθηνῆ·
 Ἐν δὲ ἄρα οἱ σήθεσι δαίκτηρον Ἀργυφόντης
 Ψυδύδα δ' αἰμυλίης τε λόγους καὶ ὀπίκλοπον ἦθ' ὅς τις
 Τόξαι, δῖος βολῆσι βαρυκτόνας· ἐν δὲ ἄρα φωνῶν
 Θῆκε θεῶν κήρυξ· νόμῳ δὲ τιμῶν γυναικῶν
 Παιδῶν τε, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρυσαν, πῆμ' αἰδράσιν ἀλφειῆσιν.
 Αὐτὰρ ἰστέ δόλοι ὠπιῶν ἀμύχανον ἐξετέλεσσαν,
 Εἰς Ἐπιμηθέα πῆμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργυφόντιον,
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺ ἄριστον· ἐν δὲ Ἐπιμηθέος
 Εφράταθ' ὥς οἱ εἴπει Προμηθεὺς, μή ποτε δῶρον
 Δίξασθαι παρ' Ἑλῶος ὀλυμπίης, ἀλλ' ὑποπόμεναι
 Ἐξοπίπο, μήσσε τί κακὸν εἴη τοῖσι γένει.
 Αὐτὰρ ὁ δὲ ξάμεν' ὅτι δὴ κακὸν εἶχ' ἐόντων.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ὅππῃ χροὶ φῶν ἀνδράων
 Νόσφιν ἄφρο τε κακῶν, καὶ ἄτερ καλεπτοῦ ποιοιο,
 Νύσαν τ' ἀργαλέον, αὐτ' αἰδράσι γῆρας ἰδωκον.
 Αἴψα γὰρ ἐκ κακῆς τε βροτὸς καταγχεύεσσι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρας πῆμ' ἐμὰ πῶμ' ἀφαιῶσε
 Εσκίδασ' ἀνδράποισι δὲ ἐμῆτα το κήδεα λυγρὰ.
 Μένει δὲ αὐτὸν Ἑλπίς· εἰ αἰρήκετοισι δόμοισι

HESIODI

Intem mansit, dolū sub labris, neque foras
 Euolauit, prius enim iniecit operculum dolū,
 Aegiochi consilio Iouis aubicoga.
 Alia vero innumera mala inter homines errant.
 Plena enim terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdum quam noctem
 Vltro oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacite: nam vocem exemit prudens Iupiter.
 Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.
 Caterum si voles, alium tibi sermonem paucis absoluam
 Belle ac scienter: tu vero precordis imposito iussu.
 Vt simul nati sunt dū, mortalesque homines,
 Aureum primo genus diuersi loquentium hominum
 Dū fecerunt caelestium domorum incolae.
 Et ū quidem sub Saturno erant, cum in caelo regnaret:
 Et ut dū vivebant, securo animo praditi,
 Plans absque laboribus & arumna: neque molesta
 Sensilla aderat: semper vero pedibus ac manibus similes
 Delectabantur in conuiuio, extra mala omnia.
 Moriebantur autem cū somno domiti: bona vero omnia
 Illis erant: fructum autem ferebat fertile aruum
 Sponte sua, multumque & copiosum: ipsique vltro
 Quicti partim fruebantur, cum bonis multis.
 Vero postquam hoc genus terra abscondit,
 Ij quidem daemones facti sunt, Iouis magni consilio,
 Boni, in terris versantes, iusti de mortaliū hominum:
 Qui quidem observant & iusta & praua opera,
 Caligine inuoluti, passim oberrantes per terram,
 Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.
 Secundum in te genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt caelestium domorum incolae,
 Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
 Sed centum annu puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sua:
 Cum vero adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,
 Parentum viuabant ad tempus, datores habentes

Εἰδὼν ἱμμεν, πίδαυ ὑπὸ χεῖλεσιν, ἔδ' ἐδύραζε.

Εξίπην φερόμεν γὰρ ἐπέμμεν πῶμα πίδαυο,

Αἰχόχην βυλῆσι Διὸς τεφρὴν γρέτασιν.

Ἀλλὰ ὅ μιν ῥα λυγρὰ κατ' ἀνδρώποιν διδύκῃ.

Πλεῖν μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖν δὲ θάλασσα.

Νῦν δὲ αἰδρώποισιν ἐφ' ἡμέρην καὶ ὅπῃ τυκτὴ

Αὐτῶν αὖτε φερόμεν, καὶ γὰρ θνητοῖσι φέρουσαι

Σιγῇ, ἐπεὶ φαν' ὡς ἐξείλετο μιν τίτα Ζεὺς.

Οὕτως ἔπ' ἐπεὶ Διὸς ἔσθ' ἐξείλετο.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἵπτερόν τε ἰγὰ λόγον ἐκκαρυσώσω.

Εὖ καὶ ὅπῃ γαῖα καὶ θάλασσα σὺ δ' αἰφριδὸν βόησιν.

Ὡς ὁ μὲν γὰρ καὶ θεοὶ θνητοῖσι τ' αἰδρώποιν,

Χρυσίον μὲν φερόμεν γὰρ καὶ μέρων αἰδρώποιν

Ἀθάνατι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Οἱ μὲν ὅπῃ κέρνῃ ἦσαν, ὅτ' ἔρανον ἐμβασίλῃ.

Ὡς τε θεοὶ δὲ ἱζον, ἀκμήν δὲ θυμὸν ἔχοντες,

Νόσφιν ἄτερ τε πόντων καὶ ὠκεῶν ἔδ' ἐπὶ δειλῇ.

Γῆρας ἱπλῶν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι.

Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοδὲν ἐπαύτων.

Θνητοὶ δὲ ὡς ὕπνου διδμενοὶ ἐπὶ λῆξιν ἐπαύσαν.

Τοῖσιν ἔλκ' ἀφ' ὧν δὲ ἔφει ζείδωρος ἀνέχε.

Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφρον' ἔοι δὲ ἐθέλημοι.

Ἡσυχίᾳ ἔργα νέμοντο, σὺν ἰαλοῖσιν περὶ ἰατῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τὸ γὰρ καὶ γαῖα καὶ θάλασσα.

Τοὶ μὲν δ' αὖτε ἐπὶ Διὸς μεγάλης διαβύλας,

Εὐλοῖ, ὅπῃ θρόνον, φύλακας θνητῶν αἰδρώποιν.

Οἱ δ' αὖτε φυλάσσουσιν τὸ δίκαιον καὶ χεῖρα ἔργα.

Ἡέρε ἰατῆρες, πάντες φερόμεντες ἐπ' αἶαν.

Παντοδύναμοι καὶ τὸ γὰρ βασιλῆϊον ἔχον.

Δύτ' ἐπὶ αὖτε γὰρ πολὺ χεῖτερον μετόπισθιν

Ἀργύριοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Χρυσίῳ ἔπ' ἐπὶ ἐνδύγκῃσι ἔπ' ἰόνμα.

Ἀλλ' ἔχοντες μὲν πάντες ἔπ' ἐπὶ μιν τίτα καὶ τῇ

Ἐπὶ φεῖτ' ἀτὰρ ὡς, μίαν γὰρ πᾶσι καὶ ἑκάστῳ.

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ, καὶ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

Μαυροῖσι ζώουσιν ὅπῃ χεῖροι, ὅπῃ ἔχοντες

Ob stultitias iniuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colore
 Volebant, neque sacrificare beatum sacris in aris,
 Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
 Non dabant beatus diu, qui olympum habitant.
 At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter vero pater ipsum aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera cura erant luxuriosa, ac iniuria: neque ullum cibum
 Edebant, sed ex adamante habebant durum animum.
 Feroces: magna vero vis & manus invicta
 Ex humeris nascebantur in validis membris.
 Hi erant anea arma, aneaque domus:
 Aere vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis interfecti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors vero tametsi stupendi essent,
 Inuasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.
 Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
 Iupiter Saturnius fecit, iustus & melius,
 Virorum heroum divinum genus: qui vocantur
 Semidei, priori generatione, per immensam terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna gravi,
 Alios quidem ad septiportem Thebas; Cadmaeam terram,
 Perdidit pugnantes propter onus Oedipi:
 Alios vero in navibus per ingentem marii vastitatem
 Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricoma:
 Vbi mors quoque circumdedit ipsos.
 Iu autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
 Iupiter Saturnius pater constituit eos ad terra fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes

Αφραδίαις ὕβρει γὰρ ἀπαύδαλον ἐκ ἐδωάντο
 Ἀλλήλων ἀπέχον, ὅδ' ἀθανάτας θεραπόμεν
 ἠδέον, ὅδ' ἐρδεν μακάρεσσιν ἰεροῖς ὅπ' βασιλῆς.
 ἠὶ δέ τις ἀνδράποισι κατ' ἠδρα. σὺ μὲν ἔπειτα
 Ζῶς Κρονίδης ἔκρυψε, χολαίμῳ ἔνευε πύλας
 Οὐκ ἐδίδωμι μακάρεσσιν οἷοι δ' ὀλυμπὸν ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἔπει κ' ἔπειτο γῆν καὶ γαῖα κέλυψε,
 Τοὺς μὲν ὑποχθόνιοι μακάρες θνητοὶ καλέοντο.
 Δόττεροι, ἀλλ' ἔμψης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὅπ' ἰδεῖ.
 Ζῶς ὅ πατήρ τεύον δῆλ' ἔμελλ' ὀπίσσω ἀνδράποισιν
 Χόμηλον πόισ', ἐκ ἀργυρῶ ἔδεν οἰοῖον,
 Ἐκ μιλιάτ', δεινόν τε καὶ ὀμβρομονοῖσιν Ἀρηθ.
 Ἐργ' ἔμμελε σονόεντα καὶ ὕβριες ὅδ' ἐπὶ σῖτον
 ἠδ' ἴον, ἀλλ' ἀδάμαντο ἔχον κρατερὸς φρονά θυμῶν,
 Ἀσπασοί, μωγῆν ὅ βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 Ἐξ ὧν ἐπέφυκον ὅπ' σιδαροῖς μελίεσσιν.
 Τοῖς δ' ἰὺ χαλκῶ μὲν τρύχα, χαλκοὶ δ' ἐπὶ οἴκοι,
 Χόμηλον δ' ἐργάζοντο μέλας δ' ἐκ ἔσσε σίδηρον.
 Καὶ τοὺς μὲν χεῖρας ὑπὸ σφετέρῃσι δαμνύτες
 Βῆσαν ἐς δὴρῶντα δόμην κρυερὰ αἶδαο,
 Νώνυμοι δ' αὖτις ὅ καὶ ἐμπέγλυντο πρὸς ἰόντας
 ἔλκε μέλας λαμπερὴ δ' ἔλιπον φάσ' ἠελίοιο.
 Αὐτὰρ ἔπει κ' ἔπειτο γῆν καὶ γαῖα κέλυψε
 Αὖθις ἔτ' ἄλλο τίταρτον ὅπ' ἔχοντο πούλυβοτείρη
 Ζῶς Κρονίδης πόισι δικαιοτέρον καὶ ἄφειον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων θεῶν γῆν καὶ καλέοντο
 ἠμῖθεσι, περὶ τῇ γῆν κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ σὺ μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ.
 Τὺς μὲν ἰφ' ἐπὶ πύλῳ θῆκε Κασμῆδι γαῖαν
 ὦλε τε μαργαυρὸς μῆλων ἔνεκ' οἰδιπόδαο.
 Τὺς δ' ἐν νῆασι ὑπὸ μέγα λαῖτρε θαλάσσης
 Ἔς Τροίην ἀγαγὼν ἑλένης ἔνεκ' ἠὲ κόμοιο.
 Ἢνθ' ἦτοι σὺ μὲν δαμάτω τέλ' ἀμφιγέλυψε
 Τοῖς δ' ἰφ' ἀνδράποισιν βίον καὶ ἠδ' ὅπ' ἰστας
 Ζῶς Κρονίδης κατένευσεν πατὴρ ἐς σφείρατα γαῖης.
 Καὶ σὺ μὲν ἰαίοισι ἀκαδία θυμῶν ἔχοντες

In bratorum infu'is, iuxta Oceanum profundum.

Felices heroes: hic dulcem fructum

Ter quotannis florentem profert facunda tellus.

O utinam ego quinto non interessim

[natur.

Nominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea

Nunc enim genus est ferrum: neque unquam aut dis

Quiescent à labore & miseria aut nocte

Corrupti: graues vero dij dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis:

Iupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium ho-

Postquam facti circa tempora cani fuerint.

[minum.

Neque pater liberis simili neque liberi patri.

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Neque frater amicus erit, ut antehac:

Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.

Incusabunt autem illos molesti alloquentes verbis

Impij, neque deorum oculum veriti neque hi sane

Senibus parentibus educationis pramia reddent,

Violenti. aliter vero alterius civitatem diripiet:

Neque ulla p[ro] gratia erit, neque iusti.

Neque boni, magni vero malefici & iniuriosi

Virum colent. Iustitia vero in manibus, pudor autem

Non erit. Ladetque malus meliorem virum.

Verbu iniusti alloquens, periniurium vero iurabit:

Litor autem homines miseros omnes

[so vultu.

Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur, inori-

Tum deorum ad caelum à terra spatiosa,

Candidis vestibus reeta corpus pulchrum,

Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,

Pudor & Nemesis. relinquentur autem doloris graues

Mortalibus hominibus, mali vero non erit recedunt.

Sed nunc facti in am regibus deam, tametsi ipsi sapiant.

Sic accipiter affatus est iustitiam canoram,

Alie in nubibus ferens, unguibus correptam:

Illa vero misere, curvis confixa unguibus,

Augebat: cano autem violente ille sermone allocutus est.

Ingelium

Εν τριτηναις των Νημεων

Οις οιοντι τον καιρο

Την εναντιον των εστιν

Μην των εσθλων

Αποστολιν των εσθλων

Ναυα των εσθλων

Πασι των εσθλων

Εσθλων των εσθλων

Αντων των εσθλων

Ζη των εσθλων

Εν των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Οις των εσθλων

Εν μακάρι νήσοισι, παρ' Ωκεανὸν βαθυδίνῳ,

Ολβίαι ἔσονται τοῖσιν μελινδία καρπον

Τρεῖς τὺ ἑπὶς θάλλοντα φέρει ζείδωρ ὅ- αὔρα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφελον ἐγὼ πέμπησι μετ' αὐτῶν

Ανδράσιν, ἀλλ' ἢ παρ' αὐτὸν θανεῖν, ἢ ἔπειτα γλῆσθαι.

Νυνὶ γὰρ δὴ γλῆθ' ὅθι σιδήρεον ἔδῃ ποτ' ἤμαρ

Παύσονται χαμάτε καὶ οἱ ζῦθ', ἔδῃ τι νύκτωρ

Φθειρόμενοι χαλεπαί, ὅθι θεοὶ δώσωσι μερίμνας.

Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι κίμειξεν ἰδὲ λαὸν κακοῖσιν.

Ζεὺς δ' ὀλίγη καὶ οὐκ ὅλβιο γλῆθ' μερόπων ἀνθρώπων.

Εὐτ' αὖ γένεθ' ἄνθρωποι πελοκρόταφοι τελέδωσιν.

Οὐδὲ πατέρ' παῖδες αἰεὶ ὁμοῖον, ἔδῃ τι παῖδες,

Οὐδὲ ξείνῳ ξεινοδοκῶ καὶ ἱπᾶρος ἱπᾶρα,

Οὐδὲ κασιγνήτος φίλῳ ἴσεται, ὡς τὸ πάρος ἔφ-

Αἶψα ὅθι μετ' ἴσονται ἀπὸ πρῶτον τοκῆας.

Μίμνεται δ' ἄρα τοῦ χαλεποῖς βάλλοντ' ἐπέεσσιν

Σχετλιοὶ, ἔδῃ δὲ θεῶν ἔπι εἰδότες, ἔδῃ μὲν οἷον

Γηρύνεται τοκῆσιν ἀπὸ θρεπτήρια δίδειν,

Χειροδίκην, ἱπᾶρα δ' ἱπᾶρα πόλιν ἐξ ἀπαρχῆς.

Οὐδὲ τις δούρην χεῖρας ἴσεται, ἔτι δίκην,

Εὐτ' ἀγαθὸν μάλλον ὅθι κακῶν ἱετῆρα καὶ ὕβριν

Ἀνέρα πρῶτον δίκην δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδώς

Οὐκ ἴσται βλάψει δ' ὁ κακὸς ἔφ' ἀργείονα φάται,

Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ὅτι δ' ὄρκον ὁμείπει.

Ὑπὸ δ' αἰδράποισιν ἐίζουρσιν ἅπαντι

Δυσκίλαδ' ὅθι κακὸν χαρτος, ἐμάρτησεν, συγ-
καί τ' ἐπὶ δὴ παρ' ὅλβιοι πόλιν ἀπὸ χθονὶς ὀρυοδείης.

Ἀδικοῖσιν φασίεσσι καλυψαμένῳ χεῖρα καλόν,

Ἀδυνάτων μὲν φύλον ἵτον παρλιπόντ' ἀνθρώπων.

Αἰδώς καὶ Νέμεσις τὰ ὅθι λείπει δῆμα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι κακοῖσι δ' ἐκείνῳ δῆμα.

Νυνὶ δ' αἶνον βασιλῆος ἐρίω φρονέουσιν καὶ αὐτοῖς.

Ὡς δ' ἱρὴν παρσιεπὶν ἀνδρῶν ποικιλόδερον.

Τυμῶν δ' ἐν ἐρίῳ φέρον, ὅνυχας ὑμῶν πῶς

Ἡ δ' ἐλὼν, γαμπροῖσι πεπαρμένῃ ἀμφ' ὄνυχας.

Μυρε τοῖσι δ' ὅγ' ὅθι κακὸς παρ' ὅλβιοι μύθον ἴσται.

Δαμνύνει, πῖ λείλακας, ἔχιν' ὅσ' ἔστιν ἀρείων.
 Τῇ δ' εἰς ἥ σ' αἶ ἔγω' ὡρ' ἄγω κ' ἀνιδὼν ἔδσαν.
 Δεῖπνον δ' αἶκ' ἐδέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμὴ δῖπο.
 Αφρον δ' ὅς κ' ἐδέλωι πορὸς κρείσσονας αἰπφειρίζων.
 Νίκης τε σέρε', πορὸς κ' αἶχρουν, δῖγα παῖδι.
 Ως ἴρατ' ἀκνύετης ἱρῆς τανυσίπτερος ὄρνις.
 Ω Πέρση σὺ δ' ἄκνε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελαι.
 Ὑβρις γάρ τε κακὴ δῖλ' ὦ βροτῶν· ἐδὲ μὲν ἐδολός
 Ρηιδίως φερέμεν δωαδ', βαρύνει δὲ θ' ἔω' αὐτῶ.
 Εγκύρσας αἶτησιν, ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια, δίκη δ' ἔω' ὕβρι' ἔχρει.
 Ες τέλος ἐξελεύσεται, παίδων δὲ τε τῆ περ ἔχρει.
 Αὐτίκα γὰρ τρεῖς ὄρκος ἄμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
 Τῆς ὃ δίκης ῥόδος ἐλκομένης ἢ κ' αἰδρεῖ ἄγῃσι
 Δωροφάγοι σκολιῶς ὃ δίκαις κείνωσι δέμιστας.
 Ἡ δ' ἔπερ' κλαίυσαι πόλιν τε κ' ἡδεα λαῶν,
 Ἡ ἴρα ἰσχυρῶς, κακὸν αἰδρῶ ποιοι φέρουσιν
 Οἱ τε μὲν ἐξελεύσονται, κ' ἐκ' ἰδέσθαι ἔνευμαι.
 Οἱ δ' ὃ δίκαις ξείνοισι κ' ἐνδημοῖσι διδούσιν
 Ἰδέσθαι, κ' μὴ περ παρὲς αἰνοῖσι δίκαια.
 Τοῖσι τὶ δηλοῦ πόλιν· λαὸς δ' αἰδέσθαι ἐν αὐτῇ.
 Εἰρηνὴ δ' αἰὰ γλῶ' κουρῶν ἔρ' ὦ, ἐδὲ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀρχαλῆον πόλεμον τεκμύρε' ὄρυόπα Ζεὺς.
 Οὐδὲ ποτ' ἰδυδίκαισι μετ' αἰδράσι λιμὸς ὀπιθεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλίης ὃ μὲν μολότα ἔργα νύμον'.
 Τοῖσι φέρεται γὰρ πολὺ βίον, ἔρσι δ' ὄρ' ὅρ' ὅρ' ὅρ'
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρεται βδοαῖοις, μέσση δ' μελίστας.
 Εἰροπῆκοι δ' ὅτις μαλλοῖς καθεβέβριδαισι
 Τίχτοισιν ὃ γυναικὲς ἐοικότα τέκνα γονοῦσιν.
 Θάμνοισιν δ' ἀγαθοῖσι διάμπρῆς· ἐδὲ ὅπ' ἰκῶν
 Νείσονται κατὰ πόντον ὃ φέρει ζείδωρος ἀφνειά.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μὲν κακὴ κ' χέτλια ἔργα,
 Τοῖς δ' δίκῃ Κρονίδης τεκμύρε' ὄρυόπα Ζεὺς.
 Πολλὰ κ' ἐξυμπεσσε πόλιν κακοῦ αἰδρεῖς ἐπαυρεῖ,
 Ος τις δῖος τῶν κ' ἀτάδταλα μηχανάται.
 Τοῖσι δ' ἔραται μίγ' ἐπὶ γὰρ πῆμα Κρονίδης.

Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν ἄποφθιγυῖαισι καὶ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικας πικτοισι μινύδοισι καὶ οἰκοί,
 Ζηῶς φραδομοσυνῆσιν ὀλυμπία. δῆρτε δὲ αὐτῇ
 Ἡτῆρ γε σφατὸν ὀρυῶ ἀπώλεισιν. ἢ ὅγε τείχεσθ.
 Ἡτίας ἐπὶ πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῆρ
 Ω βασιλεῖς, ὑμεῖς καὶ καταφράζειδε καὶ αὐτοῖ
 Τίω δὲ δίκῃ. ἔχῃ γὰρ ἐπὶ αἰθρῶ ποισιν ἔοντες
 Ἀθάματοι λυαυτοισι ὅσοι σκολιῶσι δίκῃσι
 Ἀλλήλοισι τείδοισι, θεῶν ὅππῃ καὶ δέροντες.
 Τρεῖς γὰρ μύθοι εἰπὶν ὅππῃ χθονὶ πολυβουτεῖρ.
 Ἀθάματοι Ζηῶς, φύλακες θνητῶν αἰθρῶπων.
 Οἳ ῥα φύλασσοισιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα.
 Ἡέρα ἰστέμφοι, παύτη φρεσὶν ἔπ' αἶαν.
 Ἡ δὲ τε παρθεῖσθ. ὅτι Δίκη. Διὸς ἐκχρημαῖα.
 Κυδνὴ τ' αἰδοῖν τε θεοῖς οἳ ἄλμπτον ἔχουσιν.
 Καὶ ῥ' ἔπ' αὐτῇ μιν βλάπῃ σκολιῶς ἐνοταῖζον.
 Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ κατεζομένη Κρονίαν
 Γηρυετ αἰθρῶπων ἀδικοι νόον, ὅφρ' ἀποτίτῃ
 Δῆμθ' ἀτασθαλίας βασιλείων, οἳ λυγρὰ νομῶτες
 Ἀλλῇ παρλίνουσι δίκας σκολιῶς ἐπὶ ποντες.
 Ταῦτα φύλασσοῦφοι βασιλῆες ἰδυῖντε μύθοις.
 Δωροφάγῃ, σκολιῶν καὶ δίκων ὅππῃ γὰρ λάθεσθ.
 Οἳ αὐτὰ κακὰ τέρχῃ καὶ δῆρ κακὰ τέρχων.
 Ἡ κακὴ βουλὴ τῶν βουλῶν ἐστὶν κακίση.
 Πείτε ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ ταῦτα νοήσας
 Καὶ νυ τὰ δὲ αἶν' ἐδέλυσθ. ὅππῃ δὲ καὶ ἐλῆθ.
 Οἷον δὲ καὶ τίω δὲ δίκῃ πόλις ἐντὸς ἔργῃ.
 Νυνὶ καὶ ἔγω μὴτ' αὐτὸς ἐπὶ αἰθρῶ ποισι δίκασθ.
 Εἴλω. μὴτ' ἰμὸς υἱὸς ἔπει κακὸν αἶθρα δίκασθ.
 Εμῶν, εἰ μὲν γὰρ δίκῃ ἀδικώτερος ἔσθ.
 Ἀλλὰ τά γ' ἔγω ἰολπα τελεῖν Δία τερπικέλευνον.
 Ω Πέρση, σὺ καὶ ταῦτα μὴ φρεσὶ βόηιο σῆσθ.
 Καὶ νυ δίκας ἐπάκει, βίης δ' ὅππῃ καὶ δὲ πᾶμπας.
 Τόνδε γὰρ αἰθρῶ ποισι νόμον διετάξε Κρονίων.
 Ἰχθυόσιν καὶ θηροῖς καὶ οἰανοῖς πεπεινοῖς,
 Βαθὴν ἀνθρώποις καὶ δίκῃ ὅτι ἐπ' αὐτοῖς.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

17

Ἀνδράποισι δ' ἴδωκε δίκλιν, ἢ πολλὸν ἀΐσῃ
 Γίνεταί, εἰ γάρ τις κ' ἰδέη τὰ δίκλιν ἀγορεύει
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοὶ δ' ῥύοντα Ζεύς.
 Ος δὲ καμάρτυρήσῃ ἐκὼν ὅπιορρον ὁμόσας
 Ψύσεται, ἐν δ' δίκλιν βλάψας, νήκετον ἀάδῃ.
 Τῷ δὲ τ' ἀμεινότερην γλυκὴ ματοπαδὶ λείπειται
 Ἀνδρὸς δ' ὁδορκα γλυκὴ ματοπαδὶν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐδάλα τοῖον ἐρέω μέγα νήπι Πέρσῃ.
 Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ὅστις ἐλέειται
 Ρηϊδίως ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐχέδιναις.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωτὰ θεοὶ περπαροῖσιν ἴσηκαρ
 Ἀθανάτοι, μακρὸς δ' καὶ ὁρδὶς οἶμος ἐπ' αὐτῷ.
 Καὶ τρυγὸς το περὶ τὸν ἐπὶ δ' εἰς ἔκρον ἵκηται.
 Ρηϊδίῃ δ' ἡπειτα πάλαι, χαλεπὴ τῷ εἶσται,
 Οὗτος μὲν παναΐστος ὅς αὐτῷ πασὶν νοήσῃ,
 Φρασσαμένη τὰ κ' ἡπειτα καὶ εἰς τέλος ἦσιν ἀμείνω.
 Ἐδολὸς δ' αὐτὸ κακὸν, ὅς δ' εἰπὸντι πρὸς τῇ.
 Ος δὲ καμὲν αὐτῷ νοή, μὲν δ' ἄλῃ ἀκείων
 Ἐν θυμῷ βδύνηται, ὅδ' αὐτ' ἀχρηῖος αἶψα.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμῶντος μεμνημένος αἶν ἐφειμῆς
 Ἐργάζου Πέρση, ὅδ' ὡν μῦθος, ὅφρα σὺ λιμὸς
 Ἐχθραῖ, φιλήν δ' εὐσφαινος Δημῶντηρ
 Αἰδοῖν, βίοντος δ' τελὺ πῆμπλησι καλίω.
 Λιμὸς γάρ ται πάμπαν ἀργαῖ σύμφορος αἰδοῖ.
 Τῷ δ' θεοὶ νεμεσῶσι καὶ αἰέρες, ὅς κηαργὸς
 Ζῶν, κηφύωσι καθύρως ἐκαστὸν ὁρμῶ.
 Οἱ τ' ἐμολισσῶν καμῶν τρυγῶσι ἀργαῖ
 Ἐδόντες, σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρεα κησμεῖ.
 Ὡς κατὸν αἰών βίοντος πλῆθυσσιν κησμεῖ.
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολλοὶ μὲν οἱ τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἔργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 ἔσται ἢ δὲ βροτοῖς, μάλα γὰρ συγίοισιν ἀργαῖς
 Ἐργῶν δ' ἡδὲν ὅτειδος ἀργῆν δ' ὅτειδος.
 Εἰ δὲ καὶ ἔργαζῃ, τὰ κατὰ ζήλωσιν ἀεὶ γὰρ
 Πλῆθυσσιν τὰ πλῆθος δ' ἀρετῇ καὶ κῦδος ὀπιδεῖ.
 Δαίμονι δ' ὡς ἐκαστὸν ἔργαζομένη ἀμείνων.

Εἴ κεν ἀπ' ἀνθρώπων κτεάεσσιν ἀντιφρονέα θυμὸν
 εἰς ἔργον τρέψας, μελεσσῶς βίην ὥς σε καλῶς
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῆς καχεμύμον' αἰδρα κομίζῃ.
 Αἰδώς ἦτ' αἰδρας μῆγ' αὖ σίνε' ἠδ' οἰότησι.
 Αἰδώς τει παρὲς κίολβη, θάρσ' οὐ παρὲς ὀλβῶ.
 Χρήματα δ' ἐχ' ἀπ' αὐτῶν, θεοσδαιτα πολλὸν ἀμοιβή.
 Εἰ δὲ τις κ' ἡρεσὶ βίην μίγαν ὀλβον ἔλκῃ,
 Ἡ οὐ γὰρ γλαυκῶς καίεται, (οἷα τε πολλὰ
 Ἴου), ὅτ' αἰδὴ κέρδ' οὐ νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνδροπόνη, αἰδὴ δὲ τ' αἰαδ εἰς κατεπαζῇ)
 Ρεῖα τί μιν μαυροῦσι θεοὶ μινύδουσι ἧοῖκοι
 Αἰεὶ παῖ, παῦρον δὲ τ' ὅππ' ἡρόν' ὕβ' οὐ πηδῶ.
 Ἴου δ' ὅς θ' ἰκάντω ὥς τε ξένον κακὸν ἔρξῃ.
 Ος τε κασιγνήτοισι εὖ καὶ δέμνια βαίνοι.
 Κρυπταδὴς δυνῆς δ' ἔχ' αὖ καὶ εἰαρεζών.
 Ος τε τῶν εὐφροδίας ἀνιτράινε' ἔρδανὰ τέλει.
 Ος τε γοῖα γέρεται κακῶ, ὅππ' ἡροῦτο ὕδ' αὖ
 Νεικείη χαλεποῖσι καθεπτομένη ἐπίεσσι.
 Τῶ δ' ἡ παῖ Ζῴης αὐτὸς ἀγασθῇ, ἵς ὃ παλῶ τῶ
 Ἐργων αὐτ' ἀδίκων χαλεπῶν ἐπέδηκ' ἀμοιβῶν.
 Ἀλλὰ σὺ τῇ μὲν πάμπαν ἔργ' ἀντιφρονέα θυμὸν,
 Καθ' ὅλῳ αὖτ' ἔρδην ἔρ' ἀθανάτισσι θεοῖσι
 Ἀγῆς κ' καθεσθῇ, ὅππ' ἡ ἀγλαὰ μνηστῆρα καίει.
 Ἀλλοτὶ δ' ἡ σπονδῇσι θυέεσσιν ἐλάσσειται,
 Ἡ μὲν ὅτ' ἀνὰ ζῆλον, ὅτ' αὖ φάθ' ἱερὸν ἔλκῃ.
 Ως κ' αὖ τοι ἱλαον κραδίῳ κ' θυμὸν ἔχωσι.
 Οφρ' ἀνὰ τὴν κληρονομίαν τῶν δῶν.
 Τὸν φελέοντ' ὅππ' ὀρῶντα καὶ εἰν, τ' αὖ ἔχ' ἔρδην ἱάται.
 Τὸν ὃ μάλιστα χαλεπὸν, ὅς τις σέθεν ἐγχεῖται αἶψα.
 Εἰ γὰρ τοι κ' χρῆμα' ἐγχεῖται δῆλο' ἄλλῃ.
 Γείτονας ἀξιοῦσι καὶ ζώσαντο ὃ πηδῶ.
 Πῶς καὶ κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μὲν ὄνειδος.
 Ἡμεῖς τει πῶς ὅς τ' ἡμμορε γείτονα ἔσθ' αὖ.
 Οὐδ' αὖ βῆς ὁπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὐ μὲν αὖτ' αἰδὴ καὶ γείτονα ὅς θ' ἔχ' ἔρδην ἱάται.
 Αὐτὰρ σὺ μὲν πρὸς τὴν καθεπτομένην αἰδῶν.

Ut indigens, etiam in posternum promptum inuenias.
 Ne mala lucra capies mala lucra aequalia damnis.
 Amantem te ama & iuvantem te iuva.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
 Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
 Quicumque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dederit,
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
 Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamvis id sit exiguum, tamen vexat charum animum.
 Siquidem enim paruum parum addideris,
 Et frequenter ipsum feceris, & magnum & hoc tu seris.
 Qui viro partis aducit, non vitabit atram famem.
 Neque vero quod domi non possum est, virum ledit.
 Domi melius est: quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere: noxa vero animo
 Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
 Incipiente vero dolio & disiciente, saturato te,
 Medio pares: sera in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibito.
 Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
 Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blande garricens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
 Unicus vero filius servavit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescit in adibus.
 Senex autem mortari, alium filium relinquens.
 Facile viro & pluribus praestiterit Iupiter ingentes opes:
 Maior autem plurium cura, maior quoque accessio.
 Tibi vero si opes animus appetit in ira sese,
 Sic facito, operamque opera subindo addito.

Ως αἰχμηζόντων καὶ ἐς ὕστερον ἀρχιον δούρης.
 Μὴ καὶ καρδαίεν κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τὴν προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δοῦν ὅς κεν δῶκε καὶ μὴ δοῦν ὅς κεν μὴ δῶκε.
 Δωτὴ μὲν περ ἰδωκεν ἀδωτὴ δὲ ὅστις ἔδωκεν.
 Δαΐς ἀγαθὴ, ἀφ' ταῖς δὲ κακῇ, θανάτοιο δοτειρεα.
 Ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἰδελεων, ὃ γὰρ κεν μέγα δώη,
 Χαίρει τὴν δούρην καὶ τίρπεται ὅν κεν θυμὸν.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔληθ' αἰαδ' εἴη φειδωλὸς,
 Κλήτε σμικρὸν ἰόν, τὸτ' ἐπώχρωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ὅππ' σμικρὸν καταθείοι.
 Καὶ θαυμάζῃς ἔρδοις, πᾶσα κεν μέγα καὶ τὸ γλυκύ.
 Ὅς δὲ ἐπ' ἰόντι φέρει, ὅδ' ὅς ὕξεται αἰδοπαλιμόν.
 Οὐδὲ τογ' εἰν οἴκῳ κατακειμένον ἀνέρεα κηδεῖ.
 Οἴκοι βέλτερον εἶν' ὅππ' βλαβερόν τε θυμῷ.
 Ἐδὼν ὅν μὲν παρεόντες ἐλίσσεται πῆμα δὲ θυμῷ.
 Χρηζέειν ἀπέντος, ἃ σὲ τραχέως αἰσῶνται.
 Λεχθαίοντες δὲ πένθος καὶ λήγοντες κοίσαται,
 Μεσσηθὶ σφειδεσθαι δ' εἴη καὶ ἐνὶ πυθμῷ σφειδῶ.
 Μισθὸς δὲ ἀνδρὶ φίλῳ ἐρημῷ θ' ἀκίος ἔστω.
 Καὶ τε κασιγνητῶ γαλάσας ὅππ' μάρτυρα δεσθαι.
 Πίστις δὲ ἀφ' αἰῶνος καὶ ἡπίστη ὡλεται αἰδρας.
 Μὴδὲ γυνή σε τόον πυρρολοῖ ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωπύλας, τίλω σιφῶσα καλὴ.
 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὃ γὰρ φησὶ ἡτῆσι.
 Μυνοχρῆς δὲ παῖς σῶζοι πατράϊον οἶκον.
 Φερβιόμηνος γὰρ πᾶσι σῶζοι αἰετὶς ἐν μεγάροισιν.
 Γηραιὸς δὲ θάνατος ἔτερον παῖσι ἐγ' ἀταλείπων.
 Ρεῖα δὲ κεν πλεόνεσι πέροι' ἔλθῃ, ἀσπερ ἐλβόν.
 Πλείων μὲν ἀνδρῶν μελέτη μείζων δὲ ὅππ' ἀνὰ
 Σοὶ δὲ ἐπὶ ἔκτα θυμὸς ἐέλδω δὲ φρεσὶν ἔστι,
 Ὡς δὲ ἔρδην ἔργον δὲ τ' ἐστ' ἔργον ἔργαζοι.

Leiadibus Atlante natis exoritur
tibus,

Incipe messem, arationem vero acci-
dentibus.

Ha quidem noctesque & dies qua-
draginta

Latent: rursus vero circumvoluente
se anno

Asperant, primum ut acuitur ferrum.

Hac utique aruorum est regula: quique mare

Prope habitant, quique valles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habitant. Unde serito, nuncque arato,

Nunc quoque retito si quidem tempestiva omnia vides

Opera ferro Cereri, ut tibi singula

Tempestiva crescant, ne quando interim egeas

Mendicos ad alienas domos, nihilque efficias. [dabo.

Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius

Neque amplius mutuo tradam. Labora stolidæ Persæ,

Opera qua hominibus dū destinantur:

Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens

Quæras victum per vicinos, hi vero negligent. [seris.

Bu enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus

Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.

Inutili autem erit verborum copia. Sed te iubeo

Cogitare debetique solutionem, famisque evitationem.

Domum quidem primum, uxoremque bonamque aratorem,

Famulam non nuptam, qua & boues sequatur:

Vitensilia vero domi omnia apta facito:

Ne tu quidem petas ab alio, illicque recuset, tu vero careas.

Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.

Ne vero differas inque crastinum, inque perentium.

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.

Semper

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ανίσταται Ατλαγμίαν ὄψιντα-
λομβάων

Αρχαδ' αὐμνῶ ἀότοις, ὁ δὲ
συνδράμει.

Αἰ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
πρασάροντες

Κενρύφαται, αὐτὲς δὲ περὶ
μὲν ἐν αὐτῇ

Φαντον, παρῶτα χρᾶσται.

μύσσοι σιδήρεοι.

Οὐ πῆς τοι πεδίων πέλει νόμος, οἳ τε θαλάσσης

Εἰσὶν κρησταῖοι, οἳ τ' ἀγέλα βροσάσινται

Πόντι κυμαίνοντι, ὅποτε γὰρ πόνος χῶρον

Ναίουσιν, γυμνὴν ἀπειρήν, γυμνὸν δὲ βοῶντεν.

Γυμνὸν δ' αὐτῶν, εἴ χ' ὤβρις παντ' ἐδέλγηται

Εργα καμίζεσθαι δεινότερος ὥς τοι ἐκείναι

Ὡς αἰετῶν, μὴ πως τὰ μεταξὺ χατίζων

Πτώσῃς δῆλο τείοις οἴκοι, καὶ μὴ δὲν αὐτῶν.

Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἄλδεις ἐχὼ δὲ τοι ἐκ ὀπιδώσας,

Οὐδ' ὀπιδωμένην, ἐργάζεσθαι νῦν περὶ Πέρσων

Εργαστὰ τ' αἰθροῖ ποιεῖ θεοὶ διετεκμήρατο.

Μή ποτε σὺ πάθῃσι γυναικί τε θυμὸν ἀχάσας

Ζητῶνς βίοντι καὶ γείτονας οἳ δ' ἀμελῶσιν.

Δις μὲν γὰρ καὶ τοὶς ταῖς τὰ ξείναι, μὴ δ' ἐπιλυπῆς,

Χρῆμα μὲν ἔσθ' ἀπὸ πρῶτον, οὐ δ' ἐπὶ πᾶσι πόλιν ἀγροδίοις

Ἀχρεὶ δ' ἐστὶν ἐπὶ πᾶσι νόμος, δῆλόν τ' αὖτις

Θροζιδαί, κελῶν τε λύσιν λιμῶν τ' ἀντιπῶν.

Οἶκον μὲν πρῶτον, γυναικὶ τε, βῆν τ' ἀρσῆναι

Κτηνῶν καὶ γαμῶν, ἥ τις καὶ βοιοῖν ἔποιτο

Χρῆματα δ' εἰν οἶκον παρ' ἀνδρῶν ποιήσας

Μὴ σὺ μὲν αἰτῶν δῆλον, οἳ δ' ἀνῆται, οὐ δ' ἐπὶ τῇ

Ἠδ' ἀπὸ πρῶτον, μὴ δὲ τοι ἔργον.

Μὴ δ' αἰετῶν, εἰς τ' αὖτις ἔσθ' ἐπὶ πᾶσι.

Οὐ γὰρ ἐπὶ πᾶσι γὰρ ἡ πόλις πᾶσι καλῶν.

Οὐδ' αἰετῶν, μὴ δὲ τοι ἔργον ὀρέσας.

Αἰεὶ δ' αὖ βελιτερὸς αἰὴρ ἄτασι πελαῖς.
 Ἡμὸς δὲ λήξῃ μὲν ὀξείῃ καλίοιο
 Καὶ ματος ἰδαλίμου, ματοπωρινὸν ὁμῶς σπῆντος.
 Ζηνὸς ἰεραδινέῃ, μὲν ὅττι πρὶν βρέτεται χεῖρας
 Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείρεται ἀστὴρ
 Βαυὸν ὑπὸ καφθῆς κηρυτρεφίαν αἰθρῶπων
 Ἐρχεται ἡμεῖς πλεῖον δὲ τι νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμὸς ἀδικοτοῦται πέλει τριμθεῖσα σιδηρῶ
 Τληφύλα δ' ἰεραζέχει πτόρδοιό τε λήξῃ.
 Τῆμος δ' ὑλοτομεῖν μεμνημένῃ σέρεται ἔργον.
 Ολοιο μὲν περὶ πόδω παύειν ὕπερ ὅττι πειπηχῶ,
 Αἰονάδ' ἰεραπόδω. μέγα γὰρ νύ τινι ἀρμόδιον ἔστω.
 Ἡ δὲ κεν ἀκταπόδω δὲ σφύραν κατὰ μοῖρα,
 Τεταπιδάμοι δ' αἰεὶ ταύειν δεκφάδω αἰμαζῇ.
 Πόλλ' ὅππῃ καμπόλα καὶ ἀφέρει ὅττι γύλι, ὅττι αὖ δ' ὕρως
 Εἰς εἰς πρὸς ὅρος διζήμεναι ἢ κατ' αἴψαν,
 Πρίνινον γὰρ βυθὸν αἰοῦν ὁ χυρότατος ὅστις
 Εὐτ' αὖ Αἰδύωνος ὁμῶς ἐν ἐλύματι πῆξας.
 Γόμοισιν πελάσας περὶ σφῆρα ἰσοβοῖ.
 Δοιο δ' ὅττι ἀφ' ὅρα παυσάμεναι καὶ οἶκος,
 Αὐτόγυι καὶ πικτόν ἰπεί πολεῖ λαῖον ἔστω.
 Εἴχ' ἰπὲρ γ' ἀξαιε, ἰπὲρ γ' ὅππῃ βυθὸς βόρως,
 Δάφνης δ' ἢ πῶς ἀκταίται τοῖς ἰσοβοῖς.
 Δρυὸς ἰλυσσάμεν γύλι. βίε δ' ἐνασπῆρα
 Αρσενε κεντῶσαι γὰρ ἀδινῶν ἐκ δ' ἀπαιδινόν.
 Ἡδὲ μέγαν ἔχοντε τὸ ἐργάζεσθαι ἀριστῶ.
 Οὐκ αὖ τὸ γ' ἐρίσαντες ὅττι αὐλάκι καμῶν ἀφ' ὅθι
 Αἰεταί, τὸ ὅττι ἔργον ἰπὸς τοῖς αὐτῶν λίποκ.
 Τοῖς δ' αἰμα περὶ σφῆρα ταῖς αἰζῆς ἔστω,
 Αρτοὶ δ' ἐπὶ πῆσαι τετράπυροι, ὅττι ἀλυσμον.
 Ος ἐργου μελετῇ ἰθείαν αὐλάκ' ἐλαύνει,
 Μικὰ πῶς πᾶν μεθ' ἐμῆλικας, ἰλλ' ὅππῃ ἔργον
 Θυμὸν ἔχον τῶν δ' ὑπὲρ νύκτερος δὴ αἰμα
 Σφῆρα ταῖς ἀπαιδινῶν καὶ ὅππῃ σφῆρα δὴ αἰμα
 Κυρότερος γὰρ αἰὴρ μεθ' ἐμῆλικας ἰπὸς.
 Ὁραζέμεν δ' ὅττι ἀφ' ὅθι γὰρ ἐν ἰπὸς

Alit ex nubibus quotannis clangentis.
 Qua & arationis signum affert, & gemis tempus
 In uocat pluuia: cor autem rodit uiri bobus crentis.
 Tunc sane p. sic curuos boues domi deti ens.
 Facile enim dictum est, par bonu da & plaustrum:
 Facile autē recusare & dicere boues occupati sunt. (currū.
 Constituit autem, homo qui opinione sua diues est fabricare
 Situ. tu. & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Mortem ante curam habere oportet, ut acquirat sibi.
 Cum primum igitur aratio mortalibus appaerit,
 Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationem ad tempus,
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arua.
 Vere uertis astate uero iter a non te fallas.
 Nonalem uero serito adhuc leuem terram.
 Nonala imprecationum expultrix, liberorū p. acatix est.
 Supplica uero tom terrestri, Cererique casta.
 Pronentum ut impleant, Cereris sacrum munus.
 Ut primum incipias arare, cum extremam linea
 Manus capiens, stimulo bouum terga attingeris
 Quernum remorem trahentium loro iuuenis autem pone
 Seruum, ligonem tenens, negotium tuis succedat,
 Simula abscondens Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est; ignorantia uero pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit:
 E uasi autem eicias araneas: teque arboror
 Gausurum, uidu potitum in uo reposito.
 Latius autem peruenies ad canum uer; & que ad aliam
 Respicias, tui uero alius uir indiguo erit
 Si uero ad solu conuersionem arauero terram aliam.
 Sedens metes pauxillum manu comprehendens,
 Obuersum ma. ipulans cum labore, nec ualde gaudere.
 Feris autem in sporta: pauci uero te suspiciens.
 Aliam uero alia 'ouis mens Egiuchi:
 Sed mortalibus temporibus eam deprehendere d. si. ille.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

67

Τῶνδε ἐκ νεφέων ἐπαύσια κεκληγυῖνε·
 Ἡ τ' ἀερότοιο τέσσησ' αἰθέρι, καὶ χειμῶνι θ' ὄριον
 Δεικνύει ὁμῶς καὶ πρὸς ἄλυσιν, ὅτε δὲ καὶ αἰθέριον.
 Διὰ τὸ πρὸς ταῖς ζῆν' ὀλίγας βίας ἐνδὸν ἰόντας·
 Ρηίδιον γὰρ ἐπὶ εἰπεῖν, βόεσσι καὶ ἄμφοτε·
 Ρηίδιον δὲ ἀπαρῆνασθαι, ὅτε δὲ ἔργα βίαισιν.
 Φησὶ δὲ ὁμῶς ἐρίνας ἀφνειὸς πηξάσθαι ἄμφοτε.
 Νήπιον, καὶ γὰρ οἱ δὲ, ἰκατόν δὲ τε δύραθ' ἄμφοτε.
 Τῶν περὶ δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἰκία δὲ αἰθέρ.
 Εὐτ' αἰὲν ὁ πρὸς τῶν ἀερότων θνητοῖσι φανείη,
 Διὰ τὸ τ' ἰσομετρίᾳ ὁμῶς διωκῶν τε καὶ αὐτὸς
 Αἰὲν καὶ δὲ αἰὲν ἀερίων, ἀερότοιο καὶ ὄριον.
 Πρὸς γὰρ αἰὲν ἀερίων ἵνα τοι πληθύνῃ αἰεταί.
 Εἰ καὶ πολλοὶ δὲ καὶ ὁ γένος ἀνθρώπων ἄσ' ἀπατήσθαι.
 Νεῖον ὁ ἀερίων ἐπὶ καὶ ζῶντων αἰεταί.
 Νεῖος ἀερίων, πρὸς δὲ καὶ ζῶντων ἀνθρώπων.
 Εὐχάσθαι δὲ καὶ χροῖον, ἀνθρώπων δὲ ἀνθρώπων,
 Εὐχάσθαι καὶ ζῶντων ἀνθρώπων ἰσομετρίᾳ.
 Ἀρχέμετρον ταῦτον ἀερίων, ὅτε αἰὲν ἰσότης.
 Καὶ λαβὼν, ὅτε αἰὲν ὅτε αἰὲν ἰσότης.
 Πρὸς δὲ καὶ ζῶντων ἀνθρώπων ἰσομετρίᾳ.
 Διὰ τὸ τ' ἰσομετρίᾳ ὁμῶς διωκῶν τε καὶ αὐτὸς
 Σφῆμα καὶ καὶ ζῶντων ἀνθρώπων ἰσομετρίᾳ.
 Θνητοῖς καὶ ζῶντων ἀνθρώπων ἰσομετρίᾳ.
 Ὅτε καὶ ἀερίων ἰσότης καὶ ζῶντων ἀνθρώπων.
 Εἰ τὸ καὶ αὐτὸς ὁππότε Ὀλύμπῳ ἰσότης ἰσότης.
 Εἰ δὲ καὶ αἰὲν ἰσότης ἀερίων καὶ ζῶντων ἀνθρώπων.
 Γενήσθαι, βίαιον ἰσότης ἰσότης ἰσότης.
 Εὐχάσθαι δὲ καὶ ζῶντων ἀνθρώπων ἰσομετρίᾳ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σὺ δὲ καὶ ζῶντων ἀνθρώπων ἰσομετρίᾳ.
 Εἰ δὲ καὶ αἰὲν ἰσότης ἀερίων καὶ ζῶντων ἀνθρώπων.
 Ἡμεῖς ἀμῆτης, ὅλῳ καὶ ζῶντων ἀνθρώπων.
 Ἀντὶ δὲ καὶ ζῶντων ἀνθρώπων ἰσομετρίᾳ.
 Οἱ δὲ καὶ αἰὲν ἰσότης ἀερίων καὶ ζῶντων ἀνθρώπων.
 Ἀλλοτε δὲ καὶ ζῶντων ἀνθρώπων ἰσομετρίᾳ.
 Ἀρχαί δὲ καὶ ζῶντων ἀνθρώπων ἰσομετρίᾳ.

Εἰ δὲ κεν ὅψ' ἀόσῃς, τί δὲ κέν τοι φάρμακον εἴη;
 Ἡμοὶ κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλειαι·
 Τὸ πρῶτον, τίρπη τέ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμας Ζῆος υἱοὶ τείτω ἥματα, μέδ' Ἀπολλήγῃ·
 Μήτ' ἄρ' ἰατρὸς δῶκεν βοῶς ὀπλίῳ, μήτ' Ἀπολείπῃ·
 Οὕτω κ' ὑψαρότης πρῶτον ἐπὶ τῇ ἰσοφαιεῖζι.
 Ἐν θυμῷ δ' ὅτ' αἰετὰ φυλάσσω, μήτε σε λήθῃ
 Μήτ' ἴαυ' ἰατὸν πολὺν μέδ' ὦρεθ' ὀμβροῖς.
 Παρ' δ' ἴαδι χαλκίδον δῶκεν κ' ἐπαλῖα λείχῳ
 Ωρεὶ χμυρίῃ, ὅποτε κρύθ' ἀνέρας εἶργον
 Ἰχθαίει ἐνθα κ' ἄοκιν' αἰὲρ μάλα οἶκον ὀφείλει.
 Μή σε κακοῦ χμυρίθ' ἀμνηχανίῃ καταμαρψῇ
 Σιωπὴν, λιπὴν ὅ παχύνει δα χεῖρ' ἰσχυροῖς.
 Πολλὰ δ' ἄεργος αἰὲρ, κινέω ὅτι ἐλπίδα μίμῃον,
 Χρηίζον βιότοιο κακὰ προσέλεξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἔκ' ἀγαθῇ καχεμύον δῶδρα κερμίζει.
 Ἡδύον ἐν λείχῃ, τῷ μὲν εἴθ' ἀρκίθ' εἴη·
 Δείκνυε δ' ὁμῶς αἰετὸς ἐπὶ μέσῃσι γόνυσι,
 Οὐκ αἰεὶ δέρος ἰσείτα, ποιεῖ δὲ κελίας.
 Μελῶν δ' ἁλῶν αἰῶνα, γὰρ ἥματα, βύδρα παύται,
 Τῦτον δὲ θύαδαι, κ' πηγὰς αἰτ' ὅτι γαῖαν
 Πνέουσιν βορέας δυσπληγεῖς τελέθεισιν·
 Ος τε διὰ Θρήκης ἐπὶ ὄρεσιν ἀνέει πότιφ'
 Ἡμπεδύσας ἄρει· μέμνη δ' ἡ γαῖα κ' ὕλη·
 Πολλὰς δ' ὄρεσ' ὑψικόμοις ἰάτας τε παχείας
 Οὐρεθ' ἐν βήσας πλὴν ἄχθονι πυλὺς εἰρήνη
 Ἡμπεπλῶν, κ' πᾶσαι βοᾶ τότε νήετος ὕλη.
 Θῆρας δ' ἐρείσας, ἄρεας δ' ὑπὸ μέζῃ ἔδενται,
 Τῶν κ' λάρχῃ δέμα κατὰ σκιὸν δῆξαν κ' τῇ
 Ψυχρὸς εἰς διὰ νοσὶ δαυσγέρονται ὥρ' ἰόνται.
 Καί τε διὰ ῥηνῶν βοῶς ἔρχεται, ἡ δὲ μιν ἰχθ.
 Καί τε δι' αἶμα ἀνὰ τὰν τεύχεα πῶτα δ' ὕπαι,
 Οὐταὶ ἐπὶ πηγάσιν τεύχεα αὐτῶν, ὅτι διὰ νοσὶ
 Ἰς δὲ ἴμῃ βορέα, ὅρμαλόν δ' ἡ γέροντα πύθῃσι.
 Καί τε διὰ παρ' ἀνέρας ἀπαλόχερος ὅτι διὰ νοσὶ,
 Ἡπὶ δὲ μιν ἔρχεται φάλαγγες, ὅτι μιν τῇ μίμῃ.

Οὐπω ἔργ', εἰδὴα πολυχρύσα Αφροδίτης
 Ζῦ, τε λοισσάμην τέρσα χεῖρα, καὶ λίπ' ἰλαίῃ
 Χειραμῆν, νυχὴν καταλέξει· ἔνδοθεν οἶκον
 Ἡματι χμεῖς, ὅτ' αἰόσει· ὃν πόδα τέτυγ',
 Εν τ' ἀπύρῳ οἶκῳ καὶ ἐν ἡδεσι λουθαλίῃσιν,
 Οὐ γὰρ εἰ πέλει· δεικνυτομὸν ἑρμηνεύει
 Αλλ' ὅτι κυανίῳ δῶδρ' ἔνδ' ἡμῶι τε πόλιν τε
 Στρωφᾷται βράδιον· ὃ παναλλήλωσι φαίνεται
 Καὶ τί τε δὲ κερδοὶ καὶ ἡ κερδοὶ ἡλικούται
 Αυγρὸν μυλῶσιν τε δῶα δρῶα βησθήσεται
 Φθόγῳσι καὶ πᾶσιν ἐν φρεσὶ τὸ το μέμνηται,
 Οἱ σκέπτα μεμῆμενοι πυκνοὶ καὶ θυμῶν ἔχοντες
 Καὶ γλάφυ πετρῶσι· τὸ τε δὲ πεί ποδι βερτῶ ἵσταται
 Οὐ τ' ὅτι τῶτα ἔαγε καὶ ἡ δὲ εἰς ἔδρας ὄρεται
 Τῶ ἡμεῖς φοιτῶσι ἀλκυονίδες νύκτα λαλῶντες
 Καὶ τί τε ἰσπαδάει ἑρμῶ χερσὶ καὶ σκεπῶν,
 Χλαῖναι τε μελακίῳ καὶ τιμῶσται χρῆμα.
 Στήμονι δὲ εἰ παύει πολλὰ κέρτα μαρτυρεῖται
 Τῶν αἰσπασμάτων ἵσταται πείχας ἀφ' ἡμῶν,
 Μυθ' ὅρδαι φείσονται, ἀειρομένη καὶ σῶμα.
 Αἱμοὶ ὃ ποσὶ πόδῃα βόες ἵκτα μῦθοι
 Αρμῶν δῆσται, πῆλοισι ἔνδοθεν πυλῶσται.
 Πρωτὰ γὰρ δὲ ἰρίσται· ἰπὸ τῶν κρύβ' ὄρεον ἔλθῃ
 Διρματε σὺρ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βόες, ὅφ' ὅτι τῶν
 Τῶν ἀμφὶ βάλῃ ἀλῆω, κερδοῖσι δὲ ὕψος
 Πῆλον ἔχει ἀσκητὸν, ἡν' ἔαται μὴ καταδύει
 Ψυχρὴ γὰρ τ' ἡδὲ πέλειται βορέας πρὸς ἡμῶν.
 Ἡ δὲ δὲ αἰετῶν ἀπ' ἑρμῶ ἀειρομένη
 Αἱρ' πυροφόρος τίταται μεκῶν ὅτι ἔργον
 Οἱ τε ἀφ' ἡμῶν ποταμῶν δὲ ἀειρομένη
 Τῶν ἰδίων γαῖας ἀφ' αἰετῶν ἀειρομένη
 Αλλοτε μὲν δὲ ὕει ποτὶ ἰσπαδῶν, δῆλ' ὅτ' ἀνισ
 Πυλῶ ὁρμικῶν βορέας νύκτα κλεινῶν.
 Τὸν δὲ μὲν δὲ ἔργον τελείωσται, ὅτι δὲ νύκτα
 Μήποτε ἔργον ἀειρομένη μεκῶ ἀμφὶ καλῶν
 Χρῆμα πρὸς ἡμῶν ἀειρομένη δὲ ὅτι ἔργον

Αλλ' ὑποδύομαι, μείς γ' ἁλεπώταται· οὐδ'
 Χειμῆρι· χαλεπὸς περὶ αὐτοῖς χαλεπὸς δὲ αἰσχροῖς.
 Τῆμος δ' αὖτις βοῶσιν δὲ αἰεὶ πλέον εἴη
 Ἀρμαλῆς, μακροὶ γ' ὅπρ' ῥόδοι δ' ὑφ' ἑσπέρῃσι.
 Ταῦτα φυλασσέμεν· τι περὶ σμῆν' εἰς αἰαντὸν,
 Ἰσοδάμ' ὑκτάς τε καὶ ἥματα, εἰσὸς κεν αὖθις
 Γῆ περὶ τῶν κτήν' καρπὸν σύμμικτον ἐκείην.
 Εὖ τ' αἶ δὲ ἐζήκοιτα μὲν τροπαὶ ἡελίου
 Χειμῆρι ἐντελίσσῃ Ζεὺς ἥματα, δ' ἂν τότε ἀστὴρ
 Ἀρχὴν ἔσθ' ἑσπέρῃσι ῥέον ὠκεανόιο.
 Πρῶτον παμφάνων, ὅππῃ κεν ἀκροκίφαι·
 Τόινδε μὲν ὁρρογὴ Πανδίωνος ὄρτο χελιδῶν
 Ἐσφά· αἰθερόποις, ἑσπέρῃσι ἰσταμένοισι.
 Τῶν φθασέμεν, οἷνας περὶ δακτύλῳ ὥς γ' ἀμύμον.
 Αλλ' ὅπῃ τ' αὖ φερέσκ' ἀπὸ χθονὸς αὖ φυτὰ βαίνει
 Πληθύνει δ' αὖθις, τό τε δὴ σκάθ' ἐκίτι οἰνέων·
 Αλλ' ἀπ' αὖτε χαροατέμεναι, καὶ δ' αὖθις ἐγείρειν.
 Φερέμεν δ' οἰκιστὴς δ' αὖθις καὶ ἐπ' ἡὼ καί πιν.
 Ὄρρον ἀμύμον· ὅτε τ' ἡελίῳ χροῖα κείνη.
 Τημοδ' αὖθις, καὶ οἰκιστὴς καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὄρρον αἰστέμεν, ἵνα τοι βίῃ ἀκμῇ εἴη.
 Ἡὼς γὰρ τ' ἔργον περὶ τῶν δ' αὖθις αἰών.
 Ἡὼς τοι περὶ τῶν δ' αὖθις, περὶ τῶν δ' αὖθις καὶ ἔργον.
 Ἡὼς ἥτε φαίνεται πολίτας ἐπίσταν καὶ δ' αὖθις
 Ἀνθερόποις, πολλοῖσι δὲ ὅπ' ἑσπέρῃσι βόσσι τίθῃσι.
 Ἡμὸς δ' οἰκιστὴς τ' αἰεὶ, καὶ ἡχέτα τίθῃσι
 Δειδρίῃ ἐφ' ἑσπέρῃσι λιγυρίῃ κατὰ χεῖρ' αἰστέμεν
 Πυκνὸν ὑπὸ πύργῳ, δέρε· καμπαπιδέ· ὥρην.
 Τῆμος πότι τῶν δ' αὖθις καὶ οἶν· αἰετος·
 Μοχλότης δ' αὖθις, ἀφανέστατοι δὲ τε αἰστέμεν
 Εἰσιν, ἵπποι καὶ δ' αὖθις καὶ γούνατα Σειρῇ αἰετῇ.
 Αὐθιγῇ δὲ τε χροῖα ὑπὸ καύματος, δ' αὖθις τῶν δ' αὖθις
 Εἴη περὶ τῶν δ' αὖθις καὶ βύβλιν· οἶν·
 Μοχλότης δ' αὖθις, ἀφανέστατοι δὲ τε αἰστέμεν
 Καὶ βόσσι ἐφ' ἑσπέρῃσι κρείας μύθῳ τιτοκίης,
 Περὶ τῶν δ' αὖθις, ἐφ' ἑσπέρῃσι αἰετῇ περὶ τῶν δ' αὖθις.

Ἐν σκυῖ ἐζόμφον, κακορμόφον ἦτορ ἰδοῦ δῆς·
 Ἀντίη θυρεαί· αἰέμα τρέψαντα πρὸς σπον.
 Κρίωνες τ' αἰεὶ αὖ καὶ δόπορ' ὕπνῳ, ἥ τ' ἀδουλωτ·.
 Τρεῖς δ' ὕδαλ'· ὡροχέιν, τὸ ἦ τέτραπεν ἱέμεν·
 Διωπὶ δ' ἰποτρύειν· Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῖνα
 Δινέμεν, αὐτ' αἰ πρὸς τα φανῇ δέν· Ωρίων·
 Χοῖρος ἐν θύασι καὶ θύρ' ἰχθυόεν·
 Μέρβ' δ' αὖ κομίσσεται ἐν ἀγρίῳ αὐτὰρ ἰσχυρὸν δὲ
 Πύτα βίον κατὰ θῆκα ἰπαρμόφον ἰσθδδεν οἶκον,
 Θῆτα αἰοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἀτκινεν ἱερὸν
 Δίζεσθαι κέλομα χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις δρεθ·.
 Καὶ κυῖα καρχαρίδοντα κομῖν μὴ φείδεο σῖτα·
 Μὴ ποτὶ σ' ἡμερόκοιτος αἰὴρ δόπορ' ἡλῆ·
 Χέρτον δ' ἰσκαμίσσας καὶ συρφετὴν, ὅφρα τοι εἴη
 Βοιοὶ καὶ ἡμιόνουσι πηγεταρόν· αὐτὰρ ἰσχυρὸν δὲ
 Διωπὸς ἀναψέξας φίλα γυνώσκει, καὶ βόε λῶσας·
 Εὐτ' αὖ δ' Ωρίων καὶ Δεῖρος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, Ἀρκτῦρος δ' ἐπὶ δόπορ' ἰσθδδεν οἶκον·
 Ω Πέρση, τό τε πᾶντας δόπορ' ὄρεται οἶκα δὲ βόρ·
 Δείξας δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέρας καὶ δέκα νύκτας·
 Πέντε ἦ συσκιόσας, ἔκτα δ' εἰς ἀγρὸς ἀφύσας·
 Δωρεα Διωνύσου πολυγυθῆ· αὐτὰρ ἰσχυρὸν δὲ
 Πληϊάδης δ' Τάδης τε, τό τε δέν· Ωρίων·
 Διωπὸς σὺν τῷ ἰσθδδεν δόπορ' ἡμνημῶν·
 Ωρίων· πλῆθ' ἦ καὶ χθονὸς ἀφῆμ· εἴη·
 Εἰ δ' εἰς ναυπηλίας δισσάμφορος ἡμερος αἰρῇ,
 Εὐτ' αὖ Πληϊάδης δέν· ὁρῶμαι Ωρίων·
 Φδύγρυσας πῖπῶσι ἐς ἡερειδία πόντον,
 Δὴ τὸ τε παντοίων ἀνέμων θύοισι ἀῖται·
 Καὶ τό τε μηκέτι νῆας ἔχῃ ἐν οἴνοπι πόντῳ·
 Γυνὴ δ' ἰργάζεσθαι μνημῶν· ἥ σ' ἐκ κλῶν·
 Νῆα δ' ἐπ' ἰσθδδεν ἰρύσας, πυκνάσας τε λίθοις
 Πάσι ποθεν, ὅφρα ἰσθδδεν ἀνέμων ἀφῆμ· ὕψος αἰνῶν·
 Χείμαρρον ἐξέρυσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος·
 Οπλὰ δ' ἰπαρμόφον πᾶντα τῷ ἰσθδδεν οἶκον·
 Εὐνέσθας σελήνας νηὸς πῖπῶσι ποντοπόροι,

Πινδαλίον δ' ὁργὰς ὑπὲρ καπνῷ κρημνίσσασθαι.
 Αὐτὲς δ' αἰσχροῖον μίμνειν πλοῦν, εἰσὺ καὶ ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα δολῶ δ' ἄα δ' ἑλκίσκῃ, ἐν δ' ἔτι φόρτον
 Ἀρμόριον ἐντυώσασθαι, ἵν' οἴκαδ' ἐκέρδῃς ἀφ' ἡμῶν.
 Ως αὖτ' ἐμὸς τε πατήρ κ' ὁ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση.
 Πλωτίζεσθαι νηυσὶ, βίη καὶ χερσὶν ὅσον ἰσχυρῶς.
 Οὐ ποτε κ' ἐγὼ δ' ἄλθε, πολλὰ δ' ἀπὸ πόντον αἰδύσας.
 Κύριον Ἀϊολίδα φερόμενον, ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 Οὐκ ἄφρατον φάλαγγον, ὅδ' ἔτι πλεῖν τε κ' ὄλβον.
 Ἀλλὰ κακῶς πενήτω, ἢ Ζεὺς αἰδέσθαι δίδωσι.
 Ἰνάσσοιτο δ' ἄγχι Ἑλικῶν ὁδὸν ὑπὲρ καὶ κόμην.
 Ἀσπερ χεῖμα κακῆς, θέρψ' ἀφ' ἡλίου, ὅδ' ἔτι π' ἰσχυρῶς.
 Τυνή, δ' ὅτ' Πέρση, ἔργον μεμνημένῳ, ἔθ' ἔθ'
 Ωρεῖται πᾶσι τῶν ἀσπασταυπλῆς ὅσον ἰσχυρῶς.
 Νῆ ὀλίγῳ αἰεῖν, ἀλλὰ δ' ἔτι φόρτον αἰδέσθαι.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζων δ' ἔτι κέρδ' ἐκέρδῃς.
 Ἔστι δ' αἰεὶ καὶ κακῶς ἐπὶ χεῖρ' ἀπ' ἡμῶν.
 Εὐτ' αὖτ' ἐπ' ἐμπερίῳ τρεῖς ἀπὸ πόντον ἀμύνει.
 Βέλη δ' ὅσον χεῖρα τε φερόμενον κ' ἰσχυρῶς ἀπ' ἡμῶν.
 Δοῖξ' αὖτ' ὅσον μῆλα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Οὐ τί π' ταυπλῆς σισυφισμῶν, ὅτ' ἐπὶ νηὶ.
 Οὐ γὰρ πᾶσι τῶν γ' ἐπὶ πλοῦν ὄρεα πόντον.
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Ἀυλίδος, ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χερσὶν, πολλὰ σὺν λαῶν ἀχέσαν.
 Ἐλάδος ἐξ ἑσθλῆς Τροίῳ ἐς καλὴν ἰωνίαν.
 Εὐδαίῳ δ' ἔστιν ἵπ' ἀσπασταυπλῆς ὅσον ἰσχυρῶς
 Χερσὶ δ' ἐπὶ πλοῦν ἀσπασταυπλῆς ὅσον ἰσχυρῶς
 Ἀλλ' ἔστιν αὖτ' ὅσον μῆλα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Τόσον τοι νηὶν γὰρ πεπείρασμα πολυγέφυον.
 Ἀλλὰ κ' αἰεὶ ἐπὶ Ζεῶν ἐσθλῶν ἀπ' ἡμῶν.
 Μῦσαι γὰρ μ' ἰδὶδ' ἄλθε ἀδέσφατον ὕμνον αἰεῖν.
 Ἡμεῖς πεπείρασμα μὲν ἔσθλ' ἰσχυρῶς, ἡμεῖς
 Ἔσθλ' ἰσχυρῶς ἀπ' ἡμῶν, ἡμεῖς ἀπ' ἡμῶν.

Tempestiva est mortalibus navigatio nec seris naucem
 Freru, neque homines perdidit mare,
 Nisi dedita opera Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velut perdere.
 Penes hos enim potestas est simul bonorumq; malorumque.
 Tunc vero facilesque aura, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc naucem celerem, ventis fretus,
 Trahit in pontum, onus vero omne colloca.
 Propere autem quam celerrime istorum domum redire.
 Neq; vero expectato vinumq; nouum, & autumnalem im-
 Es hyemem accedentem, notique molestos flatus, [brem,
 Qui concuat mare, secutus caelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficile vero pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempè cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium facit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu, tam sane peruium est mare.
 Verna autem hac est navigatio, non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia occasio ipsius inuadenda: agere quidē effugeris malū.
 Homines faciunt stultitia mentis. [sed tamen & hac
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te inbio
 Considerare hac omnia in animo quacunque tibi consulo.
 Ne vero intra naues omnem substantiam causas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
 Miserum etiam, si quidē in currum prae grande onus impo-
 Axem fregeri, onera vero intereant. [nans.
 Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.
 Matrus autem uxorem tuam ad domum ducito.
 Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum: nuptia vero tibi tempestiva ha.
 Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat:
 Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
 Eam vero potissimum ducito qua te prope habitat:

Omnia

Ωρεῖτο πάλιν ὄνυτοις πλότῳ· ὅτε καὶ νῆα
 Κανὰξαις, ὅτ' αἰδρας ὀποφθίσῃσι θάλασσαν,
 Εἰ μὴ δὴ πρὸφρον γὰρ Ἡοσφάων ἐνοσίχθων
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλὺς ἐδέλυσεν ὀλέσσει.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλῳ ὄβιν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' ἔδκενέες τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπῆμων.
 Εὐκηνά· τό τε νῆα δειλὴν αἰέμοισι πιθήσας
 Ἠλέμην ἐς πόντον, φόρτον δ' ἔδ' πάντα τίθειδαι.
 Σπείδον δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἰκάνδ' ἐνέειδαι·
 Μηδὲ μῦθεν εἶνόν τε νῆον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χαλῶν ὀπιόντα, νόποιό τε δῖνας ἀήτας.
 Ὅς τ' ὄρευσθ' ἀλάκασαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρον
 Πολλῶ, ὀπωρινῶ· χαλεπὸν δ' ἐπὶ πόντον ἔεικεν.
 Ἀλλ' ὅτ' εἰαρινὸς πάλιν πλότῳ αἰδρώποισιν,
 Ἡμος δὴ πρὸφρον ὅσον τ' ὀπιεῖσθαι κερόνῃ
 Ἰχθῶ ἐποίησεν, τόσσον πῖταλ' αἰδρεῖ φανείῃ
 Ἐν κρείδῃ ἀκροτάτῃ· τό τε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασσαν.
 Εἰαρινὸς δ' εἶα πάλιν πλότῳ· ὅμιν ἰγῶν
 Αἰνιμ'· ὅτ' ἐμὲ θυμῶ καχαρισμῶν ὄβιν,
 Ἀρπακτὸς· χαλεπῶς καὶ φύγῃς κακὸν δῖν' αἰὶ καὶ τὰ
 Ἀνδρῶποι ρίζοισιν αἰδρεῖσθαι νόοιο.
 Χρῆμα τα γὰρ ψυχὴ πάλιν ὀφλοῖσθαι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ὅτ' ἐπὶ θανάτῳ κῦμασιν· δῖν' αἰὶ αἰῶνα
 Φράζειδαι τὰδε πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγορεύουσιν.
 Μηδ' ἐπὶ νηυσὶν ἀπαντα βίον κείλυσθαι τίθειδαι·
 Ἀλλὰ πλείω λείπῃ, τὰ ἕμειονα φορτίζειδαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντε μὲν κῦμασι πῆματι κύρσαι·
 Δεινὸν δ' εἰ καὶ ἐπ' ἄμαξαι ὑπὸ βίον ἀχθῶ ἀείρας,
 Ἀξοῖα κανὰξαις, τὰ ἕμειονα φορτίζειδαι.
 Μίτρα φυλάσσειδαι, καμρὸς δ' ὅπ' πᾶσιν αἰετος.
 Ωρεῖτο ἕμιν ἀκρὰ τὸν ποτὶ οἶκον ἀγαθῶν.
 Μήτε περὶ κόντων ἐτίων μέγα πολλὰ ὀπολείπων,
 Μήτ' ὀπιεῖς μέγα πολλὰ γάμος δ' ἐπὶ ὅρῳ εἶα.
 Ἡ ἕμιν τί τοι ἕμιν ἀπὶ μῖτον ἕμιν αἶτο.
 Παρδινῶν ἕμιν γάμῃν· ὅς κ' ἕμιν καὶ δὲ διδάξῃς.
 Τὴν ἕμιν μέλιν γάμῃν ἕμιν σίδει ἕμιν αἶψα

Παῖτα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάματα γήμης.
 Οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς αἰὴρ ληΐζειτ' ἀμφνον
 Τῆς ἀγαθῆς, τ' δὲ αὐτὴ κακῆς ἔριμον δῆλον
 Δειπνολόχης ἢ τ' αἰδοῖα καὶ ἰφθιμὸν ὡς εἶοντα
 Εὖναι ἄτερ δαλῶ, καὶ ἀμὲν γῆρας δῶκεν.
 Εὖ δὲ ὅπνι ἀθανάτων μαχέρον πεφυλαγμένον (17).
 Μηνδὲ καπηγῆτα ἴσον ποιεῖσθαι ἐπὶ ῥον.
 Εἰ δὲ κα ποιήσῃς, μὴ μιν ᾤοντες κακὸν ἔρξης.
 Μηνδὲ ψεύδεσσι γλώσσης χεῖρε, εἰ δὲ καὶ ἀρχῇ
 Ἡ τι ἴπαι εἰπὼν ἀποδύμων, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δὶς τόσα τίνυ δαίμων μνηστῆρ' (18). εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἡγῆτ' ἐς φιλότιται, δίκην δὲ ἰδέλῃσι κῆρυχεν,
 Διζαδαι. ὁ γὰρ τοι αἰὴρ φίλον δῆλότε δῆλον
 Ποιεῖται σὲ ὅ μὴ τι νόον κατελιχέτω εἶδος.
 Μηνδὲ πολυέεινον, μὴ δὲ ἄξιον καλέσδαι,
 Μηνδὲ κακῶν ἴταρον, μὴ δὲ ἰδὼν νεικιστῆρα.
 Μηνδὲ ποτ' ἐλουφύλῃ πένιῳ θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 Τέτλαθ' ὄνειδίζειν, μαχέρον δόσιν αἰὲν εἶοντων.
 Γλώσσης τοὶ θησαυροὶ εἰ δὲ βῶποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείστη ὅ χεῖρε καὶ μάστιγι βύσσης.
 Εἰ ὅ κακὸν εἴποις, τάχα καὶ αὐτὸς μεῖζον ἀκούσῃς.
 Μηνδὲ ποτ' ὑξείνῃ δαίτῃς δυσσέμφειλ' (19).
 Ἐκ' αἰνῶ πλείστη ὅ χεῖρε, δαπαίνῃ τ' ὀλιγίστη.
 Μηνδὲ ποτ' ἐξ ἡοῦς διελθεῖν αἰδοπα οἶνον
 Χερσὶν αἰπίποισιν, μὴ δὲ δῆλοισι ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοῖμα κλύοισιν, δότοπύοισι δὲ τ' ἀφ' αἶ.
 Μηνδὲ αὐτ' ἡελίοιο τετραμμένον ὄρνθος ὀμχεῖν.
 Αὐτὰρ ἢ πεῖ κα δύνῃ μνηστῆρ' ἔς τ' αἰόντα.
 Μήτ' ἐπ' ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ παρὰ βάλανον ἔρξης.
 Μηνδὲ δότο γυναικὶ μαχέρον τοι νύκτες ἴασι.
 Εξ ὁμῆρ' (20) δὲ ὅ γε θεῶν αἰὴρ πεπνυμένῃα αἰδώς,
 Ἡ ὅ γε θεὸς τοῖχον πελάσας ἑρκεῖα ἀνλῆς.
 Μηνδὲ αἰδοῖα γονὴν πεταλαγμένον ἐνδοθεν οἴκου
 Βαῖναι ἐμπαλαδὸν κῆρυχ' ἀνέμῳ, ἀλλ' ὀλέσδαι.
 Μηνδὲ δότ' ἐν δὲ σφῆμαιο τάφῳ ἀπονοστήσασθαι
 Σαρμάνῃσι γυναικῶν, ἀλλ' ἀθανάτων δότ' ἀγῆτας.

Μηδὲ ποτ' ἀειάων ποταμῶν χαλλίρ' ῥ' οὐκ ὕδωρ
 Πιεσὶ πρᾶν, πρὶν γ' ὀξὺν ἰδῶν εἰς χαλὰ ῥ' ἰεῖδρα,
 Χεῖρας ἰψάμεν πολυκρεάτω ὕδατι λυκῶ.
 Οἱ ποταμοὶ διαβῇ, κακίητι δ' χεῖρας αἰσιπύῃ.
 Τῷ δὲ θεοὶ νειμῶσι, καὶ δῆμα δῶκεν ὀπίσσω.
 Μήδ' ὀπὸ πινυζοῖσι θεῶν ἐνὶ δαυτὶ θαλεῖν
 Αἶον ὀπὸ χλωρῷ πᾶμνει αἰθωνίσι δῆρα.
 Μηδὲ ποτ' οἶνοχόῳ πιδέμεν κρητῆρες ὑπέρθε
 Πινόντων, ὅλοη γὰρ ἰπ' αὐτῷ μοῖρα τίτυκ'.
 Μηδὲ δόμεν ποῖαν, αἰσιπύξισον καταλείπειν,
 Μήτοι ἰφειζομένη κεφῶν λακάρυζα κοροῖη.
 Μήδ' ὀπὸ χυθρόδωκ' αἰσιπύρ' ἔκτωι αἰελέοντι
 Εἴδειν, μηδὲ λείδαμ', ἵσπερ καὶ τοῖς εἰσι ποιῆ.
 Μήδ' ἰπ' ἀκνήτοισι καδίζειν (ὃ γὰρ αἰετὸν)
 Παῖδα δουδεκταῶν, ὅτ' ἀνὴρ αἰετῶρα ποιῇ.
 Μηδὲ δουδεκήμενον, ἴσον καὶ τῷ το τίτυκ'.
 Μηδὲ γυναικίᾳ λυβῶν χεῖρα φαιδρυνέειν
 Ανίρα, λυγαλὴν γὰρ ὅπ'ι χεῖρον ἔσ' ὅπ'ι καὶ τῷ
 Ποιῆ. μήδ' ἰερίσιν ἰπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μανθίειν σείδην, ἵππερ νύ τι καὶ νειμῶσι.
 Μηδὲ ποτ' εἰ πορροῇ ποταμῶν ἄλσδι πορροόντων,
 Μήδ' ὅπ'ι κρῖναι ὑρεῖν, μέγα δ' ἐξθγίαδαμ'
 Μήδ' ἐναποψύχειν, τί γὰρ ἔτι λώϊόν ἔστιν
 Ωδ' ἱερὴν δῆλιν δ' βροτῶν ὑπὸ δῶδε φέρμεν.
 Φῆμιν γὰρ τι κακὴ πέλεται, κέρη μὲν αἰεταί
 Ρεῖα μάλ', ἀργαλὴν δ' φέρεν, χαλεπὴ δ' ὀποδέεται.
 Φῆμιν δ' ἔτις πάμπαν ὀπόλυται, ἡνίκα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι, θεὸς νύ τις ὅστις καὶ αὐτῇ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
 ΗΜΕΡΑΙ.

ΜΑΤΑ δ' ἐν δόδῃ πεφυλαγμένῃ, αἰετῶν
 Πιφραδὶ μὲν δμῶστα, περικεῖδα μὲν δὲ αἰ-
 ετῶν.

Ad opera inspiciendum, dimensumque dividendum:
 Nepe cum circa iura negotia & iudicia populi versantur.
 Haec enim dies sunt lona à prudente.
 Primum, novilunium, quartaque & septima sacra dies:
 Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
 Octavaque & nona amba dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.
 Undecima vero duodecimaque amba quidem lona:
 Haec quidem tendendis ovibus, illa latis segribus metendis.
 Duodecima tamen undecima multo melior.
 Haec enim nec fla in aere suspensus aranens,
 Die expleta, quum & prudens formica aceruum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decima tertia caucto
 Sementem incipere: plantis vero inferendis optima est.
 Sexta vero media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona: puella vero non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptae est, sed haec his castrandis, & gregibus ovium,
 Stabuloque circumspiciendo pastoralis, benigna dies est
 Bona vero viripara, amatque convicia loqui,
 Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis vero octava caprum & bouem valde magientem.
 Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicefima vero in magna plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella vero & quarta
 Media: hac vero & oves, & curripes retortis cornibus bo-
 Es canem asperis dentibus, mulosque laboriosos [mes.
 Cicurato manum imponent, caute vero esto animo.
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doleribus conficiedo animo valde hac accommodata est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito.
 Observatis anibus qua ad hanc rem sunt optima.
 Quintas vero evitate: quia difficiles sunt & graves.

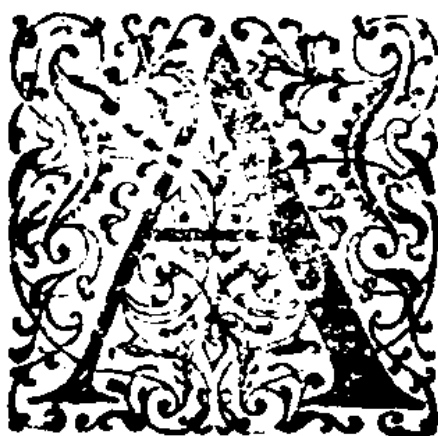
Εργα ἔποπθ' εἰν, ἢ δ' ἀφ' ὧν ἰδὲ ρατ' ἰαδαί,
 Εὐτ' αὖ δ' ἡ θείων λαοὶ κρείοντες ἄγασιν.
 Κίθε γ' ἡμερᾶς εἰσι διὸς ὥρ' ἀμνηστέρτος.
 Πρῶτον ἐν ἡμερᾶς τε, κ' ἐξ ὧν ἰερόν ἡμᾶρ.
 Τῇ γ' Ἀπολλωνά χρυσάρεα γένετο Λητώ.
 Οὐδ' ἀτὰρ τ' ἐν ἡμέρᾳ τ' ἐν ἡμέρᾳ μίμνους
 Εξέχ' ἀεζομένην βροτῶσι ἔργα πένεταί,
 Ἐνδεχάτη τε δουδεχάτη τ' ἀμφὶ γὰρ ἰαδαί.
 Ἡ μὲν, αἶς σείκεν, ὃ δ' ἰδὲ φρονεῖ καρπὸν ἀμείνεται.
 Ἡ δ' ἐν δουδεχάτῃ τ' ἐνδεχάτῃς μετ' ἀμείνεται.
 Τῇ γὰρ τοι νείνῃματ' ἀερεῖ πότμος ἀνέχνης
 Ηἰατος ἐν πλείῃ, ὅτε τ' ἰδὲ σιὸν ἀμείνεται.
 Τῇ δ' ἰσὺν γήσαστο γυνή, φρονεῖ δ' ὅτε ἔργον.
 Μίμνους δ' ἰσμενὸν τρισημῆος ἀνέχεται
 Σπάρματος ἀνέχεται φυτὰ δ' ἐνδρὶ φαδ' ἀνέχεται.
 Ἐκτὴ δ' ἡ μέση μάλ' ἀσύμφορος ὅτε φυτοῖσιν.
 Λιδορογόν' αὖτ' ἀγαθὴ κούρη δ' ἡ σύμφορος ὅτε,
 Οὐτ' ἐν γυναικὶ φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Οὐδ' ἐν γυναικὶ φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Ἀρμύρ' αὖτ' ἐν γυναικὶ φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Σηκόν τ' ἀμείνεται πομπήϊον, ἡ πομπὴ ἡμᾶρ.
 Ἐδὲ δ' ἰσμενὸν φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Τῇ δ' ἰσμενὸν φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Μίμνους δ' ὁ γὰρ ἀτὰρ καὶ φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Ταμνέμεν, ἡρῆας δ' ἐν δουδεχάτῃ ταλαίρῳ.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλείῃ ἡμᾶρ ἰσμενὸν φρονεῖ,
 Γίγεται μίγα γὰρ τε τόσον πεπυκνωμένη φρονεῖ.
 Ἐδὲ δ' ἰσμενὸν φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Μίμνους δ' ἐν μεγάλῃ πλείῃ ἡμᾶρ ἰσμενὸν φρονεῖ.
 Καὶ κούρη καρχάρεος φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Πρηνέειν, ὅτε χεῖρα πθίει, πρηνέειν δ' ὅτε φρονεῖ.
 Τῇ δ' ἰσμενὸν φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Ἀλγὰ φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Ἐν δ' ἐν τῇ φρονεῖ, αὖτ' ἀφ' ἡμῶν ἀνέχεται.
 Οἰσιν κρέας οἱ ἐν ἔργῳ πένεταί φρονεῖ.
 Πίμνους δ' ἐν μεγάλῃ πλείῃ ἡμᾶρ ἰσμενὸν φρονεῖ.

In quinta enim aiunt Furias obambulare,
 Perivriū vindicantes, quod malū contentio genuit perivriū.
 Media vero septima, Ceteris sacrum manus
 Diligenter inspicimus bene aquata in area
 Ventilato : roborumque scilicet incidito cubilaria ligna,
 Navalique ligna multa, & qua navibus congrua sunt.
 Quarta vero incipito naues compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana, melior dies.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum.
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dux.
 Sed pauci rursus sciunt tertium novum mensis optimum
 Implendū deliū, & ad iugum collo imponendum,
 Bobus & mulis, & equis celeribus.
 Navem bene clauatam celerem in nigrum pontum
 Trahit. Sed pauci vera intelligunt.
 Quarta vero aperi delium. pra omnibus sacra dies est
 Media : pauci vero rursus post vicesimā mensis optimam,
 Aurora vigente pomeridiana vero est deterior.
 Et ha quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cetera autem incerta, sine sorte nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci vero normas.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 De his beatusque & felix, qui hac omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus diu,
 Auguria observans, & delicta evitans.

Εἰ πέμπη γὰρ φασι Ερινύας ἀμφιπολῶσιν.
 Ὀρκον τιτυμῶας ἢ Εἰς τίνα πῆμα ὀπιόρκοις.
 Μίση δ' ἰσθμύτῃ Δικαιοτέρους ἱερὸν ἀκτῶ.
 Εὖ μάλ' ὀπιθῶντα ἰὺ ἔρχεσθαι, ἐν δὲ αὖ
 Βλέπει ὑλοτόμων τε τομῆν θαλαμηγεῖα δοῦρα.
 Νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀμφύμηνισι πέλοι.
 Τετρίδι δ' ἀρχαῖαν ἡἷας πᾶν γυναικὶ ἀείας.
 Εἷας δ' ἡμέραν ὀπιδείλα λώϊον ἡμέρα.
 Περσὶς δ' εἷας παναπήμων αἰθροῖ ποισιν.
 Εὐδελή μὲν γὰρ τ' ἡδὲ φυνδύμην ἡδὲ γλυκίαν
 Ἀνίει τ' ἡδὲ γυναικί, καὶ ὅποτε πείγῃσιν ἡμέρα.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι περσὶν ἀδάμηνος ἀρίστων
 Ἀρχαῖαν τε πίθου, καὶ ὅτι ζυγὸν αὐχένος θείαν
 Βουσι καὶ ἡμιόνους καὶ ἵπποις ὠκυπέδους.
 Νῆα πολυκλήϊδα θάλῃ εἰς οἶνον πα πόντον
 Εἰρύμην παῦροι δ' εἰς ἀλκιδέα κελήσκοισι.
 Τετρίδι δ' οἶον πίθον, ὡς πᾶσι τῶν ἱερῶν ἡμέρα
 Μίση παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκαδάμηνος ἀρίστων.
 Ἦς γυναικὸς ὀπιδείλα δ' ὅτι χρεῖαν.
 Αἰδὲ μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὀπιχρονίοις μίγ' ὄντα.
 Αἰ δ' ὅττι ματρίδουποι, ἀκνήριοι, καὶ πείρουσαι.
 Ἀλλ' ὅττι δῆϊον αἰεὶ παῦροι δ' εἰς ἴσασι.
 Ἀλλοτε μὲν καὶ πέλας ἡμέραν, δῆϊον μὲν.
 Τάων δὲ δαίμων τε καὶ ὅλκιος ὅς τ' αἰεὶ πᾶσι
 Εἰδὼς ἐργάζηται αἰαίτιος ἀθανάτοισιν,
 Ὀργῶν κείνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλείων.

HESIODI ASCRÆI SCVTVM
HERCVLIS.

*VT qualis reliſſa domo ac
patria tellure*

Venit Thebas, secuta mari-
tum Amphitryonem,
Alcmena, filia populorum
dissipatoris Eleutryonis:

*Qua mulierum genus supera-
bat fœminearum,*

*Formaq. & proceritate. mente
vltq. nulla cum ea certabat*

Illarum quas mortales mortalius peperere concumbētes.

Cuius & à vertice, & à palpebris nigricantibus

Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.

Atq. hac talis existens, tam animo suum colebat coniugē,

Perinde ut nulla unquam coluit mulierum feminearum.

Quaquam ipsi patrem praestantem occidisses. vi domitium;

Ira commotus propter bonos. relicta autē ille patria tellure

Thebas venit, supplicans fœderatis Cadmeis.

Vbi item habitabat cum veneranda coniuge,

Seorsim absq. concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi

Anie lectum consendere formosa Electryonidis,

Quam eadem vltus esset fratrum magnanimitate

Sua coniugis, flagrantique combustæ, et igne vicos

Virorum heroum Tapbioum atque Telebearum.

Ita enim constitutum ipsi erat, disque testes facti fuerant.

Quorum ille verebatur iram, firmabatq. quam celerrime.

Exequi magnum opus, quod ipsi dixistis incumbere.

Hunc autem una cupidi bellique praeliique,

Spesij: conitande infans, supra clypeo: animam gerentes.

Lacrigua,

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΘΙ' Η φερλιπόστα δόμους κ
πατείδα γῆαν.
Ηλυθον ὅς Θήβας μιν' αἰνῶν
Αμφίβροτα,
Αλκμήων. Συναίτη λαοαυτῶν
Ηλεκτρυόων.
Η ῥα γυναικῶν φθλον ἐκεί-
νυτο Σηλυτεράων.
Εἶδεῖ τι μέγ' ἔτε' ἴσθι γὰρ
ἔτις ἔριζε

Ταῖσι αἰ' θνητοῖς θνητοῖς τίκον ὀνηθεύσας,
Τῆς κ' ἄπο κ' ἡδον, βλεφάρων τ' ὀπὸ κυανέων.
Τοῖον αὖθ' οἷόν τε πολυχρύσου Αφροδίτης.
Η ὅ κ' αἰ' κ' θυμὸν ἰὸν τίσκει ἀκρίτῳ.
Ὡς ἔπω τίς ἔπει γυναικῶν Σηλυτεράων.
Η μὲν οἱ πατέρ' ἰδὼν ἀπέκτανε ἰφιδάμειστας,
Χασάμενθ' αἰβόισι λιπὼν δ' ὅ γε πατείδα, γῆαν
Εἰς Θήβας ἐκείνους φασαπέκτας Καδμείους.
Πρὶν ὅ γε δώματ' ἴσθι σὺν αἰδῶν κ' ἔρκοιτο,
Νόσφι ἄτερ φιλόπυτος ἰφίμερον. ἔ γὰρ οἱ ἔσσι
Πρὶν λιχῶν ἐπιβῶναι εὐσφύρου Ηλεκτρυόωντος,
Πρὶν γὰρ φόνον τίσσειτο χαστηγῆτων μεγαθύμων
Ἡς ἀλόχου μαλ' ὅ γε καταφλίξαι περὶ κόμης
Αγορῶν κ' ἔρκοιτο Ταφίωσι δ' Ἰηλεβοάων.
Ὡς γὰρ οἱ δῖοι κ' ἔπειτα τ' ἔπειτα τ' ἔπειτα,
Τῶν ὅ γ' ὀπάζετο μῶν ἐπεί γ' ὅ γε ἐπὶ ταῖς ἑσπέραις,
Εκτελέσαι μέγα ἔργον οἱ δῖοι δέμας ἔσσι.
Τῶν δ' ἄμα, ἡμῶν πολέμοιο τε φυλόπυδος τε
Βοιωτῶν πληξίπποισι, ἡμῶν σκεῖαι πτοίοντες.

Locrique communem pugnantes, & Phocenses magnanimes
 Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alcibi,
 Gaudens tot populi. At pater hominumque deorumque
 Aliud consilium texebat in animo, ut diu pariter [res.
 Et hominib. rerū indagatorib. Martis depulsatorē plāia-
 "Profectus autem ab Olympo est dolus alta mente voluens,
 Desiderans concubitum elegantis mulieris,
 Per noctem celeriterq. venit in Tryphaonium, unde rursus.
 Ad Phicium summum accessit prudens Iupiter,
 Ubi residens mente versabat divina opera
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
 Eadem autē & Amphitryo populorum dissipator, illustris
 Perfecit magno opere, rediit domum suam [heros,
 Reque illi ad famulos & pastores agrestes
 Cepit ire antea, quam sua coniugu consensisset l. Etum.
 Tāq. siquidem cordis desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut quando quispiam magno afflictu effugit afflictionem
 Morbo ex difficili, aut etiam validu ex vinculo,
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 Magnos afflictu lubentiq. animo, domū suam reversus est.
 Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
 Oblectando se maneribus aurea Veneris.
 Illa autem à deo pariter domita, & ab homine lōge optima,
 Thebā septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Haud quaquam similes, quanquam fratres essent.
 Alterū siquidem inferiorem, alterū autē longe praestantio-
 Sauni ac validum, vim Herculanam: [rem virum.
 Ilunc quidem compressa à nubium offuscator Saturnio,
 Iphicū autē, hastarū à cōcussore Amphitryone, [cumbens:
 Diversa generatione: alterū quidē, cum viro mortali con-
 Alterū autem, cum Saturnio deorū imperatore omni.
 Quis & Cygnem occidit, Mariū filium, magnanimum.
 Invenit enim in luco longe iaculanti Apollini
 Ipsum, & patrem ipsum, Martem, b. llo insatiabilem,
 Armis fulgentes, cum fulgor ignis ardentis,

Λοκροί τ' ἀρχίμοχοι κ' Φωκῆες μαγάρυμοι
 Εσποντ' ἤρχε ὃ πῖσι εὖς παῖς Ἀλκίμοχος,
 Κυδίοων λαοῖσι πατὴρ δ' αἰδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλ' ὡ μῆτιν ἔσ' αἶνε μὲ φρεσὶν, ἔφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀφ' ἡσθεσὶν ἀφ' ἡσ δὲ μὲν εὐτὶς αἶσα,
 Ὄρτο δ' ἀπ' ἑλπίμοιο δόλον φρεσὶ βουαστοδμήσαν.
 Ἰμείρον φίλ' ἵπτος ἐὺζάτοιο γυμνακός,
 Εὐνύχῳ τὰχα δ' ἔξε Τυθαόνιον πεδὺν αὐθις
 Φίμιον ἀκρότατον περ πύκνισατο μηπίετα Ζεὺς.
 ἔνθα καθεζομένη φρεσὶ καὶ δὲ πελάϊον ἔργα.
 Αὐτῇ γ' οὐκ ἐπὶ ταυτοφύρου ἡλεαβούνης
 Εὐνὴ κ' φιλόπτη μίγνισσι ἴσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφίβουον λαοσκότ' ἀγλαὸς ἦρος
 Εκταλίσας μίγα ἔργον, ἀφίκαντο οὐδὲ δέμοι δε.
 Οὐδ' ὅγ' ὅπ' δμῶας κ' ποιμῆας ἀγροῖα πας
 Ὄρτ' ἵνα, πρὶν γ' ἢς δὲ χαὶ ὅπ' ἡμῶν, αἰδρῶν.
 Τοῖσ' ἔχ' κραδίω πέδος αἶνυτο ποιμῆα λαῶν.
 Ὄς δ' ὅτ' αἶνυτο ἀσπασὸν ὑποκ' περσύγῃ κακότητι
 Νέσσου ὑπ' ἀφ' ἡλίας, ἢ κ' κρατεροῦ ὑπὸ δέσμῳ.
 Ὄς ῥα τότ' Ἀμφίβουον χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπύσας,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἐν δόμον εἰσαφίκανα.
 Πανύχῳ δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδρῶν περσύγῃ.
 Τὴν πομπὴν δώροισι πολυχρῆσιν Ἀφροδίτης.
 Ἡ δ' ἐπὶ δμῶας κ' αἶετο πελὸν ἀφ' ἡσθε.
 Θέλει ἐπὶ ἀπύλῳ διδυμῶνι γείνατο παῖδε.
 Οὐκ ἔδ' ὅμ' ἀφροσύνῃ (κασιγνήτω γ' ἡμῶν ἦς ἔλε)
 Τὸν μὲν χεῖτερον, τὸν δ' αὖ μὲν ἀμείνονα φῶτα,
 Δεσφὶν τε κρατεροῖν τε, βίβω Ηρακλεῖω.
 Τὸν μὲν ὑποδμῶας κ' αἶετο Κροῖον,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γ' ὀδραστόν Ἀμφίβουον,
 Κικεμῶνι γ' ἡμῶν. ἢ μὲν βροτῶν αἰδρῶν μίγνισσι,
 Τὸν δ' αὖ Κροῖον θεῶν σμῆντορι παῖτων.
 Ὄς κ' Κύκιοι ἐπεφον Ἀρητιάδῳ, μαγάρυμον.
 Εὐρὶ γ' ἐπὶ τερμῶνι ἡκατιβόλῳ Ἀπόλλων.
 Αὐτοῖς, κ' πατὴρ δ' ἔν. Ἀλῶν, αἶνυτο πολέμοιο,
 Ἰθὺχοι λαμπροὶ σίλας ὡς περσὶν ὑποδμῶας.

Stantes in curru: terram autem pulsa^{nt} veloces equi.
 Perientes ungulis, pulvisque circa ipsos dividebatur,
 Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
 Curvus autē subrefecti & rotarū ambitus circū resonabāt,
 Equis festinantibus gandeat autem Cygnus inculpatus,
 Spe^{ans} se Iovis filium, Manortum, aurigamque
 Ferro interempturum esse, & inclita arma dissipaturum
 Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Ipsē enim contra illum concitavit vim Herculeam,
 Totus vero lucus & ara Appollinis Pagasai
 Cellucebat prævehementis Dei armis, & ipso,
 Et quasi quidem ignis ex oculis effu^{ge}bat. Quis autem illi
 Sustinisset, mortalis existens, obusā sub conspectu prodire,
 Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum enim & vis magna, & manus inuicta
 Ex humeris nata erant, una cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

O heros Iolas, mortalium longe charissime omnium,
 Nempe vere in immortales beatos, qui olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitus ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, [Frontes:
 Postquā occiderat Electryonē, propter boves latus habentes
 Venit, ad Creontē & Heniochem longis ornatam vestibus,
 Qui ipsum ultro receperūt, & necessaria omnia præbuerūt.
 Quæ sua est supplicibus, celueruntque ex animo magis.
 Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide
 Coniuge sua: moxque nos revolutō anno

Nati sumus, neque natura similes corporis, neque ingenio
 Pater tuus & ego: cuius quidem mentem sustulit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurythēum:
 Infelix certe multum ingemiscebat postea,
 Noxam suam lugens: sed illa irremocabilis est.

Mihi vero deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum alipedum, magnamque mentib^{us} fiduciā accumulā

Ες πότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον αἰκίεσσ' ἵπποι,
 Νύσσοντες χαλῆσι· κόνις δ' ἄσπερ ἀμφιδεδήει,
 Κοπτομένη πλακτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσσὶν ἵππων.
 Ἀρματα δ' ὀλοῖνται καὶ αἰνυγες ἀμφαράζουσι
 Ἴππων ἱμῶν μεγαλήτορ ὃ Κύνθε' ἀμύμων,
 Ἐλπόμενθε· Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, λυίοχόν τε,
 Χθονὸς δ' ἡρώσῃ, καὶ δότι κλυτὰ τεύχεα δύσῃ.
 Ἀλλὰ εἰ θυχλώεω ἐκ ἑκλυε φούεθ' Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἱπῶρες βίβω Ηρακλεείω·
 Παῦ δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος· Πάρασσιν
 Λάμπει ἡρώς· δῖοιο δ' αὖ τεύχεον τε καὶ αὐτὴ.
 Πύρ δ' ὥς ὁφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνη;
 Ἐτλη θυητὸς εἶναι κατ' ἀσπίδι ὀρμηδύνῃ,
 Πύρ Ηρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολέως;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀσπίος
 Ἐξ ἁμῶν ἐπέφυκον ὅππ' ἐμβαρῆσι μέλεισιν.
 Οὐρα τὸ δ' ὡς λυίοχον φερσίνῃ κατ' ἐν Ἰόλαον.
 Ἡρώς, αἷ' Ἰόλαος, βροτῆρ' πολὺ φίλτατε παῖτων,
 Ἡ πρὸς ἀθανάτοισιν μάκρας, πειδύμπων ἵχουσι,
 Ἡλίου Ἀμφιρύων, ὅτ' εὐσεφαιον ποτὶ Θηβίῳ
 Ἡλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτῆμον πόλιν Ἰθρυον,
 Κτείνας Ἡλεκρυσητά, βροτῶν ἐνὶ θυμῷ μετῴπων.
 Ἰκετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἡνίοχον ταυῦ πεπλον,
 Οἳ ῥ' ἔμνη ἡσπάζοντο καὶ ἄρμα παῖτα παρέειχον,
 Ἡ δὲ κεν εἰδὴ ἰκέτης· τίον δ' ἄρα κερσίδι μάλλον·
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενθε· σπῶν εὐσφύρῃ Ἡλεκρυσητῇ
 Ἡ ἀλόχευ· τάχα δ' ἅμμες ὅππ' ἐπ' ἀμύμων ἐπ' αὐτῷ
 Γεινόμεθ' ἔτι φυλῇ εὐδαίμονι ἔτι νόμῳ.
 Χόος τε πατὴρ καὶ ἐγὼ, τὴν μὲν φρίνας ἐξέλετο Ζῆς·
 Οὐ φέρει πρὸς σφίτερον τε δόμον σφετέρῃς τε τεκνίας·
 Ὡς γὰρ πρὸς πρῶτον ἀλιτῆρμον Εὐρυδῆα,
 Σχετλῆος· ἵκετο πολλὰ μετ' ἐσθλα χίζιτ' ὀπίσσω,
 Ἡ γὰρ αὖτις ἀχέων· ἡ δ' ἔτι παλιν ἀχέος ἔστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δάμων χαλεπὸς ἐπιτέλλει· αἰθλοῖα·
 Ὡς φησὶ, δῖα δ' οὐ δάσσοι ἔχ' ὡς αἰθλοῖα
 Ἴππων ὠκυπόδων μέγα ὃ φρεσὶ θάρσος αἰεῖται.

Rēta dirige celerem currum, & alipedum robat equorū,
 Nihil veritus stropilum Martis, hominum occisorū,
 Qui nunc cum elargere circumquaq; furis per sacrum nemus
 Phœbi Apollini, longe iaculanti regū. [bello.

Enimvero etiam validus licet existat, tamē exsaturabitur
 Hunc contra allocutus est inculpatus Iolau:

O pater, quam multum vero pater hominum atq; deorū
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mania tenet, & tætar civitatem:
 Quomāmodum & hunc mortalem, validumq; magnūq;
 Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age induere arma Manertia, ut quam celerime
 Currū inter se committentes Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iouis filium,
 Neque Iphicliadem perterrebit: sed ipsum puto
 Mox fugitūrum duos prius inculpati Alcida,
 Qui p. ope adsunt, cupientes bello

Certamen insinuere quæ res ipsi multo gratior quā epula.

Sic ait, arrisit autem fortis Hercules,
 Animo oblectatus: admodum enim illi grata dixerat.
 Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:
 O heres Iolæ, Iouis alumne, non procul etiam hinc
 Pugna aspera. Tu vero quēadmodū antea fuisti bellicosus,
 Ita & nunc magnū equū Arionē nigricantib. setu obsequere
 Quoquo versum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.

Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendide,
 Vulcani inclyta dona, tibi induxit.
 Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat
 Pallas Minerva filia Iouis, tunc cum coeperat
 Primum lustruosa aggredi certamina.
 Posuit autem circa humeros nocuementi depulserium ferrū,
 Sane vir: caenam autem circa pectora pharetram,
 Reiecitque in tergum. in hac multa erant sagittæ
 Horrendæ, mortis vocem reprimentis datricis. [lachrymarū
 Ha à capite quidē mortē habebāt profinā, & unguentum
 Media

Ιδὺς ἔχον θυὸν ἄρμα κ' αὐκυσσάων δύνει' ἵππων
Μηδὲν ὑποδείξαι, κτύπον Ἀρείου αἰδ' ὀφείτοισι.
Ὅς νυὺ κακλήγας ἀνιμάνει' ἱερὸν δῆσας
Φοίβη Ἀπόλλων' ἱκατὴ βέλτεο αἶακτος.
Ἡμῶν κ' κρατερὸς ἄρ' ἴαν' ἄα' πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε φερσὶ εἶπεν ἀμύμονος Ἰόλαος,
Ἡ δ' αἶψ' ἤ μάλα δὴ τι πατὴρ αἰδ' ὄντι τε θεῶν τε
Τυμᾶ σιω καφθῆναι, καὶ ταῦρ' ἔννοσι γαίῃ.
Ὅς Θήβης κ' ἠδ' ἑμὸν ἔχ' ῥύεταί τε πύλαια.
Ὅτιον δ' ἡ κ' τοῖσι βροτοῖς κρατερὸν τι μέγαν τε
Σας εἰς χεῖρας ἀγρίοισι, ἵνα κλέῃ ἀδελὸν ἄνθρωπον.
Ἀλλὰ γε δύαστο τδ' ἔχ' ἀνὴρα, ὅφρα τάχιστα
Δίεργε ἐμπελάσαντες Ἀρηός δ' ἡμῖν τε
Μαρναμένοισι, ἐπεὶ ὅπ' ἀταρβέοντι Διὸς υἱόν.
Οὐδ' ἰφικλείδῳ δ' ἔστι ξίφος, ἀλλὰ μιν οἶον
Φόβ' ἔειδαι δύν' πῶθ' αὖ ἀμύμονος Ἀλκείδαια,
Οἱ δ' ἡσφι γέδον εἰσι, λυλαίμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδά σ' ἴσθ' ἵστασθ' ἵστασθ' ἵστασθ' ἵστασθ'.

Ὡς φάτο, μεῖδοντι δ' βίη Ἡρακλῆϊ,
Θυμῷ γηθήσας, μάλα γὰρ νύ οἱ ἀνδρῶν εἶπεν.
Καί μιν ἀμφόμοτον ἵππα πρὸς ἑταίρους φερσὶν ἔειπε.
Ἡρώς δ' ἰλῆαι, διοτρερές, ἐκείνῃ τηλ' ἔειπε.
Τομίνην β' ἔχ' ἵππον, σὺ δ' ἔτι παρ' ἑταίροις δαΐφροσι.
Ὡς κ' νυὺ μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχάτεον
Παῖτι ἀσπεροφῆν κ' ἀρηγῆδ' ὅπως καὶ δαΐφροσι.

Ὡς εἰπὼν, λημύδας ὄρε' Ἀλκίονος φασγάνῳ,
Ἡφάστου κλυτὰ δ' ὄντα, πρὸς κτήνησιν ἔειπε.
Δαΐφροσι αὖ θάρηκα πρὸς σῆδεσσι ἔειπε.
Καθὼν, χεῖρας, πολυδαίδαλον, ὅν ῥ' οἱ ἔειπε.
Πόδας Ἀδίωνας κ' ἡν Διὸς, ὅπ' ἔειπε ἔειπε.
Τοφροτοῖς σπέρσας ἐφορμήσας αὖτε αὖτε.
Θήκετο δ' ἄμφ' ὁμοῖον ἀπ' ἑξέσθ' ὅπως σίδηρον
Δοπὸς αἰὲρ καί λιν' ὅπως σῆδεσσι φασγάνῳ,
Καὶ δ' ἄλλοι ἐξ ὅπ' ἔειπε πολλοὶ δ' ἔειπε δ' ἔειπε.
Ρίγηλοι, δαυάτιοι λαδιδόχοιο δ' ἔειπε.
Πρὸς δ' αὖ μὲν δαΐφροσι τ' ἔειπε, κ' δαΐφροσι μὲν.

Media autem polita erant, longa: sed à tergo
 Nigra aquila confecta alis
 Erant ille autem validam hastam præfixâ aræ corripuit.
 Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam ferream, temporibus adaptatam,
 Qua intam reddebat caput Herculis divini. [quisquam
 At manibus chryseum accepit, varium totum, quem nemo
 Neq. perripisset iuciendo, neque comminasset, mirum visu.
 Nam totus quidem circumquaque gypho, candidoq. ebore,
 Et electro lucidus erat, antroque fulgido,
 Splendens: caruleis p'icis fulgorem inter secantibus.
 In medio autē draconis erat terror, hand quaquā ffabilis,
 Retro oculis igne lucentibus iuvis.
 Cuius & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,
 Saxis inaccessis super terribilem autem frontem
 Sana contentio deuolutabat, accendens pugnas hominum;
 Tetra, qua & mentem cauebat & præcordia viris
 Quicumque bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorum & anima quidē sub terram eant ad Orcum intro
 Ipsorum: ossa autem ipsis pello circum patrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra. [erant.
 In eo autem & propersecutio, & uicuersa persecutio facta
 In eo tumultus, horror, & homicidiū huc illuc ferebantur.
 In eo Eris quoque, & motus furebat: in eo perniciofa Parca,
 Unū alium tenens recens vulnecratum, alium autē illasum.
 Alium mortuum per pugnam trohebat pedibus. [rum
 Veste autē habebat circū humeros cruentâ sanguine viro
 Sauxem videns, clamoribusque ingrauescens: [effabilium.
 In eo autē & serpentū capita sauroū erant tanta quaquā
 Duodecim, qua perterrefaciebant super terram genera ho-
 Quicumque bellum contra Iouis filium mouerunt. [minum.
 Quorū & dentū quidē ex-pitus edebatur, quoties pugnabat
 Amphirgoniades. Hac autē distincta erat miranda opera.
 Porro veluti pūlla quadā apparebāt vidēda saxis draco-
 Carulea per terga, denigrataque erant illis maxilla. [nibus.
 In eo autem & summi greges agrestium erant, atq. leonum
 Manus

Μίσησι δ' ἔξουσι, περὶ μὲν αὐτὰρ ὅπαδον
 Μομφεῖο φλεγυάο καλυπτομένοισι πτερυγασιν
 Ησπερ δ' ὄβριμν' ἔχθ' ἀκαχμήϊον εἴλετο χόρυμόν.
 Κεκτ' δ' ἐπ' ἐφ' ὅτ' ἐμὸν κινέειν εὐτυχτοὶ ἔδηκε.
 Δαίδαλόν τε, ἀδάμαντος δ' ὅπ' κροτάφοις ἀφάρῃαν.
 Ἦτ' εἴρυτο καρὴν Ηρακλῆος θείοντο.

ΧΕΡΣΙ γὰρ μὲν σάκε' εἴλε παναίολον· ἔδ' ἐπεὶ αὐτὸ
 Οὐτ' ἔρ' ἔξ' ἐβόων, ἔτ' ἔθλασε, δαῦμα ἰδιδάται.
 Παῖ μὲν γὰρ κύκλῳ πταῖα λώκ' ἔλ' ἐφαίπει,
 Ηλέκτρα θ' ὑπολαμπέειν, χρυσὸν τε φαεινόν,
 Λαμπρόμενον κυάιν δ' διὰ πύχας ἠλάλατο.
 Ἐν μίσησιν δ' ἐρέοντος ἔλω φόβ' ἔπ' ἐφατειός,
 Ἐμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπρόμοισι δειδρυμέναις.
 Τῷ κ' ἐδόντων μὲν πλῆθε σῶμα λώκ' ἐπείντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων· ὅθ' ἔβλοσυροῖο μετώπου
 Δεινὰ βρεῖε πηπόητο, κόρυσσεσσι κλόνον αἰδρωτῶν,
 Σχετλῆς, ἥ ῥα τόον τε κ' ἐμ φρένας εἴλετο φωτῆρ.
 Οἳ πινεσσι αἰπείῳ πάλαιμον Διὸς ἤϊ φέρονται.
 Τῶν κ' ψυχὰς μὲν χόρον δαίνυσ' αἰδ' ἔειπον
 Αὐτῶν· ὅς τ' αὖ σφι πείρινοιο σαπείσης,
 Σχετλῆς ἀζόχοιο κλαυθῆ πυθεῖται αἶψα.
 Ἐν δ' ἐπείωξεν τε παλίοξεν τε τίτυκτο·
 Ἐν δ' ὄμαδ' ἐτε, φόβ' ἔπ' αἰδρωτῆσιν τε δειδίκε.
 Ἐν δ' ἔρει, ἐν δ' ἐκδομένοισι· Διότιον, ἐν δ' ὅλον κῆρ,
 Ἀλλόν ζῶν ἐχουσα γέταον, λῆγον αἶνον,
 Ἀλλόν τιθνεῖται χ' ἔμεινον ὅλκε πεδόν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' αἰμοῖσι θαφείνουν αἶματι φωτῆρ,
 Δεινὸν ἀρκομήνη, καταχρήσι τε βίβριθ' α.
 Ἐν δ' ὁφίων καφαλαὶ δ' ἔγαν ἔσαν ἐπ' ἐφατειῶν.
 Δαίδαλ' αὖτε φοβέσκειν ὅθ' ἔχοντο φύλ' αἰδρωτῶν.
 Οἳ πινεσσι αἰπείῳ πάλαιμον Διὸς ἤϊ φέρονται.
 Τῶν κ' ἐδόντων μὲν καταχρήσκειν ὅτε μέχοντο
 Ἀμφοτέρωνι αἰδ' ἔπ' αἰδρωτῶν δαῦμα ἔργα.
 Στήθεσσι δ' ὅς ἐπ' ἐφατο ἰδὲν δ' ἔγαντο δ' ἔργα.
 Κυανία χ' ἔγαντο μελαίναν δ' ἔργα.
 Ἐν δ' ὅσων ἀγέλας χλοῦναι ἔσαν ἔδ' ἔργα.

Mutuo sese aspicientium, irascentiumque, & festinantium,
 Quarum etiam turmatim ordines succedebant, neque vero his
 Nequissimi alteros timebant, horrebant attamen colla amborum.
 Iuxta enim ipsos iacebat magnus leo, circum autem apris
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor disillabat in terram, ipsi autem cervicebus deicti
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
 Vtrique agrestesque sues, trucesque leones.
 In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Canem circa regem, Dryantemque Pirithonemque,
 Hoplenemque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,
 Mopsumque Ampycidem, Titarefium, notum Marti,
 Theseumque Egeidem, similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex altera parte contra his congregabantur.
 Magnus Petraeus atque Asbolus angur,
 Arctusque, Hurusque, nigerque pilu Memas,
 Et duo Peucida, Perimedes, Dryalusque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vini essent,
 Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
 Inter hac autem Marti terribili alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque viuos spolians,
 Currui insistenti, iuxta autem Panorque Metusque
 Stabant, gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Iouis filia pradaatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi qua pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manibus aureamque galeam, [saevum.
 Egeidemque circum humeros gradiebatur autem in praelium
 At erat in eo clypeo & immortalis choros, in cuius medio
 Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latone filius
 Aurea cithara dum autem sedes, purus Olympus, [erat posita
 Ibi & foris, si enim autem opulencia infinita, quasi in corona
 Immorta-

Ες σφίεας δερκομήσαν, κοτιόντων τ' ἱμῶν τε.
 Τῶν κ' ὁμιληδὸν εἶχε κ' ἴσαν· ἔδ' ἵπῳ τῷ γ'
 Οὐδ' ἐπερὶ τρεῖς πλῶ· φείατον γὰρ μὲν αὐχένας ἀμφω.
 Ἦδη γὰρ σφιν ἔκειτο μέγας λίε, ἀμφὶ δ' ἡκάσπερ
 Δοιοὶ δ' οὐραρχοὶ ψυχὰς, κ' δ' ἐσφι καλασθὲν
 Αἶμα ἀπείλειβ' ἔρ' ζ'. οἱ δ' αὐχένας ἐξερεπύπτες,
 Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λίοισι.
 Τοὶ δ' ἐπ' ἄλλοι ἐγχεῖσθαι, κατέοιτε μάχῃ,
 Λιθοτερεῖ, χλωμῇ τε σύε, χαρποὶ τε λείοντες.
 Ἦν δ' ἡδ' ὑσμίνῃ Λαπθαίων ἀχμηταίων,
 Κανία τ' αὐφ' αἶακτα, ἀρύαντά τε, Πειρίδοι τε,
 Οπλία τ', Ἐξάδιον τε, Φάλαρον τε, Πέρλοχόν τε,
 Μόφαντ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἀρηθ·
 Θυσία τ' Αἰγείδην, ὅππ' ἐκαλον ἀθανάτοισιν·
 Ἀργύριοι, χρυσὰ περὶ χερσὶ τὰ χ' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐπ' ἐρθεῖσαντίοι ἡγείδοιτο
 Ἀμφὶ μέγα Πιτταῖον, ἰδ' Ἀσβολον οἰωνιστῶν,
 Ἀρκτον δ' Οὐρεὸν τε, μελαγχρόν τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πάκείδας, Περιμήδ' αὖτε, Δρύδηόν τε,
 Ἀργύριοι, χρυσίαις ἰλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε στυγαῖκῳ ὡσεὶ ζωὴ παρ' ἑόντες,
 Ἀρχοί τ' ἰδ' ἰλάτης αὐτῶν ἔχοντες ὡρεγῶντο.
 Ἦν δ' Ἀρηθ· βλοσυροῖο ποδάρεος ἔστασαν ἵπποι
 Χρῆστοι· εἰ δ' αὐτὸς ἐαφ' ὅρεος ἤλιθ' Ἀρης
 Λιχμῶν ἐν χερσὶν ἔχων, ἀρυλίσσιν κελύων,
 Αἶματι φοινικέας, ὡσεὶ ζωὴς ἐαρίζων·
 Δείφρ' ἰμβριμάς· ὅθ' ὅθ' δ' εἰμὸς τε φόβ' ὅθ' τε
 Ἦσαν τῶν ἰσχυρῶν πόλεμοι κατὰ δὴ μῦθον αἰσθῶν.
 Ἦν δ' Ἀἰὼς θυγάτηρ ἀγαλὴν Τροτοχίαν,
 Τῇ ἱκέλη ὡσεὶ τε μέγῳ ἰδ' ἰλυσσιν καρύαντι,
 Ἦν δ' ἔχων ἐν χερσὶ χρυσὸν τε περὶ αἶαν,
 Αἶμα δ' αὖτε αὐφ' ὡμοῖς· ὅθ' ὅθ' δ' ὡρετο φέλοπι αἰνῶ.
 Ἦν δ' ἡδ' ἀθανάτων ἱερεὶς χρεὶς· ἐπ' ἰδ' ἄρα μίαν
 Ἰμαρῶν κιδάρεζι δακτύλῳ κ' αἰὼς ἰδ' ὡς
 Χρυσὴν φάσματ' ἰδ' ὡς αἰὼς ἰδ' ὡς αἰὼς
 Ἦν δ' ἄρα, ὅθ' ὅθ' δ' ὡς αἰὼς ἰδ' ὡς αἰὼς

Immortalium in certamine: Dea autē incipiebant cantum
 Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facili immensi maris,
 Rotandus factus erat liquifactus è flauo,
 Intundanti similis: multi vero per medium ipsius
 Delphines hac atque illas ferebantur piscium inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant multos pisces.
 Sub his atque trepidabant pisces, sed in ripa
 Sedebat vir piscinator observans: habebat autem manibus
 Piscium rete, proiecturo similis.

In eo autē & pulcherrima Danaei filius eques Perseus,
 Nequidē contingens clypeum: neq. longe separatus ab illo:
 Miraculum magnum dictū: quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim ipsum manibus fuerat inelictus Vulcanus,
 Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
 Ex humeris autē circa eū vagina inclusus nigra ensis pen-
 Areus de levo: ipse autē velut cogitatio volabat. [debat,
 Totum autem tergum eius tenebat caput saui monstri
 Gorgonis, circum ipsum autē pera ferebatur, mirum visum,
 Argentea, simbriaque dependebant lucida
 Aurea. sana autem circum tempora regis
 Pefita erat Oris galea, nostris caliginem grauem halens.
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur, post ipsum vero
 Gorgones inaccessa & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere in viridi autem adamante
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam. in Zoni autem dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambabant autem illi, traque infundebant dentes.
 Crudele tuentes supra sana autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem à sua ciuitate, suisque parentibus,
 Postem depellentes: illi autem depopulari studentes.

Αθανάτων ἐν ἀζώνι θεῶν δ' ἐξ ἤρχον ἀοιδῆς
 Μῦσαι Πιερίδες, ἰσὺ μελτομήσας εἰκυῖαι.
 Ἐν δ' ἡμίῳ θύορμον ἀμαμακίτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο παρὶ φθι κασιγέροισι,
 Κλυζοχρῦφ ἱκίλῳ· πολλοί γ' αὖ μὲν ἀμείστοι ἀπὸ
 Δελφίνες τῇ καὶ ἰθιῶσιον ἰχθυόοντες,
 Νηχεῖοις ἱκίλοι· οἳ δ' αἰαφυστόωντες
 Ἀργυροὶ δελφῖνες ἰδοίνων ἑλλοπας ἰχθῆς.
 Τῶν ὑποχάλκεοι βίον ἰχθῆς· αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς
 Ἦσαν αἰὲρ ἀλιεὶς δεδουκηνῶν· εἴ γε δ' ἔχουσιν
 Ἰχθύων ἀμφίβληντρον, ὑπερβίβαντι βροχῆς.

Ἐν δ' ἡμῷ ἡνὺκῶν Δανάης τέκνον ἰπποδάμοιο Περσέως,
 Οὐτ' ἀρ' ὅππ' αὖτις σάκεον ποσσίν, ἔθ' ἐκαστὸν αὐτῆς.
 Θαῦμα μίγα φράσσει δὴ· ἐπεὶ ὕδαμιν ἐσήματο.
 Τῶς γὰρ μιν πελάγῃς τῶξ' ἐκλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Χρῦσοι· ἀμφὶ δ' ἔπασιν ἔχε πτερόεντα πίδαλα.
 Ωμοιοι δ' ἐμιν ἀμφὶ μαλαχίδετον ἄορ' ἔχειν,
 Χάλκεον ἐν τελαμῶνι· ὁ δ' αὖς τε νόημα' ἐποτρύνετο.
 Παῖ δ' ἑμετάρφρονον εἴ γε καὶ ἡσυχίῃ πελάγῃ,
 Γοργόων ἀμφὶ δ' ἐμιν κίβητος θείης, θαῦμα ἰδὶ δαίης,
 Ἀργυρεὴν δύσαντο δ' κατὰ πτεροῦ φαεινοὶ
 Χρῦσοι· δὴν δ' ἔπειθερπάζουσιν αἶακτον
 Κεῖτ' αἰδοῦμαι κωμῶν, τυκτὲς ζέφον αἶνόν ἔχουσαι.
 Αὐτὸς δ' ὁπλίζοντι καὶ ἑρρίοντι βροχῆς
 Περσέως Δανάης ἰπποδάμοιο παῖδ' ἑμετ' αὐτῶν
 Γοργόων ἀπλητοὶ τε καὶ ὕφατα ἑρρίοντο,
 Ἰόμβρα μαπίειν· ὅππ' ἔχλασθ' ἀδάμην
 Βαινεσίαν ἰαχέσασα καὶ μέγα ἔρυμα γδφ
 Οἷα καὶ λιγύας· ὅππ' ἔζωντο δ' ἀκόντε
 Δοιοὶ ἀπὸ πτεροῦ· ὅππ' ἑρρίοντο τε καὶ ἑρρίοντο.
 Δίχυσον δ' ἄρα τῶ γ' αὖτις δ' ἰχθυόοντες ἰδοίνας
 Ἀγέλα δ' ἐκκαμῖν· ὅππ' ἔχλασθ' ἀδάμην
 Γοργόων ἰδοίνας μέγας φόβον· οἳ δ' ἑρρίοντο
 Ἀνδρὲς ἐμὰρτάδην, πολεμῆα τῶ γ' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν δ' ὅππ' σφετέρης πόλιν· σφετέρων τε τακῶν
 Δοιοὶ ἀμύνοντες· πῶς δ' ἑρρίοντο μὲν αὖτις.

At multi quidē iacebāt, plures quē etiā pugnam tenentes,
 Dimicabant, mulieres autem in bene constructis turribus
 Arcum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
 Vinū similes opera in clyti Vulcani.
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem affecit erant,
 Infortis extra portas ibant sursumque diu
 Manus tendebant beatu pro suis liberis
 Metuentes, illi autē contra pugnam conserebant, post ipsos
 Parca nigra candidū cerparie, dentibus. [autem
 Torna terribilesque, & uenique inaccessaque
 Certamē habebant de iis qui cadebāt, omnes enim cupiebāt
 Cruorem nigrum bibere, & quem primum forte ciperent
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Iniciebant ungues magnos, animaque ad Orcum abibat,
 Tartarū in frigidū illa aut praecordia postquā exatiassent
 Sanguine hominū, ipsum quidem abiciebant post tergum:
 Retro autem in tumultum & stragē festinabant iterū ire.
 Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
 Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen.
 Alii quidem praestantiorque erat, & auro grandissima.
 Omnes aut circa unum virū pugnam acerbā instituerant:
 Sano modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
 Inter se autem ungues manusque audaces exaquabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa.
 Crassi genibus: longique ungues à manibus prominebant.
 Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autē
 Cruor defillabat in terrā, ipsa autē terribiliter dentes strin-
 Stabat, multusque puluē constrauerat ei humeros. [gens
 Lachrymā humida, iuxta autem turrita ciuitas hominū.
 Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptata
 Septem porta: hominesque in voluptatibus & choreis
 Objectionem capiebant. Alij siquidē subrefacto in curru
 Ducebant viro uxorem, multusque hymeneus excitabatur.
 Reprociū ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manibus famulorum. Mulieres autē versustate florentes
 Praebant,

Πολλοὶ μὲν κίετο, πλείονες δ' ἔπιδῃεν ἔχοντες,
 Μάρτυρ' αἱ δ' ἑλπίαι· οὐδ' ἔμνησκον ὅππῃ πυρρῶν
 Χέλκων ὄξυ βόων, καὶ δ' ἰδρύπτοντο παρείας,
 Ζωῆσιν ἱκέται, ἔργα κλυτὰ θεοῖσιν.
 Ἄνδρες δ' οἱ παρὶσθῆες ἴσαν, γέρας τι μίμεσθον.
 Ἄνδρες ἱκτοδὲς πυλίων ἴσαν, αἱ δ' εὐδοίῃ.
 Χεῖρας ἔχον μακάρων, οὐδ' ὀφείδοντι τίνας
 Δαΐδους, τοὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔχον, αἱ δ' ἔμνησκον αὐτοῖς.
 Κῆρ, ἔκστασις, λυγρὰ δ' ἀεὶ βόων ὄδοντες,
 Δεινὰ ποὶ βλοσυροὶ τε, διφοινύοντες, ἀπληγεῖς τε
 Δῆρ' ἔχον, οὐδ' ἔμνησκον πᾶσαι δ' ἄρ' ἴοντο
 Αἶμα μέλαινα πίεν, ὃν δ' ὀφείδοντι μίμεσθον
 Κεῖμασι δ' ἔμνησκον νεύματα, ἀμφὶ μὲν αὐτὰ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλοι, ψυχὴ δ' αἰδοῖς δεκταίῃς
 Τάφτασθ' ἐκκυόειδ' αἱ δ' ὀφείδοντι ἀρίστων
 Αἶμα τοὺς αἰδόμεναι, τὴν μὲν ῥίπασον ὀπίσσω,
 Ἀψ' δ' ὄνυχας κ' ὀφείδοντι ἔμνησκον αὐτοῖς.
 Κλωθεὶς κ' Ἀχαιοὶ σφιν ἐφίστασαν, ἡ μὲν ὕφ' ἑσπέρῃ,
 Ἀΐας, ὅππῃ πύλας μεγάλας δέξεται, δὴ κ' ἔμνησκον
 Τῶν γὰρ μὲν δὴ αἶμα παρὰ φῶς τ' ἔμνησκον παρὰ φῶς τε.
 Πᾶσαι δ' ἄμφ' ἐν φῶτι μάχῃ δρμητοὶ ἔδεικτο
 Δεῖν' αἱ δ' ἐκ δὴ ἡλίας δράκον ὀφείδοντι θυμῷ αὐτοῖς.
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε δρασεῖας ἰσώσαντο.
 Παρ' δ' Ἀχαιοὶ εἰσὶν ἐπὶ σφυγμῶν τε κ' αἰνῇ,
 Κλωθεὶς, αὐτοῖς ἡλίοιο κραταπέδιον.
 Γυνοναχὶς μακρὴ δ' ὄνυχας χεῖρας ἰσώσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥίπας μίμνησκον, αἱ δ' ὀφείδοντι
 Αἶμα ἀπὸ λείβ' ἐκείνης, ἡ δ' ἀπληγεῖς σισυρῆα.
 Εἰσὶν ἐκ πολλῇ δ' ὀφείδοντι κραταπέδιον αὐτοῖς,
 Δάκρυσι μυδαλέῃ, οὐδ' αἱ δ' ὀφείδοντι πόλιν αἰδρῶν.
 Σφύσας δ' ἐμν' ἔχον ὀφείδοντι ἀρ' αὐτοῖς
 Ἐπὶ πύλαι τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαῖαις τε χοροῖς τε.
 Τέρψην ἔχον, τοὶ μὲν γὰρ εὐσπώτερον ἔμνησκον
 Ἦγοντ' αἰδοῖς γυναικας, πόλιν δ' ὀφείδοντι ὀφείδοντι.
 Τῆς δ' ἀπ' αὐτοῖς ἀνδρῶν δαΐδοντι σίλας εἰλύφαζι.
 Χερσὶν ἐπὶ δ' ὀφείδοντι, αἱ δ' ἀγλαῖαι τε δαΐδοντι.

Praebant, quas chori ludentes sequebantur.
 Atque hi quidem canoris tibiū emittebant cantum
 Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
 Illa autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.
 Inde rursus ex alia parte iuvenes comessabantur ad fistulā:
 Alij quidem contra ludentes saltatione & cantu,
 Alij autem contra ridentes, ante tibicinem autem singuli
 Præcedebant, totamque civitatem latitia choraque
 Voluptatesque tenebant. Alij autem rursus extra civitatē
 Tergū equorum conscensis currebant aratores autem
 Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas
 Succinctas habebant: sed erat profunda sēges, ubi alj qui-
 Mucronibus acutis rostrata folia, [dem metebant
 Gravidā spiciū, veluti Cererā cibum.
 Alij autem in manipulos ligabant & implebant Arcem:
 Rursus alj vendemiabant vineas, falces in manib. habentes.
 Alij autem in calathis ferebant à vendemiatorib. acceptos
 Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
 Gravidā foliā, & argenteū capreolū.
 Alij rursus in calathis portabant, iuxtaque ipsos vitis
 Aurea erat (inclusa opera prudentis Vulcani)
 Agitata foliā, & argenteū perticis.
 Inde quidem igitur ludant ad tibicinem unusquisque,
 Oneratus vitis, quæ ipsa nigra erant. [dimicabant
 Alij quidem calcabant in lacu, alj hauriebant, alj autē
 Pugnis, & luctando: alj vērō alipedes lepores venabantur.
 Viri venatores & ferratis dentibus canes duos ante ipsos,
 Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos autē & equites habebant laborem, proq. præmiis
 Certamen habebant & pugnam. bene iunctis autem carribus
 Auriga stantes, immittebant veloces equos,
 Habinas laxantes illi autem subsultantes volabant [bant.
 Currus ferruminati, rotarumq. modiolī valde ex eo resona-
 Illi quidem igitur perpetuū habebant laborem, neq. n. autē ipsi
 Victoria completa erat, sed inde finitū habebant certamen.
 Ipsi autē etiā propositus erat magnus tripus intra agone,
 Aureus.

ΛΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛ.

Πρὸς δ' ἔκταν τοῖσιν ὅσοι παῖζοντες⁹ ποῦντο.
 Τοῖ μ' ὑπὸ ἀνιερῶν συνόχην ἔσαν⁹ αὐδῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σοῦδ' ἔπον⁹ ἀεὶ δὲ σφ' ἔπιν⁹ ἔργον π' ἔχον.
 Αἰ δ' ὑπὸ φερύχων ἀσπ' ἔσαν ἱμερόεσσι.
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἰπποπότεον⁹ κωμίζον⁹ ὑπὸ αὐλῆ,
 Τοῖ μ' αὖ παῖζοντες⁹ ὑπὸ ὑσμίνῃ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοῖ μ' αὖ γὰρ ἔσαν ὑπὸ αὐτῇ καὶ δ' ἔσαν.
 Πρὸς δ' ἔκταν τοῖσιν ὅσοι παῖζοντες⁹ ποῦντο.
 Ἀγλαῖα τ' εἶχον τοῖ δ' αὖ πορροῦν⁹ ἔσαν π' ἔχον.
 Νῆσθ' ἱπποπότεον⁹ ἔσαν ἔσαν⁹ ἔσαν⁹ ἔσαν⁹
 Ἡμεῖς γὰρ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Ἐσθ' ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Αἰχμητῶν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Βεῖδοι γὰρ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Οἱ δ' ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Οἱ δ' ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Οἱ δ' ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Οἱ δ' ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Αἰχμητῶν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Βεῖδοι γὰρ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Οἱ δ' ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Χρῆσι⁹ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Σειρήνων ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Τῶ γὰρ αὖ παῖζοντες⁹ ὑπὸ αὐτῇ καὶ δ' ἔσαν
 Βεῖδοι γὰρ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Οἱ γὰρ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Πυξτε⁹ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Ἀνδρῶν δ' ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Ἰέρωνι μαρτυρῶν⁹ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Πας δ' ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Δῆρον ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Ἡμεῖς γὰρ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Ρυτὸ γὰρ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Ἀρμυτα πολλοῖσι⁹ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Οἱ γὰρ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Ν. γὰρ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
 Τῶ γὰρ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν

Χρυσῶ, κλυτὰ ἔργα φέρουσι· Ηραΐσιοι.
 Ἀμφὶ δὲ ἵππων ῥίον· Ὀκεανὸς πλήθοντι εὐκαίως·
 Πᾶσι δὲ συνείχεσθαι· πολυδάμναλον· οἱ δὲ κρατ' αὐτῆς
 Κύκνοι ἀροιστῶντι μεγάλ' ἤπυον· οἱ γὰρ πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἀκρῶν ὕδαρ παρ' δὲ ἰχθύες ἐκλονίζοντο,
 Θάυμα ἰδέειν καὶ Ζεὺς βαρυκτύφα· ἔδιδε βυλας
 Ηφαιστῶ· πόσιος σάκε'· μέγα τε σιβαρόν τε,
 Ἀρσάμην· παλάμην τε μὲν Διὸς ἄλκιμον· ὃς
 Πάριον ἐπικροτῶς· ὅππῃ δὲ ἵππῳ δόρι διφρου.
 Ἡμῶν δὲ στεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κῆφα βίβα· τῷ δὲ λυγρόν· κρατερὸς Ἴολος·
 Δίφρου ἐπιβεβασὺς ἰδυόσσε καμπύλον ἄμα.
 Ἀχιμόλον δ' ὅσφ' ἦλθε δὲ γλαυκῶσις Ἀθλῶν,
 Κῆσφίης θάλασσας· ἵππα πῖρροντα περσινύδα·
 Χείρετε Λυγρῶ· γυνὴν τελευτῶ.
 Νυκτὶ δὲ Ζεὺς κρατ' ὕμνῳ διδοὶ μακάριον αἰδάνων,
 Κύκνει τ' ἐξασαίνῃ καὶ ὑπὸ κλυτὰ τεύχεα δύουσι.
 Ἄλλο δὲ σοὶ τί ἔσθ' ἐρίω μέγα φέρτατε λαῶν·
 Εὐτ' αἰ δὲ Κύκνον γλαυκῆς ὤσῃ· ἀμείροιο.
 Τὸν μὲν ἐπέτ' αὐτῇ ληΐειν καὶ τεύχεα πῖο.
 Αὐτὸς δὲ βροτολογεῖν Ἀρίων ὀππύοντα δεκδύσας,
 Ἐνθά κε γυναικὸντα σάκε' ὑπὸ δαμναλίοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὲς ἐνθ' ὑπέρβην ἐξείη χαλκή·
 Ἀψ' δὲ αἰαχάσασθαι ἐπεὶ ἐνύτοι ἀπηνόοντο
 Οὐδ' ἵππων ἐλέσθαι, ἔτι κλυτὰ τεύχεα πῖο.
 Ὡς εἰπὺς εἰς δίφρου ἐβίσατο διὰ θεάων,
 Νίκην ἀδασάτης χαρπὴν καὶ κῦδ' ἐχουσα,
 Εστυμῆρας· ὅτε δὲ ῥα διέγοντο Ἴολος·
 Σμυρδαλίον δ' ἵπποιον ἐκέκλετο· τί δὲ ἔσθ' ἐμοχλῆς
 Ρίμῳ ἔφρου δόιν ἄμα καὶ ντες πιδίοιο.
 Ἐν γὰρ σφιν μὲν· ἔκαστος γλαυκῶσις Ἀθλῶν,
 Λιγὸν αἰαχάσασθαι φερονάχης· ἔχοντα.
 Τεῖ δὲ ἄμυνδαι περ· ἵππων ἱελομυγῆ καὶ θυέλλῃ
 Κύκνῳ δ' ἵππῳ δαμῶν καὶ Ἀριεῖ ἀκόντῳ αὐτῆς.
 Τῶν δ' ἵππων μὲν ἐπ' ἔσθ' ὑπερσπῆς ἀνέλεστο
 Ὡς εἰα χεῖρσιν, ὅτε δὲ σφισι ἀγνοῦν ἔχον.

Atque dunc prius alloquebatur viis Herculeas:

Cygnus, aut cur contrarios tenuis veloces equos,
Viros, qui labori & arumina experti sumus?
In animi sum te te currum bene politum, a quo è via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceyxem regem, nam ille potest pariter & maiestate
Trachini aris fiat. Tu vero satis loci sis etiam ipse.
Eius enim conubio tenes filiam Themistonoe nigroculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars moris exitum
Prohibuerit, si nos inter nos cogeretis mur bellando
Iam ipsum quidam aio ante quoq; aliquoties periculum fecisse
Hasta nostra quando pro Pyro arenciso
Aduersus stetit mihi pugnam & salubriter optans.
Ter, quia mea hasta perussus sustinui se terra,
Vulneratus clypeo: quarto autem transadege semur eius.
Totum amaris festi, & magnamq; illum clypeum perforavi.
Proque ante in pulueribus huius prostratus cecidi hasta in-
Volens, ignominia affectus inter immortales fuit. [peru-
Alambus se b nostris relictu spoliis cruentis.

Sic dixit: at Cygnus belluosis bandquaquam curabat,
Huc obtemperans, reuere trahentes currum equos.
Ac tunc à bene cōpactis bigis arsi ierunt celeriter in terram,
Ei Ioni filius magni, & Nyctus regis.
Auriga autem propius egerunt pueri chricos & quos.
Illi autem irruentibus sonitu pedum cōcitata est lata terra.
Vt autem ab alto vertice montis magni
Rupes defiliunt, alia super alias cadentes:
Malaeque quercus, multa item picea
Aliaque totis radicibus & fringuntur ab ipsis
Celeriter de abentibus, donec in campum perueniant.
Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.
Tota autem Myrmidonum ciuitas celebrisque Laolcus
Aeneque & Heice, & Anthea herbosa,
Præterea totiusque vaide resonabat. Illi autem cum clamore
Mira do congressi sunt, magnum autem intonuit prudens
Ei & ceterisque dimisit sanguine lentum.

[Iupiter]

Signum

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΑ

29

Τὸν ποῦτερον πορσίψῃ βίη Ηρακλῆϊν·

Κύρῃ πεποιτύνῃ γὰρ ἐπὶ χεῖρας ἵππους,

Ἀνδράσιν, οἳ τε πότῃ κ' ἰζύσθ' ἰδῶντες εἰρήνῃ,

Ἀλλὰ παρ' ἑσέ γε διεσπονδύζον, καὶ καὶ ἐλδοῦ

Εἶτα παρ' ἑσέ γε Τρηχῆα δέ σι παρελθόντα

Εἰς Κνύκα ἀάκτα ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ

Τρηχῆα παρ' ἑσέ Βακχεύῃ δ' ἑσέ μάλα ἴδωτα καὶ αὐτίς.

Τὸ γὰρ ἐσπύεις παῖδα Θουρίων ἰωκῶν ἄντην.

Ὡς πεπνυμένῃ γὰρ πρὶ ἄρας θανάτῳ, τελευτῶ

Ἀρκίῃ, εἰ δὴ νῶϊ σιωποῖτο μετὰ πρὸς αἰεζίν.

Ἡδὲ νῦν τί σ' ἀνέειπ' ἀνὰ πρὸς πρὸς πρὸς

Εἰς ἑσέ καὶ ἐσέ, ὅθ' ἑσέ Πύλῃ καὶ μαδούσῃ

Ἀνὰ ἑσέ καὶ ἐσέ, μαρὰς ὁμοῖον ἡλεαίων.

Τεῖς μὲν ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, τυπὸς ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Οὐταυρὸν καὶ ἐσέ, τίς ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Παυτὶ ἡλεαίων τοῦ γαῖα, τίς ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Πρὸς ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Εἰς ἑσέ καὶ ἐσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Χερσὶν ὅθ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Ὡς ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Τὸ ὅθ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Δὴ ποτ' ἀπ' ἐσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Πᾶς τε διὸς μεγάλης, καὶ ἐσέ, ὅθ' ἑσέ,

Ἡλεαίων δ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Τῶν δ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Ὡς δ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Πεβρὸν ὅθ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Ποῦν καὶ ὅθ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Διὸς γὰρ τε περὶ ῥίζοι, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Ρίμῃ καὶ ἐσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Ὡς δ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Πᾶτα ὅθ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Ἀρνητὶ δ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Ψαῖν ὅθ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Θεοπεπνυμένῃ γὰρ πρὸς πρὸς πρὸς

Καὶ δ' ἑσέ, ὅθ' ἑσέ, ἡλεαίων τοῦ γαῖα,

Signum id penens bello, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Apert dentes habens exerts, fertur impetu ad pugnandum
 Cum viris venatoribus, acutisque candidum dentibus
 Per obliquum alius, spuma autem circa os mandenti
 Desillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice heret setis, circaque collum:
 Talis similis Iovis filius ab equis desinit curru.
 Quando autem viridi nigricans alio sonora cicada
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibus mollior est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem
 Estu in grandissimo, quando corpus Sirius exsiccatur.
 Quando item & milio circum arista nascuntur,
 Quod aestate feminant, cum vna acerbis colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in latitiam & laborum;
 Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabat
 Ut autem leones duo, pro occisa cerva [sunt.
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Saeviusque inter ipsos rugitus, stridulusque exortitur dentium.
 Atque ut vultures incursum unguibus repandi rostra
 Raptim in excessu magno clangore dimicant,
 Capta montis agra gratia, aut fera cerva
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuvenis vir,
 Sagitta e nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animadvertunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerant.
 Ibo sane Cygnus quidem potentis Iovis filium
 & cedere meditant, clypeo arcum hastam adegit,
 Neque tamen perripit ar: defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeae,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,
 Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, umbosque detondit tendones
 Hemicida lancea, magnum enim robur incidit at viri.

[illegible]

Acerb. autem dolor Marti cepit, extractosq; gladio sonto
 Irruit contra Herculem magnanimum at illum accedentem
 Amphitryoniades, sano insatiabili bello.
 Femore nudatum clypeo sub variegato
 Vulneravit valide, magnumque traiecit clypeum,
 Hasta vibras in terra autem prostravit media Martem.
 At illi Panor & Metus agilem currum & equos
 Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
 In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, veneruntq; in altum Olympum.
 Filius autem Alcmena & gloriosus Iolauus,
 Cygno despoliatus, armis ab humeris pulchris detractis,
 Revertébantur. moxque exinde ad civitatem Trachinorum
 Equis velocibus. At casis oculis Minerva [venerunt,
 Peruenit in Olympum magnam, & domus patris.
 Cygnam autem contra Ceyx sepeliunt, & populus infinitus,
 Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
 Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Iolcum.
 Arnumq; & Helicem multus autem congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis diis. [concursum.
 Sed illius sepulchrum & monumentum obscurum reddidit
 Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Batona filius iussit, propterea quod inclytas becatombas
 Quicunque portaret Delphos, cum vispoliabat insidiatus.

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛ.

15

Δερμὴ δὲ Ἀρίω ἀχθῆεν ἐρυσιμῶν δὲ ἄορ ὀξυῖ.
 Εἰσὺτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρηττέφασσι. τ' δὲ ὀπιόντα
 Ἀμφιτρωνιάδης δὴν ἦς ἀκόρη τ' αὐτῆς,
 Μηρὸν γυναιδέντα σάκευς ἐπὶ δουδαλίοιο,
 Θύτας ὀπκρητῆς διὰ ζμίγα σάκθ' ἀραχέει,
 Δύραπ νωμῆσαι ὅτι ζ' χροῖ κἀββέθης μέσση.
 Τῷ ζ' φόβθ' κ' δειμθ' εὐθρον ἄρμα κ' ἵππους
 Ἡλῶσαν αἶψ' ἐγχε, κ' ὀπὸ χροῖ νός θυροδείης
 Ες δίφρον δῆκον πολυδαίδαλον αἶψα δὲ ἐπείτα
 Ἰππας μακρήτιον ἄκοντο ζ' μακρὸν Ὀλυμπόν.
 Υἱὸς δὲ Ἀλκιδῶν κ' κυδαίμαθ' Ἰόλαθ',
 Κύκον σκυλίσσας αἶψ' ἄμων τείχεα κ' αἶ
 Νίῶσιν αἶψα δὲ ἐπείτα πόλιν Τριχῆν ἴκοντο
 Ἰπποισι ἀκυπόδισιν αἶψα γλαυκῶπις Ἀθήνῃ
 Εξίκετ' Ὀλυμπόν τε μέγαν κ' δώματα πεδός.
 Κύκον δὲ αὐτὸν Κῆϋξ δάπτει, κ' λαὸς ἀκείρον
 Οἱ δ' ἐγχε νῶον πέλιθ' κλειτὴ βασιλῆθ',
 Ἀντίω, Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτὴν τ' Ἰαωλὴν,
 Ἀρίω τ' ἠδ' Ἑλίκῳ πολλὸς δὲ ἠγεῖρετο λαός.
 Τιμῶντες Κῆϋκα φίλον μακάρεσσιν εὐεῖσι.
 Τῷ ζ' τάφον κ' σῆμ' αἰδὲς ποίησιν Ἀταυροί,
 Ομβρο χυμείῳ πληθύν. τῶς γὰρ μιν Ἀπὸλλων
 Ἀντιόης ἰωαξ, ὅτι ῥ' ἀκλειτὰς ἐκατόμβας
 Ὡς περ ἄγρι Πυδοῖδε βίη, σὺλασκει δακτύλῳ.

HESIODI ASCRAEI DEORUM GENERATIO

MV S I S Heliconi adibus incipia-
mus canere.

Qua Heliconia habitant montem,
magnumque deum numque:

Et circa fontem nigrum pedibus te-
neris

saliant, aramque praepotentis Sa-
turni.

Atque a lusa tenero corpore in Permisso,

Aut in Hippocrene, aut in Omi sa ro,

Summo in Helicone boreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortis, quae tripudiarunt pedibus.

Inde concepit, uocata aere multo

Noctu in edebant, per uolueram vocem emittentes,

Celebrantes deum qui agida tenentem, & venerandam In-

Arguam aurem calcamentis in edentem: Irontem

Filiamque, Eriochi Iouis, caru eos oculos habentem Minervam:

Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,

Atque Neptunum terram continentem, terra motorem,

Et Themis venerandam, & nigrum cum uenerem,

Helicemque aurea corona decoram formosamque Dionem,

Auroramque Solem, magnum splendidamque Lunam,

Latoramque, lapsumque, ac Saturnum versipellem,

Terramque Oceumque vastum, & Noctem atram,

Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:

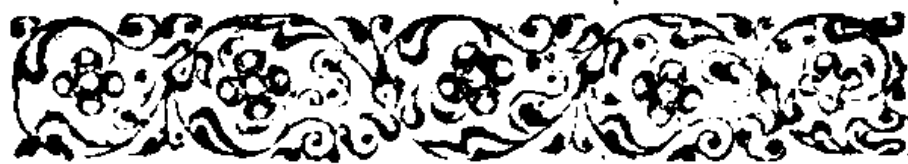
Qua olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

Agnos pascentem Helicone sub diuino,

Hoc autem me primum dea sermone compellarunt,

Musa Olympiades filia Iouis Eriochi

Pastores

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

ΩΤΣΑΩΝ ΕΛΙΚΟΝΙΑΔΩΝ ΑΓΓΕΛΟΝ
ΜΕΤ' ΑΙΔΕΙΩΝ.
ΑΙΣ' ΕΛΙΚΟΝΩΝ Θ' ΙΧΘΥΩΝ ΘΕΟΣ ΜΕΓΑ ΤΕ
ΖΕΦΕΥ ΤΕ.
ΚΑΙ ΤΕ ΑΓΓΕΛΩΝ ΙΟΙΔΙΑ ΠΟΑΣ' Α
ΠΑΡΜΕΝΙ.
ΟΙ ΧΑΙΩΝ Κ' ΕΡΟΜΟΝ ΕΙΔΕΝΕ Θ' ΚΕΡΟ
ΝΙΩΝ Θ'

ΚΑΙ ΤΕ ΛΟΙΣΤΑΥΡΩΝ ΤΕΡΕΝΑ ΧΡΟΑ ΠΕΡΜΑΝΟΙΟ,
Η ΙΠΑΝΚΑΙΩΝ, Η ΟΥΜΕΙΩ ΖΑΦΕΙΟ,
ΑΚΡΕΤΙΤΩ ΕΛΙΚΟΝΩΝ ΘΕΟΣ ΜΕΓΑ ΤΕ
ΚΕΡΕΣ, ΙΟ ΕΡΟΤΑΣ ΕΠΙΘΕΩΣ ΤΕ Ή ΠΟΑΣΤΕΝ.
ΕΥΔΕΙ ΔΟΡΟΝΙΩΝ, ΚΑΛΑΝΟΜΕΝΩΝ Η ΕΒΙ ΠΟΛΛΩ,
ΕΝΙΟΥΜΑ ΣΕΙΧΟΙ ΠΕΙΝΑΛΙΑ ΙΑΤΕΝ ΙΟΙΣΤΕ,
ΤΡΑΝΩΣ ΔΙΑ Τ' ΑΙΧΜΕΧΟΝ, Κ' ΠΟΤΝΙΑΝ Η ΕΛΩ
ΑΟΥΤΩΝ ΧΕΥΣΤΕ ΙΠΙ ΠΕΔΙΛΟΙΣ ΕΜΒΕΒΑΥΝ,
ΚΕΡΕΣ Τ' ΕΛΙΚΟΝΩΝ ΔΙΟΣ ΓΑΥ ΙΩΠΙ ΑΔΙΩΝΩ
ΘΕΙΟΝ Τ' ΑΠΟΛΛΑΝΑ, Κ' ΑΡΤΕΜΙΝ ΙΟΧΑΙΩΝ.
Η ΕΠΙ ΠΟΤΕΡΕΑΝΑ ΖΑΦΕΙΩΝ, ΕΝΟΙΩΝ,
ΚΑΙ ΘΕΙΩΝ ΑΙΔΕΙΩΝ, ΚΑΙ ΕΛΙΚΟΝΩΝ Τ' ΑΦΕΡΕΙΩ,
Η ΕΒΙ ΤΕ ΧΕΥΣΤΕΡΕΟΝ, ΚΑΙ ΔΙΩΝΩ,
Η ΕΤ' ΗΕΙΩΝ ΤΕ ΜΕΓΑΛΟΜΕΝΩ ΤΕ ΣΕΛΙΩΝΩ,
ΑΝΤΩ Τ' ΙΑΠΕΤΩ ΤΕ ΕΛΙΚΟΝΩΝ ΚΕΡΕΣ Τ' ΕΛΙΚΟΝΩΝ,
ΙΩΠΙ Τ' ΟΥΚΕΙΩΝ ΤΕ ΜΕΓΑΛΩΝ, Κ' ΕΚΤΑ ΜΕΛΑΝΑΝ,
ΑΛΛΩΝ Τ' ΑΘΩΝΕΤΩΝ (ΕΛΙΚΟΝΩΝ) ΑΙΩΝΕΤΩΝ.
ΑΙ ΝΥ ΠΟΘ' ΗΠΙΟΘΩΝ ΤΕ ΕΛΙΚΟΝΩΝ ΑΝΑΙΩΝΩ,
ΑΡΝΑΣ ΠΟΙΜΑΙΝΟΝΤ' ΕΛΙΚΟΝΩΝ ΤΕ ΕΛΙΚΟΝΩΝ.
ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΜΕ ΠΕΡΕΠΤΑ ΕΡΕΤΕΝΩΝ ΕΙΠΕΝ,
ΜΕΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑΔΕΣ ΚΕΡΕΣ ΤΕ ΕΛΙΚΟΝΩΝ.

Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres scilicet,
 Scimus menacia multa dicere veris similia:
 Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filia Iovis magni veridica,
 Et mihi sceptrum dederunt, lauri piceivida ramum,
 Decerpere mirandum, inspirarunt autem mihi vocem
 Divinam, ita ut scirem tam futura quam praeerita:
 Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
 Se vero primo & postremo semper decantare.

Sed quo mihi haec circa quercum, aut circa petram?

O in, à Musis ordinamur, qua Iovi patri
 Caecando oblectant magnam animum in Olympo,
 Memorantes, & praesentia, & futura, & praeerita,
 Vocem inter se aptantes, illarum vero indefessa fluit vox
 Ab ore suavi, vident autem doctus patrum
 Iovis valde sonantis, deorum voce à suavi
 Dispersa, resonat vero vertex ninosi Olympi,
 Deorum immortalium haec vero immortalē vocem emittentes,
 Deorum genus venerandū in primis celebrant cantilena,
 Ab exordio, quos Tellus & Caelum latum genuerunt,
 Quaeque ex his prognati sunt dii, datores bonorum.
 Secundo versus Iovem, deum patrem atque etiam hominū,
 Incipientesque canunt dea, & fuscantes carmen,
 Quam sit praestantissimus deorum, & imperio maximus.
 Porro & hominum genus fortiumque gigantum
 Celebrantes, oblectant Iovis mentem in Olympo,
 Musa Olympiades, filia Iovis agida habentis:
 Quae Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
 Non enim cum ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
 Sed cum iam annum exactus circūvoluta vero essent tempora
 Mensium decrescientium, diisque multi transacti essent,
 Irsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 Cura est, in pectoribus foetum quoniam habentibus.

Pantheum

Πομπήεις ἀγλαῖαι καὶ ἐλέγχα γαστέρες οἶον,
 Ἰδμεν ψαύδεις πολλὰ λέγειν ἱτυμοῖσι ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δὲ ἔστ' ἰδέσμεν δῆλην θείαν μυθήσασθαι.

Ὡς ἱέσσαν κούρην μεγάλῃ Διὶς ἀντίπαιον
 Καὶ μοι σὺ πῆρ' ἰδόν, δαίφνης ἐρεθισθείς ὄζον,
 Δρίψαδ' ἀπὸ τῆς ἐκείνου σάκος δὲ μοι αὐδῶ
 Θείῃ, ὡς τε κλύοιμι τὰ τ' ἱστούμενα, πρὸς τ' ἰόντα.
 Καὶ μάλ' ἔστιν ὕμνεον κρηττόν μοι, αἶν' ἰόντων
 Σφας δὲ αὐτὰς πρῶτον τι καὶ ὕστερον αἶν' αἰείδῃ.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φερέδριον ἢ φερέπτερον;

Ταῦν Μυσαῖον ἀρχαίμεναι, καὶ δὴ πατρὶ
 Τυμβῶσαι, τίρποισι μέγαν νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Εἰρῶσαι, τὰ τ' ἰόντα, τὰ τ' ἱστούμενα, πρὸς τ' ἰόντα.
 Φαίη ὁμῆδ' ἔστιν ἡ δὲ ἀρχαίμεναι ῥίει αἰδῶ
 Ἦν ἀστυγίτων ἡδεῖα, γὰρ δὲ τι δώματα πατρὸς
 Σίλωις ἐργάσθαι οἶον ἐπὶ ληρυίῃσιν
 Σκιδναμένην ἡχεῖ ὃ κάρη νιφίσει Ολύμπου,
 Δάματα ἀδελφῶν αἰδῶ δὲ ἄμφοτεροῖς ὄσων ἰείσασθαι.
 Θεῶν γὰρ αἰδέειν πρῶτον κλείοισιν αἰδέῃ
 Ἐξ ἀρχῆς καὶ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς ἄρ' ἐπικτεῖν,
 Οἷον ἐκ τῆς ἡμετέρας τοῖς δαίμονας ἰδῶν.
 Δάτρεον αὐτὴν Σίλωι, θεῶν πατὴρ ἡδὲ καὶ αἰδῶ
 Ἀρχομένη δ' ὕμνεον πατρὶ λήγουσαι τ' αἰδέσθαι
 Οἶον ἐστὶν τοῖς θεοῖς πατρὶ τι μέγας.
 Αἰδῶ δὲ αἰδῶσθαι τι γὰρ καὶ πρῶτον τι μέγας
 Τυμβῶσαι, τίρποισι Διὶς νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Μῦσαι Ολυμπιάδης καὶ εἰς Διὶς αἰμύχοιο
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τι καὶ πατρὶ μνηστῆρας
 Μνημοσύνην, γυναικὶς ἐλθούσας μεδύσας,
 Ἀπομνησύνω τε κρηττόν ἀμπαυμένον τι μνηστῆρας.
 Εἰς γὰρ οἱ τῶν τε ἱμῶν τι μνηστῆρας ἔστιν.
 Νόσθον ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λήξαι οἶσιν αἰδῶ
 Ἀλλ' ὅτι δὴ ῥ' ἐπαινεῖς ἔλω, φερέ δὲ ἱερατοῖς ὄσων
 Μῦσαι φθιόντων, φερέ δὲ ἡμετέρας πάλιν ἱστούμεναι
 Ἦ δὲ ὅτι ἐπὶ αἰδέσθαι ὁμῶς φερέσθαι, ἔστιν αἰδῶ
 Μῦσαι, ὅτι γυναικὶς ἱστούμεναι, ἱστούμεναι.

Paululum à summo vertice niuosi cœlis.
 Vbi ipsi splendidaeque chori, & ades pulchra.
 Iuxta virò eas Græcia & Lupa comas habitant,
 In conspectu: amabilem autem per os vocem emittentes:
 Canunt omniumque leges & mores venerandos. [tentasi
 Immortalis celebrant, amabilem autem per os vocem emis-
 ista tam inant ad Olympum exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena, undique verò resorbant terra atra
 Canentibus hymnos: incūdus verò à pedibus propidum excitaba-
 Eunium ad patrem suum, ille autem in cœlo regnat, [tat
 Ipse habens totum, atque ardens fulmen,
 Ut fuerat optato Saturno: bene autem singula
 Immortalibus distribuit simul, & induxit honores.
 Hæc sane Musæ canunt, cœlestes domos tenentes:
 Nouem: sicia magro è line prognata:
 Clioque Es terpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
 Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
 Calliopeque: hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim & reges venerando: comitatur.
 Quæcumque honoratura sunt Iouis si ia magni,
 In lucem editumque aspexerint à Ioue austrorum n regum,
 Hui quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
 Huius verò ea ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Recti iudicis, hic autem iusto cauteque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
 Propterea enim reges prudentes quos populus
 Damno afficit in foro res iterum integras restitunt
 Facile, molibus alloquentes verbum
 Incedentem verò per urbem veluti leuim, placant
 Reuerentia blandæ: eminet verò inter ipsos congregatos:
 Tale M. Saturno ingens æuna: mimbres.
 A Musis etenim & exinus feriente Apolline,
 Viri caritatis sunt super omnia & caritatis:
 Ex Ioue verò reges ille, pro eorum quemcumque Musæ
 Amant, suamque hæc de suis van. n.

Τυτθὲν ἀπ' ἀρεστάτης κορυφῆς νιφάκτος Ολύμπου,
 Εἰδασφιν γιγαῖοί τε γῶγ' ἢ δῶμα τα καλὰ.
 Παρ' ἧ αὐτῆς Χάριτος, ἡμερος οἰκί' ἔχουσιν
 Εν θαλίῃς ἑρατῶν ἢ διὰ σῶμα δῶσαν ἴσται,
 Μέλποισι παύτων τένομοι, καὶ ἦδ' ἀκαδὸν ἄ
 Ἀθανάτων κλειοισιν, ἐπὶ ἑρπεν δῶσαν ἰεῖσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν παρ' Ολύμπου ἀγαλλόμεναι ὅππ' ἔχουσιν.
 Ἀμβροσίη μοι πῆσθ' ἢ ἡμερος οἰκί' ἔχουσιν.
 Τυτθὲν αὖτ' ἑρατῶν ἢ ποδῶν ὑπὸ δῶτος ἔρρουει.
 Νεισομένην πατέρ' εἰς ἦν ὃ δὲ ὑποκῶ ἡμερος οἰκί' ἔχουσιν.
 Αὐτὸς ἔχων βροτῶν καὶ αἰθ' ἀντα κεραυτῶν,
 Κούτ' ἐν νικητοῖς πατέρ' ἐκ Κρόνου δὲ ἢ ἑρατῶν
 Ἀθανάτοις διέταξεν ὡς καὶ ἐπὶ ἑρατῶν πατέρ' ἔχουσιν.
 Τούτ' ἄρα Μῦσ' αἰδὼν ἐλόμενα δῶματ' ἔχουσιν.
 Εννέα θυγατέρες μεγάλα Διὸς ἐκ γαυρῶν,
 Κούρ' αὖτ' ἑπὶ τῶν τε. Θάλασσά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τε, ἑρατῶν τε, Πολύμνις τε, Ὀυρανίη τε,
 Κλυμένη τε, ἢ ἢ παρ' ἑρατῶν τε ὅππ' ἀπασίων.
 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύσιν ἀμ' αἰδὼνισιν ὅππ' αἰδὼν.
 Οὐτῶν πρὸς Διὸς κοῦρα μεγάλοις,
 Γενόμεναι τ' αἰδὼνισιν ὅππ' ἐρατῶν βασιλῶν.
 Τῶν μὲν ὅππ' ἡμερος οἰκί' ἔχουσιν αἰδὼν,
 Τῶν δὲ ἢ ἢ ἡμερος οἰκί' ἔχουσιν αἰδὼν.
 Ὅππ' αἰδὼνισιν ὅππ' αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν.
 Ἰδέσθ' αἰδὼνισιν ὅππ' αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν.
 Αἰδὼνισιν ὅππ' αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν.
 Τῶν μὲν γὰρ βασιλῶν ἡμερος οἰκί' ἔχουσιν.
 Βλαπτομένης αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν.
 Ρηϊδίως, ἡμερος οἰκί' ἔχουσιν αἰδὼνισιν.
 Εἰδὼνισιν αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν.
 Αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν.
 Οἷα καὶ Μυτῶν ἡμερος οἰκί' ἔχουσιν αἰδὼνισιν.
 Εκ γὰρ Μυτῶν ἡμερος οἰκί' ἔχουσιν αἰδὼνισιν.
 Αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν.
 Εκ γὰρ Διὸς βασιλῶν ἡμερος οἰκί' ἔχουσιν αἰδὼνισιν.
 Φαεινῶν γὰρ αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν αἰδὼνισιν.

Quod flammis quis luctum habens recenti dolore facio &
Tristetur, animo dolens, ceterum Poeta [nimo]

Musarum famulus res claras pristorum hominum
Laudib. celebraveris, beatusq. deos qui Olympum incolunt,
Statim hic sollicitudinem obliuiscitur, nec quicquid doloris
Meminit: cito enim deflexerunt cum aliis dona dearum.

Salute nata Iouis, date vero amabilem cantilenam.

Celebrate quoq. immortalium diuinum genus, semper exi-

Qui Tellure progeneri sunt, & Caelo stellato, [estentium,

Nocteq. catiginosa, quosque salus nutrit Pontus.

Dicite insuper, ut primum dñ & terra fuerint.

Et flumina & pontus immensus, astu furens,

Astraque fulgentia & cælum latum superne:

Et qui ex his nati sunt dñ, datores bonorum.

Et que opes diuiserint, & quomodo honores distinxerint;

Atq. quomodo primum multum implicitum sphaeris tenuerint

Hæc mihi dicite Musa, celestis domos inhabitantes [cælum.

Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illarum.

Primum omnium quidem Chaos fuit, ac deinde

Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper

Immortalium, qui tenent iuga nivosi Olympi,

Tætaque tenebricosa in recessu terra spaciola:

Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,

Saluens curas, & omnium deorum, omniumque hominum

Tomat in pectoribus animum, & prudens consilium.

Ex Chaos vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.

Ex nocte porro Ætherque & Dies progeneri sunt:

Quos peperit ubi concipisset, Erbo amore mixta.

Tellus vero primum quidem genuit parem sibi

Æthrem stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat.

Ubi quæ esset beatus diu sedes tuta semper

Spuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas

Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.

Atque etiam in frugiferum pelagus peperit astu furens,

Genium absque amore suavi, ceterum deinde [bentem].

Nata: omnesque peperit Oceanus profundos uertices ha-

Comunque.

ἔε γὰρ περὶ πᾶν θῆλον ποικιλεῖ δαίμων
 Ἀζὴν κραδίῳ ἀναχήμενόν, αὐτὰρ ἀσπίδος
 Μυστῶν θέρπει κλεῖα περὶ πρὸν αἰθρῶπων
 Ὑμῖσι μακάρεσσι τε δαίμοσι Ολύμπῳ ἵχουσιν,
 Αἰψὸν δὲ δυσφρονέαν ὀπλῆδεσσι, κτετι κηδίων
 Μοιρῶν παχέας δὲ παρὲς τραπέδωρε δαίαν.
 Χαίρετε τίμα Διότ, δότε δὲ ἱμερόεσσαν ἀσπίδα.
 Κλείετε δὲ ἀθανάτων ἱερῶν θεῶν ἰόντων.
 Θέϊ Γῆς ἐξερχόμεν καὶ Οὐρανοῦ ἀστράσειον.
 Νυκτὸς καὶ ἡμερῆς, ὥς δ' ἀμύμονος ἱεροῦ Πείλοιο.
 Εἴπατε δὲ ὡς ταρσῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γήυσιν.
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπειρίδων ἰδμεν δύνων,
 Ἀσπείτε λαμπρόεσσαν, καὶ ἔρως δὲ ἄρις ὑπερθεῶν.
 Οἳ τ' ἐν γῇ ἱγύνοντο θεοὶ, δωτῆρες ἴσαν.
 Ως τ' ἀφείδων δαίμων τε καὶ ὡς πρῶς δαίμοντες,
 Ἡδὲ καὶ ὡς ταρσῶτα πολύπυχον ἔχον ὀλίμπον.
 Ταῦτά μοι ἴσασιν Μῦσαι ἐλύμπεα δάμοσι ἱχνοῖσιν.
 Ἐξ ἀχέως καὶ εἶπα δ' ὅτι ταρσῶτον γήυσιν αὐτῇ.

Ἡτοιμῶν θεῶν τε καὶ ἄλλων, αὐτὰρ ἱερεῖα
 Γαῖ' ὀρυγερῶν, παίων ἰδὼν ἀσφδῆς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, αἰετῶν καὶ νηϊσίων Ολύμπῳ.
 Τάρταρον τ' ἱερῶν τε καὶ χροῖος ἄρτος εἶναι,
 Ἡδὲ ἔρως, ὅς κ' ἄλλων ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Αὐσιμαλῆς, παίων τε θεῶν παίων τε αἰθρῶπων
 Δάμνην, εἰς ἡδίστην ἴσον καὶ ὀπίφρονα βελών.
 Ἐν Χάριτι δὲ ἐρεβός τε μέλαινα τε Νύξ ἱγύνοντο.
 Νυκτὸς δὲ αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξερχόμενοι.
 Οὗς τίμα κλισιάων, Εἰς ἐφ' φιλότιμι μνηστῆρας.
 Γαῖα δὲ τοὶ θεῶν ἰδὼν ἱγύνοντο ἰσάν ἑαυτῇ
 Οὐρανοῦ ἀστράσειον, ἵνα μὴ δαίμοντες καλύπτωσι.
 Οὐδ' εἰν μακάρεσσιν ἰδὼν ἀσφδῆς αἰεὶ
 Βαίτασσι δὲ ἄρτα μετὰ, δαίμοντες χαρίεντας ἐσθλοῖς.
 Νυμφίον, αἰγυῖον αὐτ' ἄρτα θνητοῖσιν.
 Ἡ δὲ καὶ ἀπύρην Πύλαον, τίμα ἰδμεν δύνων
 Πύλον, ἀπὸ φ. ἄρτα ἰδμεν δύνων, αὐτὰρ ἰδμεν
 Οὐρανὸν καὶ γῆν, καὶ πόντον, καὶ ποταμούς, καὶ ἰσάν ἑαυτῇ.

Cœumque, Cœumque Hyperionemque, Iapetumque,
 Theamque, Rheamque, Themirque, Mnemosynemque,
 Phœbenque aurea corona insignem, Tettyque, amabilem.
 Hos vero post natum minimum natus est Saturnus vaser,
 Acerrimas inter liberos: floridum autem oculo presquebatur
 Porro genuit & Cyclopes superbū cor habentes, [parentē.
 Brontenque, Steropemque, & Argei fori animo traditum:
 Qui Iovis & tonitruū dederunt & fulgura arunt, fulmen.
 Qui sane per alia diu similes erant,
 Vnum vero ventus media postius erat fronte
 Cyclopes vero illū nomen ē re erat, eo quod ipsorum
 Circularis oculi unicus inerat frontis.
 Roburque & vires & molimina erant in opribus,
 Alij rursus ē Tellure & Cœo prognati sunt
 Tres filij magni, & prauissimi, non nominandi,
 Cottusque, Bïarcesque, Gyisque, superba proles.
 Quorum centum quidem manes ab humero impius osse mo-
 lue esse, capita vero urtica quinquaginta [uebantur,
 Ex his vero prognata erat superba proles arua.
 Robur autem omnium, validumque gēni in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cœo recreati sunt,
 Potentissimi filiorum, sed infensi erant parenti
 Ab initio & horum quidem ut quisque primū nascebatur,
 Omnesque labat, & in lucem non miscebat,
 Terra in latebra, nullo autem oblitus abitur opere
 Cœum, ipsa vero intus ingemiscēbat Terra iacta,
 Arctia: de esam vero malandū ex optuū artem.
 Statim vero cum pila rēsset & cœli tani ferri,
 Fœderi autem mœnē saltem dedit vērō iharū liberū.
 Dixit autem adiutur, ad tenē iharū mœrens corde:
 Filij mei & patrū nefarij, si toleratis
 Patris patris malam viciem & contumeliam
 Vestri prior enim sua machinatio est opera. [illorum
 Sic dixit illis vero omnes inuasit metus, neque quisquam
 Locutus est, confirmato animo tandem magnas Saturnus
 Contra verbu compellat matrem castam: [versat in
 Mater.

Κοῖον τε, Κρεῖον δ' Ἰαπετὸν περ
 Θεῖαν τε, Ρεῖαν τε, Θείην τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβον τε χρυσόφρονος Ἰνδὸν τ' ἰερατὴν.
 Τῆς δ' αὖτ' ὀπλοτάκτος ἦν Κρόνῳ ἀγκυλομήτης.
 Δεινὰ γὰρ τοὺς παῖδων θαλάρην δὲ ἤχρετο κῆρα.
 Γεῖνατο δ' αὖ κύνωντας ἰαίβιον Ἰσθμὸν ἔχοντας.
 Βροτῆν τε, Στερόπην τε καὶ Ἀργεὺν ὀβριμόθυμον.
 Οἱ Ζεὺς βροτῆν τ' ἔδωκεν, τὴν δ' αὖτε κίχων ἔειπε.
 Οἱ δ' ἦτοι καὶ μὲν δῖα θεοὶς ἐν δαίγκοι ἦσαν.
 Μένῃ δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκρητο μετώπῳ.
 Κύνωντας δ' ὄνεια ἦσαν ἐπὶ νηλεὲς, ἔνθεν ἄρα σφραῖον.
 Κυκλωτέρης ὀφθαλμὸς εἰς ἐνέκρητο μετώπῳ.
 Ἰχρὺς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχανὴν ἦσαν ἐπ' ἔργῳ.
 Ἄλλοι δ' αὖτ' αἶψα τε καὶ οὐρανὸν ἐξερχόμενοι,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ βρομῶντες ὀνομαστοί.
 Κόπρην τε, Φεαίην τε καὶ ὕλην δ' ἰσχυράν τε.
 Τῶν ἰχρὺς τὸν μὲν χεῖρ' αὖτ' ὤμων εἰσάγειτο.
 Ἀλλ' ἀπὸ κείνων δ' αὖτ' ἐκείνων περὶ τῶν τε.
 Εἰς αὖτων ἐπέτρεπον, ὅπως ἔβαρυντο μετέσθην.
 Ἰχρὺς δ' αὖτ' ἀπὸ κείνων περὶ τῶν τε.
 Οὐρανὸν δ' αὖτ' αἶψα τε καὶ οὐρανὸν ἐξερχόμενοι,
 Διὸς γὰρ τοὺς παῖδων σφραῖον δὲ ἠχρετο κῆρα.
 Εἰς ἀρχὴν καὶ τῶν μὲν ὅπως τις ὁρῶντα γῆν τε.
 Πάσι τε ἀποκρύπτειν καὶ ἐς φάθμῳ αἰήσκει.
 Γαίης ἐν κοῦρῳ κακίῳ δ' ἐπετέρπητο ἔργῳ.
 Οὐρανὸς ἦ δ' ἐν τῷ σοναχίζετο Γαῖα πελώρη.
 Στένεν δ' ὀφθαλμὸν δακρύων κακίῳ ἐπεφραδατο τὸ πᾶν.
 Αἶψα δ' ἀπὸ κείνων περὶ τῶν τε.
 Τῶν δ' αὖτ' αἶψα τε καὶ οὐρανὸν ἐξερχόμενοι,
 Εἰπε δ' ἀπὸ κείνων περὶ τῶν τε.
 Πᾶσι δ' ἐμοὶ καὶ πατρὶς ἀπὸ κείνων περὶ τῶν τε.
 Πείθεσθαι, πατέρες γὰρ κακίῳ πᾶσι μετὰ λαοῖς.
 Χρητὶ ἔργῳ, πατέρες γὰρ αἰεὶ κακίῳ μετὰ τῷ ἔργῳ.
 Ως φάτο, σὺν δ' αὖτ' ἀπὸ κείνων περὶ τῶν τε.
 Φοῖβος γὰρ τοὺς παῖδων σφραῖον δὲ ἠχρετο κῆρα.
 Αἶψα δ' ἀπὸ κείνων περὶ τῶν τε.

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim inaspicatum nihil curo
Nostrum. prior enim sana mediatus est opera.

Sic dixit: gaudia est autem valde animo Tellus ingenu.
Collocavit autem ipsum celas in insidiam: indidit vero manus
Falcem asperu dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctē adducens magnū Colū, undiq; vero Tel-
lupiens amorem imminebat, & sane extantum est [lucis
Passim: ex insidiam autem filius petuit manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longatū, asperos dentes habentem, chariq; genitalia patris
Festinanter demersit, rursūque abiicit ut ferientur
Pone, illa quidem non incassum elapsa sunt manus:
Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,
Omnes suscipit Terra: circumvoluit autem annis,
Produnat Erinnyasque validas magnosque Gigantas,
Arma nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Meliae vocant super immensam terrā,
Testiculisque ut prius refectū, ferrum
Proiecit circa Epirum unda agitatum in portum. [alba
Sic ferebatur per pelagus longo tempore. circumcirca vero
Spuma ab immortalis corpore oriebatur: in ea puella
Innata est: primum vero ad Cytheras diuinat
Vehabatur, inde tum circumflum peruenit ad Cyprium.
Prodiit vero veneranda formosa dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam,
Spuma pugnata deā & decorā pulchri ferit Cytheram,
Nominant tam dū quam homines: eo quod in spuma
Nutrita sunt: Cytheream autem quod ab pulu Cytheris:
Cyprigenam vero quod nata sit undosa in Cypro.
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequentem
Natam primum, & deorum ad ceterum euntem. [pulcher,
Hanc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales deos,
Virgineas consubulationes, & risus, & deceptiones,

Μητρὶ γὰρ κεν τὴν γ' ὑποχόρυσθαι τελέσασθαι
 Περην. ἵππ' πατρὸς γε δύσωνύμου ἐκ δ' ἐγίζω
 Ἡμετέρου. πρὸς τερὸς γδ' αἰκία μὴ πατο ἔργα.
 Ως φάτο· γένθησιν ὅμως φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἴσι δ' ἴμιν κρύψασα λόχον· ἐνέδθηκε ὅχρ' ἔχει
 Ἀρπύω καρχάρ' ὄντα· δόλον δ' ὑπ' ἐδῆκετο πύοντα.
 Ἠλθε δ' Νύκτ' ἐπ' αἶμαί μιν Οὐρανός· ἀμφὶ δ' Ἰαίρ
 Ἰμεῖρον φιλότλη· ἐπέχετο, καί ῥ' ἐταρὺδ' ἔδωκε
 Παιήτη· ὃ δ' ἐκ λοχαῖο παῖς ὠρέξατο χεῖ
 Σκαμνὸν, ὁ δ' ἐπ' αἰὲρ ἔλαβεν ἄρπυιαν,
 Μακρὴν, καρχάρ' ὄντα, εἴλε δ' ὀπὸ μῆδ' αἰσῶν
 Εὐρυμήδ' ἤμμοσε, πάλιν δ' ἔρριψε φέριδ' ὄντα
 Εὐροπῶν. τὰ μὲν ὑπ' ἱπποῖσιν ἐκφυγε χεῖρας·
 Οὐρανὸν γδ' ἰαδ' αἰμυλῆς ἀπ' αἰσῶν αἶματόισιν,
 Πάσαι δ' ἔλατο Γαῖα. πρὸς πλοῦτον δ' ἐπ' αἰσῶν.
 Γαῖα δ' ἔρριψε τε κρατερὰς, μέγας τε Γίγαντας,
 Τόχ' ἑπ' αἰσῶν, δόλον δ' ἔλατο χεῖρας ἔχοντας.
 Νύμφας δ' αἰσῶν Μελίης καλέει· ἐπ' αἰσῶν γαῖαν.
 Μῆδ' αἰσῶν τὸν δόλον μῆδ' αἰσῶν, ἀδ' αἰσῶν
 Καβέδ' ἔπ' Ἡπείρου πολυκλῦσ' αἰσῶν πόντον,
 Ως φέριτ' ἀμπίλα· πολὺν χεῖρον ἀμφὶ δ' Ἰαίρ
 Αφροῖς ἀπ' ἀθανάτων χεῖρας ὠρυτο· τὰ δ' ἐπ' αἰσῶν
 Εὐροπῶν· πρὸς τὸν δ' Κυθήρων π' Ἰαδ' αἰσῶν.
 Επλήτο· ἔνδ' ἔπ' αἰσῶν πρὸς ἑρ' ὤντον· ἔλατο Κύπρον.
 Εκ δ' ἔρριψε αἰσῶν καλὴ θεὸς· ἀμφὶ δ' ἰπποῖν
 Πρὸς τὸν δ' αἰσῶν αἰσῶν· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 Αφροδίτην δ' αἰσῶν καὶ ἑρ' ὤντον Κυθήρων
 Κικλήσκουσιν θεοὶ καὶ αἰσῶν, ἔνδ' αἰσῶν
 Θρίσθ' ἀπ' αἰσῶν Κυθήρων, ὅτι πρὸς τὸν Κυθήρων
 Κυθήρων δ' αἰσῶν γλῶσσο πολυκλῦσ' αἰσῶν Κύπρον·
 Ἡδ' αἰσῶν μῆδ' αἰσῶν, ἐπ' αἰσῶν ἐξ αἰσῶν.
 Τῇ δ' ἔρριψε αἰσῶν καὶ Ἡμεῖς ἔσσι καλὴ
 Γενεά· πρὸς τὸν, θεῶν τ' ἐκ φύλον ἰσῶν.
 Ταῦτ' αἰσῶν δ' ἔρριψε πρὸς τὸν ἔλ' αἰσῶν
 Μοῖραν ἐκ αἰσῶν ποιοῖ καὶ ἀθανάτων ποιοῖ,
 πρὸς τὸν τ' ὁ αἰσῶν μῆδ' αἰσῶν τ' ἔξ αἰσῶν τὸν

Τρέψιν τε γλυκερίω, φιλότητα τε, μφλιχίω τε.
 Τὸς ὃ πατέρ Τιτῆας ὀπλήκῃσιν καλίσσῃσι,
 Παῖδας νηκείαν μέγα Οὐρανός, ὅς περ κεν αὐτός.
 Φασκε ὃ ππώνοντας ἀτασθαλίη μέγα ῥέξαι
 Εργον, πῶς δ' ἔπειτα τίπιν μετοπιδν ἴσσεαδ.
 Νύξ δ' ἔπειτα συζυγόν τε Μόρον τε καὶ Κῆρα μέλαινα,
 Καὶ Θύατον τέκε δ' Ὑπνον, ἔπικτε ὃ φύλον Ουκίερον.
 Οὐ πιν κειμηδεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἑρεβενή.
 Δούπερον αὖ Μῶμον καὶ Οἰζὺν δῆμνόςσιν.
 Εσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέριω κλυτὰ Λικανόιο.
 Χρύστεα καλὰ μέλοισι, φέρον τε δένδρεα καρπὸν.
 καὶ Μείρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεσποίνους,
 Κλωθώ τε, Λάχεσις τε, καὶ Ἀΐον. αἵ τε βροτοῖσι
 Γενεμόισι διδούσιν ἔχον ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 Αἷτ' αἰδέρον τε θεῶν τε ὀτρυνάσας ἐφέωσται.
 Οὐδέποτε λήγουσι θεῶν δῆμνός γέλοιο,
 Περὶ γ' ὅπῃ τῶν δώσσι κακῶν ὅπιν ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίχτε ὃ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅκαυ' μὲ πῶς δ' Ἀπάτῃ τέκε καὶ Φιλότητα,
 Γῆρας τ' ἀλόμφρον, καὶ Εριν τέκε κατ' ἐξ θυμον.
 Αὐτὰρ ἔπειτα συζυγὴ τέκε μὲ Πόντον δῆμνόςσιν,
 Λήδην τε, Λημνον τε, καὶ Ἀλγέα δακρυόεντα,
 Τομίναν τε, Φόνοιν τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε.
 Νείκεά τε, Φούβειας τε Λόβοισι, Ἀμιδιαιτίας τε
 Δυστομίω, Ἀτῶν τε, στυγῆ θεας δῆμνόςσιν.
 Ορκον δ', ὅς δὴ πωλείσιν ὀπλήκῃσις αἰδρώπαις.
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ὀπίσθον ὀμῶσται.
 Νηρέα τ' ἀψιδέα καὶ δῆμνόςσιν ἑίνατο Πόντις,
 Πρεσβύτα πιν παίδων, αὐτὰ καλέουσι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος ὅδ' ἀμύτων
 Λήδε, δῆμνόςσιν δίκαια καὶ ἥπια δῶκα δίδει.
 Αὐτῆς δ' αὖ θαύμαντα μέγα καὶ ἀγλαῖα Φόρμιον,
 Γαίην μισγόμεν καὶ Κητώ καλλιπαρῶν,
 Εὐρυβίαν τ' ἀδάμαντος ἐν φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηρῆος δ' ἐχθρόντο μνηστῆς τέκε θεῶν,
 Εἰόντα εἰ ἀπενγίτα, καὶ Δωρὶδ' ὅς ἢ κάμοιο.

Filia Oceani rotundi flunij,
 Protoque, Eucrateque, Saeque, Amphitriteque,
 Hndoraque, Thetisque Gaeneque, Glauceque,
 Symetboe, Spioque velox, Thaliaque iucunda,
 Et Melita gratiosa & Enimene & Agave,
 Pascheaque, Eratoque, & Eunice rosem lacertis pradita,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Nesaque, & Aëta, & Protomedia,
 Dori, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoeque lepida & Hippone rosem lacertis pradita,
 Cymodoceque, qua fluitans in obscure ponto,
 Et status diuinorum ventorum, una cum Cymatologe
 Facile mitigat, & cum pulchres talos habente Amphitrite:
 Cymoque, Eione pulchreque coronata Halimede,
 Glaucequeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia
 Polynomeque, & Anione, & Lysianassa,
 Enarneque tam indoligrata, quam inculpata forma,
 Et Psamathe decora corpore, diuinaque Menippe.
 Nesoque, Eupompeque, Thymistoque, Pronoque,
 Nemertesque, qua patri habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nerco inculpato procreata sunt
 Filia quinquaginta inculpata opera callentes.
 Thaumasi vero Oceani profundis flui filiam
 Duxit Electram hac autem celcrem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyas, Alloeque, Cypetenque,
 Qua ventorum flamina, & aues assequuntur
 Pernicibus aliis in caelo enim degentes volitant.
 Phorco post hac Ceto Graas peperit pulchri generis praditas,
 A partu canas, quas ob id, Graas, vocant.
 Immortalesque dii, humique incidentes homines.
 Pophredoque pulchro peplo, Enyoque, croceo peplo,
 Gorgonesque, qua habitant celebrem Oceanum.
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides arguta,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaque graui perpeffa.
 Ipsa eras mortalis, si alia immortales, & semper non obnoxia
Dna:

Κέρης Ωκεανοῦο τεληέσι ποταμῶο,
 Περσὺ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτείτη τε,
 Ευδῶρη τε, Θέτις τε, Γδύλῳν τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδὴν, Σπῆώ τε Δοή, Θασίη τ' ἰέρεια,
 Καὶ Μελίτη χαίρεια, καὶ Εὐλιμῶρη καὶ Ἀγαυή,
 Παπιδὴν τ', Ἑρπύ τε, καὶ Εὐκείνη ῥοδόπηχες,
 ἔσω τὴν τε Περσὺν τε Φέρουσα τε, Διυαμῶρη καὶ
 Νησιῶν τε καὶ Ἀκτοῖν, καὶ Περσὺν μέδρα,
 Δασεῖς καὶ Παρόπη, καὶ Δειδῆς Γδύλῳν τε.
 Ἰπποδὴν τ' ἰέρεια καὶ Ἰπποπόνη ῥοδόπηχες.
 Κυμοδὴν δ' ἢ κύματ' ἐν ἡερειδῶν πόντῳ
 Πνοῖας τε ζαθέων αἰμάτων, σὺν Κυματολήχῃ
 Ρεῖα φρονῶν, καὶ σφύρα Ἀμφιτείτη.
 Κυμῶ τ', Ἡρόνη, τε εὐσέφανός δ' Ἀλμυδῶν.
 Γλαυκονόμη τε φιλομειδῆς, καὶ Ποιτοπόρφα.
 Ἀσιαγόρη τε, καὶ Εὐαγῆρη, καὶ Λαομῆδρα.
 Πυλινόμη τε, καὶ Λιτοῖν, καὶ Λυσισάκασα,
 Εὐαῖτη τε φυλῶν τ' ἰερὰ καὶ εἰδῶ ἀμύμονα.
 Καὶ Ψαμάδῃ χαίρεια δέμας δὴν τε Μοίπῃ
 Νησιῶν τ', Εὐπέμπη τε, Θμισῶν τε, Περσὺν τε.
 Νημερτῆς δ', ἢ πᾶσι ἐχέουσι ἀθανάτοισι.
 Ἀντιμῶν Νηρῶν ἀμύμονα ἐξηλύοντο
 Εὐραὶ πινυμένοι, ἀμύμονα ἔργ' εἰδῶν.
 Θάμνας δ' Ωκεανοῦο βαθυρρεῖται οὐρανῷ
 Ἠγάγῃ Ἠλίκῳ, ἢ δ' ὠκείαν τέκετ' Ἰρίν,
 Ἡὐκόμοις δ' Ἀρκίας, Ἀετῶν τ' Ωκυπέτῳ τε.
 Αἶρ' αἰμάτων πνοῆσι καὶ οἰωνοῖς αἶψ' ἵπονται.
 Ωκεῖν πλούτασι μεταχρῆνται γῆ ἰδμεν.
 Θόρυβος δ' αὖ Κητῶ Γεαίας τέκετ' Ἀλκίπαρῳ.
 Εὐαγῆρης πυλῆς, τὰς δὲ Γεαίας καλῆισιν
 Ἀθανάτοισι θυαί, χαμενὶ ῥοδόπῃ τ' αἰδρωτοῖ.
 Περσὺν δ' εὐπέμπῃ, Εὐκείνῃ τε κερκῆ πεπλῶν,
 Γοργῶν δ' αἰνέουσι σφῶν κλυτῷ Ωκεανοῖν.
 Ἠρατῇ φρεσὶ τυκτός· ἢ Ἐσπερίδῃς λιγυρομένη.
 Σφῆν τ', Εὐρυδῆν τε, Μίδουσα τε λυγρὰ πεισομένη.
 Ἠὲ ἰὼν θνητοῖσι δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγῆρες

93

[illegible]

Lernaam, quam enutrit dea albi vultu Iuno,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculara
 Ac illam quidem Iovis filius occidit sano ferro
 Amphitryonades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consiliis Minerva praeatrix.
 Tum ipsa Chimaram peperit, spirantem terribilem ignem,
 Tracemque, magnamque, pernecemque, validamque.
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilem leonem,
 Alterum capella, tertium vero serpentem robusti draconis.
 Ante leo, pens vero draco, in medio autem capra,
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes,
 Illa sane Sphinx exitialem peperit, Cadmeis perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeenque leonem,
 Quem Iuno cum enutrivisset, Iovis veneranda uxor,
 In loca fertilibus collocavit Nemea. cladem hominibus.
 Hi sane hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosa Nemea, atque Apefania.
 Sed ipsum robur domuit virtutu Herculara.
 Ceto vero minimum natum, cum Phorco amore mixta,
 Peperit gravem serpentem, qui obscura in latibulis terrarum
 Finibus in amplis pro sua aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tetbyi autem Oceano flumina peperit vorticosa, [benzema,
 Nilumq., Alpheumq., & Eridanum profundos vortices ha-
 Strymonem, Maandrumque, & Istrum pulcherrimum,
 Phasinque, Rhesumque, Acheloum argentinorticem,
 Nessumque, Rhodiuque, Halacmonemq., Heptapotumq.,
 Grantumque, & Asapum, divinumque Simoenta,
 Peneumque, & Hermum, amaneque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Paribentumque,
 Euenumque, & Ardesum, divinumque Scamandrum,
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quae per terram
 Vires à teneris eductant, una cum Apolline rege.
 Et fluminibus hanc vero à Iove sortem habent,
 Euroque, Admetque, Lantheque, & Elictrage.

Κερναίω, λυδ' ὄρε' ἔα δα' ἀλκυόωντα· Ἡρώ.
 Ἀπλῆτοι κοτίεσσι βίη Ἡρακλῆϊ.
 Καὶ γὰρ Διὸς υἱὸς ἐνέεσθαι τηλεὶ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης, στυγερὸν ἀνιφίλωτολάν.
 Ἡρακλῆος, βυλῆσιν Ἀθῶναις ἀγλαίης.
 Ἡ δὲ Χίμαρα γένετ' ἐπὶ τε, πίνουσιν ἀμυμακάτοι πύρ.
 Δεινὴ τὴν μεγάλῃ τε, πτόν καὶ τι, κρατεῖ τὴν τι.
 Τῆς δ' ἡμῶν τρεῖς κροθαί, μία γὰρ χαροπόιο λείοντα.
 Ἡ δὲ χιμαίρας ἡδὲ, ὅφιν κρατεροῖο δράκοντα.
 Πρωτολίων, ἐπὶ δὲ δράκοντα, μαστὶ δὲ χιμαίρας.
 Δεινὸν δὲ πνέουσα πυρὶς μὲν αἰδοῦντοιο.
 Τὴν γὰρ Πύρασος ἔλεγε, ἡδὲ Βελιερρόντης.
 Ἡ δὲ ἄρα Σφίγ' ὀλέω τέκε, Καδμείῳ σὺν ὀλῶν.
 Οὐδὲ γὰρ μὴ δαῖσιν Νεμφῶν τολίοντα,
 Τόν γὰρ Ἡρῶν δαῖσιν Διὸς κυδὴν ὀφείλοισι.
 Γεννοῖσιν κατὰ σῶν Νεμείας, πῆμα αἰδρωτοῖς.
 Ἐν δ' ἄρ' οὐ οἰκίαν, εἰσφαίετο φύλ' αἰδρωτοῖς.
 Μοιρανῶν τρεῖς Νεμείας ἡδὲ Ἀπίωντα.
 Ἀλλὰ ἡ δὲ ἰδμευασι βίης Ἡρακλῆϊ.
 Κιντῶ δὲ ὀπλῆται, φέρουσι φιλότῃ τιμωροῖς.
 Τεῖνατο, δὲ ὄντι ὄντις ἰρμῆς καὶ δεσιγῆς.
 Νείεσσιν ἐν μεγάλοις παγχεύουσα μῦλα φυλάσσει.
 Τούτο γὰρ ἐν Κητοῖς καὶ Φόρμῳ γλῶσσιν.
 Τηδὲ δὲ Ὀκλατὸς ποταμὸς τίνα διττήσας.
 Νείωντα, Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην.
 Στρυμόνα, Μαίανδρον τε, καὶ Ἰστρον χαλκίρετρον.
 Φάσιν τε, Ρῆσον τ', Ἀχελῷον ἀγχευδίνην.
 Νέστον τε, Ροδίον δ', Ἀλκίνοον δ', Ἐπὶ ἄπορὸν τε.
 Πρωϊκόν τε, καὶ Αἰσῶν, δέσιν τε Σιμοῦντα,
 Πλευρὸν τε, καὶ Ἑρμῆν, εὐρὸν τε Κασίον,
 Σαλαρῖον τε μέγαν, Ἀδωνά τε, Παρδένιον τε.
 Εὐλῶν τε, καὶ Ἀρδισκον, δέσιν τε Σαμάρον.
 Τίντε δὲ δυγατίον ἰερόν γλῶσσιν, καὶ γὰρ γὰρ
 Ἀνδρας κουρίζοισιν, Ἀπόλλωνι, ἑμὶ ἀνακτι.
 Καὶ ποταμῶν, ταῦτα γὰρ Διὸς ὀφείλοισιν ὀφείλοισιν.
 Χαλκῶν τ', Ἀδμήτην τε, Λαίαν τ', Ἠλέκτρον τε.

Dorisque, Pymnaque & Vrania forma deam referens,
 Hiproque, Cyme ique Rhodiaque, Calliroeque,
 Zenoxoque, Cythi que, Idyaeque, Pasibhoeque,
 Plexaureque & Galaxaure, amabili que Dione,
 Melobosisque, Thoique, & venusta Polydera,
 Cererisque indole amabili, Pluteque boxeris oculis,
 Perseisque, Larique, Acosteque, Xanthique,
 Petraaque cepeda, Minsthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeque, Telesoque croceo peplo:
 Crisique, Asivore & amabili Calypsô:
 Eudoreque, Tychoque, & Amphiro, Ocyroeque,
 Et Styx, quae insarum excellentissima est omnium:
 A quae ha Oceanus & Tethyle pregnata sunt,
 Grandiores natu filia multa quidem sunt & aliae:
 Ter mille enim sunt ceteros filia Oceani,
 Quae sane dispo se terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incidunt, deorum splendida proles.
 Tot rursus alij fluvij cum strepitu fluxentes,
 Filij Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui:
 Sed singulatim noverunt quicunque circum habitant.
 Thia praeterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroraeque quae omnibus terrestribus lumen praebeo,
 Immortalibusque diis quae caelum latum tenent,
 Genuit, longiora cum Hyperione in amore.
 Cris autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
 Astraeque magnam, Pallantemque, praestantissima dearam,
 Perseque quae etiam omnes praestabat perita.
 Astrae vero Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argestes, Zephyrum, Boreamque, aquilonem,
 Et Notum, in amore cum deo dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellâ genuit Luciferum manes genita,
 Astraeque filientia, quibus caelum coelum est.
 Styx vero peperit Oceanus filia, Pallantem mixta,
 Zeum & Nictem, pulchros talos habentem in adibus,
 Et Robur atque vim praestans genus filios,

Ἀσπίς τε, Πρυμνὴ τε, καὶ Οὐρανίη Θεοειδής,
 Ἰκτωρ τε, Κλυμένη τε, Ροδίη τε, Κόμμιρρη τε,
 Ζῶξω τε, Κλυμένη τε, Ἰδύα τε, Πασίδωρη τε,
 Πληξασίρη τε, Γόλαξασίρη τε, Ἰρατή τε Διώνη,
 Μυλέρσοις τε, Θόη τε, καὶ Ἀντιόης Πολυδώρα,
 Κερκίς τε εὐλὴ Ἰρατή, Πλατὼ τε βρώπις,
 Περσής τ', Ἰκίμερς τ', Ἀχάσις τε, Ξυδὴ τε,
 Πέτραια τ' Ἰρμάτις, Μενειάδης τ', Εὐρόπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυμένη τε, Τηλεδὼ τε κορυμπέπη (Θ)
 Κρίση τ', Ἀσίη τε, καὶ Ἰμερέσις Κόμμιρρη.
 Εὐδώρα τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρό, Ωκυρόη τε.
 Καὶ Στύξ, ἥ δ' ἂν σφίσι παρφοιέται, ὅτιν' ἀπασσάντων
 αὐτὰρ δὲ Ωκεανὸς καὶ Τηθύς (Θ) ἐξερχόμενοι
 Πρεσβύταται κοῦραι, πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ δῖαι.
 Τεῖς γὰρ χίλια εἰσι τὰν σφύροι Ωκεανίνας,
 Αἶψ' ἂν πολυασπείρες γαῖαν καὶ βίηθ' ἀλάλκωντες
 Παῖτι οὐκ εἰσὶν ἐφίποισι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσον δ' αὖθ' ἔπερσι ποταμοὶ καναχιδεῖς ῥέειντες
 Τεῖς Ωκεανὸς, οὗ γένετο πότις Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀγαλίοι πάντων βροτῶν αἰδραῖάσθ'·
 Οἱ δ' ὅχρεσι ἴσασιν οἱ αἶψ' ἄντα τεινέωσι
 Θεῖα δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπαρά τε Σελήνῃ,
 Ἡὸς δ', ἥ πάντεσσι δῖηθ' ὀφείλει φαείνη,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς τοῖς ὕεσσι δ' ὕμνῳ ἔχουσι.
 Γαίνα δ', ὡς ἄνθη θεῖα, Γαῖαν (Θ) ἐν φιλότῃ.
 Ἡεῖα δ' Εὐρυδίη τίκτει φιλότῃ μεγάτῃ,
 Ἀσπερίον τε μέγαν, Πάριον τε, διὰ θεῶν
 Πέρσιω δ' ὅς καὶ πᾶσι μετ' ὅρεσσιν ἰδμοσιώουσι.
 Ἀσπερίω δ' Ἡεῖα αἰέμοις τέκεται περὶ δ' ὕμνῳ,
 Ἀργείω Ζήφωρον, Βορείω τ' αἰφ' ἠερὸν ἄλδον.
 Καὶ Νότον ἐν φιλότῃ θεῶν διὰ δ' ἄνθη θεῖα.
 Τοῖς δ' μετ' ἀστέρων τίκτει Εὐσφύρον ἠερὸν ἄλδον.
 Ἀστὴρ τε λαμπρότατος τὰ τ' ὕεσσι δ' ὕμνῳ.
 Στύξ δ' ἐκ' Ωκεανὸς θυγάτηρ, Πάριον τε μετ' ὅρεσσιν
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλίσφωρον ἐν μεγάροισι.
 Καὶ Εὐφύρον, ἥ δ' ἔστι Βίβλη, ἀπὸ γένετο τῆς γαῖας.

Quibus non est scorsim à l'one domus nec vlla sedes,
 Neque via, quæ non illa deus præt:
 Sed semper apud Iouem graviter tonantem fidem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceanus filia,
 Die illo, quando omnes Olympum fulgurator
 Immortales vocavit deos ad altum cælum [tanes pugnet.
 Dixit autem, quod quisquis una secum deorum contra Ti-
 Nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque
 Habiturum quem antea inter immortales deos, [immutis,
 Illum etiam dixit qui honoris expertus fuerit sub Saturno &
 Ad honores ac præmia prouecturum, ut fas est
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam vero Iuppiter honoravit cæciliaeque dona dedit,
 Ipsam enim constituit deorum magnam ut sit iuramentum,
 Ety autem deus omnibus suis cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam cunctis prorsus sicuti pollicitus erat.
 Persuadet ipse autem præpositus est, atque regem agit.
 Phœbe porro (cui peroptabilem venit ad lectum,
 Gravida vero facta deinde dea dei in amore,
 Latonam carulis pædo peperit blandam semper,
 Mittem hominibus atque immortalibus diis,
 Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor.
 Illa autem gravidata Hecater peperit, quam super omnes
 Iuppiter Saturnius honoravit: deus vero ei splendida dona,
 Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.
 Imo etiam stelligero sub cælo sortita est honorem,
 Immortalibusque diis honorata est maxime:
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestris hominū,
 Faciens sacra honesta ex lege exiat,
 Invocat Hecaten: ingens vero eum sequitur honor
 Facillime, cuius benivola dea suscipit preces:
 Et illi divitias argitur, nam facultas ipsi adest.
 Quæque inquam Terra Cæloque procreata sunt,

Τῶν ἰσὺς ἀπαύδουσι δὲ δόμοι, ὅδ' ἴς ἴσθι,
 Οὐδ' ἴδδς, ἵππῃ μὴ κείνοις θεοὺς ἡγαμονόει
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζεὺς βαρυτύπη ἰδρύων.
 Ὡς γὰρ ἐβύλευσε Στυγ' ἀφ' ὧν Ὀκεανὸν,
 Ἡμεῖς τῷ ἴτε πάσας Ὀλύμπου ἀστεροπητῆς
 Ἀθανάτοισι ἐκδήσανε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλύμπου.
 Εἶπε δ' ὅς αὖ μ' εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχεσθαι.
 Μή, πν' ὅσοι βίαισιν γράων, τιμῶν ἧ ἔχουσιν
 Εξέ μιν λῶ τοπαρ' ἡμεῖς ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἴφραδ' ὅς τις ἀπ' ἡμῶν ὑπὸ Κρόνῳ ἦδ' ἀγέρας.
 Τιμῆς ἢ γράων ὅπλοισιν ἢ θεοῖς ὄβρι.
 Ἡλθε δ' ἄρ' ἐπεὶ Στυγ' ἀφ' ὧν Ὀλύμπου
 Σωσφίσι παῖδες ἐστίν, φίλῃ δὲ μὴ δα πατρὸς.
 Τίμῃ ἧ Ζεὺς τιμῆσι, φέρει δ' ὅδ' ὄβρι.
 Αὐτῶν μὲ γὰρ ἴδδς θεῶν μέγαν ἐμύδαυ ὄρον.
 Πᾶδας δ' ἐμῶν πάσας εἰς μεταναίτας ἴδδ.
 Ὡς δ' αὐτὸς παῖτας διαμάρεις, ὅσοι ὑπὸ Κρόνῳ.
 Εξέτιλιν, αὐτὸς ἧ μέγα κροτῆ ἠδ' αἰάσσει.
 Φοίβη δ' αὖ Κρόνῳ πολυήρατον ἦλθεν ἐς Διὶ.
 Κυανέην δ' ἠπφτα θεῶν δὲ ἐν φιλότιτι
 Λητὴν κυανήπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡππὸν αἰδρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς ἀθανάτων ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Τείνατο δ' Ἀστειλὴν θυάνημον, λῶ ποτε Πέρσης.
 Ἡγάγετ' ἡς μέγα δῶμα, φίλῃ κακῶδαι ἀκοίτην.
 Ἡ δ' ὑποκυανέην Ἐχάτην τίμῃ, τίμῃ φέρει πάσων
 Ζεὺς Κρονίδης τιμῆσι, πόρτι δ' αἰ ἀγλαὰ δῶμα.
 Μοῖραν ἴχιν γάμῃσι καὶ ἀτρύγῃσι θαλάσσης.
 Ἡ δ' καὶ ἀστεροπητῶν ὑπὸ ἡρανὲν ἔμμερε τιμῶν.
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τε τιμῆσιν ὄβρι μέλινται,
 Καὶ γὰρ ἰσὺς τε πᾶσις ὅπλοισιν αἰδρώπων
 Ἐρδων ἱερά χαλὰ καὶ τόμοι ἰάσκει.
 Κικλίσκει Ἐχάτην πολλὰ τε οἱ ἔσπετο τιμῇ
 Ρεῖα μάλιστα φέρει γὰρ θεῶν ὑποδέξεται ὄβρι.
 Καὶ εἰ ὄβρι ἰπάξει ἐπειδὴ δυνάμει γὰρ παύσιν.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἐξίχοντο,

Et honorem sorte acceperunt, ipsam habet sortem omnium.
 Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque priuavit
 Eorum quacunque sortita est Thanaos inter priores deos.
 Sed habet fides prius ab initio facta est distributio
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem;
 Et potestatem tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam.
 Cui vero vult, magnifice praesto est, atque iuuat.
 Inque concione inter homines eminet, quoniam scilicet voluerit.
 Atque quando ad bellum perdens viros armat iter
 Viri, tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriis prompte ut praestet, & laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viros in certamine colluctantur;
 Illi cum dea & illi praesto est, atque iuuat.
 Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum primum
 Facile fert, lausque parentis usque gloriam dat.
 Bona item equitibus adesse quibus voluerit:
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaque faciunt Hecata, & valde sonanti Neptuno.
 Facile etiam pradam inclita dea dedit copiosam,
 Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praeterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta quoque bouum, gregesque, & greges latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens,
 Ex paucis fecunda facit, & ex multa pauciora reddit.
 Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit autem ipsam Saturnius alumnam iuuenum, qui post
 Oculis aspexerunt lumen multa cōluentis Aurorae. Ipsam
 Sic ab initio nutriendi filios: atque hi sunt honores,
 Rhea autem compressa à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, & Iunonem aureis calceamentis gaudentes,
 Fortemque Plutonium, qui sub terra domos incolit,
 Immitte tor habens, & valde sonantem Neptunum,
 Iuvenemque sapientem, deorum patrem atque hominum.

Καὶ πρὶν ἔλαχον, τὰ τῶν ἔχουσιν ἀπώττει.
 Οὐδὲ τι μιν Κρονίδης ἐβίβησεν οὐδέ τ' ἀπύρεθ
 Οὐδ' ἔλαχε Τιτῆσι μὲν πορτέρῃσι θεῶσιν,
 Ἀλλ' ἔχουσιν ὡς τοῦ πορθέου ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δαίμονος.
 Οὐδ' ὅτι μοιωνυμῆς, ἥσπονθός ἐμμορε τιμῆς.
 Καὶ γέρας οἰ γαῖη τε καὶ ἕρηναι ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μάλλον, εἰπεὶ Ζῷς πέταυ αὐτῶν.
 ὦδ' ἰδέλει μεγαλὸς ὄφρα γένε', ἠδ' ὀνίνησιν.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαῖσι μεταφρίσσει, καὶ ἐδέλῃσιν
 ἠδ' ὅπῳτ' ἐς πόλεμον φθισιμώρεα θωρήσων.
 Ἀνίρες, ἴνθα δὲ ὄφρα γένε', οἷς καὶ ἐδέλῃσιν.
 Νίκην πορφορέως ἐπαύσαι καὶ κῦδ' ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκῃ βασιλεύσει παρ' αἰδοίοισι καδίζει,
 Ἐδλή ἠδ' αὐτ' ὅπῳτ' ἀνδρες ἀγῶνι αἰθλοβύσσει.
 Ἐνθα δὲ καὶ τοῖς ὄφρα γένε', ἠδ' ὀνίνησιν.
 Νικήσας ὅβρις καρτεῖ καλὸν αἶθλον
 Ρεῖα φέρει, χαίροντι τοκῶσιν ὀπαίνει.
 Ἐδλή ἠδ' ἰπώησιν περιεσπέρῳ οἷς καὶ ἐδέλῃσιν.
 Καὶ πῶς ἐγλαυκίῳ δυσπρόφρονι ἐργάζοντο
 Εὐχῶν ἠδ' ἐκείνῃ καὶ ἐρικτύῳ πρὸ ἔννοσι γαίῃ.
 Ρηιδίῳ δ' ἀγῶνι κυδνή δέος ἄπασιν πολλῶν,
 Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένη, ἐδέλῃσιν γὰρ θυμῷ.
 Ἐδλή ἠδ' ἐς σταβμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' οἷζειν,
 Βυκολίας τ' ἀγῶνας τε, καὶ αἰπόλια πλατὶ ἀγῶν.
 Ποίμνας τ' εἰρηπύκῳ γ' οἷων θυμῷ γὰρ δέλῃσιν.
 Ἐξ ὀνίῳ βεβῆσιν, καὶ πολλῶν μείονα δῆκεν.
 Οὐτὼ τοι καὶ μοιωνυμῆς ἐν μητρὶ ἐῖσα,
 Πᾶσι μετ' ἀδανέτοισι τετάρτῃ γερύεσσι.
 Θῆκα δὲ μιν Κρονίδης κουροβόλον, οἷ μιν ἐκείνῳ
 Οφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάσιν πολυδερκίῳ ἦοις.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροβόλον αἰδέει τιμῇ
 Ρεῖν δ' αὖθ' μαθεῖσθαι Κρόνα φάιδιμα τέκνα,
 Ἰσίδην, Διμήτην, καὶ Ἡρίην χρυσὸπύδην,
 Ἰοδίον τ' Αἰδῶν, δὲ ὑπὸ χθονὶ δώματα γαίῃ.
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχον καὶ ἐρικτύον ἔννοσι γαίῃ.
 Πῶς τ' ἔμνησεν, δειῶν πατέρ' ἠδ' ἠδ' αἰδῶν,

Cuius à tonitruum concutitur lata terra,
 Atque istos quidē deglutibat Saturnus magnus, quicūq;
 En vixit sacro matris ad gremia venerat:
 Hac agitant, ne vltimū clariorum filiorum Caeli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex terra & Caelo stellā micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari.
 Quantumvis robusto existens, Iovis magni per consilia.
 Idcirco hic nō cecā speculationē habuit, sed infidias strenuus
 Filios suos deuorabat: Rheam autē tenebat luctus gravis.
 Sed quando iam Iovem erat decorum patrem atq; virorū
 Paritura, iam tum charū supplicabat parentibus
 Suis, Terraque, & Caelo stellato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, possitque vltis i furias patris sui
 Contra filios, quos deuorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filia dilecta auscultarunt & morem gesserunt,
 Et ei commemorarunt, quacūq; fati constitutū esset fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autem in Lyctum, Creta ad pinguem populum,
 Cum minimū natū filiorū esset paritura,
 Iovem magnū. tunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educandum, & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem migrā,
 Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum manū
 Aniro in excelsō, diuina sub lazebrā terra, [bus prehensum
 Argas in monte denso syluoso.
 Huic autem fasciū involutum magnum lapidē in manus
 Caeli filio, prapotentī decorū priorī regi. [dedit
 Quem tum arreptum manibus, suam condidit in aluum,
 Miser, nec cogitauit animo quod sibi in posterum
 Pro lapide suus filius inuictus & securus
 Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
 Ex honore expulsurus ipseque immortalib. esset imperaturus.
 Ceteris autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant regi: reuoluit autem anno,

Τῷ κ' ὑπὸ βροτῆς πλεμίζεται θυρεῖα χθον'
 Καὶ σὺ μὲν κατέπνευες Κρόνῳ μέγας, ὅς τις ἔκαστ'
 Νηλεὺς ἐξ ἱερῆς μητρὸς πατρὸς γυνάδ' ἴκατο·
 Τὰ φρονέον, ἵνα μη τις ἀγλαῶν ἐραϊσῶται
 Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισι ἔχῃ βασιληίδα πρῶτο.
 Πάδ' οὖτο γὰρ Γαῖης τε καὶ Ὀυρανῶ ἀστερόεντι.
 Οὐτε γὰρ οἱ πέπρωτο ἐφ' ὑπὸ πατρίδα μῦθον.
 Καὶ κρατερὸν ἔοιπε Διὸς μεγαλήδ' ἀβυλάς.
 Τῷ δ' ἔτι καὶ δῖος σκεπτοῖτο ἔχοντα δακτύλον
 Παῖδας ἐοικὼς κατέπνευε· Ρέω δ' ἔχον πίνθη δ' ἄσπετον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Διὶ ἔμμελ' ἔειπεν πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰδούων
 Τίξισθ'· τὸ γὰρ ἔπειτα φίλοις λιταῖδ' ἐπεκκῆας
 Τοῖς αὐτῆς, Γαῖαί τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μήτην συμφορέσσειας ὅπως λελάθοιτο τελευτῆς
 Παῖδα φίλον, τίσασθαι δ' ἔμελλεν πατρὸς ἐοῖο,
 Παῖδων ἔς κατέπνευες μέγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' ὅσσοι φέρον μέγα μὲν κλύον ἔδ' ὀπίθεντο·
 Καὶ εἰ πεφραδέντων ὅσα παρ' ἐπὶ πρῶτον γένεσθ'
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ ὑπὲρ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἔς Λύκτον, Κρήτης ἐς πόνον δῆμον,
 Ὅπως ἂν ὀπλότατον παῖδων ἤμμελ' ἐπιδείξῃ,
 Ζηῶα μίγαν· ἥ μὲν οἱ ἐδίδξατο Γῶα πελώρη
 Κρήτη[εν] δ' ὀρεῖν τε φέμεν ἀνταλλέμεναι τε.
 Εἰδὼ μὲν ἴκτο φέροντα δούλῳ διὰ νύκτα μέλαιναν
 Πρὸς τῷ ἐς Λύκτον κρύψαν δὲ ἔχον· σὶ λαβῶσαι
 Ἀντρωῖ ἐν ἠδ' ἑσπέρῳ, ζαθέως ὑπὸ κούρεσι γαίης,
 Ἀργαῖος ἐν ὄρεσι πεπυκασμένῳ ὑλίσσεται.
 Τῷ δ' ἀπαργασίᾳ μετὰ μέγαν λίθον ἐχέδ' ἔειπε
 Θύραϊδ' ἔμμελ' αἰακτὶ δέων προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν ποδ' ἐλὼν χεῖρ' ἔειπε· εἰ μὲν ἐγγαίᾳ τ' ἐν νηδύνῳ,
 Σχέτλη· ἔδ' ἐν ὄρεσι μὲν φρονέοντες οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου ἐὸς ἠδὲ αἰακτῆ καὶ ἀκροῦς
 Δείπ'· ὅ μιν ταχὺ ἔμμελ' εἶναι καὶ χερσὶ δαμόστας,
 Τιμῆς ἐξελάσθαι δ' ἐν ἀθανάτοισιν αἰετῆσιν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μῦθον καὶ φαίδιμα γῆρας
 Νύξιστο ποῖο αἰακτῆ· ὅππῃ πολεμῆναι δ' ἐν μὲν τῷ

Terra confilio aëthere circumuentus.

Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vis filij sui.

Primum vero eiecit lapidem, ultimo deuoratum.

Lūm quidem Iupiter firmiter dēfixit in terram spaciosam
Pytho in diuina iugū sub Parnassi.

Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus
Soluūt vero patres noxiis vinctū [hominibus.

Cæligenas: quos vinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,

Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,

Et fulgur, quæ antea immanis terra occultauerat:

Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus imperat.

Festam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem

Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.

Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.

Peperit præterea gloria præsignem Minætiū, atq; Pro-

Variū, versipellē: stultūque Epimethen, [metheum

Qui noua statim ab initio fuit hominibus inuentoribus rerū.

Primus enim Iouis siſtam suscepit mulierem,

Virginem, iniuriū vero Menætiū late videns Iupiter

In Erebum detraxit, feriens fuliginoso fulmine,

Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.

Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,

Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum

Stans, capiteque & indefessū manibus.

Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.

Ligauit vero inenitabilibus compedib. Promethea versutū:

Vinctū dura mediā per columnā adigens.

Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hac epas

Comedebat æternū, quin ipsum crescebat tantū ubique

Noctū, quantum toto die edisset extentas alas habens anis.

Hunc quidem Alcmena pulchros talos habenti fortis filius

Hercules occidit, malū vero morbum profligauit

Ab Iapetionida, & liberauit ab agitudine:

Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,

Γαῖης ἐννεοσίησι πολυφρεσδίεσι δολαθεῖς,
 Οἱ γόνον ἄψ' αἰέκκα μίχας Κρόνῳ ἀγκυλιμήτης,
 Νικηθεῖς τέχνησι βίηφι τε παῖδος εἰοῖο·
 Πρῶτον δ' ἐξήμισσι λίδοι, πυματον ματαπίνων·
 Τὸν μὲν Ζεὺς σπείξε κ' ἔχθονός θυρυοδείης
 Πυδοῖ ἐν ἡγάδῃ γυδοῖσι παρ' Περικλυτοῖο,
 Στῆμα' ἔμψ' ἐξέπρω, δαῦμα δ' ἄντησι βροτοῖσι,
 Λύσε' ὅ πα' ἔχθρας γήπεος ὀλοῶν ὑπὸ δεσπῶν
 Οὐρανίδας, ἔς δ' ἦσε πατὴρ ἀσπεροσύνῃσι,
 Οἳ δ' ἀπαινήσαντο χάριν δουρασιζών,
 Δῶκαν δ' βροτῶν, ἡδ' αἰθαλόεντα κρημνῶν,
 Καὶ στεροπῶν τοπρεῖν ὅ πελώρη Γαῖα κεκλυῖη·
 Τοῖς πῖσμα ὁ, θνητοῖσι κ' ἀθανάτοισιν αἰάσσει.
 Κέρλω δ' ἱαπετοὶ καλλίσφουρον Ωκεανίω
 Ηγάτο Κλυμῶνι, κ' ὁμόν λείχῳ εἰσανέβαιον,
 Ἠδ' οἱ Ἀτλαντὰ κρητὲρ ὄρεα γείνατο παῖδα·
 Τίητε δ' ὑδρὺ δαυτα Μενόιπον, ἡδ' Περμηνδεῖα
 Ποικίλον, αἰολόμυτιν, αἰχμητοὺς τ' Ἐπρμηνδεῖα,
 Οὐ κακὸν ἐξ ἀρχῆς χρεῖτ' αἰδράσιν ἄφροσ' ἦσι·
 Πρῶτον γὰρ ὅα Διὶς πλασλὼ ὑπείδετο γυναικῶν
 Πασδέναι, ὕδρεσιν δ' Μενόιπον θυρόπα Ζεὺς
 Εἰς ἱρεῖα κατέπιμψε, βδοῖν ψιλόειπε κρημνῶν,
 Ἐνέκ' ἀταδάλις τε κ' λωορέης ὑδρόπλην.
 Ἀτλας δ' ὑρατὸν θυμῷ ἔχ' κρητὲρ ἦς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείθεσιν ἐν γαῖης, πρὸ παρ' ἑσπερίδων λιγυφάντων
 Ἐσηῖος, καφδῆν τε κ' ἀχαμνάτοισι χέρεσι.
 Ταῦτ' ἴω γὰρ οἱ μοῖραν εἰδάσσει το μητιέτα Ζεὺς.
 Δῆσι δ' ἄνυκτοπέδῃσι Περμηνδεῖα ποικιλόφυλον,
 Δοσμοῖς ἀργαλέοισι μέσσην διὰ κίον' εἰλάσσει.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὄρεσι ταυύπτερον αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ
 Ἠδισι ἀθανάτων, τὸ δ' αἰξέτοισι ἀπαιήτη
 Νυκτός, ὅσσην πρὸ πτω ἡμαρ εἶδ' ἐτακσίπτερος ὄρεος.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αἰακιδῆος καλλίσφουρον δῆκιμα ὕψος
 Ηρακλῆος ἔκτεινε, κακλῶ δ' ὑπὸ νύκτι δῆδ' ἄκον
 Ἰαπετιονίδ' κ' ἐλύσατο δυσφροσύναν
 Οὐκ' αἰέκκα Ζεὺς ὀλυμπῷ ὑψιμείδαι·

Quo Herculæ Thebæ geniti gloria esset
 Maior etiam quam antea super terram multis pascētes.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat.
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabāt inter se dī mortalesq; homines,
 Miconæ, ibi tum magnum benevolentem animum,
 Divisum proposuit, Iovis mentem fallens.
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui
 In pelle deposuit, regens ventre bovino:
 In altera rursum ossa alba bonæ, dolosa arte.
 Rite disponens recondidit regens candida ardua.
 Iamq; tum ipsum allocutus est pater hominumq; deorumq;
 Lapetionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones!

Sic dixit latenter cum carpens Iupiter immortalis.
 Hunc vicissim alloquitur est Prometheus vaser,
 Tacite aridens (dolosa autem non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorum sempiternorum,
 Marum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.

Dixit sane dolosa cogitans, Iupiter autem immortalis,
 Cognovit certe nec ignoravit dolum mala aut cōcipiebat ani-
 Adversus homines mortales, qua & persucienda erant. Immo
 Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur autem mente: ira vero eius occupabat animum.
 Ut vidit ossa alba bonæ dolosa arte.

Ex illo tempore dū super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde contristatus allocutus est nubecogus
 Lapetionida, super omnes sapiens,
 O amice, nondum sane dolosa oblitus es artis.

Sic dixit ira percussus Iupiter immortalis.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Non dabat miseris ignis robur indefecti
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:
 Sed ipsum decipit bonus filius Iapeti,

Est apud

Θοῖ Ἡρακλῆϊ· Θησαυροὶ κλέειν
 Πλεῖον ἐτ' ἢ τοπαροῖσι δὴ χθονὶα πηλυβοτείρεσσιν.
 Ταῦτ' ἄρα ἰζόμεθ'· τίνα ἀριδείκτον ὕον·
 Καὶ ὅρ' χωόμεθ'· παυδὴ χόλῳ ἐν ὅρῳ ἔχουσιν
 Οὐκ ἐρ' ἴτε βυλαὶ ὑπὸ μύρῳ κερνύοντι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνητο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνδράποιοι
 Μνησκώη, τότ' ἱππεῖα μέγα βωμὸν πρὸς ἔργῳ θυμῷ
 Δασυέμεθ'· περὶ δὲ καὶ δαίμονες ἐξαπαφίσκων,
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκαστα πίνουσι θυμῷ
 Ἐν ῥίνῳ κατέδουκα, καλύψας γαστρίβοειν·
 Τῷ δὲ αὐτ' ὅσ' ἐλαδὺ καὶ βοὸς δολίῃ δὴ τέχνῃ
 Εὐθετίσας κατέδουκα, καλύψας ἀργίῃ θυμῷ.
 Δὴ τότε μιν περσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰαπετιοῖδῃ, παῖτων ἀριδείκτ' ἀνέκτων,
 Ωπείποι, αἷς ἑτεροζήλων διεδάσσετο μοίρας.

Ὡς φάτο καρπομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δὲ αὖτε περσέειπε Περσηϊεὺς ἀγκυλιμήτης,
 Ἡ καὶ δὴ μεθόησας, (δολίης δὲ κ' ἐδήδετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδιζε, μέγιστε θεῶν αἰεὶ μενιταίων·

Τῶν δὲ ἑλδὺ ὁπαστέρῳ σε εἰσι φρεσὶ θυμὸς αἰώχῃ.
 Φῆρα δολοφρονέον, Ζεὺς δὲ ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
 Γινώσκ' ὅτι ἡγνοῖσσι δόλον· καὶ δὲ ὅσ' αἰετο θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνδράποιοι, τὰ καὶ τελείωδ' ἱμῆυσιν.
 Χερσὶ δὲ ὄγ' ἀμφοτέρησιν αἰεῖλετο λαυκὸν ἄλειψας.
 Χώσατο δ' ὅφρ' ἐκαστος, ἀμφὶ χόλῳ δὲ μιν ἱκάτο θυμῷ,
 Ὡς ἴδεν ὅσ' ἐλαδὺ καὶ βοὸς δολίῃ δὴ τέχνῃ.
 Ἐκ τῷ δὲ ἀθανάτοισιν ὅτι χθονὶ φύλ' ἀνδράποιοι
 Κάκιστ' ὅσ' ἐλαδὺ καὶ θυμῷ τῶν δὴ βωμῶν.
 Τὴν δ' ὅ μιν ὁ χθόνης περσέειπε νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιοῖδῃ, παῖτων αἰεὶ μῆδεα εἰδώς,
 Ωπείποι, ἐκ ἄρα πῶ δολίης δὴ καὶ δὴ τέχνης.

Ὡς φάτο χυόμεθ' Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Ἐκ τούτῳ δὲ ἡπείτα δόλον μεμνημένος αἰεὶ
 Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρρὸν μῆρ' ἀνέματόιο
 Θνητοῖς ἀνδράποιοι, οἳ δὴ χθονὶ ναιετάουσιν.
 Ἀλλὰ μιν ἑξαπέτρεψε εὖς ποῖς Ἰαπετιοῖς

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
 In concava feryta. memordit vero imo animo [mouit,
 Iovem in alto tonantem, ad iramque ipsius animum con-
 Vi vidit inter hominis ignis longe apparentem splendorem.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 Et terra enim conformavit per quam celebris Vulcanus
 Virginis pudica simulacrum, Saturnū consilio.
 Cinxit vero & adoravit dea casti oculis Minerva,
 Candida veste: à capite vero calyptram
 Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu.
 Circum vero ei ferta recens florentis è floribus herba,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fuerat inclitus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Iovi patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira visu.
 Bellua quas continens plurimas alit, atque mare,
 Ex illis multas in ea posuit, gratia vero resplendebat ma-
 Mirabilis, animantibus eorum similes erant vivis [igna,
 Ceterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit ubi alij erant dñj atque homines,
 Ornatu gestientem casta Palladis forti patre progenera.
 Admiratio aut cepit immortalesq, deos mortalesq, homines,
 Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genus est mulierum feminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
 Documentum ingens mortales inter homines habitant,
 Perniciosa paupertatis non comites sed luxu.
 Ac veni cum in alveariis tellis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum:
 Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt fucos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in alucariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter vivis rem malam mortalibus mulieres
 Expiter alisonans dedit, participes operum

Ἐλέφας ἀκραιότοις πυρὸς τηλέσκεπον αὐγλή.
 Ἐν κοίλῳ γὰρ ἔθηκε δάκε δὲ ἄρα νειόδι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβερέτιον· ἰχθυόσας δὲ μιν φίλον ἦτορ.
 Ὡς ἴδεν αἰδέσθαι τι πυρὸς τηλέσκεπον αὐγλή.
 Αὐτίκα δὲ αἶψα πυρὸς τούξεν κακὸν αἰδρώποισιν.
 Γαῖης γὰρ συμπλάσσει πῶκελυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Πασθενὼ αἰδομένη ἱκέλον· Κρογίδεω δὲ Βυλαί.
 Ζῶσι δ' ἡ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυρεὴ ἐσθῆτι καὶ κρήθεν δ' ἡγελὺπτερον
 Δαιδαλίῳ χεῖρεσσι κατέχευε, δαῦμα ἰδίδαται.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνειοι νεοθηλίοι αἰδέσθαι ποῖναι
 Ἰμερῶν παρὶδμε καρήατι Πιδμας Ἀθύνη.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνειοι χερσὶν κρογίδεω ἔθηκε.
 Τῶν αὐτὸς ποῖναι πῶκελυτὸς Ἀμφιγυήεις.
 Ἀσκήσας παλάμησιν· χαίρει δ' ἰμῶν Διὶ πατρί.
 Τῇ δὲ οἱ δαίδαλα πολλὰ τετάρχατο, δαῦμα ἰδίδαται.
 Κνώδαλ' ὅσ' ἦτορ πολλὰ τρέφει καὶ δὲ δαίλασσε.
 Τῶν ὅγε πολλὰ εἰδῆκε· χαίρει δὲ ἀπελάμπεται πολλή,
 Θαυμάσιν· ζώεισιν εἰκότα φωνέουσι.
 Αἵ τ' ἀπὸ ἐπὶ δὴ τούξεν καλὸν κακὸν αἶψ' ἀγαθοῖο
 Ἐξάγα' ἐνθάδ' ὅρ' ὀφείσαν θεοὶ καὶ δὲ αἰδρώποιοι,
 Κόσμιον ἀγαλλομήνῳ γλαυκῶπι δ' ἔβριμπατρε.
 Θαῦμα δὲ ἔχ' ἀθανάτοισι τε θεαῖς θνητοῖς τ' αἰδρώποισιν.
 Ὡς εἶδεν δ' οἱ ἀπὸ πύλων, ἀμύχανον αἰδρώποισιν.
 Ἐκ τ' γὰρ γῆρας ὄρε γυναικῶν θηλυτέρων.
 Τῆς γὰρ ὄρε ὅν ὄρε γῆρας ἡ φύλα γυναικῶν
 Πῶμα μέγα θνητοῖσι μετ' αἰδράσι νεοταίοισιν.
 Οὐλομένης πνίγης ἢ σύμφερα δὴν ἀκόροιο.
 Ὡς δὲ ὅπότε σιμύωσσι κατηρεφέας μίλιασται.
 Κροβύδας βόσκεισιν, κακὰν ξυμῶνας ἔργων.
 Αἱ μὲν τε πόρῃσιν ἡμῶν ἐς ἡέλιον καταδύντα
 Ἡμεῖσιν ἀπὸ δίδουσι, πηθεῖσι τε κερία λουκῶ.
 Οἱ δὲ ἐπὶ δὴ μόνοντις ἐπιρροφίας καὶ σίμβολοις
 Ἀλλ' ὅτερον καὶ σιμύωσιν σφετέρῳ ἐς γάστρ' ἀμύρῃ.
 Ὡς δὲ αὐτὸς αἰδράσιν κακὸν θνητοῖσι γυνῶνας
 Ζῶν ἐψιβερέτης θῆκε ξυμῶνας ἔργων.

Molestorum aliud vero praeiuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum.
 Non uxorem ducere velit, grauem vero attigerit senectū,
 Carens senectutis sua fomento, si non sine opibus
 Vimat; mortui possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati, cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit coniugem, sapientem,
 Huic perpetuo malum cum bono certat,
 Qui vero adeptus fuerit nocenti generi,
 Vixit in peiora gestans perpetuum mororem.
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Adeo non licet loui fallere mentem neque praeferre.
 Neque enim Lapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius euitauit grauem iram: sed necessario
 Quantum multisciū existentem, magnū vinculum coercet.
 Briareo vero ubi primum patet iratus est animo,
 Cottoque atque Gyga, ligauit forti vinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
 Et magnitudinem: collocauit autem sub terram latam,
 Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate, magna in fixibus terra,
 Usque valde mærentes, corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dī alij
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terra consilio reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eu cuncta prolixe recensuit.
 Cum illi victoriamque & splendidam gloriam accepturos.
 Ii enim pugnarunt, laborē animam cruciantē habentes.
 Titanesque dī, & quo: quot ē Saturno nati sunt.
 Contra sese mutuo per validas pugnas:
 Hi quidem ab alta Oihry, Titanes gloriosi,
 Illi vero ab Olympo, dī datores bonorum
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sane tum inter se pugna animam cruciantē habētes,
 Continuo pugnant decem totos annos.
 Neque ullus erat contentioni graui exitus, neque finis
 Neque finis:

Αργαλίοι, ἵππερ' ὅτι πῦρ κακὸν αὐτ' ἀγαθεῖο·
 Ος κε γάμοι φέδον κ' ἡμίμερα ἔργα γυναικῶν.
 Μὴ γὰρ ἐδέλφ' ὅλοον δὲ ὅπ' ἡμέρας ἰκνῆται.
 Χίτ' ἡμερῶν μοι, δὲ ἡβίον ὅπ' ἡμέρας
 Ζῆει, ἀπὸ πρὸς δὲ διὰ κτήσιν φάτιον·
 Χερσὶν δ' αὐτὸ γάμοι μὲ μοῖρα γλῶσσοι,
 Κεδνὴ δ' ἔχει ἀκοῖν, ἀπ' ἡμ' ἀπὸ πρὸς δὲ
 Τῶ δ' ἀπ' αὐτῶν κακὸν ἔστι, αὐτὸ φέρει
 Εὐμνησθῶς δὲ καὶ τέτλη ἀταρτηροῖο γλῶσσοι
 Ζῆει εἰς στήθεσιν ἔχων ἀλίσσων αἰλῶν
 Θυμὸς κ' κεραδὴ, κ' ἀνέκιστον κακὸν ὄντι.
 Ος δὲ ἐστὶ δὲ κλέψας τοῦτο ὅδε παρὰ θεῶν.
 Οὐ γὰρ ἱερεὺς ποιεῖς ἀφ' ἑκῆς Περιμνησθῶς
 Τοῖς γ' ἐπεὶ ἐκλεῖξ' βασιλῆος ἄλλ' ἐπ' ἀνέχεται
 Καὶ πολλὰ δὲ ἔχοντα μέγας κ' δὲ πρὸς ἐρύκει.
 Βεβαίως δ' ὡς περὶ πατὴρ ἀνέκιστον τοῦτο.
 Κῶπ' αὖτ' ἡδὲ Εὐρυκλῆος κεραδὴ εἰς δὲ στήθεσιν.
 Ἡμερῶν ἐπεὶ πλεονέχων μοι, δὲ κ' ἔστι,
 Καὶ μέγας κ' κεραδὴ δὲ ἐπὶ χροῖες δὲ υἱοὶ
 Εἰδ' οἷον ἄλλ' ἔχοντες ἐπὶ χροῖες ἰαμῶντες
 Εἶατ' ἐπ' ἔχοντα μέγας κ' πείρασι γάμοι,
 Διὸς μὲν ἀφ' ἑκῆς κεραδὴ μέγας πρὸς ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφίσις κεραδὴς τε κ' ἀδελφοὶ δὲ δῖοι,
 Οἳ τὴν κ' κεραδὴ Πρὶν κεραδὴ ἐπὶ φιλότητι,
 Γαίης φρεσὶ μοσχεύει ἀνέχοντες ἐπὶ φάτις αὐτῶν.
 Αὐτὴ γὰρ σφίσι πάντα διωκυῖας κεραδὴ δὲ
 Σμὸν κείνοις, νίκῃ τε κ' ἀγλαὸν δὲ κ' ἀφ' ἑκῆς.
 Διὸς γὰρ μέγας, ποῖον δὲ κεραδὴ ἔχοντες,
 Τίτῃς τε δὲ κ' δὲ κεραδὴ ἐπὶ χροῖες τοῦτο,
 Διὸς δὲ κ' δὲ κεραδὴ δὲ κεραδὴς ὅσμινας·
 Οἳ μὲν ἀφ' ἑκῆς ὅσμινας ὅσμινας ἀγλαὸν,
 Οἳ δὲ ἀφ' ἑκῆς ὅσμινας ὅσμινας ἔχοντες,
 Οἳ τὴν κ' κεραδὴ Πρὶν κεραδὴ δὲ κεραδὴς·
 Οἳ δὲ τὸν δὲ κ' δὲ κεραδὴ δὲ κεραδὴς ἔχοντες,
 Σμὸν κείνοις ἔχοντες δὲ κεραδὴς ἐπὶ χροῖες·
 Οἳ δὲ τὴν κ' κεραδὴ κεραδὴς ἀνέκιστον ἐπὶ χροῖες

Neutris aequaliter autem interdebatur bellum.
 Sed quando iam illis appesuit congruentia omnia,
 Nectarque ambrosiamque, quibus dū ipsi vescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus
 Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem.
 Iam tum ipsos sic affatus est pater hominumq; deorumque:

Audite me Terraque & Caeli inclyti liberi,
 Ut dicam quae me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo.
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dū & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos vero magnamque vim & manus inuitas
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna gravi,
 Memores amicitia placida quibus perpessus
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.

[sibiles:

Sic dixit: illum vero rursus excepit Caelus irreprehen-
 Venerāde, nō ignota loqueris: sed & nos pro est & intellectus.
 Scimus quod excellunt quidem tibi praordia excellens vo-
 Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
 Tua vero prudentia ab caligine opaca
 Retro iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, quae nollemus pass.
 Ideoque nunc intento animum, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.

Sic dixit: collata sunt vero dū datores bonorum,
 Sermonē audito bellum vero cupiebat animus
 Magis etiam quam antea: pugna vero arduam excitans
 Omnes, fœmī, aquae & mares, die illo,
 Titanesque dū & quotquot Saturno progenerati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lu-
 Acres robustique vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul capita vero unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artibus.

Qui

Οὐδέ τί γ' οἶσιν ὅτι τέτατο πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχοντο ἀνδρῶν παῖτα,
 Νίκταρ τ' ἀμβροσίῳ τεταπτο θεοῖσιν τοῖς ἑδδαίοις,
 Πάντωι ἐσιδέσθην αἰξέτο θυμὸς ἀγλῶκος.
 Ως γένταρ δ' ἐπύπνυτο καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατύνω,
 Δὴ τέ τε τοῖς μακείνῃσι πατέρω ἀνδρῶν τε γένων τε.
 Κέκλυτέ μιν Γαῖος τε καὶ Οὐρανὸς ἀγλαὰ τέκνα,
 Οὐδ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἡ δὲ γὰρ μάλα δαδὼν ἐκείνῃσι δαΐδωνι
 Νίκης καὶ κρατερῆς ἀείμαρτον μῦθ' ἤματα πάντα,
 Τητώεις τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνον ἐπέχουσαν ἔα.
 Τρῶας ὅμηναι λυγροὶ καὶ χεῖρες ἀνδρῶν
 Φύγετε Τητώεσσιν ἐκείνοισι ἐν δαΐδωνι.
 Μιν σάβηναι φίλῃσι θεοῖσιν, δάματ' ἀνδρῶν.
 Εἰς φάος ἀφ' ἀφίκαδ' εὐσσι γὰρ ἀπὸ δειπνῶος.
 Ἡμετέρως δὲ βῶα δαΐδωνι Ζεὺς ἡγερέσσει.
 Ως φάτο· τὸν δ' ἐξ αὐτοῖς ἀμειβετο Κρόνος ἀμύμον.
 Δαΐδωνι δ' αἰετὸν ἔατο ποσειδάωνος καὶ αὐτοῖ
 Ἰδμεν ὅπ' αὐτῷ παρὰ πύλαις, αὐτῷ δ' ἐστὶ νόημα.
 Λακτῆρ δ' ἀδανάπειν ἀφ' ἧς γῆρας κενερέει.
 Σῆς δ' ἐπὶ ποταμῶσιν ὁππότε Ζεὺς ἡγερέσσει.
 Ἀφ' ἧς ὅπ' ἐξ αὐτοῖς ἀμειλίχῳ δαΐδωνι
 Ἡλίοιο καὶ Κρόνου καὶ αἰετῶν καὶ ἡπείρα παδόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἔπειτα τε γὰρ καὶ ὅπ' ὅσονι βελῇ
 Ρυσσάμεθα κραδίῳ ὅμῳ ἐν αἰνῇ δουρὶσσι.
 Μαρνέμεθα Τητῇσι καὶ κρατερός ὕμνησας.
 Ως φάτο· ἐπήνησεν ὅτε θεοὶ δαΐδωνι ἐξείον.
 Μόδον ἀκύντες πολέμου δ' ἐκείνῳ αἰετο θυμὸς
 Μόδον ἔτ' ἡ τοπαρὶς δ' ἐμάχων δ' αὐτῷ γάρ τ' ἄρα.
 Πάντες, ἀνδράσι τε καὶ ἀρσένεσσιν ἡμῶν κείνο.
 Τητώεις τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνον ἐπέχουσαν ἔα.
 Οὐδ' ἐξ αὐτοῖς ἀμειλίχῳ δαΐδωνι ἐστὶ νόημα.
 Δαΐδωνι τε κρατερός τε, βελῇ καὶ ὅσονι γοῖσι.
 Τῶν, ἐκείνῳ μὲν χεῖρες ἀπ' ἡμῶν ἀσπασάντο
 Τῶν, ἐκείνῳ κεφαλῇ δ' ἐκείνῳ πύλαισιν ἔσονται.
 Εἰς ὅσον ἐπέφυκαὶ ὅπ' ὅσονι γοῖσι μέλεισιν.

Quotum Titanibus oppositi sunt in pugna luæuosi,
 Joca prærupta validis in manibus gestantes.
 Titani vero ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter manuumque viriumque simul opus ostentabant
 Virique horrendæ vero insonnis pontus immensus.
 Terra vero valde fridebat: ingemiscbat vero latum cælum
 Quassatum, è fundo vero concutiebatur amplius Olympus
 Impetu à deorum concussio vero venit gravis
 Ad Tartarum tenebrososum, & pedum alius fragor,
 Immodici tumultus, & æuumque fortium.
 Ita sane in se, è mutuo iaciabant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cælum stellatum
 Adhortantium, at illi congregiebantur magno cū clamore.
 Neque sane amplius Iupiter cohibebat suum rotur, sed ipse
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim simul etiam à cælo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrime una cum tonitru & fulgure vo'abant
 Manu à robusta, sacram flammam circumvoluentia
 Crebra circum vera terra alma rehoabat
 Ardens: crepitabat vero undiq; ignis valde magna sylva.
 Fernebat vera terra tota, & Oceanus fluenta,
 Pontusque immensus: circumdedit autem calidus vapor
 Titani terrestres: flamma vero ad aerem diuinum pervenit
 Magna, oculos vero visu præuabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem immensum occupauit Chaos: videbatur
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire. Tanti coram
 Ardens ut cum olim & terra & cælum latum superne
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excitaba-
 Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente. [117]
 Tantis fragor erat diis pugna confligentibus.
 Simul quoque venti motumque puluerem, cum strepitum
 Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen.
 Tela leuis magni: ferebant autem frimium, clamoremque
 Inuicem utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
 Sigeida

Οἱ τὸν Τυτῶνα κατὰ σταθερὰν δαλ' αὐτοῦ
 Πίπται ἡλικάτους σιβαῖας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τυτῶνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαιπύατο φάλαγγας
 Περφρονέας. χερσὶν τε βίης δ' αἶμα ἔργον ἔφαιον
 Ἀμφότεροι θύον ὃ σφαίρα ποῖντο ἀπείρον.
 Ἰὴ ὅμ' ἰσχυρά γινυν. ἔπειτα δ' ἔρανος θυρῶ
 Σειδόμεντο. πιδόθεν δ' ἔπασσεντο μακρὸς δαυμπτο
 Ριπῇ ὑπ' ἀθανάτω. ἔποσε δ' ἔχον βαρεῖα
 Ταῖταρον ἡρέετα. ποδῶν αἰπεία τ' ἰαή
 Λαοί τε ἰαχυμῶν, βιλάων τε κρατεράων.
 Ως ἄρ' ἐπ' ἀγῆλοις ἔσαν βίλια σφίοντα.
 Φανῇ δ' ἀμφοτέρων ἵκν' ἔρανον ἀστερέετα,
 Κεκλωμένων. εἰ δ' ἐκίσταντο μέγαλα δῆδηκτα.
 Οὐδ' ἄρ' ἔπ' ἔλκε ἔχον ἐν μῆντο δῆα τυτῶ
 Εἶδα μὲν μῆντο πῶ λῶτο φάνες ἐκ δὲ τε πάσαν
 Φῶτε βίλιν. ἔμωδε δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανον ἡδ' ἀπ' ὀλύμπου
 Ἀσραπῆν ἔσχε σπινάχου. εἰ δ' ἔκαστω
 Ἰκταρ αὖα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτίετο
 Χείρες δ' ὀπὲ σιβαῖας, ἰεῖλ' ὀφείλα δ' εἰλυτόωντες
 Ταφίε. ἀμφὶ δ' ἡγὰρ φοῖσβιτο ἔσφαγγον
 Γαυρῶν. λάκα δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπῆτο ὕλη.
 Εἴεε δ' ἔχον πάσα, καὶ κεκαστοῖς ἔδρα.
 Πόντο δ' ἀτρυγῆτο. σὺν δ' ἀμφοῖν δειμὸς αὐτῶν
 Τυτῶνα χρονοῖς ἀλόξ' ἡῖρα δ' ἔπ' ἔχον
 Λαοῖ δ' ἔσπε δ' ἀμφοῖν καὶ ἰφθίμῳ ἀφ' ἑόντων
 Αἰγῇ μαρμαίρευσαν κραυγῇ τε στεροπῇ τε.
 Καῦμα δ' ἀπῆλπον. κατὰ χεῖρας δ' ἔσπε δ' αἶμα
 Οφθαλμοῖν ἰδῆν, ἡδ' ἔσπε ὕσαν ἀκροαται.
 Αὐτὸς αἰετὶ γαῖα καὶ ἔρανος θυρῶ. ὑπὸ δὲ
 Πίλνα π' τοῖς γὰρ καμῖντο δειπτο ὀφείλα.
 Τῆς αἰετὸς ἰριδομήνης. τῆς δ' ἔσπε δὲ ἐξελπίτο.
 Τόσθ' ὀφείλα ἔχοντο δειπτο ἔσπε δὲ ἐκίετο.
 Σὺν δ' αἰετοῖς ἔσπε τε κόνι τ' ἔσπε δὲ ἐκίετο.
 Βροντῇ τε. στεροπῇ τε. καὶ ἀμφοῖν κραυγῇ.
 Κῆλα δὲ μέγαλον φέρον δ' ἔχον τ' ἐκίετο.
 Εὐμῖον ἀμφοτέρων ὀφείλα δ' ἔσπε δὲ ἐκίετο.

Stupenda pugna: robur autem exerebatur operum.
 Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminētes,
 Fortiter pugnabant in forti praelio.
 Illi vero inter primos pugnam acrem excitantur,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
 Hi sane trecentas petras rotastis è manibus
 Mitebant frequentes obumbrarunt autem iaculis
 Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentem
 Miserunt. & vinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus, magnanimos licet existeret:
 Tantum infra sub terram; quantum eorum distat à terra,
 Par enim spatium à terra in Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctes ac dies ferrea incus
 Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
 Novem rursus noctes & dies ferrea incus
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret,
 Quem circa ferrum septem ductum est circum vero ipsum
 Triplici ordine fusa est circa column, sed superne
 Terra ra. lices creverunt. & infructuosi maris.
 Illic dii Titanes sub caligine operantur
 Absconditi sunt, consiliis Iovis nubicogi,
 Loco in squalido, vasta ultima terra
 His non exitus pater: portas vero imp'suit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottusque & Briareus magnanimus
 Habitant, exstotes sibi Iovis agida habentis.
 Ibidem terra tenebrosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi. & cœli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quas oderunt etiam ipsi dii:
 Minus ingens, nec vero toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit:
 Sed saepe hinc & illuc ferret impetuosa procella
 Molestæ, horrendæque etiam immortalibus diis
 Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda
 Stans, nubilus oblecta nigris.

Σμερδαλέης ἔριδ' ὅ·καρὶ θ' ὁλ' αἰετῶνιτο ἔργον.
 Εκλίνθη ὅ·μάχη παρὶν δ' ὀνήλοις ἐπὶ χερσίν·
 Εμμένως ἐμάχοντο διὰ κρατερῆς ὑσμίνης·
 Οἱ δ' ἄρ' οὐκ ὤφειται μάχην δρῶμεν ἔχοντες.
 Κόπῃ θ' τε, Βριαφέως τε, Γύγης τ' ἀαί θ' πολέμοιοι·
 Οἱ ῥ' αὖτε κροσσίου πεδῆς σιβαρθὴν δότ' ἔχοντες
 Πέμπον ἀπασυτέρας· καὶ δ' ἐστίασαν βελέεσσιν
 Τίτλωας· καὶ δὲ μὲν ὑπὸ χθονὸς θυρυοδ' εἰς
 Πέμψαν, καὶ δεσμῶσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδησαν,
 Νικώσαντες χερσὶν ὑπερδύμοις παρ' ἰόντας,
 Τόσσον ἔνερδ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἡρώς ἐς δότ' ἔχοντες.
 Ἴσθη γὰρ τ' ὑπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡρώς.
 Εἰνεία γ' οὐκ ἔστιν ἡμῶν χαλκῷ ἀκμῶν
 Οὐκ ἐνδὲν ματιῶν, δευτέρῃ ἐς γαίαν ἔκκετο·
 Εἰνεία δ' αὖ οὐκ ἔστιν ἡμῶν χαλκῷ ἀκμῶν
 Ἐκ γαίης καπαὶν, δευτέρῃ ἐς Τάρταρον ἔκκετο.
 Τὸ παρὶν χαλκῶν ἔκκετο ἑλκυσσάμεν ἀμφὶ δὲ μὲν οὐκ
 Τρισηχὶ καὶ χερσὶν παρὶν δὲ μὲν οὐκ
 Γῆς ῥίξαι πρὸς αὐτὴν ἀπυγέτοιο δουλοσύνης.
 Ἐνθα θεοὶ Τίτλωας ὑπὸ ζόφῳ ἡρώς
 Κακρύφα· βυλῆσι Διὸς ἡρώς ἡρώς.
 Χαίρω ἐν δουλοσύνῃ, πτωχὸς ἡρώς γαίης.
 Τοῖς καὶ ἔστιν ὅτ' οὐκ ἔστιν ἐπὶ δὲ Πρωτόδωτον
 Κακρείας· τείχεσσι παρὶν δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόπῃ θ' τε, καὶ ὁ Βριαφέως μαγίστου
 Ναιόισι, φύλακας πρὸς Διὸς αἰγῶν.
 Ἐνθα δὲ γῆς δουλοσύνης, καὶ Ταρταρὸν ἡρώς
 Πέντε τ' ἀπυγέτοιο, καὶ ἡρώς ἀσπέρων.
 Εξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔσθιν,
 Ἀργαλὴ· δουλοσύνη, καὶ τε συγέτοιο θεοὶ παρ'
 Χάσμα μέγ'· ὅτ' οὐκ ἔστιν τελευτήσαντες εἰς ἑνὶ αὐτῷ
 Οὐδὲς ἔκκετο· εἰ παρὶν πυλίων ἐντοπὶ γῆς
 Ἀλλὰ καὶ ἔνθα καὶ ἔνθα φέρει παρὶν δὲ μὲν οὐκ
 Ἀργαλὴ· ὅτ' οὐκ ἔστιν καὶ ἀπασυτέτοις θεοῖς
 Τὸ τεύχος· καὶ τυκτὶς ἡρώς οἰκία δὲ γαίης
 Βεσηκε, τριφυλίας καὶ μελυσσάμεν καὶ ἡρώς.

Hæc ante Iapeti filius sustinebat cælum latum,
 Stans, capiteque & indefessus manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnū limen.
 Ferreum hæc quidem intrat, illa vero foras
 Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur: altera rursum in domo existens,
 Expectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
 Hæc quidem terrestribus, multa cernens lumen habens,
 Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortem,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi autem Noctis obscura filij domus habent,
 Somnus & Mors, graues dū neque unquam eos
 Sol lucidus intuetur radiis,
 Cælum scandens, nec cælitus descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quicquid percurrit & placidus hominibus.
 Alterius vero ferreum quidem cor, arcum vero ei pectus
 Crucele in praeordiis, habet autē quē primum arripuerit
 Hominum: hostis vero etiam immortalibus diis:
 Illic dei inferi in anteriore parte ades resonantes,
 Fortisque Plutonis, & grauis Proserpina,
 Stant, Horrendus autem canis pro foribus custodit,
 Sanius: artem autem malam habet, introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
 Exire vero non iterum permittit denno, sed observans
 Denorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
 Fortisque Plutonis & grauis Proserpina.
 In idem habitat abominanda dea immortalibus;
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceanus,
 Maxima natu, seorsim vero diis inclitas ades incolis
 Ingentibus saxis superne tectas, circum vero quaque
 Columnis argenteis ad cælum firmata sunt.
 Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris.

Τῶν περὶ τὸ Ἰαπετὸς παῖς ἔχει ὕδατος ὕδατος
 Ἐσθλὰς, καὶ φθὴν τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρσας
 Ἀσπερίους, ὅθι Νυξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴσται
 Ἀλλήλας περισσεύοντες ἀμφὶς ὁμῶς μέγα ἔδον,
 Χάλκιοι, ἢ μὲν ἴσω καταβύσθη, ἢ δὲ δύραζεν
 Ἐρχεται, ὅθι ποτ' ἀμφοτέρως δόμοι ἐν τῇ ἐέρχῃ
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐπὶ τῇ γὰρ δόμῳ ἐκ τοῦτον ἴσται.
 Γῶν δὲ περὶ φέται, ἢ δὲ αὐτὸ δόμου ἐν τῇ ἐσθλῇ
 Μίμνῃ δὲ αὐτῇς ὁρῶν ἔδον, ἔς' αὖ ἴκη.
 Ἡ μὲν δὲ περὶ θοῖσι φάσιν πολυδεκῆς ἔχουσα
 Ἡ δὲ Τῆνον μὲν χερσὶν ἀσπίγνυται Θανάτοιο,
 Νυξ ὅλον, τεφελὴ καὶ ἀλυσμένην ἡρεῖ δέ.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρτωῖς οἰκῇ ἔχουσιν,
 Τῆνον καὶ Θανάτοιο δόμοι δέ, ὅθι ποτ' αὐτῶν
 Ἡλίος φαίδων ὅππῃ δέ κ' ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσπαύων, ὅθι ὕδατος καταβύσται.
 Τῶν ἑπερὶ μὲν γλῶττι καὶ ὕδατος ἰῶτα θαλάσσης
 Ἡσυχῇ αἰσρέφει, καὶ μέλινος ἀνδρώποισι.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χαλκίῳ δὲ οἱ ἦτορ
 Μελίης ἐν στήθεσσι, ἔχῃ δὲ ὅν περὶ λαβύσται
 Ἀνδρώπων ἔχουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Ἐνθα δὲ ὕδατος περὶ δόμοι ἡχέουσιν
 Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἑπαιγνῆς Πελοπονείης
 Ἐσθλῶν, ὅθι καὶ ὕδατος περὶ φέται φυλάσται,
 Νηλεΐης, τέχῃ δὲ κακίῳ ἔχῃ ἔς' ἴοντες
 Σαίην οὐκ ἔρῃ τε καὶ ἔσται ἀμφοτέρωσι
 Ἐξελθεῖν δὲ καὶ αὐτῇς ἰῶτα παύει, δὴ δὲ δόμοι
 Ἐσθλῇ δὲ καὶ λαβύσται πυλῶν ἐκ τοῦτον ἴοντες
 Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἑπαιγνῆς Πελοπονείης
 Ἐσθλῇ δὲ καὶ αὐτῇς συγὰρ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεσπὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀΐδος ὅν Ωκεανὸς
 Πρεσβυτάτη, ἰῶτα δὲ καὶ κλυτὰ δώματα γαίης
 Μακρῇσι πέτρῃσι καὶ ἡρεφὶ ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 Κίον ἀργυροῖσι περὶ ὕδατος ἐσθλῇ.
 Πᾶσα δὲ Θάλασσα δὲ θυγάτηρ πόδας ἀκία Γαίης
 Ἀχελίῳ πωλεῖται ἰῶτα ὕδατος ἰῶτα θαλάσσης,

Quando Iu & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sane quisquis mentiatnr caelestes domos tenentrum,
 Iupiter in iram mittit, deorū magnam iniurandū ut ferat
 E longinquo in aurea gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, qua ē petra defillat alta,
 Excelsa, multum vero subtus terram spaciōsam
 E sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu decima vero pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramque, & lata dorsa maris,
 Verticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Una vero ex petra profluit, magnum damnum diis.
 Quisquā porintium libens irauerit
 Immortalium, qui tenent verticem nixosi Olympi,
 Iacet spiritus expers integrum per annum:
 Neque ambrosia & nectaris accedit proprius
 Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
 Stratus in lectū, malus autem ueternus obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima arumna.
 Nouemque autem a diis relegatur sempiternis,
 Neque unquā ad consiliū ineundū cū in, versatur, neque ad e-
 Nouem totū annis decimo tandem versatur iterum [palam
 Cum ceteris immortalium, qui caelestes domos incolunt.
 Tale itaq; iuramentum constituerunt dii. Stygis perennem
 Antiquam istam, qua traxat aridum locum. [aquam
 Ibi autem terra caliginosa & Tartari obscuri,
 Pontusque infructuosus, & ceteri stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderant etiam dii ipsi.
 Illic splendidaque porta, & aureum limen
 Immoitum, radicibus longū compactum,
 Sua sponte natum ante illud vero extra omnes deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caliginē obductum.
 Ceterum valde tonantis Iouis incliti auxiliarij,
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Ceterus atque Gyges, Briareum quippe bonum existentem

Οππότ' ἔχεις κ' ὑεῖκ' αἰ ἀδανάτοισιν ἔρη.
 Καὶ ῥ' ὅς τις φθόδῃ δαύμπα δώματ' ἔχοντων,
 Ζῶς δὲ τε ἱερὸν ἱεμεύει θεῶν μέγα ἔρκον ἐνείκῃ
 Τηλόθεν ἐν χερσὶν πολυώνυμον ὕδωρ.
 Ψυχρὸν δ' ἔκ περὶς καταλείβει. ἡλιβά τοι
 Τψηλῆς παλὸν ἢ ὑπὸ χθονὸς θυροδ' εἰς
 Εξ ἱερῶ ποταμῶν ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κέρας. δευξίτη δὲ ὅπῃ ροῖσθε δὲ δασυ.
 Εὐνέα μὲν σφείλῃ τε κ' ὕδρεα νῶτα θαλάσσης
 Δίης ἀργυρῆς ἀλιγμύθ' εἰς δ' ἄ πῖπται.
 Ἡ δ' ἡμ' ἐκ περὶς παρρέει μῖδα πῆμα θεοῖσιν.
 Ος κεν ἔσθ' ἔρκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
 Ἀδωνάτων· εἰ ἔχριστο καὶ νιφός αἰθ' Ὀλύμπου,
 Κεῖν' ἡνὶ τμῶ τετελεσμένον εἰς αἶαντον.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης κ' νέκταρ' ἔρχε' ἄσπον
 Βροπῶ, δὴ αὖ τε κείτῃ αἰάπιδος κ' αἰαυδῶ.
 Σβῆτοίς ἐν λεχέσσι, κακὸν δὲ ὅπῃ κῶ κα χαλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῶσον τέλει μέγα εἰς αἶαντον,
 Ἀλλ' αἰ δὲ δὴ δέχε' ἡλεπώταί αἰθ' ἄθλ' αἰ.
 Εὐνέας τε δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βυλῶ ὀπιμσγεται εἰ δὲ ὅπῃ δαίτας
 Εὐνέα πᾶσι τ' ἱερά δέχε' αἰ δὲ ὀπιμσγεται αἰπῆς
 Εἰρέας ἀδωνάτων οἱ ἡλύμπα δώματ' ἔχριστο.
 Τοῖον αἶρ' ὅρκον ἔδαντο θεοὶ Στυγρὸς ἄρδεται ὕδωρ,
 Ωχύμιον. τὸ δὲ ἴησι κατασφύλλῃ διὰ χείρου.
 Εὐνέα δὲ γῆς δνοφερῆς κ' Ταρταίρου ἡερῶ αἰθ' αἰ,
 Πόντι τ' αἰ σφύλλῃ κ' ἡερῶ ἀστεργῶ αἰ.
 Εξείης· πᾶσι τῶν πηγῶν κ' ἡερῶ αἰσιν,
 Ἀρχαλέ', ὕδρεσιν τε, γὰρ τε σφύλλῃς θεοῖ αἰ.
 Εὐνέα δὲ μαρμαίρει τε πύλλῃ κ' χαλκῶ αἰδῶς
 Ἀσπερῆς, ῥέζῃσι δὴ λυκείσσι ἀρηγῶς,
 Αὐτοφύλλῃς παρὰ δὲ θεῶν ἔκτοθεν ἀπᾶσι τῶν,
 Τίτλωις γαίῃσι, πύλλῃ κ' ἡερῶ αἰ,
 Αὐτὰρ ἐρσημαρῶν Διὸς κλειτῇ ὀπῇ κούρῃ
 Δάματα ναισάτοισιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθοις,
 Κεῖν' αἰ δὲ Γύγης, Βερεφῶν γὰρ μὲν ἡνὶ εἰόντι

Generum suum fecit grauius fremens Neptunus.
 Dedit autem Cymopoliam, ut duat in uxore filiam suam.
 Ast vbi Titanes à Caelo expulsi Iupiter,
 Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
 Tartara in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptae.
 Et pedes indefessi robusti des: ex humeris vero ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes, praeterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub supercilii ignis micabat:
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis.
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. interdum enim
 Sonabant, ut diis intelligere liceret, interdum rursus
 Tauri valde mugientis robore insuperabili vocem, ferocis:
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
 Interdum rursus catuli similia, mira auditu:
 Interdum vero fridebat, resonabantque montes alti.
 Et sane exenisset res inevitabili die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque deorumque.
 Grauius autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
 Horrende edidit fragorem, & caelum latum, superne,
 Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terra.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus
 Insurgente rege, ingemiscebat autem tellus.
 Arder autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
 Igneorumque turbine & fulminis ardente.
 Feruebat autem terra omnis, & caelum, atque mare.
 Aestuabant etiam circum litora, circaque & circum fluctus,
 Impetu deorum: concussio autem sedata difficilis oriebatur,
 Expauit autem Pluto inferi mortuique imperans, & stantes,
 Titanesque sub Tartarum detrusi, à Saturno seorsim cuncti
 Ob inextinguibilem fremitum & grauem consilium, & arma
 Iupiter vero postquam excitauit suum robur, sumpsitque
 Tons-

Ταμῶν ἐν ποίησι βαρύνκυσσ'· Εννοσίγαι'·
 Δάκ'· Κυμπόλειαν ὀδύειν, θυγατέρ' αὖ.
 Αὐτὰρ ἰπεί Τιτλῶας ἀπ' ἕρην ἐξέλασε Ζῶς,
 Οὐλοπατοὶ τέκε πῦδα Τυφώϊα Γαῖα πελώρη,
 Ταρπάρου ἐν τιλόπτι, διὰ χυσελῶ Αργεοδίτῳ.
 Οὐδ' ἑῖρες μὲν ἴασιν ἐπ' ἰχθὺς ἔργατ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀχάμαται κρατεροὶ θεῶν· ἐν δὲ εἰ ὤμων
 Ἠεῖ κατ' ἐκφοδῶν ὄφι'· ἄλγε' οἷο δράκονι'·
 Γλάσσοισι δ' ἐσφερῆσαι λαλεχμόντες, ἐκ δὲ οἱ ὄστων
 Θεωπότης κροδῆσιν ἔσθ' ὄφρ' οὖς πῦρ ἀμαρῦσαι·
 Πασίων δ' ἐκ κροδῆσιν πῦρ καίετο δερκεμόντος,
 Θωγαὶ δ' ἐκ παύσασιν ἴσαν θήνας κροδῆσιν
 Παπτεῖν ὅσ' ἰεῖται, ἀδύσφατοι, δῆλ' οἱ μὲν γὰρ
 Φθιέμεν, ὥς τε θεοῖσι στυγέμεν, δῆλ' οἱ δ' αὖτε
 Τάωρου ἐρεβρύχῳ, μὲν ἄρα τοι ὄσαν, ἀγῶνι,
 Ἀλλοτε δ' αὖτε λόνι'· αἰαυδέα θυρόν' ἔχει'·
 Ἀλλοτε δ' αὖ σκυλάκισιν εὐκότα δαίματ' ἀκούσαι,
 Ἀλλοτε δ' αὖ ροῖζαχ', ἔσθ' ἡ ἔχει ἕρμα μακρὰ·
 Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμύχανον ἤρατι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄγα θυγατέσι καὶ ἀδελφείοισιν αἰάσεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυνέησε πατὴρ αἰδρῶν τι θεῶν τι.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον ἀμφὶ ᾧ γαῖα
 Σμερδαλέην κοινάβησε, καὶ ἕρηνος θυρὰ ὄσθησε,
 Πόλλ' ἔτ' Ὀκλαυῆ τε ρομῇ καὶ τάρταραχῆς.
 Κροσσὶ δ' ἔσθ' ἀδελφείοισι μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος·
 Ορτυγέοιο αἰαυδ'· ἐπεσεν αἰχρὶς ᾧ γαῖα.
 Καυῶν δ' ἔσθ' ἀμφοτέρων κατὰ χροῖσθ' αἰάσεν.
 Βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῦτο πελώρου,
 Πρηστῆρον τ' αἰήτων τε κροσσῶν τε φλεγέδονι'·
 Εἰς ᾧ γὰρ πᾶτα, καὶ ἕρηνος καὶ δὲ δαίλαστα·
 Θύε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκταῖς, ὅθι τ' ἀμφὶ τε κίματα μακρὰ
 Ριπῇ ἔσθ' ἀδελφείων· ἔνοσι δ' ἄσβετος ὄφρ' ἔρει.
 Τρίσ' αἰδης δ' ἐνέρισι καταφθιμόμοισιν αἰάσεται,
 Τιτλῶϊς δ' ὑποταρτάροι, Κρόνῳ ἀμφὶς ἐόντες,
 Ἀσβέστου καλὰ δὲ καὶ αἰνῆς διπλοτῆτος.
 Ζῶς δ' ἰπεί οὐδ' ἐκθίωται ἐόν μὲν, εἰλετο δ' ἐπ' αἰ.

Βροντῶν το σερπῶν τε καὶ αἰδολόοντα κρομμύον.
 Πληῖστον ἀπ' ἑλὺμποιον ἐπὶ λῆρην ὁ ἀμφὶ ὅ πάσας
 Εὐφροσε θεασσέσθαι καφθάραι δ' ἄναιτο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἰπεί δὴ μιν δάκρυον πληγῆσιν ἐκλάσας,
 Ηἴκεν γμοθεῖς, σενάριζε ὅ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ ὅ κρομμυκθελὶ ὁ ἀπείστυ το τοῖο αἶακί.
 Οὐρεῖται βῆσσησιν αἰδνῶς παμπαιδείας.
 Πληγῶν τε πολλῇ ὅ πελώρη κείετο γαῖα.
 Αἰμὴ θεασσέσθαι, καὶ ἐτάκετο κρασιτερεσσῶς,
 Τόχον ἔω' αἰζήκεν ἔω' τ' ὀυτὴν τε χεαῖον
 Θάλαθρ' αἰσίνης, καὶ σίδηρος ἑσπερ κρομμυκθελὶ τὸς ὄβιν.
 Οὐρεῖται βῆσσησιν ἐκλασθῶν τε πελώρη.
 Τῆλε ὅ ἐν χθονὶ δίκην, ὅ φ' ἐπὶ σῶμα παλαιήσιν
 Ως ἄρ' οὐκ ἐτάκετο γαῖα σέλα, πυρρὸς αἰδομένη.
 Ρίφα δέ μιν θυμὸν ἀκρόατο ἐς Γαίταρον θυμῶν.
 Εἰς ὅ Τυφώϊται ἐς αἰμῶν μῆρ' ὅ ὑπερὶ αἰνῶν.
 Νέσφι Νότα, Βορέω τε, καὶ ἀργεῖο Ζεφύροιο.
 Οἱ γὰρ ἐκ κείων γῆρας, θνητὸς μὲν γ' ὄνειρος.
 Αἰδ' ὅ δὴ μὲν μῆρ' αἰεταὶ ὀβηπτείοισι θαλάσσης.
 Αἰδ' ὅ τοι πῖπτεσσι ἐς κείων δὲ πῶν.
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακὴ δύοισι αἰμῶν.
 Ἀλλοτε δὲ δὴ μὲν ἀπὸ πῶν διασκιδνῶσι τε νῆας,
 Ναυτὰς τε φθείρουσι κακοῖς δὲ ἔχινετα δὴ καὶ
 Αἰδ' ὅ σιν οἱ κείωνσι σῶμα πῶν καὶ πῶν.
 Αἰδ' ὅ αὖ καὶ γῆρας ἀπείρεται αἰδ' αἰμῶν.
 Εὐγ' ἔρατα φθείρουσι χαμαὶ γῆρας αἰδ' αἰμῶν.
 Πῆμα πῶν καὶ κείων τε καὶ ἀγαλῶν καλοσυνῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα ποῖον μῆκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τῆλε μὲν ὅ πῶν καὶ κείων τε νῆας.
 Δὴ ῥα πετ' αἰμῶν βασιλῆος καὶ αἰδ' αἰμῶν.
 Γαίης φρεσὶ μωσῶσιν, ἑλὺμποιον θυμῶν ζῶν.
 Αἰδ' ὅ τῶν οἱ τῶν οἱ διδάσκατο πῶν.
 Ζῶν ὅ τῶν βασιλῆος φρεσὶ μωσῶν δὴ το Μῆτι.
 Πῶν τε τῶν εἰδ' ὅ τῶν οἱ διδάσκατο πῶν.
 Αἰδ' ὅ τῶν οἱ τῶν οἱ διδάσκατο πῶν.
 Τῆλε μὲν ὅ τῶν οἱ τῶν οἱ διδάσκατο πῶν.

Αἰμυλίοισι λῆγρσιεν, ἰὼ ἰσκάδετο νηδυνί.
 Γαῖης φρεσμοσύνῃσι καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεσσιν.
 Τοῖς γὰρ οἱ ἐφρατάων ἦν αὖ βασιληΐδα πρῶτον
 Ἀλλ' ἔχῃ, Διὸς αἰτί, θεῶν αἰετίζμετασιν.
 Ἐκ γὰρ ἔειμαρτο φείθενα τέκνα γλυκύναι.
 Περόντων γὰρ κέρων γλαυκώπιδε Τροτοχόμασιν
 Ἴσσι ἔχονταν πατρὶ μύθῳ καὶ ὀπίθενα βυλῶν.
 Αὐτὰρ ὅσπερ ἄρα παῖδά θεῶν βασιλῆα καὶ αἰδρόν
 Ἡμῶν τεξέειπε, ἰσφύον ἥτορ ἔχοντα·
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς φράδων ἰὼ ἰγχεῖτ' αἰετο νηδυνί.
 Ὡς δὴ οἱ φράσασατο δαῖα ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Διδίπερον ἠγάγατο λιπαρὴν Θέμιν, ἥ τίκετ' Ὀρεῖ,
 Εὐσέμῳ τε, Διόλῳ τε, καὶ Εἰρυνῶν τε παλῶν.
 Αἵτ' ἔργ' ἰσφαίοισι καταθνήσκουσιν βροτοῖσι·
 Μείραρ δ' ἦς πλείων πρῶτον πόρε μνηστῆρα Ζεὺς,
 Κλυτῶν τε, Λάχεσιν τε καὶ Ἀΐοντι αἵ τε διδοῦσι
 ὀνητῆς ἀνδράποισιν ἔχον ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυκόμῃ Χαρίτας τέκε καλλιπαρῆσιν,
 Ωκυμένη κόρη πολυήρατον εἶδ' ἔχουσα,
 Ἀγλαΐαν καὶ Εὐφροσύνην, Θοδῆν τε ἰσρατύναι.
 Τῶν καὶ ὑπὸ βλεφάρων ἔρεε εἶς τε δεικνυμένη
 Λυσιμῆς καλὸν δὲ ἴω' ὀφρύσι δεικνυμένη.
 Αὐτὰρ ὁ δῆμιτ' ἔσπετο πολυφύβης ἐς λείχ' ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Πελοπείδων λαοκόλοισιν Ἀιδωνίδες
 Ἠρπασον ἔς κ' ὄφρ' ἔμψεν ἰδὼν καὶ μνηστῆρα Ζεὺς.
 Βίνυμοσύνῃς δ' ἰξάωντες ἰσάσμετα καλλικόμοιοι
 Ἐξ ἔς αἱ Μῦσαι χρυσάμπυνες ἐξεγρόντο
 Πηνελόπεια δὲ δὸν θαλίαν καὶ τέρψιν αἰοιδῆς.
 Ἀντὶ δ' Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτεμιν ἰσχεῖσθαι.
 Ἰμερῶντα γόνον παρὶ πάπων ἰσχανύων,
 Γείνατ' ἄρ' αἰγυρόχιο Διὸς φιλότῃσι μεγίστη.
 Δοιοδοτάων δ' Ἠρώ βόθρῳ ποίησάτ' ἀνομή.
 Ἡ δ' Ἠρώ, καὶ Ἀρηά καὶ Εἰλείθυαν ἱπκτι,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃσι θεῶν βασιλῆα καὶ αἰδρόν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κροτάφου γλαυκώπιδε Τροτοχόμασιν
 Φειδῶν, ἰσκατόμασιν, ἀγίστασιν, ἀντιπαλῶν

Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pugnae.
 Iuno autem Vulcanum incipitum, amoris indulgens,
 Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
 Prae omnibus, artibus ornatum caelicolis.
 Ex Amphitrite autem & grauierefo Neptune,
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
 Incolit aureae aëris magnus deus, sea Marti
 Clypeos afficanti, Venus Timorem & Metum peperit,
 Graues, qui virorum densas turbent phalanges
 In bello horrore, una cum Martis urbes denastanta,
 Et charmentam quā C. dmius magnanimus duxit uxore.
 Ioui vero Atiantis filia Maia peperit gloriosum Marcum.
 Præcor em deorum sacrum lectum conscendens. [v. 111]
 Cadm: filio vero e. Semele peperit claram filium.
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc vero ambo dii sunt.
 Al. mone vero peperit vni Herculanam,
 Maxima in amore Iouis nati cogit.
 Agl. m vero Vulcanus percelebris, viroque pede claudicat
 Minimam natus e. Gratiis, floridam duxit uxorem.
 Sed aureo rine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
 Filiam Mino s floridam fecit coniugem:
 Hanc vero ei immortalem ex parteq, senij soris Saturnus.
 Heben autem Alemena pulchros talos habent s fortis filius
 Vis Herculis: peractis luctuosis certaminibus.
 Filiam Iouis magni, & Iunonis aureis calceamentis utentis
 Perseam duxit uxorem in Olympo nuptose:
 Felix qui magno facitore inter deos confecto,
 Habitat illasus, & expers senij omnibus diebus.
 Soli autem inaeff. peperit incerta Oceanis
 Perseis, Circeque & Aëon regem.
 Aëtes autem filio in lucum hominibus dantis Solis.
 Etiam Olympo profectus filius
 Duxit, coram ex. onsi. is. Iayam pulchris genis præditā:
 Hanc autem s. d. d. d. pulchros talos habentem in amoris
 Peperit,

Ἰότητι, ἥ κέλαδός τε αἰδοῖ πόλεισί τε, μέλαι τι
 Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐκ φιλότῃτι μύχασκε
 γείνατο κ' ἑταίρους, κ' ἔρπον ἃ ᾤδ' ἀνέτη·
 Ἐκ πάντων τέχῃσι κακασμόρον ἑρκυῶνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφικτείτης κ' ἑρκυῶντος ἐννοβηγῆν,
 Τρίτων Ὀρυκτίνης χροστομέγας, δε τε θαλάσσης
 Πυθιδῆ' ἔχον, ᾧ μῆτιρ φίλη κ' πατεὶ αἶαν·
 Νάει χρύσεια δ' ὀδύνηος θεῶν. αὐτὰρ Ἀρῇ
 Ἰπποτόρῳ Κυδέρειά φέδιν κ' Δείμον ἱππικτίν
 Δεινοῖ, οἳ τ' αἰδρῶν πυκινὰς κλυτοῖσι φάλαγξας
 Ἐν πολέμῳ κρυόσθησι, πῶλοισι πόρθε·
 Ἀρμονίῳ δ' ἰὼ Κάδμῳ· ἱερὸν δ' ἄκοιτι.
 Ζῆνι δ' ἄρ' Ἀθηαῖος Μαιὴν τέκε κόδιμον Ἑρμῆν
 Ἐήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λείχῳ· εἰσαναβῶσα.
 Κάδμειν δ' ἄρα οἱ Σιμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν·
 Μιχθεῖσ' οἱ φιλότῃτι Διὶ νύσσων πολυγηδέα,
 Ἀδαῖατος θνητῶν, πῶ δ' ἄμφοτεροι θεοὶ εἰσιν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἱππικτίν βίβῳ Ἡρακλειῶν,
 Μιχθεῖσ' οἱ φιλότῃτι Διὶς τε φιληγῆται,
 Ἀγλαῖῳ δ' Ἥφαιστον ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις.
 Ὀπλῆτιν ἡ Κερῖον, θαλερῶν ποιήσας ἄκοιτι.
 Χρυσόκομος δ' Διώνυσῳ· ξανθῶν Ἀριάδνῃ,
 Κέρῳ Μινῶν, θαλερῶν ποιήσας ἄκοιτι.
 Τῶν δ' οἱ ἀθανάτων κ' ἀγῆρα θῆκε Κροτίων.
 Ἡκίῳ δ' Ἀλκμήνης μῆλιν σφύρου ἄλκιμῳ υἱῷ,
 Ἰε Ἡρακλῆῳ· τελέσαντων δ' ἐνταὶς αἰθλοῖς,
 Πᾶσι Διὸς μεγάλῳ κ' Ἥρῃ χρυσόποδῃ,
 Λιδδῖνῳ δ' ἄκοιτι, οἱ Οὐλύμπῳ νιφόσῃ·
 Ὀλβῳ δ' ἐμέγα ἦρῃ ἐν ἀθανάτοισιν αἰὺσας·
 Νάει ἀπύραυτῳ κ' ἀγῆρα ἥματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀνείματι τέκε κλυτὴ Πηνελόπη·
 Περσῆς Κίρκῳ τε κ' Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φασπιδόρῳ Ἡελίοιο,
 Κίρκῳ Πηλεοῖο τελέσει· ποταμοῖο
 Γῆμι θεῶν βυλῆσιν. Ἰδῦν κ' ἑλλίπαρῃ.
 Ἡ δ' οἱ Μινῶν δ' ὀστρεῶν οἱ φιλότῃτι

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quæ dem nudæ vâles, cælestes domos tenentes,
Insulaeque & continentes terra, & salsum intus Pontus.
Nunc autem dearum cæstum caritate blandiloqua

Musa Olympiades, filia tonæ Agiochi,

Quacunque mortales apud viros cubantes,

Immortales pepererunt diu similem prolem.

Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum
Iasio herq; mixta iucundo amore,

Noxali in ter proscisso, creta in pingui populo,

Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,

Omniem: qui vero obuiâ fuerit, & cuius ad manus venerit,

Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit, sollicitatem.

Cadmo præterea Harmonia filia aurea Veneræ,

Ino & Semele, & Agave pulchras genas habentem,

Autoneæq; quam duxit Aristæus densa casarie prælitæ,

Peperit, & Polydorum, matris pulchre cinctæ in Thebis.

Filia verò Oceani Chrysaor, magnanimum

Mixta amore abundanti auro Veneræ.

Callisto peperit filium mortaliæ præstantissimæ omnium

Geryonem, quem interfecit viâ Herculeæ,

Bones propter flexipedes circumflua in Erythea.

Tithono vero Aurora peperit Memnonæ areæ galeæ manu.

Ætiosum regem & Emathionem regem. [cum,

Vernæ Cepha, o peperit, inclitæ filium,

Fortem Phælionem, diu similem virum, [bertatis,

Quem senem inueniunt teneris strem habentem gloriosa pu-

erum rursus iuuentia sapientem, amans visus Venus,

Incanis abripient, & ipsam in templum.

Ædæonem nocturnum facit, daemonem diuinum.

Filiam vero Aëta à Ioue nutriti regis

Æsonides voluntate dæorum scilicet: rhorum

Abiit ab Aëta, peractis suspiriosis certaminibus,

Qua multa iuverat magnus rex superbus,

Inuivus Pelias, & impius, fortium ficinorum patrator.

Quibus peractis ad Iolcum redit, multa perpessus.

Γείναθ' ὅποδ' ἔμειψα δια' χερσίν Ἀφροδίτης
 ὅμοις μὲρ ἴον χαίρει' ὀλυμπία δώματ' ἔχοντες
 Νῆσοι τ' ἡπειροί τε, καὶ δῆμους ἐνδοθι πόλιν
 Νόν τ' ἰδέσθαι φέλον αἰεὶ σάτε ἡδυσσείας
 Μούσαι Ὀλυμπιάδες, κούραι Διὸς αἰγιόχοιο
 Θάσσε δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσι βυθυσί σαι
 Ἀθάνα, γείνατο θεοῖς ὀπείκῃ λατύνῃ
 Δημήτηρ μὲρ Πλούτων' ἐγείνατο, δῖα θεάων
 Ἰασίῃ ἡρώϊ μιν γείσ' ἐρετὴ φιλότιπ.
 Νηῶσι πεπλόη. Κρήτες ἐκ πόνι δήμῳ.
 Ἐφελόν' οὐκ εἶσ' ὅπῃ γυνὴ τε καὶ θυρία νῶτα θαλάσσης.
 Πᾶσαι τοὶ τ' τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἔκταν.
 Τόν δ' ἀφειὸν ἰδεκὼ πάλιν τέ οἱ ὤπαται ὄλβον.
 Καὶ δ' ἔμελλ' Ἀργεῖν θογάθῃ χερσὶν Ἀφροδίτης,
 Ἰνὰ καὶ Σιμέλῃ, καὶ Ἀργεῖν καλὴ παρθέν.
 Αὐτοπόλιν δ' ἰὼ γυνὴ Ἀργεῖν βαδύχαιτης.
 Γείνατο, καὶ Πολυδώρην εὐσεφῆα ἐκίθη.
 Κύρη δ' Ὀφειοῖο Χρυσάορι καὶ θεοδύμῳ
 Μινχέϊσ' ἐκ φιλότιπ' πολυχέρσου Ἀφροδίτης,
 Κόμωρον τέκε παῖδα βροτῶν καὶ πρὸν κτεάτων,
 Γερουσίαν. ἧ κλέϊναι βίην Ἠοῦ κλημένη,
 Βροτῶν ἔκ' εἰλεπόδων ἀμοιβῶν ὕτα ἰν' ἐρυθείη.
 Τιθεῖν δ' ἦν ὅς τε καὶ Μίμωνα χαλκῷ κορυμβῷ
 Αἰθιόπῃ βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίῳ αἰακτα.
 Αὐτὰρ τοὶ Κεφῆω φη. πατρὸς παῖδ' ἰδὼν
 Ἰσθμὸν φαιδόντα θεοῖς ὀπείκῃ λατύνῃ.
 Τόν ῥα πρὸς τίς αἰθ' ἔχοντ' ἐρευνῆσθαι
 Πῶ δ' ἀπαλὰ φρονέοντα φειδόμενδ' Ἀφροδίτη
 Πρὸτ' αἰεὶ φαίδῃ, καὶ μὴ ζαδῆς ἐσθλῶς,
 Νηϊπόλιν τυχεῖν ποίησά τε, δαίμονα δῖον.
 Κύρῃ δ' Αἰήτωρ διοχεῖσθαι βασιλῆα
 Αἰσυνίδης βαλῆναι θεῶν ἀειχλῶνταιων
 Ἠμ' παρ' Αἰήτῃ, τέλει τὰς συνόκτας κείνοιο.
 Τοῦ τὸν οὐκ ἐπὶ τῇ μάχῃ βασιλῆα ἑσθλῶς,
 Ὑβριδὴ Πελίαν, καὶ ἀπείθεον, ὄβριμον ἄνδρα.
 Τοῖς τελέσας ἐκ Ἰλλυδῶν ἀφίκετο, πολλὰ μὲν ἔργα.

Veloci in aene vehens nigri oculis pradam puellam,
 Aesonides, & ipsam floridam fecit uxorem.

Et sane hac domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeam peperit filium, quem in montibus educabat Chiron.
 Philyrides: magni vero Iovis voluntas perficiebatur.

Ceterum Nerei filia marmi sena,
 Phocum quidem Psamathe peperit, praestantissima deorum.
 Eaci in amore, per auream Venerem.

A Peleo autem subacta dea Thetis argenteos pedes habens,
 Peperit Achille praeimpentem per viros, leonis animo pradi.
 Aeneam porro peperit pulchra coronata Cybetea, [inm.]

Anchisa heroi mixta iucundo amore,
 Ida in verticibus, habentis multos anfractus sylvasque
 Circe vere. Solis filia, filij Hyperionis,

Peperit Ulyssin arumnosi in amore,
 Agrum, atque Latium incolpatumque, fortemque,
 Qui sane valde procul in recessu insu' arum sacrum.
 Omnibus Tyrrheni valde inclita imperabant.

Nausibonum vero Ulyssi Calypso excellentissima deorum.
 Peperit, Nausibonumque, mixta grato amore.

Ha quidem mortales apud viros cubantes

Immortales pepererunt diu pares filios.

Nunc vero famularum agmen cantate suaviloqua

Musa Olympiades, filia Iovis Aegiochi.

FINIS THEOGONIAE

Hesiodi.

Πικρὴν δὲ τὴν ὁδὸν ἄγων ἐλκεῖσθαι κοῦρῳ
 Αἰσχύνης, καὶ μὴ θαλερῶ ποιήσας ἀκούων.
 Καὶ ῥ' ἄγε δ' ἔμμεναι ἴσθ' Ἰήσωνι ποιμῆνι λαῶν,
 Μήδων τέκε παῖδα, τ' ἔρεπν' ἔτρεφε Χείρων
 Φαλλυρίδης μεγάλης Διὸς νόθ'· ἐξετελείτη.
 Αὐτὰρ Νηρῆος καὶ εἰς αἰόλου γέροντος,
 Ἥτοι μὲν Φῶκος Ψαρεύει τέκε δὲα θεῶν,
 Λέκος ἐν φιλόπῳ, διὰ χερσὶν Ἀφροδίτης.
 Πηδῶ δ' ὁ μνηστὴρ δὲα θεῶν ἀργυρέπεια
 Γείνατ' Ἀχαιῶν ῥηξέμενος, θυμολέοντα.
 Αἰεταὶ δ' ῥ' ἐπικτεῖν εὐστράτης Κυθήρεος
 Ἀχλὶς ἤρως μεγάλα ἔρατ' ἐν φιλόπῳ,
 Ἰδης ἐν κορυφῇ πολυπύχῃ, ὑλήεσσι.
 Κίρκη δ' Ἥλιον θυγάτηρ Τηφριονίδεος,
 Γείνατ' Ὀδυσῆος τελασπέρην ἐν φιλόπῳ.
 Ἀχαιοί, ἠδὲ Λατῆνοι ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἳ δὲ τοὶ μέλα τέκε μυχῶν γηστῶν ἰαχίαν,
 Πᾶσιν Τυρσέωσισι ἀγκυλοῖσιν ἔασιον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆος Κλυμένην δὲα θεῶν
 Γείνατο, Ναυσίθοόν τε, μεγάλα ἔρατ' ἐν φιλόπῳ.
 Αὐτὰρ μὲν Στυγίοισι παρ' αἰθρίσιν Ἀνθηθείσιν,
 Ἀθάλα γένετο θεῶν ὅππαι καλὰ τέκεα.
 Νηὶ δ' ἑμμενῶν φῶλον αἰετῶν, ἠδὲ Πηφίῃ
 Μύσῃ Ὀλυμπιάδι, καὶ εἰς Διὸς αἰγέρεος.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ
 Ἠσόδου Θεογονίας.

LIBRA EX ALIIS QUIBUSDAM

Hesiodi operibus carmina.

EX EOIS.

*Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudium & edium,
Quicumque largiter bibit, vinum illi est solidum.
Simul verò pedes manúsque ligat, lingua quoque, mentemque
Vinculis, impronissis: amatque ipsum molli somnus.*

EX MELAMPODIA.

*Lucundum enim est in convivio & epulae florentibus
Oblectare se sermonibus, postquam dapibus saturati fuerint.*

Ex eadem.

*Haec a. Mares celer nuntius venit per denitum,
Dupletumque argentum scyphum attulit, & dedit regi.*

Et rursus.

*Et tunc vates quidem lorum arcus abstulit manibus.
Iphiclus autem in terra urgebat: ille verò pendens,
Scyphum tenens, altera verò sceptrum subleuans,
Instabat Phylacus, & seruos, alloquutus est.*

FINIS OPERUM
Hesiodi.

TABV:

Α Λ Λ Α ΕΞ Α Λ Λ Ω Ν Τ Ι Ν Ω Ν

Ἡσίοδου ποιημάτων ἔπη.

ΕΚ ΤΩΝ ΗΘΙΩΝ.

ΘΙΑ Διώνυσος δώκε' αἰδέεσσι χάματα κ' ἔργα.
 Οσπερ ἄδλω πίνετο, οἶνον δ' εἰς ἔπλετο μάργον.
 Σιωπῇ πόδας χεῖρας τε δέει γλῶσσαν τεύχεον τε.
 Δισμοῖς ἀχράστοισι φιλέει δὲ ἰμαλθακὸς ὕπνῳ.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ,

Ἡδὺ γὰρ ἔστιν ἐν δαγτὶ καὶ εἰλαπίνῃ πεδάλῳ
 Τέρπειδά μιν δοῖσιν, ἐπὶ δαγτὸς καρῖσινται.

Ἐκ τ' αὐτῆς.

τῇ δ' Μάρης δοῖτε ἀργεῖον ἥλθε δὲ οἶκον.
 Πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφον φέρε δώκε δ' αἶαντι.

Καὶ πάλιν.

Καὶ τότε μέγιστον δισμόν βιῶ μινυτο χερσίν.
 Ἰφικλῶ δ' ὀπινῶν ἐπιμαίετο. τῇ ἐπέπλετο
 Σκύφον ἔχων ἑτέρῃ δ' σκῆπτρον αἰείρας,
 Ἐστλα Φύλακον ἀγέει δμῶσι καὶ ἱεσσι.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ

Ἡσίοδου ποιημάτων.

**TABVLA GENEALOGIÆ DEORVM, VT
ab Hesiodo in Theogonia recensetur.**

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝΤΡΙΜΥΜ ΟΥΤ
 ἐχμῖτο Κάοι, ἵππετα δὲ
 ἡ Γῆ, καὶ Τάρταρος, καὶ
 Ἕως.
*dem fuit Chaos : Deinde
 Terra, & Infernus, &
 Aëther.*

ΕΚ ΚΑΟΤΣ. ΕΧ ΧΑΟ.
 1 Ερεβος.
 2 Νύξ.
*Erebus, 83.16
 Nox, 83.16*

ΕΞ ΕΡΕΒΟΤ ΚΑΙ ΕΧ ΕΡΕΒΟ ΕΤ
 Νυκτός.
 Νόξ.
84.27

1 Αἰθήρ,
 2 Ἡμέρα,
*Aether, 84.27
 Dies, 86.27*

ΕΚ ΝΥΚΤΟΣ ΕΧ ΝΟΚΤΕ
 μώνης.
 sola.
89.6

1 Μόρος,
 2 Κῆρ,
*Fatum, 89.6
 Parca, 89.6*

3 Θανάσιος,
 4 Ἑπὶς,
*Mors, 89.7
 Somnus, 89.7*

5 Φόβον ὀνειρόν,
 6 Μῶμος,
*Genus somniorum, 89.7
 Momus, 89.9*

7 Οἰζὺς,
 8 Ἑσπερίδες,
*Astrum, 89.9
 Hesperides, 89.10*

9 Κλωθώ,
 10 Μοῖραι Λάχαις,
*Clotho, 89.12
 Parca Lachesis, 89.12*

11 Ἄτρεψ.
Atropos, 89.12

Memphis,

TABVL. THEOG. 137

12 Νέμεσις.	Hemesis,	89.18
13 Απάτη,	Fraus	89.19
14 Φιλότης,	Amicitia	89.19
15 Γήρας.	Senectus,	89.20
16 Ερις,	Contentio.	89.20
ΕΞ ΕΡΙΑΟΣ.	EX CONTENTIONE.	
1 Πόνος.	Labor,	89.21
2 Λήθη.	Oblivio,	89.22
3 Κοιμός.	Pestis,	89.22
4 Αλγία,	Dolores,	89.22
5 Τριμύα.	Pugna,	89.23
6 Φόβος.	Tumores,	89.23
7 Μάχη.	Prælia.	89.23
8 Ανδροκτενία.	Strages,	89.23
9 Νείκη.	Iurgia,	89.24
10 Λόγος φθόγου.	Sermo mendaces,	89.
	24	
11 Αμφιλογία.	Disceptationes,	89.24
12 Δυσνομία.	Licentia,	89.25
13 Ατη.	Noxa,	89.26
14 Ορκος.	Iuramentum,	89.27
ΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ	EX TERRA.	
μόνη.	Sola.	
1 Ουρανός.	Cælum,	89.30
2 Ορη.	Montes,	89.31
3 Πόντος.	Pontus,	89.31
ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ	EX CÆLO ET	
κ' Γῆς.	Terra.	
1 Ωκεανός.	Oceanus,	89.32
2 Κοῖτος.	Æm,	89.32
3 Κρεῖτος.	Crim,	89.32
4 Τροίαν.	Hypocrit,	89.32
5 Ιαπιδός.	Iapetus,	89.32
6 Θεία.	Thea,	89.32
7 Ρεία.	Rhea,	89.32
8 Θείμης.	Themis.	89.32

9 Μνημοσύνη,	Mnemosyne,	85.2
10 Φοίβη,	Phoebe,	85.3
11 Τιθύς,	Tethys,	85.3
12 Κρόνος,	Saturnus,	85.4
13 Βρόντη.	Bronze,	85.
14 Κύκλωπες, Στερόπη,	Cyclopes, Sterope,	6.
15 Αργη.	Argo,	7.
16 Κόπρος,	Cottus,	85.16
17 Βριάρεως,	Briareus,	85.16
18 Γύγης,	Gyges,	85.16
19 Εργιάννης,	Erynnis,	87.16
20 Γίγαντες.	Gigantes,	87.16
21 Νύμφαι Μελίαι.	Nymphs Melia,	87.18
ΚΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΑ ΕΧ ΣΥΜΜΑΓΕ- <i>αι δδία, Ούρανυ, αφευδ,</i> <i>nitalium Cali.</i>		

1 Αφροδίτη, Venus, 87.22

ΚΕΚ ΩΚΕΑΝΟΥ ΕΧ ΟΥΚΕΑΝΟΥ

η Τιθύς.

η Τιθύς.

Ποταμοί	Fluvij.	
1 Νείλος.	Nilus,	95.25
2 Αλφειός,	Alpheus,	95.25
3 Ηριδανός,	Eridanus,	95.25
4 Ρήϊον,	Rhion,	95.26
5 Μαίανδρος,	Maander,	95.26
6 Ιστρος,	Ister,	95.26
7 Φάσις,	Phasis,	97.27
8 Ρήϊος,	Rhodus,	95.27
9 Αχελώϊος,	Achelous,	95.27
10 Νείλος,	Nilus,	95.28
11 Ρήϊος,	Rhodus,	95.28
12 Αλφειός,	Alpheus,	95.28
13 Εργιάννης,	Erynnis,	95.28
14 Γίγαντες,	Gigantes,	95.29
15 Νύμφαι Μελίαι.	Nymphs Melia,	95.29

THEOG. HESIOD.

139

16 Σιμοῖς.	Simois,	95.29
17 Πλώηος,	Penens,	95.30
18 Ἑρμῆος,	Hermus,	95.30
19 Καίχως,	(aicus,	95.30
20 Σαγγάριος,	Sangarius,	95.31
21 Λάδων,	Ladon,	95.31
22 Παρθένιος,	Parthenius,	95.31
23 Εὐλύω,	Eucenae,	95.32
24 Ἀρδυσκος,	Ardescus,	95.32
25 Σκαμάνδριος,	Scamander,	95.33

ΚΟΤΡΑΙ.

FILIAE.

1 Πειθώ,	Pitho,	95.36
2 Ἀδμήτη,	Admete,	95.36
3 Γαίδη,	Ianthe,	95.36
4 Ηλέκτρα,	Electra,	95.36
5 Δωρίς,	Doris,	97.1
6 Πρυμνή,	Prymno,	97.1
7 Οὐρανία,	Urania,	97.1
8 Ἴππω,	Hippo,	97.2
9 Κλυμένη,	Clymene,	97.2
10 Ροδία,	Rhodia,	97.2
11 Καλλιρρόη,	Callirhoe,	97.2
12 Ζεύξω,	Zenke,	97.3
13 Κλυτία,	Clytia,	97.3
14 Ἰδία,	Idia,	97.3
15 Πασιδών,	Pasithoe,	97.3
16 Πληξάουρα,	Plexaure,	97.4
17 Γαλακταύρα,	Galactaure,	97.4
18 Διώνη,	Dione,	97.4
19 Μελιόβοσις,	Melobosis,	97.5
20 Θόη,	Thoë,	97.5
21 Πολυδώρα,	Polydora,	97.5
22 Κέρκεη,	Cerces,	97.6
23 Πλῆστος,	Pluto,	97.6
24 Περσηΐς,	Persis,	97.7
25 Λαμία,	Lamia,	97.7

26 Ἀχαιή.	Acæte,	97.7
27 Ξανθή.	Xantho,	97.7
28 Πετρεῖα	Petrae,	97.8
29 Μενεσθεῖ.	Menesibo,	97.8
30 Εὐρώπη.	Europa,	97.8
31 Μήτις.	Metis,	97.9
32 Εὐρυνόμη.	Eurynome,	97.9
33 Τηλεσθεῖ.	Telestho,	97.9
34 Κρίστια.	Cristia,	97.10
35 Ἀσία.	Asia,	97.10
36 Καλυψώ.	Calypso,	97.10
37 Εὐδώρα.	Eudora,	97.11
38 Τύχη.	Tyche,	97.11
39 Ἀμφιτρί.	Amphitri,	97.11
40 Ωκυρόη.	Ocyroes,	97.11
41 Στύξ.	Styx,	97.12
ΦΕΚ ΚΟΙΟΤ. ΚΑΙ Ε Χ Ο Ε Ο Ε Τ	Phoebe,	
Φοίβη.		
1 Λατώ.	Latoia,	99.21
2 Ἀστέρια.	Asteria,	99.24
ΦΕΚ ΚΡΚΙΟΤ ΚΑΙ Ε Χ Ο Ε Ο Ε Τ		
Εὐρυβίη.	Eurybia,	
1 Ἀστραίο.	Astræus,	97.27
2 Πάλλας.	Pallas,	97.27
3 Πέρσης.	Perseus,	97.29
ΦΕΚ ΑΣΤΡΑΙΟΤ Ε Χ Α Σ Τ Ρ Ε Ο		
ἡ Ηοίς.	ἡ Anyra.	
1 Ἀργέστη.	Argestes,	97.30
2 Ζήφυρος.	Zephyrus,	97.10
3 Βορέας.	Boreas,	97.30
4 Νότος.	Notus,	97.41
1 Εὐσφόρος.	Lucifer,	97.32
ἡ Ἀστρα.	Astra,	99.25
ΦΕΚ ΠΑΛΛΑΝΤΟΣ Ε Χ Ρ Α Λ Λ Α Ν Τ Ε.		
ἡ Στοργή.	ἡ Syge.	
1 Ζήλος.	Zelus,	97.35
	Velloria,	

THEOG. HESIOD. 141

1 Νίκη,	Victoria,	99.35
3 Κράτος,	Robur,	97.36
4 Βία,	Via,	97.36

ΦΕΚ ΠΕΡΣΟΤ ΚΑΙ ΕΧ ΦΕΡΣΕΟ ΕΤ
Asterias. Asteria.

1 Ηχάτη, Hecate, 99.26
ΦΕΞ ΤΠΕΡΙΟΝΟΣ ΕΧ ΗΥΠΕΡΙΟΝΕ
κ' Θέτας. & Thea,

1 Ηλίο,	Sol,	97.22
2 Σελήν,	Luna,	97.22
3 Ηώς,	Aurora,	97.23

ΦΕΞ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΛΕ ΕΤ,
Περσίδος. Perside.

1 Κίρκη,	Circe,	129.32
2 Αϊήτης,	Aetes,	129.32

ΦΕΞ ΑΙΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΑΙΕΤΟ ΕΤ
Ιδύας. Idya.

1 Μήδεια, Medea, 129.36
ΦΕΞ ΙΑΠΕΤΟΥ ΕΧ ΙΑΡΕΤΟ
κ' Κλυμένης. & Clymene.

1 Άτλας,	Atlas,	105.16
2 Μενότιος,	Menenius,	105.17
3 Προμηθεύς,	Prometheus,	105.17
4 Επιμηθεύς,	Epimetheus,	105.18

ΦΕΞ ΑΤΛΑΝΤΟΣ ΕΧ ΑΤΗΛΑΝΤΕ.
Μαΐα, Maia.

ΦΕΞ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΑΤΥΡΝΟΥ.
Ραΐα, & Rhea,

1 Ισμή,	Ursa,	101.33
2 Δημήτηρ,	Ceres,	101.33
3 Ηρα,	Juno,	101.33
4 Άδης,	Pluto,	101.34
5 Ποσειδών,	Neptunus,	101.35
6 Ζεύς,	Jupiter,	101.36

ΦΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟΥ.
Κυμοπέλαια, Cympolida,

ΦΕΚ ΗΟΣΒΙΑΩ-

1. & Ἀμφιτρίτης.

1 Τρίτων,

ΦΕΚ ΠΟΣΒΙΑΩ-

1. & Μεδούσης.

1 Χρυσάου,

2 Πέγασος ἵππου.

ΦΕΚ ΧΡΥΣΑΟΡΟΣ ΕΧ ΧΗΡΥΣΑΟΡΕ

& Καλλιρρόης.

1 Γερριονίδης.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ.

1 Πάρις.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ

Θήμιδος.

1 Εὐνομία,

2 Νόμις, Δίκη,

3 Εὐκλείης.

6 Μοῖραι γ'.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ

Εὐρυνομίας.

Αγλαΐης,

3 Χάριτες, Εὐφροσύνης,

Θαλίας.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ

Δήμητρος.

1 Περσεφόνη

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ

Μνημοσύνης.

9 Μοῖραι.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ

Απόλλωνος.

1 Ἀπόλλων,

2 Ἀρτέμις

ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ

& Amphitrite,

Triton,

129.6

ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ

& Medusa,

Chrysaor,

93.4

Pegasus equus,

93.4

ΕΧ ΧΗΡΥΣΑΟΡΕ

& Callirhoe.

Geryonius, 93.10. & 132.

20

ΕΧ ΙΟΥΕ.

Meterna,

117.35

ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Themide.

Eunomia,

Hora, Dice,

117.13

Irene,

Parca res,

127.15

ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Eurynome.

Aglais,

Charites Euphrosyne,

127

Thalia,

20

ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Ceres,

Proserpina,

127.14

ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Mnemosyne,

Musa,

127.27

ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Latona.

Apollo,

117.19

Diana,

117.29

ΕΧ

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

Hes.

1 Hec.

2 Hec.

3 Hec.

4 Hec.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

Met.

1 Euph.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

Euph.

1 Hec.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

Aglais.

1 Hec.

ΦΕΚ ΑΡΕΩ

Aglais.

1 Hec.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

Aglais.

1 Hec.

ΦΕΚ ΠΟΝ

Aglais.

1 Hec.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

Aglais.

1 Hec.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

Aglais.

1 Hec.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

Aglais.

1 Hec.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

Aglais.

1 Hec.

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

Aglais.

1 Hec.

THEOCR. HESIOD. 143

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧΙΟΥΕ ΕΧ

Hebe.

Hebe.

1 Ηβη,

Hebe.

127.33

2 Άρης,

Mars.

127.33

3 Ήλκηθῆα,

Lucina

127.33

4 Ηφαίστος,

Vulcanus.

129.2

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧΙΟΥΕ ΕΤ

Maia.

Maia

1 Ερμῆς,

Mercurius.

129.13

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧΙΟΥΕ ΕΤ

Σεμέλη.

Semele.

1 Διόνυσος,

Bacchus.

129.16

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧΙΟΥΕ ΕΤ

Αλκμήνη.

Alcmene.

1 Ηρακλής,

Hercules.

129.18

ΦΕΚ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑΤΡΕ ΕΤ

Αφροδίτης.

Venere.

1 Φόβος,

Phobus.

129.9

2 Δείμος,

Demus.

119.9

3 Αρμονία,

Harmonia.

129.12

ΦΕΚ ΠΟΝΤΟΥ ΕΧ ΤΟΝΤΟ ΕΤ

ἡ Γῆς,

Terra.

1 Νηρῆς,

Nereus

89.18

2 Θαύμας,

Thaumas.

89.32

3 Φόρμις,

Phorcys.

89.32

4 Κυτώ,

Ceto

89.33

5 Ευρυβία,

Eurybia.

89.34

ΦΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΗΡΕΩ ΕΤ

Δαριδῆος.

Deride.

1 Πρωτώ,

Proto.

91.2

2 Ευκρατώ,

Eusrate.

91.2

3 Σαν,

Sao.

91.2

4 Αμφιπύρ,

Amphipyr.

91.2

5 Ευδώρα,

Eudora.

91.2

6 Θέτις,

Thetis.

91.38

7 Γαλιών.	Galene,	91.3
8 Γλαύκη.	Glauco,	91.3
9 Κυμοδόη.	Cymothoe,	91.4
10 Σπειώ.	Spio,	91.4
11 Θάλια.	Thalia,	91.4
12 Μελίτη.	Melita,	91.5
13 Εὐλιμήνη.	Eulimene,	91.5
14 Αἶανς.	Agave,	91.5
15 Πασίβη.	Pasibia,	91.6
16 Ερατώ.	Eraio,	92.6
17 Εὐνείκη.	Eunice,	91.6
18 Δωτώ.	Doio,	91.7
19 Πρωτώ.	Proio,	91.7
20 Φεργυσία.	Pherysa,	91.7
21 Δυναμένη.	Dynamene,	91.7
22 Νησείη.	Nesaa,	91.8
23 Ακταΐη.	Aktaa,	91.8
24 Πρωτομήδεια.	Protomedea,	91.8
25 Δωρίς.	Dorin,	91.9
26 Παρόπη.	Panope,	91.9
27 Γαλαΐτεια.	Galathea,	91.9
28 Ιπποδόη.	Hippothoe,	91.10
29 Ιππονόη.	Hipponoe,	91.10
30 Κυμοδόκη.	Cymodoce,	91.11
31 Κυνοπολίχη.	Cynopolege,	91.12
32 Κυμώ.	Cyme,	91.14
33 Ηΐονη.	Eione,	91.14
34 Αλιμήνη.	Halimede,	91.14
35 Γλαυκονόμη.	Glauconome,	91.15
36 Ποντοπόρεια.	Pontoporia,	91.15
37 Λειαγόρα.	Liagora,	91.16
38 Εὐαγόρα.	Eliagora,	91.16
39 Λαομέδεια.	Laomedea,	91.16
40 Πολυνόμη.	Polynome,	91.17
41 Αὐτονόη.	Autenoe,	91.17
42 Λισσιάνασσα.	Lysianassa,	91.17

THEOG. HESIOD. 145

43 Εὐάνη,	Euadne,	91.18
44 Ψαμάθη,	Psamathe,	91.19
45 Μενίππη,	Menippe,	91.19
46 Νησέ,	Nese,	91.20
47 Εὐρώπη,	Eurippe,	91.20
48 Θέμιστο,	Themisto,	91.20
49 Προνό,	Pronoe,	91.20
50 Νημερτής,	Nemertes,	91.21
ΕΚ ΘΑΥΜΑΝ-	EX THAUMANTE	
τος ἢ Ηλέκτρας.	& Elektra.	
1 Ιού,	Iou,	91.21
2 Ἀλλὰ,	Allo,	91.26
Ἀρπυαί,	Harpia,	
3 Ωκυπέτη,	Ocyete,	91.26
ΕΚ ΦΟΡΚΤΟΣ	EX PHORCTO ET	
ἢ Κυτῆς.	Ceto.	
1 Γραία,	Graa,	91.27
2 Περφρὸν,	Perphredo,	91.28
3 Εὐνοία,	Euno.	91.32
4 Σχένη,	Schene,	
5 Γοργόνες, Εὐρύδη,	Gorgones. Euryale,	91.35
6 Μήδουσα,	Medusa,	
7 Εχιδνα,	Echidna,	91.38
8 Δράκον φύλαξ ἰαν-	Draco custos Hesperidum,	
ρίδων,	91.40.	
ΕΚ ΤΑΡΤΑΡΟΥ	EX TARTARO	
ἢ Γῆς.	& Terra.	
1 Τυφόνει,	Typhoni,	123.4
ΕΚ ΤΥΦΟΝΟΣ	EX TYPHONE O.	
Ἀνεμοί.	Venti,	12.16
ΕΚ ΤΥΦΟΝΟΣ	EX TYPHONE	
ἢ Εχιδνῆς.	& Echidna.	
1 Ορθόχων,	Orthochon,	93.32
2 Κέραια,	Cerera,	93.34
3 Τραχινία,	Hydra Lerna.	93.39
4 Χίμαιρα,	Chimera,	93.6

146 TABVL. THEOG.

ΦΕΞ ΟΡΤΟΤ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΤΗΘ ΕΤ

Χμμμμμμ.

Chama.

Σφίγγ.

Sphinx.

95.13

2 Λεον Νεμω.

Leo Nemaus.

96.14

ΦΕΞ ΙΑΣΙΟΥ. ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΣΙΟ ΕΤ

Δήμητρο.

Ceres.

1 Πλυστ.

Plutus.

131.8

ΦΕΚ ΚΑΔΜΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΚΑΔΜΟ ΕΤ

Αρμονίας.

Harmonia.

1 Ινα.

Ino.

131.15

2 Σημλη.

Semele.

131.15

3 Αγαυή.

Agave.

131.15

4 Αύτην.

Autonee.

131.16

5 Πολύδωρος.

Polydorus.

131.17

ΦΕΚ ΤΙΘΟΝΟΥ ΕΧ ΤΗΤΟΝΟ

κ. Ηοι.

κ. Aurora.

1 Μέρμων.

Momon.

131.24

2 Ημαθίων.

Emathion

131.24

ΦΕΚ ΚΕΦΑΛΟΥ ΕΧ ΚΕΡΗΛΟ

κ. Ηοι.

κ. Aurora.

1 Φαίδων.

Phaethon.

131.5

ΦΕΞ ΙΑΣΟΝΟΣ ΕΧ ΙΑΣΟΝΕ

κ. Μυδίας.

κ. Medea.

1 Μυδία.

Medea.

131.4

ΦΕΞ ΑΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΑΙΑΟ ΕΤ

Φαμαθία.

Phamathia.

1 Φηκ.

Phocus.

131.7

ΦΕΚ ΠΗΛΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΠΕΛΕΟ ΕΤ

Θηπ.

Thetide.

1 Αχιλλεύς.

Achilles.

131.10

ΦΕΞ ΑΓΚΙΣΟΥ ΕΧ ΑΝΧΙΣ

κ. Αφροδίτης.

κ. Venera.

1 Αφείας.

Aeneas.

131.12

ΦΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧ ΟΔΥΣΣΕΑ

κ. Κίρκης.

κ. Circe.

1 Αλκυον.

Alcyon.

131.16

131.16

131.16

ANN. IN DIES HES. 147

2 Λατίν.	Latinus,	133.16
ΕΞ ΟΑΤΣΣΕΩΣ ΕΧ ΥΛΥΣΣΕ		
κ. Κάλυψος.	& Calypso.	
1 Ναυσίδω.	Nausibius,	131.19
2 Ναυσίνο.	Nausinews,	133.10

ANNOTATIONES IN DIES HESIODI

ex D. Philipp. Melanchth.

& Ioanne Frisio

Tigurino.

Annotationes in Opera eiusdem, habes in
initio huius libri.

TRADIT discrimina dierum qui fausti vel inauspiciati sint, utem alia aliu diei ut liceat. Quadam u discrimina ad causas naturales referri possunt, quadam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eutenus discrimina seruanda quatenus causa naturales eorum. Superstitio uero prater causas naturales est, & ex impietate profecta. Effet uero insania non habere natura rationem, cum illa nobis usus sit, & nostra causa a Deo constata. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem. Nam quadrati aspectus ciens pugnam natura cum morbo: sed superstitiosa obseruatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discrimina dierum apud Hesiodum, quod est, aliu alios dies probare.

Pag. 43. v. Πιστεύω. Τετρακτα μωρο. Οιδι
αυτ ε τρεψια μαζι αυ, quare dicit optimam esse

Et die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Atheni fieri solebant. Conveniebat enim populus in feris ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum senes iudicabant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

Pag. 45. v. Εὐτ' αἰ.) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν δυνείας κείνοιν οἱ ἀνδρες τὰς ἡμέρας ἢν ὅταν τὴν ἀλλ' ὅτι πᾶντα σὺν ὁδῶν, καὶ μὲν ἀνελεύειας γινώσκω.

v. Ηγεμόνιν) Athenienses mensem (qui apud eos est 30. tantum dierum) in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἡγεμόνιν, secundam μεσομήνην, tertiam ὀδμήνην. Deinde prima decas dicitur primam ἡγεμόνιν, secundam, δευτεράν, tertiam, τρίτην ἡγεμόνιν. & ita deinceps usque ad δεκάτην ἡγεμόνιν. Secunda decas dicitur primam, δευτεράν, secundam, τρίτην, usque ad τετάρτην, i. 30. diem, quam etiam ἡγεμόνιν: καὶ τὰς vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Luna iam apparen-
 tens, & tertia a equino digressa. Ceterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec ejusdem etiam appellationibus commemorat, sed reperit quosdam bis aut ter, nonnulli interim videntur μεταδύμῳ καὶ ἡγεμόνιν pratermissi: quod suo quoque loco notabimus. Evngitur primus dies est, pro ἡν καὶ τὰς, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra, τετράς pro τετάρτη, quar-
 tus

ius dies, qui isdem sacer est. quia eo die prodit à coitu
Luna primūque .nunc conspicitur.

- ✓. Ογδοῦτη) Præteritū, 2. & 3. itēque 5. & sexto die-
bus, ut mediū, venit ad octauum & nonum, quas recte
visiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia
Luna. ✓. Εξῆτα.) Decimo præterito, undecimum &
duodecimum variè laudat: quia Luna Solem trigono
aspectu mutatur, quem beneficium vocant. ✓. Η μὲν)
ἔς per synaresin pro ὁίας. ✓. Τῆς ταύτης ἀπὸ σπῆτος
τῆς, pro ἀπὸ σπῆτος, in aere pendens. ✓. Ημεῖς)

Quidam legunt ἐμπλεῖς, vice vocabulo, & dicunt ita
vocari xxij. diem, quasi cumulatum & adunatum.

- ✓. Μικρὸς, Aut xviij. diem sationi obesse, nimis propter
immodicum humorem, utant enim sementem facere in
solo humidioris insto. Contra plantas serere præcipiunt
pluviam etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem
νεῖον ἀδελφῶν μικρὸς ἰσχυρὸς, qui dicitur aliàs, νεῖ-
ον ὅτι δὲ γ.

- ✓. Εξῆτα.) Præter vulgatum morem vocat 16 diem, ἰν-
τῶ μιστῶ, quum aliàs dicatur ἰντῶ ὅτι δὲ γ. Est
autem hic dies, contrā quā superior, incommodat lan-
tu, decrescente humorem Luna, utilis verò maribus ge-
guenda: nam ex humido semine familla, ex sicciore
puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus hu-
midum est quā crescente.

- ✓. Οὐτὶ γὰρ ἔστ' ἀπ' γαμ. αἰνῆς. id est, non est utile puellis
ut tam contrahant nuptias, quia à plenilunio cæpit iam
humor deficere. Addis deinde quadam pastoralia offi-
cia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere vi-
dentur.

- ✓. Εἰς δὲ δὲ.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies
sit μικρὸς μιστῶ τῶ, diebus τῶ φδῖον τῶ continuous in-
sequentibus. ✓. Τῆς δὲ γ.) Hic pro πεπυγασμῶ τῶ
nonnulla exemplaria habent πεπυγῶ τῶ. ✓. Εἰς δὲ δὲ,
τῶ τῶ, vocat diem 14, τῶ τῶ δὲ μιστῶ, qui puellæ ge-
guenda bonus est, quia Luna iam abundat humore.

eiusque lumen est gelidum magis & calor temperatior, quapropter etiam animalia cum tunc propter humidis abundantiam mitiora sunt, facilius cecurantur.

v. Τετράς.] Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel [v: alij volunt] quartum & vigesimum quartum improbat. tum enim & appositio & interlunium radunt corpora. Qui laborant cholericis morbis ad postremam quartam magis languent, plegmatici contra

v. Πεντάς.] Quintos dies mouet fugiendos, nempe v. xv. & xxv cuius rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam qua est de religione, nempe quod tunc furia obambulant, & poenae expectent à sceleratis hominibus.

[Pag. 47 v. Μείων δ.] Monet Poeta frugis ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura sicior est. Prodest autem importari frumentum siccius, nam madidum importatum statim corrumpitur. v. Βούβειν.] Βάου. lubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia qua caditur decrecente Luna firmiter sit, qua verò crescente Luna, illico putrescat.

v. Νήξ.] In quibusdam exempl. intericitur hic versus, πῦμα δ' ἀδὴν τοῦτον πῆλ' ἐστὶν πρὸς θεῶν σιδήρο. Sed quoniam & supra habetur pag. 25. v. 8. abundare omnino videtur.

v. Εἴνας.] Nona dies media, i. xiv. meridiana, melior est. ὄνις ἐν. α. adverb. plurali numeri, ut ὀργότε. Quidam legunt ὄνι δ' εἰσα. Derivatur à δ' εἰσα, corpusculum.

v. Πρωτὶς.] Prima nona dies, scilicet à principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectum cum Sol abest à signis.

v. Διέξ.] ἰπὸς πᾶν. Proverb Nullus dies omnino malus, v. Παύροι.] Loquitur de xix die mensis, biduo nempe ante ἑνὶ καὶ ἑξήκοντι. v. Ἀξιοῦμαι.] Gracissimum pro aperire dolium. v. Εἰρύμ.] παύρ. δ' αὐτ. &c id est, pauci certe servant hoc diurnum discrimen, pauci norunt quoniam

quisnam dies praelet.

V. Τετράδι.) Diem xiij. intell. v. Μίαν) πᾶσι δ' αὖτ' Ελλείπει hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimum mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutatione fiunt principis postrema quarta

V. Αἰδοῦ.) Epilogus est praeceptorum. Est igitur considerandum quid religio praecepat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim seius se habet superstitio est. V. Αἰδ.) παραδοῦ πρὸς promissum sonat. Αἰνέειν autem videtur Politianus vertisse emorior dies. Et Hom. somnia vocat δαίμονα, quasi divae munia.

V. Αἰδοῦ.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum. V. Αἰδοῦ.) Prouerb. Dies noverca & parens.

V. Τάων) Bene, inquit, habebit qui servauerit discrimina rerum. Adiecit tamen Correctionem, quod a ἡ alius probent ac laudent. Verum ista inculpabile est, & ille non peccabit qui non violabit ea qua religiose utiliter constituta sunt. Nam Dii fauent iis qui natura recte utuntur.

FINIS ANNOTATIONVM,
in Dies Hesiodi.

BREVES ANNOTATIONES in Scutum Herculis.

INSCRIBITUR hoc Poema proprio nomine Herculis scutum, quod eius praecepta sic hic descriptio. Res autem argumentum sic habet. Taphij facta expeditione in Electryoni boves interemerunt fratres Alcmena qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphuryo cum ea coire vellet, non prius promissit quam de fratricida poenas sumpisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphurya: hic reversus à praelio: ille verò hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphuryone quidem Iphiclum, ex Ioue verò Herculem: Qui cum auriga Iolao proficiscitur aduersus Cygnum, Martia filium: qui decimas ducentes ad Pytho, depradabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum factis Trachinensibus abiit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo purgentem in cruro vulnerat, Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceyce, et filiam Themistoclem.

Pag. 49. H oīn) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc ἀναδ' ὁ ἰνῆσιον, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem eius evidentem adferemus (cuius ille I. Auratum sibi auctorem esse proficitur.) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda: Hesiodus inter cetera quae Pausanias in Boreicis enumerat, scripsit etiam μαζαίας νοίας, ut vocat idem Pausanias, & praeterea Αἰθηναι, & Ἀπολλωνίη, Πυθάρη, Σοφιστὴν interpretes in quibus praeclarissimas quasque

ANNO. IN SCVT. HERC. 193

quasque mulieres & heroínas perpetuo carmine ca-
bravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponere
vel unam aliquam praeclarissimam cum reliquis com-
pararet. Hinc enim dicta sunt nomina, quod singula si-
mitudines ab his vocibus, si omnia, inciperent: sicut & in
Homero Batia factum cernimus & apud Hebraeos in
Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut nomina po-
steriores poeta, & inter alios Hermefinam Colopho-
nius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc mo-
do celebraverit: ut & Homerus Penelopen, & alij
aliae. Earum igitur nominum fragmentum est, quod ho-
die extat, Scutum Herculis, quo una comparatio ca-
rum quibus totum opus constabat quam plurimum con-
tinetur, itaque & ab h. omnia, sicut etiam reliqua, incipit.
Exemplum unum & alterum ab interprete Pindaro
citatum adducam. H. omnia Tein πυκνόφρον Μηχο-
vixn, H. tein ei phmon zachoxa, &c. &c. H. omnia & diu
Xeritpon dapo xal & ixeusa Ilwerod paf u dapo xal
an vai aous Kuplon, &c. His omnino simile est nostrum
illud, H. omnia & paxipousa, &c. Unde patet error scho-
liastra Graci Tzeizis, qui non h. sed h. legit, ac omnia vel
per admirationem dictum, vel superflue positum pu-
tat. Nec melius sane interprete, qui Hec qualis vel
qualis illa exposuerunt, cum, ut nos vertimus, verba
sonent, Aut qualis. Ineptè quoque ita nomina quidam
Matutinas vertit. Et quamvis hoc opusculum magnè
sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine
(ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod
eius praecipua sit in hac comparatione descriptio, sicut
apud nos Somnium Scipionis dicitur. Haec igitur de ipso
vocalibus initij. O. dicitur autem Poeta à commendatio-
ne Alcmena, qua Amphiryonem patris interfectorum
Thibas secuta est

V. Nōσπιν.) Declarat occasionem suscepti belli ab Am-
phirylene.

Paq. 51. V. A) φάσι.) Legitur etiam quod dicitur.

v. Ευωῦ.) Sunt exempl. quæ habent Ευωῦ ἐν οἴῳ.

Pag. 13. v. Ος περιπῶν.) Multa exemplaria pro δῶμον hic habent δῶμα, non sine magno scd.que errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ος περιπῶν δῶμα σφετερον σφετ. v. Σχῆτις.) Hic etiam pro μάλα τορφεύμης πολλὰ ut constat versus. v. Αὐτὰρ.) pro ἐπιτέλλαι legunt etiam ἐπιτελλει.

Pag. 55. v. Ηδὲ.) Alij ὁ δὲ. v. Φυλόπιδας. Alij φέρτε. ex. v. Θύμα.) Nonnulli codices habent μύδα.

v. Καῖδος.) Est alia lectio, quæ pro δὲ ἐντοδὲν habet δὲ τοι ἰστέν.

Pag. 57 v. Χερσὶ.) Sequitur iam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versus, Ἀρχὴ τῆς ἀσπίδος: quasi verò præcedentia non pertineant ad idem opus.

v. Λαμπρόμυρον.] Alias κωαρὸς. v. Σειεῖν.) Quidam malunt μιλαινα.

v. Εὐ ῥ.] Est hic ὑποτύπωσις aserrime pugna, περιώξις p. d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν τούτῳ φησὶν ἡ καὶ περιώξις καὶ ὁπλοδοξία, ὥς πινε δὲ καὶ ἐξωραφικὴ καὶ ὥς οἱ πολέμοι ποτὲ μὲν δικάζονται καὶ καλεῖται τὸ περιώξις, ποτὲ δὲ δικάζονται, καὶ καλεῖται τὸ παλίνωξις. igitur παλίνωξις est quum ὅς qui fugerant, eos qui fugerant atque vicerant versa Martia alea insectantur. Hunc loco similis est ille apud Virgil. cum Troiana pubes pugna ciet simula. hra sub armis: inde alios incensit cursus aliosque recursus Adversis spatium. Et nunc terga fuga nudant, nunc spicula vertunt Infronsi. &c.

v. Ἀμφότε.] Sunt qui legant δαυματά. v. Κυαίτα.] Quidam exempl. habent Κυαίτοι.

Pag. 59. v. Τοι δὲ.] Alij malunt κίτῳν τι, & irascebantur, seu incendebantur.

v. Εὐ δὲ ἡδ.] Alludit ad pugnam Lapitharum cum Centauris

Centauri in nuptiis Pirithoi. v. Ἀρκτον.] *Alia exempl.*
habent Θύειον τε. v. Ἰμερόεν.) Deest fortasse articulus
ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum.

Pag. 61. v. ἐν δ' (ω.) *Perseum clypeo antevolantem fin-*
git. v. Κάλκ.) *Quadam exempl. habent, ἰόντα ποταμό.*
v. Κεῖτ.) *Orca ergo eam invisibilem facit.*

Pag. 63. v. Μάρτυρ.] *Quidam legunt ἀπὸ το. v. αἰδρε.*
Alij malunt, γῆρας τ' ἰμμερόεντο. v. Αἶμα.] Legitur
etiam μάρτυρα sed cum μεμαρτοῖσι melius fuit versus.
Et supra etiam pag. 61. est ἰερόμας μαρτίειν. & pag. 65.
ἰερόμας μαρτίειν.

v. Ἀέπθ.] *Vel, ἀλλ' ἀέθ' ἤγρ. v. Χερσὶ.] vel, δ-*
γλαῖαι.

Pag. 63. v. Αἰχμῆς.) *Nonnulli codices habent κορυμνίστας,*
q d fastigiatos culmos. Interpr. ῥαδιδωδὴ, καὶ δὲ θυγα-
τριά θυογχα. v. Οἱ δ' ἀπ' αἰ.] Pro ἱππλον alij legunt
ἱππλον. v. Οἱ δ' αὐτ.] In hoc & quarto diuinceps versu
pro is ταλαεγίς est in nonnullis codicibus αἰ ταλαεγίς.
v. ἰερόμας.] Legitur & ἀπαλῦζαι.

Pag. 67. v. καὶ σφ. *Alias φανήσασθ'.* v. Ἀλλο.) *Legitur e-*
tiam, Ἀλλο δὲ τοῖς αἰ ἰερέω. v. Αὐτὶς.] Quadam
exemplaria habent ὅτι ἴστω. pro ὅτι ἴστω. v. Αἰγὶδ']
Alij ἀεὶ σενίχου.

Pag. 69. v. Πάρη.] *Notandum est hic σάκθ' poni prio-*
re longa, ut & infra pag. 75. quum tamen alibi soleas
Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi.
v. Ως δ' ὅτ.] Comparatio hac est Homero frequens.
v. Κάδ'. Hoc Humero & Virgilio semper signum cladis
est.

Pag. 71. v. Οὐδ'.] *Scholias. Gracus Τρεῖς scribit So-*
lenchum quendam legere χαλκός, ut de hasta intelliga-
tur, nam scutum, inquit, non erat aeneum.

Pag. 71. v. τῶν ἀπλῶν.] *lege ὀρυμαῖδός.*

Pag. 73. v. Αὐτθ.] *Aut retinendum ὅτι ὄντα, ut supra,*
aut μεροσόντα reponendum pro μεροσίττα.

v. Οὐρβ'] *legitur etiam μεστχον.*

BREVES ANNOTATIONES
in Theogoniam Hesiodi.

PAG. 77. v. Καί τε λ.) In nonnullis exemplaribus est
Ταμινασίο. Et v. sequenti quidam dividunt ἴππου
κρίωνος.

Pag. 79. v. Θείλω.) Magni placeret altera lectio, ἴνα
κλείωμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quo-
que Poeta videtur verbo κλείειν. Quid si verò elegamus
ὡς κλείωμι: v. Ἀρχόμε.) — Altera lectio, λήγουσθαι,
videretur fortassis melius convenire, si mensura versus
ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem nempe qui
est. v. Σφάει δὲ αὐτὰς ποσότην τε καὶ ὕστερον αἰὲν
αἰετὴν: qui commodè effici non potest, si lega-
mus λήγουσι, nisi ita expenamus: καὶ λήγουσιν αἰοιδῆς,
sub αὐτῶν ὕμνων σφαι. v. Ἡδὲ ἔπικ.) Secundum quos-
dam esset scribendum κοῦρας, quod eae corripiantur:
sed non assentiuntur veteres codices. v. Μῆμβλ.) Ald-
edr. habet μῆμβλαι. Germ. μῆμβλαι. Venet. μῆμβλαι.
Sed notum est ex Homero, μῆμβλαι contrahi in μῆμ-
βλαι.

Pag. 81. v. Βεγόντ.) Hac lectio Latinorum Poetarum te-
stimonium confirmatur. Altera autem ἀστροπῶν habet
pro στροπῶν v. Κυκλ. Videtur potius legendum εἶναι
pro εἶς per diarexin.

Pag. 87. v. Μῦθεα[δ']) Non video quomodo ἀδύμωτον
ad sensum applicari possit, nisi dicamus esse mendum
pro ἀδύμωτον, ut etiam interpretari sumus. Nam καί-
βδῃ, et qua sequuntur de ipsis gentilibus omnino in-
telligenda sunt.

Pag. 89. v. Φάσκε.) Τί τῶν οὐρανῶν quidam expenimus
nocentes, sed indites lectio non potior sit interpreta-

ero, extendentes, scilicet manum. v. Ἀνδρῶν.) *Al*
legunt ἄνδρες: & fortasse melius. Sicut etiam v. se-
quenti magis convenire videtur φόβου, quam φόβου,
quia supra in 1^a Epid. conuenit etiam Poeta hac ano-
φοβῶ & ἀιδροκτασίη, pag. 57. v. Γαῖη.) *Lege*
Κητώ.

Pag. 91. v. Περὶ τῶν.) *Quedam exemplaria habent Πύ-
ραρον. v. Ωκεῖνος.) Alias, καλλιπαρῆς.*

Pag. 93. v. Μυθῆς.) *Versus hic in omnibus exemplaribus
collocatus reperitur 9. versibus superius, post illam Εὐ-
μύχανος, cum tamen eo pertinere nullo modo possit.
Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Εὐ-
ρυάκῃ, & Μενόρῃ, neque in hu recensetur Καλλιπάρῃ.
Quocirca in G. Canteram sequenti, versum illum
huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane con-
uenit, qua tota repetitur pag. 131. v. Κερνὶ δὲ Σ-
καιοῖο.*

Pag. 95. v. Εὐλῶ.) *In nonnullis exemplaribus est Ἀλδίωνες
pro Ἀρδηνόος.*

Pag. 97. v. Οἱ δὲ ἐν.) *Legitur etiam ὄονι ἄφιν.*

v. Κεῖον. *Omnino legendum est & corrigendum, Κεῖον
δὲ Εὐρυκίη, ut sit sensus, Eurybiam peperisse (Creo. &c.
Nam vir Creus recensetur supra in Catalogo stirpium
Caei & Terra, pag. 85. v. primo Eurybia autem mu-
lieris sit mentio pag. 89. v. Εὐρυκίη. vbi ex Ponto &
Terra progenerata dicitur. Porro in hoc versu pro τίκτει
legitur etiam τίκτει ἐν φιλ.*

v. Πέρωνδ.) *Legitur etiam ὅς παύσαισι, v. Ἀργεῖον.) *Al-
lias λαυφροκίη δίδον.**

Pag. 99. v. Μύτιν.) *Ὀποῖρ' αἰσὶν reposuimus pro Ὀποῖρ'-
οἱ. Hesychium secuti. Videtur autem hic ἄρι non illa
pro vi spoliare, vel simpliciter pro addere. Sicut autem
qui maius pro carere, accipere.*

v. ἔδον.) *vel Πίζον.*

Pag. 101. v. ἐν τ' αἰγ.) *Hic pro ἐνδ' reposuimus ἐν τ'
& pro ὅκ' αἰγκ. v. ἔδον.) *Alis (et**

autem est, πῆς pro πῶς, aut pro ὅπως) aliud verbum reponendum videtur: certe τοῖσι παρίσταται sensui aptissimum esset. v. Peῖα.) Quidam malunt, φῖpei χαίρειτε, τοῖσι δὲ κῶδ. v. Βυκολ.) Fortasse pro βυκολα metri causa repositum.

Pag 103. v. Κρήτη.) Iudices λέγον, num re à additum sit. v. Ηὐξτε.) Nonnulli codices habent ὅμπλομι-ναι δὲ ἐπ' αὐτῇ.

Pag 105. v. Οἱ αἱ.) Pro ἀπυρῖσ. legitur & ἐπιμύ-σασσι.

Pag. 107. v. Δαατάρ. Fieri huius versus sic legitur in Ald. & Flor. ednior. Ζῶς νόον ἐξαπατίσκων: ubi Ζῶς nullo modo ferri potest. de ἐξαπατίσκων autem (quod tanquam ab ἐξαπατία diductum videtur) lo-beri iudicium relinquimus.

Pag. 109 v. Αμοῖ.] pro γε δὴ eas repositum videtur ἐμοῖ, ut iungatur cum ποῖns. v. Οὐλαμῶρ.) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum iniuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλαμῶρns περὶνε ἀνίμφορσι, ἀν. ἐλόρεο. Perperam etiam σύμφορ exponitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet Comitantia, ut in illo eiusdem Poeta loco, in Epy. pag. 17. Αἰμὸς γὰρ τειπάμπ. &c. Est ergo sensus: quae non se-stantur paupertatem, sed luam sunt affecta.

Pag. 113. v. Φάντε.) Pro ἐπ' αὐτῇ potest etiam legi ἐπ' αὐ-τίον. v. Ες φάθ.) Pro δὲ legitur etiam ὑπὸ: & for-asse rectius, ut eius aspiratio fulciant praecedentem syllaba-ram. v. Σῆς δ.) Est & alia lectio, Σῆς δὲ ὅμπλο-μιώνων. v. Αἰσπ.) Coniunctum est cum praecedenti voce ἀἰσπ. v. ut videlicet sit adverbium motus, non ad-tem coniunctio, quae iam est in praecedenti v.

Pag. 115. v. Πίλνατο.) Legitur hic etiam μέγας ὑπὸ δ' ἄπ. aspiratione & propositio fulciete ultimam syllabam praecedentis dictionis, ut iam antea vidimus, pag. 113. v. Ες φάθ. v. Σῶ δ.) Quidam malunt ἀπεργί-ναι, quae dictionem Hesych. exponit ἐδύαται, id est ia-

Habent, ciebant, mouebant. Sed viderint quo pacto ita confici versus.

Pag. 119. v. Τοῦ β.) σιδήρεν scribendum, sed per σιδήρεον legendum σιδήρεν. v. Ἀγέλην.) Αἱ malunt Ἀγέλην quod videretur tum in feminino genere poni. (quod durum esset aut subintelligendum ἑνὲν.) Quid si verò ἀγέλην legeremus?

Pag. 121. v. Οὐκ ἐν) ὁπολείας ab ὁπολείω. Quidam tamen ab ὁπολείω deducunt, & relinquentes exponunt. v. Ἐνθάδε.) Legitur & λαίω.

Pag. 123. v. Τρέω.) melius fortasse sic quàm ut alia exempla habent, Τρέωσι δὲ αἶδης, cum qua lectione versus constare non potest.

Pag. 125. v. Νέσφι.) Malim Ζεφύρου τι cum plerisque alii, Nam superius pag. 97 separant quoque Zephyrum ab Argeste Aut igitur hic legendum Ζεφύρου τι, aut superius coniungenda hac duo Ἀγέλην & Ζεφύρου. v. Αἱ δὲ αἶν.) multa exempla habent μαλαίωσαι, quod vocabulum Hesych. exponit, αἰματώσαι ἀμμοί, ἢ καὶ φαινώσαι. v. Γαίης.) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζηῶν.

Pag. 127. v. Αἶψα.) Quidam scribunt ἀργαίως, ἡλὼ: nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa faciunt: quod videretur Hora dicantur pulchritudinis Dea.

Pag. 129. v. Οὐκ ἐν.) Legitur quoque ἀδανείστον τοῦ λόγου. v. Ἢ δὲ οἱ. in particula δὲ sustentatur asseru- tione sequenti dictionis.

Pag. 131. v. Λύται.) Repertur etiam Νυφίδες. v. Ἀγέλην.) In nonnullis codicib. hac duo verba, ἀμμοί- να. & καὶ πηγὴν, scribuntur ut propria nomina.

FINIS.

Γραμμάτεια.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑ-

ρέως γιῶμα. Ελεγειακά,

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟΙ-

ημα νεδειτικόν,

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΧΡΥ-

σά ἴση,

ΣΟΛΩΝΟΣ ΓΝΩΜΑΙ

Ελεγειακά.

Theognidis, Phocylidis, Pythagoræ, So-
lonis, aliorumque veterum poemata
gnomica.

*Latina versione & Annotationibus
illustrata.*

I. CRISPINVS

τοῖς φιλόμοις, χ.

POST Heroicos primæ inter Græcos notæ Poetas, Enchyridioli forma editor, non ingratum Studiosis facturum me existimaui si & γνομολόγηται antiquitate ipsa & sententiarum gravitate in primis commendatos iisdem typis euulgarem. Exquisitas enim, imò divinas præsertim quum habeant de moribus leges, quæ non ipsam modò priuatam vitæ consuetudinem regere, verùm etiam Rebus publicis consulere, iudicia exercere, & societatem hominum instituere posse videantur: quis non merito hos superioribus coniunxerit? Utilitatem sanè huiusmodi veterum Scriptorum, maximè verò Theognidis, ij demum intelligere poterunt, qui pulcherrimas sententias & vitæ præcepta vnde dimanant, penitus expendant. Ac quoniam ex veterum monumentis plures fuisse Theognides constare & monui. E. Vinctus, hunc Gnomographum, (quem ad verbum conuersum annotationibus illustravit) cùm ætate, tum famæ celebritate alios eius nominis antecessisse: passimque ab omnibus eius Sententias tanquam Apollinis alicuius oracula citari, etiam si perpauca ab eo scripta extant. Addit quoque, incertum esse quo tempore, aut quibus parentibus natus sit, quod vitæ institutum secutus, & quoto ætatis anno vitæ munere defunctus sit. Pauca tantùm quædam de eius patria & tempore quo floruit tradita sunt, eaque non admodum inter se constantia. Nam cùm Megarenses quidem fuisse, ex hoc ipsius carmine liquet. v. 22. ὅθεν ἦ πατρὶς ἐπίδ. Θιόγνιδος ὅθεν ἦν Τῆ Μεγαρίας, &c. videndum est

quæ sint illa M-gara (plura enim enumerantur à Geographis (quorum se ciuem profiteatur. Adscribã autem ea quæ ipse Vinerius de Theognidis vita ex variis authoribus deest atque accuratè notauit. PLATO & cum secuti plurimi Siculum (sunt & in Sicilia Megara, quæ prius Hyble) Theognidem faciunt: Stephanus verò, qui scripsit *ὁ ἐπὶ πόλιν*, & Harpocratio, cuius extat in decem Rhetores Lexicon, patriam ipsi inscribunt Megara illa quæ sunt circa Isthmum inter Bœotiam Atticam & Peloponnesum. Platonis sunt hæc lib primo de Legib. *Ποιτὴν δὲ καὶ νεὲς μαρτυρεῖ ἔχοντα θεογονία καὶ ἐν Σικανία. Μεγάρον.* Author grauiissimus ille, cui hîc subscribendum videretur, quod & antiquior multò, & temporibus Theognidis propinquior fuerit: sed ab eo tamen ut dissentiamus, diuersamque partem sequamur, compellit nos vel vnicus ex ipso Theognide locus ab Harpocratioe ad fidem Platoni hac in re detrahendam prolatus, qui est hic. v. 783. *Ἥλθεν μὲν γὰρ ἰγού καὶ εἰς Σικανίαν ποτὶ γαῖαν, Ἥλθεν δὲ εὐβοίης ἐμπαρόντι πεδίον.* &c. Nam hîc ubi vult ostendere cuiusque sua patria nihil esse neque charius neque suauius, si Sículus fuisset ille, cur inter eas quas diuersas à patria sua regiones se peragrasse dicit, Siciliam etiam recensere? Hæc satis ostendunt ex Siculis Megaris non fuisse Theognidem. Quod autem Stephanus & Harpocratio tradunt, Megara quæ sunt prope Atticam, ut dictum est, eius esse patriam, id, nisi me fallit iudicium, his ipsius Poëtæ versibus satis comprobari potest.

v. 771. *Φοῖβε ἀνδρῶν καὶ τῶν μὲν ἐπὶ γαῖαν πάλιν ἀνέλθο.*

Ἀλλὰ πόσῳ Πάριον παρδὶ χειρὶ ζόμενον.

Αὐτὸς δὲ στατὴν ὑβείων Μιδων πέριον.

Τῆς δὲ πόλεως

Et infra post tres versus

Ἡ γὰρ ἰγού διδοῖ ἀφ' ἑσθλῶν ἰσοφῶν,

καὶ στατὴν ἐπὶ λῶν λαοφθόρον διὰ τὴν οὐρανόν.

Ἰνα

MOGRAPHIS.

7

Ἰλίου ἡμετέρου τῆς δὲ πόλεως πολὺν.

Quandoquidem non video quam aliam urbem possis intelligere per illud ἡμετέρου & ἡμετέρου τῆς δὲ πόλεως. quā u Megara quā dicimus in qua urbe arcem exitiuxit Alcathous rex, &c.

Hæc igitur de Theognidis patria. in qua aliquando Thebam Ioniz in Asia urbem confugisse sub finem suarum Gnomon innueri videtur, si locus tamen ille à nobis intellectus sit: ubi uxorem Agyrim nomine Theognidi fuisse diximus Eum tenui fortuna fuisse ex eodem opere colligere licet Floruisse volunt Olympiade quinquagesima nona Theognidis scriptorum nihil extat, quod ad nos peruenierit, præter γνῶμης Εὐρυκλεῖ, quanuis scripserit alia multa, inter quæ est, authore Suida, elegia in Syracusanos ab obfistione liberatos: quæ res fortasse in causa fuit ut multi hunc Poëtam Siculum fuisse crediderint.

Est I. Schegk, qui Theognidem Latino carmine versit.

THEOGNIS & SOLON eodem tempore iisdem quoque studiis dediti vixerunt, ambo poëtices studiosi, versibus præcepta virtutum sunt complexi. ita ut nonnullos in Theognide propositos grauis auctor Plutarchus, pro Solonis habitos fuisse, scriptum reliquerit. Antiquissimi enim breuib. sententiis, tanquam oraculis quibusdam agebant: quibus Aristoteles maiorem fidem habendam censet, quàm demonstrationibus quorumuis aliorum. Ne quis v. requirat definitionem sententiæ seu γνῶμης, ex Aristotele hanc afferre libuit, Γνώμη ἀπὸ φωνῆς ὅτι καὶ οὐκ ἀπὸ λόγου ἐστὶν ὡς οἱ ποιεῖν εἰς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν.

 THEO GNIDIS MEGAREN-
 SIS SENTENTIAE
 Elegiacæ.

Ex E. Vineti interpretatione, in qua consulto
nihil mutare voluimus.

Rex Latona filii, Iouis proles, nam-
 quam isti
 Obliviscar exordens, neq. finiens:
 Sed semper primumque, & ultimum.
 Inque mediis
 Canam: tu autem me audi & bo-
 nada.

Phœ'ce rex, quando equidem te dea
 peperit veneranda Latona,
 Palmam agilibus manibus amplexata,
 Immortalium pulcherrimum in rotunda palude,
 Tota quidem impleta est Deus ingens
 Odre diuino: risit verò terra prodigiosa:
 Gaxisque est profundus portus maris albicantis.
 Diana fericida si ia Iouis: quam Agamemnon
 Statua honoravit, cum in Troiam navigaret namq. ve-
 Precantem me audi, mala autem fata exelle: [locibus;
 Tibi quidem hec, dea paruum, mihi verò magnum est.
 Musa & Gratia si ia Iovis quondam Cæci
 Ad nuptias profecta, pulchrum cecinistis carmen:
 Nam quod pulchrum, amicum est, quod non pulchrum, nō
 Hoc carmen immortalia venit per ora [amicum est.
 Cyrene, docenti quidem mihi sigillum imponatur
 His carminibus: latebit enim nunquam si surripiatur.
 Neque quæquam mutabit peius, bono presente.
 Sic verò quisque dicet: Theognidis sunt carmina
Megarensis.

Θ Ε Ο Γ Ν Ι Δ Ο Σ Υ Ο Υ

Μεγαρίως γινώμα ΕΧε-
γφακαῖ.

Φοίβει δ' ὅλξ, ὅτε μὲν σὺ θεὰ τίς τε πότνια Λητοὺς

Φοίνικας ῥ' αἰνῆς χερσὶν ἐφαψαμένη.

Αδυνατούν καλλίσει ὅτι ἔχουσιν λίμνη.

Πᾶσι μὲν ἰπλήσθη δ' ἄπειρος

Οδμήες ἀμβροπίης ἐγίλασαν ὃ γαῖα πλάσσει.

Γίνονται ὅβρισι πάντες οἱ οὗτοι παλῆς.

Ἀρτεμίδωρον, υἱὸν Διός, ἐν Ἀχαμῶνιν

Εἰσαθ' ὅτ' ἰς Τροίην ἡπλεινισίδοαίς.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τοῦτο καὶ πάντοτε ὑμῖν.

Σοὶ μὲν πῦρ διὰ σπινθὲρ, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μὴ σὺ καὶ Χάριτες, καὶ ἄλλοι Δεῖς, μὴ ποτε Κάδμου

Εἰς γὰρ μὴν ἐλθούσῃ καλὸν αἰεὶ παύ' ἵσθαι·

●, πῆ κελεύον· φίλον ὅτι, τὸ δὲ ἔ' κελεύον, ἢ φίλον ὅτι·

Τούτ' ἵππ' ἀδυνατέων ἦλθε διὰ συμμάχων.

Κύριε σοφιστάς μου ἡμεῖς σφοδρῶς ὀφθαλμίζομεν

Τοῖσδ' ἔπεισαν λήσῃ δὴ ἔπειτε κλεπτομένην

Οὐδὲ τις ἀνέξεται κρίματι τοῦ ἁγίου πνεύματος.

၂၆၂။ နာမိ သံဃေ၊ ဓမ္မေ ဂါယသိ၊ ဓမ္မာ ဝိကာ

Megarensis, omnes quidem inter homines celebris:

Cuius verò non sum omnibus placere possum.

Nihil mirum, o Polypada: nec enim Iupiter

Neque plenus omnibus placet, neque sustinens.

Tibi verò ego benevolus praecepta dabo, qualia ipse,

Cyrne, à bono vicis puer adhuc existens, didici.

Sapito: neque turpibus en factu, neque iniusto,

Honores, neque potentiam trahere, neque divitias.

Hac quidem sic scito, cum malis verò ne versare

Viris sed semper cum bonis conversare:

Et cum eis bibe & comede, & cum eis

Sede: & place illis, quorum magna potestas est.

A bonis enim vixis bona discos: si verò malis

Commiscearis, perdes & quam habebas mentem.

Hac enim didiceris, cum bonis conversare: & aliquando dicos

Bene consulere amicis me.

Cyrne, utrum fert civitas hac: timeo autem ne pariat verum

Correctorem mala insolentia vestra

Cives enim adhuc illi sunt molesti praefecti verò

Veri sunt multam in nequitiam cadere.

Nullam unquam, Cyrne, boni civitatem perdidērunt viri:

Sed quando contumeliosis esse malis placueris,

Populumque corruerint, iudiciaque iniusti dederint,

Propriorum lucrorum causa, & potentia:

Spera non dixi illam civitatem quietam fore,

Etsi nunc manet multa in quiete:

Cum malis amica viris hac fuerint,

Lucra publico cum malo venientia.

Ex his enim seditio est, & intestina cades virorum,

Rex verò civitati nunquam illi placeat.

Cyrne, civitas quidem adhuc hac civitas est: populi autē alij

Qui prius fuere neque iura novcrant, neque leges:

Sed circum latera pellem caprarum atterebant:

Foris autem, tanquā cerni, hanc depascebantur civitate.

Et nunc sunt boni o Polypada, at qui prius boni erant,

Nunc mali sunt, qui suam hac ferret inspicieris?

ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΕΓ.

Τῷ Μιγαλῶνι, πρὸς τὰς ἡμέρας αὐτῶν ποιεῖν ὁνομασθῆναι.
 Ἀσσοὶ γὰρ οἱ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ὄντες ἔχουσιν.
 Οὐδὲν γὰρ ἔστιν Πυλὶ πᾶσι θεοῖς ὅτι οὐκ ἔστι
 οἱ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν, ὅτι αὐτῶν.
 Σοὶ δὲ ἐγὼ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν,
 Κύριε, ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν πᾶσι εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν.
 Πέπυσσο, μηδ' αἰχροῖσιν ἐφ' ἑρμῶν μηδ' ἀδίκους
 Τιμῶν μηδ' ἀρετῶν ἔλκεο, μηδ' ἀρετῶν.
 Ταῦτα μὲν εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν
 Ἀσσοὶ σὺν αὐτοῖς αἰεὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ἔχουσιν.
 Καὶ μὲν τῶν πᾶσι καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν
 Ἰξί, καὶ αὐτῶν τοῖς αὐτοῖς μεγάλης δυνάμεως.
 Ἐδιδόκεν μὲν αὐτῶν ἑδιδόκεν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
 Συμμεχθῆναι, ἀπολεῖς καὶ τὸν πόλιν αὐτῶν.
 Ταῦτα αὐτῶν ἀγαθῶν ποιεῖν αὐτῶν καὶ ποτε φησὶς
 ἔστιν συμβαλῶν τοῖς αὐτοῖς πόλιν αὐτῶν.
 Κύριε, αὐτῶν πᾶσι καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν
 Ἐδιδόκεν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν.
 Ἀσσοὶ μὲν γὰρ οἱ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν
 Τετράφαται πολλῶν ἐς τὴν πόλιν αὐτῶν ποιεῖν.
 Οὐδὲ μὲν πᾶσι Κύριε ἀγαθῶν ποιεῖν αὐτῶν αὐτῶν
 Ἀμμὶ ὅταν εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν.
 Δὴ μὲν τε φθείρεται, δίκας τ' ἀδίκους διδῶν.
 Οἰκείων καρδῶν εἶναι καὶ κρατεῖται.
 Ἐλπίε με δὴ ποτε καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν.
 Μηδ' εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν αὐτῶν.
 Ἐστ' αὖ τοῖς αὐτοῖς φίλ' αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν αὐτῶν
 Κίρδεα δημοπία σὺν κακῶ ἐρχόμενα.
 Ἐκ τῶν γὰρ σῶσις ἐστὶ καὶ ἐμφοιοὶ φόνοι αὐτῶν.
 Μοιῶν καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν αὐτῶν.
 Ἐστ' αὖ τοῖς αὐτοῖς φίλ' αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν αὐτῶν
 Οἱ αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν αὐτῶν
 Ἀλλ' ἀμφοῖν ἀσπληρῶν ποιεῖν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
 Ἐξω δὲ αὐτῶν ἔλατοι, τῶν δὲ ἐν τῇ πόλιν αὐτῶν
 Καὶ τῶν εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ποιεῖν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
 Νῦν δὲ ποτε, τίς καὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν

Se invicem autem decipiunt, alij alios videntes,
 Neque malorum rationes cognoscentes, neque bonorum.
 Neminem horum amicum fac(ō) Polypada civium
 Ex animo, utilitatis causa alicuius:
 Sed videarū quidem omnibus lingua amicus esse.
 Rem verò communices nemini ullam
 Seriam, cognosces enim improborum mentes virorum,
 Quod ipsis in factū fides est nulla:
 Sed dolos, deceptionesque versutiasque dilexerunt
 Sic ut viri non amplius servandi.
 Nunquam Cyrne improbo fidens consulta cum virg.
 Quando seriam rem volueris facere.
 Sed ad probum profectus, consulta multum laborans,
 Et longum pedibus Cyrne iter peragens.
 Rem verò ne amica omnino communica cum omnibus?
 Pauci sanè è multū fidelem habent mentem.
 Paucis viris fidens magnas res aggredere:
 Ne fortè insanabilem Cyrne accipias dolorem.
 Fidelis vir aurūque & argento rependi
 Dignus est in molesta Cyrne seditione.
 Paucos invenies ō Polypada viros amicos
 Fideles in difficilibus rebus persistentes:
 Qui ausint, concordem animum habentes.
 Aequè bonorum malorumque participes esse.
 Hos verò non innoctes quarens, neque inter omnes
 Homines quos nautæ non una omnes agat.
 Quibus in lingua & oculis inest.
 Pudor: neque ad turpem rem quæstus agit.
 Ne me verbis quidem cole: mentem autem habe & praeor.
 Si me amas, & tibi fidelis inest mens. [dia alibi:
 Aut me ama puram afferens mentem: aut me aversatus
 Odio prosequere, manifeste contentionem suscipiens,
 Qui verò una lingua dupliciter habet mentem, hic amicus
 Gravis Cyrne, inimicus melior quam amicus existens.
 Si quis laudabit te tanto tempore quanto viderit te,
 Separatus verò à te alio, linguam mittis malam:

Talis

Αλλήλους δ' ἀπατῶσιν, ὅτ' ἀμύλησι γλῶσσαι.
 Αὐτὰ κακῶι γνώμῃσι εἰδότες ἔτ' ἀγαθῶν.
 Μελίνα γὰρ φίλον ποιεῖ Πολυπαῖδ' ἀνδρῶν
 Ἐκ θυμοῦ, χρεῖας εἴτε καὶ μηδεμιᾶς.
 Ἀλλ' ἔδδοκε μὴ πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλῳ εἶναι,
 Χρῆμα δ' οὐ συμμίζης μηδενὶ μηδὲ πτωτῷ
 Σπουδαῖον. γνώστη γὰρ εἰζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
 Ὡς σφιν ὅτ' ἔργου πᾶσι ἔτ' ἄδελφια.
 Ἀλλὰ δόλου ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
 Οὕτως ὡς ἀδρες ἀνέτι πωζέμενοι.
 Μήποτε Κύρνε κακῶι πίσυνος βέλβη σὺν ἀνδρὶ,
 Εὖτ' αἰσπουδαῖον προῖχ' ἐθέλῃς τελίσσαι
 Ἀλλὰ μετ' ἐδὴλόν ἐσσι βελβύεσσι πολλὰ μελήσεις,
 Καὶ μακρῶι ποσσὶν Κύρν' ὁδὸν ἐκπλίσσεις.
 Πρὴξιν μὲν φίλῳσι δόλως αἰσάνεσσι πᾶσι
 Παῦροι τοὶ πολλῶν πρὸν ἔχουσιν ἰόντες
 Παῦροι σὶν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ὀπιχέουσι,
 Μή ποτ' αἰήκεσσι Κύρνε λάβῃς ἀνίλω.
 Πιστοὶ αἰὲρ χρυσὸν τε καὶ ἀργύρου ἀπερύσσανται
 Ἀξιοῦσι χαλεπῶι Κύρνε διχαστασίῃ.
 Περίρρηθ' ἀνέστης Πολυπαῖδ' ἀνδρας ἐταίρους
 Πιστοὺς εἰ χαλεποὶς προῖχ' ἀπὸ γλῶσσῃσι
 Οἵτινες αὖ τολμῶσι, ἐμάρθηνα θυμοὶ ἔχοντες,
 Ἴσον γὰρ ἀγαθῶν γὰρ τε κακῶν μετέχοντες.
 Τοῖς δ' ἔχ' ἀνέστης διζήμενος ἄδ' ὅτ' ἀπάτας
 Ἀνδρῶν τοῖς οἷς ναῦς μὴ μίαν ἀπάτας ἄγῃ.
 Οἷσιν ὅτ' ἀπὸ γλῶσσης τε καὶ ὁδοῦ μοῖσιν ἔπεισιν
 Αἰδώς, ἄδ' αἰχρὸν χεῖρ' ὅτ' ἀπὸ καρδίας ἄγῃ.
 Μὴ μ' ἔπεισιν μὴ γέργα, ἴσον δ' ἔχει καὶ φρένας ἀνδρῶν
 Εἴ με φίλῳσι καὶ σὺ πιστὸς εἴνεσι νόος.
 Ἡμεῖς φίλοι καὶ παρὲν δέμενος νόον, ἡμ' ἀποπειπῶν
 Ἐχθαίρ' ἀμφοτέρωθεν νεῖκος ἀειδέμενος.
 Ὡς δ' οὐ γλῶσσαι διχ' ἔχει νόον, ἀλλ' ἐπὶ φρένας
 Δεινός, Κύρνε, ἔχέσθης βίλτερος ἢ φίλῳ ὄν.
 Εἴ τις ἐπαρίσσει καὶ τόσσι χεῖρ' ὅσον ὁρῶν
 Νοσφισθῆς δ' ἀπὸ γλῶσσης ἴσος κακῶι

Talū profectō sōdalu vir, amicus est non valde bonus.

Qui dixerit lingua optima, cogitat autem alia.

Sed si talū mihi amicus, quē sōtalem

Cognoscens ingenium etiam gravem existentem, ferat

Pro fratre. Tu autem mihi amice hac in animo

considera, & aliquando mei memineris in posterum.

Nullus hominum persuadear improbum virum amare,

Cyrne: quā enim erit utilitas ille vir amicus si sit?

Neque te ex gravi labore liberaue-rit & detrimento:

Neq. bonum habens illius te pariterem facere voluerit.

Improbum verō beneficienti vanissimā gratia est:

Perinde est ac seminare pontum mari albi

Neque enim pontum seminans profundam segetem metas:

Neque malū beneficiens: beneficium vicissim accipias.

Inexpletam enim habent improbi mentem siq. unum deli-

Superiorum omnium effusa perit amicitia. [queris,

At probi plurimum fruantur beneficio accepto;

Memoriamq. habent beneficiorum, & gratiam postea.

Nunquam malum virum, amicum fac sōtalem:

Sed semper fuge tanquam malum peritum.

Multis sanē potus & cibi sunt amici:

In seria autem te pauciores sunt amici.

Eucato verō viro cognita difficilis ut nihil est.

Cyrne, neque cautius est maiori.

Auri adulterini & argenti tolerabile detrimentum

Cyrne, & inuolare facile est viro sapienti:

Si autem amici mens viri in pectoribus latuerit

Tenuis existens, dolosumq. in praeordia cor habeat:

Hoc Deus facatissimum facit hominibus,

Et cognita omnium hoc difficillimum.

Non enim poteris cognoscere viri mentem neque famina,

Prusquam tentaveris censimentum

Neq. poteris coniectare, tanquam aliquādo tempestive pro-

Sape enim animum fallunt species

[scelus.

Neque potentiā opta ō Polypoda eximius esse,

Neq. facultatibus: duntaxat autem viro adsit fortuna.

Nihil

Τούτ' ἐς τοὶ ἰταῖροι ἀνὴρ φίλ' ἔτι μάλ' ἐδιδόε,
 Οἱ κ' εἰσὶν ἡλιασται ὥς τε φρονεῖ δι' ἔτερα.
 Ἀλλ' εἴη τι καὶ εἰμὶ φίλ' ὅς τιν' ἰταῖρον
 Τηγεσίωσιν, ἐργλὺν κ' βασιλὺν ὅτι φέρει
 Ἀπὸ κασιγνήτου. σὺ δὲ μοι εἴλε ταῦτ' ἐπὶ θυμῷ
 Φερέειο· καὶ ποτὲ μευ μῆστον ἐξυπίσσω.
 Μὴ δ' εἰς αἰδομένην κείσῃ κακὸν αἰδοῖα φιλῶσιν
 Κύριε τι δὲ ἔς' ἔφην· κείν' ἄνθρωπος φίλ' ὤν·
 Οὐτ' αἰσ' ἐν γὰρ ἐταῖο πόνῳ ῥίσαται κ' ἄτης,
 Οὐτ' ἐκεῖ ἐδιδόεντων, τὸ μὲν δὲ μὴ ἐπέλθῃ.
 Δειλὸς δὲ δ' ἐξιδὼν τι ματαιοτάτη χάρις ὄν·
 Ἴσον κ' σπεύσειν πόντον δ' ἔς ποταμὸν.
 Οὐτε γὰρ αἰ πόντον σπεύσει βαδύλητον ὁμῶς,
 Οὐτε κακοὺς δ' ὄρεσιν, εὖ πάλιν αἰπλάβοις.
 Ἀπλῆσιν γὰρ ἔχουσιν κακὸν νόον ἢ δὲ ἐν ἀμαρτίας
 Τῶν κείνων πᾶσι τὸν ἐκκέχυτον φιλότις.
 Οἱ δὲ ἀγαθὸι τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσιν παθόντες.
 Μιν' ἄρα δὲ ἔχουσιν ἀγαθὸν κ' χάριν ἐξυπίσσω.
 Μὴ ποτε τὸν κακὸν αἰδοῖα φίλον ποιεῖ δι' ἰταῖρον.
 Ἀλλ' αἰεὶ φέγγει ὅς τε κακὸν λιμῆρα.
 Πολλοὶ τοι πόσι' κ' βροτοῖ' εἰσὶν ἰταῖροι
 Ἐν ᾧ σπουδαῖα φερέματα παυρέτεροι.
 Κιβδηλὸν δὲ αἰδοῖς γινώσκω χαλεπώτερον ἔδιν.
 Κύρην δὲ ὀλυβίης ὄρεσι πλείον' ἔστι.
 Χρυσὸν κιβδηλίου κ' ἀργύρου ἀρετὴ ἄπειρα,
 Κύρην κ' ἐξιδὼν ῥάδιον αἰδοῖς σφραῖ.
 Βί' ὅφιν ἐοῖα αἰδοῖς ἐπὶ σπῆλαισι λίαντι.
 Ψιδνός ἐσθλόν, δόλιον δὲ ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχει.
 Τῷ τοι θεὸς κιβδηλότατον ποῖον βροτοῖσι.
 Καὶ γινώσκω πάντων τῶν αἰνεύεσθαι.
 Οὐ γὰρ αἰ εἰδέναι αἰδοῖς νόον ἔτι γυναικός.
 Περὶ σφαιραδαιίης ὅς τε ὑποζυγίη.
 Οὐδ' αὖτε εἰς ἀσπάρ, ὅς τε ποτ' ἐς ὄρεσι ἰλδοῖ.
 Πολλὰ κ' γὰρ γινώσκω ἐξ ἀπατῆς ἰδίαι.
 Μὴ τ' ἀντίω θυγὲ Πολυπαίδην ἔξεχ' ἔτι.
 Μὴ τ' ἀφ' ἑοῦ μινῶσι δὲ αἰδοῖς γινώσκω τὴν

Nihil in humani patre & matre melius
 Est, quibus sanctum Cyne cura est ius.
 Nemo Cyne damni & lucri causa ipse est;
 Sed dii horum datores amborum.
 Neque quispiam hominum facit, in praeordis sciens
 Finem, siue bonum sit, siue malum.
 Saepe enim putans se facturum malum, bonum facit:
 Et putans se facturum bonum facit malum.
 Neque cuiquam hominum adueniunt qua voluerit;
 Impediunt enim graui si. es impossibilitatis.
 Nos homines autem vana existimamus, scientes nihil:
 Di i vero secundum suam omnia perficiunt mentem.
 Neque unquam, hospitem ô Polypada qui sefellit,
 Atque supplicem mortalium, immortales latuit.
 Malu autem iuste paucis cum facultatibus vivere.
 Quam diues esse iniuste opes adeptus:
 In iustitia autem comprehensim omnia virtus inest:
 Omnisque vir bonus est Cyne, iustus qui est.
 Diuitias quidem daemones etiam improbisimo viro dant:
 Sed virtus paucos viros Cyne comitatur.
 Iniuriam Cyne Deus primum malum dedit viro,
 Cuius est locum nullum positurus,
 Parit sane satietas iniuriam, cum improbum opes sequantur
 Hominem, & cui non mens sana sit.
 Nunquam mihi paupertatem pernitiosam, viro iratus,
 Neque egestatem Cyne malam obuce.
 Iupiter enim sancti libram inclinat alias alij.
 Alias quidem distescere, alias verò nihil halere.
 Nunquam Cyne loquere verbum magnum: nox enim
 Hominum quid nox & dies viro perficiat. [nemo
 Multi quidem utuntur malis consiliis, numine autem dextro
 Quibus, quod malum videbatur cedit in bonum
 Sunt verò alij qui & consilio bono & numine sinistro
 Res gerunt sine autem rebus non succedit.
 Nemo hominum neque diues, neque pauper,
 Neque malus sine numine, neque bonus est.

Οὐδ' ἔνι ἀνδράποισι παῖδες κ' μηδ' ἄμενον
 Ἐπλεῖθ' ὅσοις ἐστίνε Κύρνε μέμνηε δίκης.
 Οὐδέεις Κύρν' ἄτης κ' κέρδεσσι πῶτε αὐτίς,
 Ἀλλὰ θεὸς τούτων δώταρες ἀμφοτέρων.
 Οὐδέ τις ἀνδράπων ἐργάζεται· οἱ φρεσὶν εἰδώς
 Ες τέλος, εἴτ' ἀγαθὸν γίγνεται εἴτε κακόν.
 Πολλὰ μὲν γὰρ δοκίον θήσθαι κακόν· εἰδὼλόν τ' ἔθνηκα.
 Καὶ τε δοκῶν θήσθαι εἰδὼλόν, ἔθνηκα κακόν.
 Οὐδέ τις ἀνδρῶν κωλύει γένεσθαι ὅσ' ἐθέλησι.
 Ἰσθ' γὰρ χαλεπὴς πείρατ' ἀμνηστίας.
 Ἀνδράποισι ᾧ μάταια νομίζομεν, εἰδότες ἔδ' ἔν'
 Θεοὶ ᾧ καὶ σφίπερον πάντα τλάουσιν νόον.
 Οὐδέεις πω ξείνον Πολυπύδην ἐξαπατήσας.
 Οὐδ' ἰκέτιω θνητῷ, ἀθανάτοισι ἴλασθαι.
 Βάλεο δ' ἄνυσσέας ὀλίγοις στω χρέμασιν οἰκείν,
 Ἡ πλατύνει, ἀδίκως χρέματα παλαίμεν.
 Εἰ ᾧ διαμαρτυρῶ συλλαβὴν πᾶσ' ἀρετῇ σι·
 Παῖς δ' ἐπ' αἰὲρ ἀγαθὸς Κύρνε δίκην εἰώ.
 Χρέματα μὲν δαίμωνι κ' παγκράτω ἀνδρὶ δίδωσι·
 Ἡ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι Κύρν' ἔπι.
 Τρεῖν Κύρνε θεὸς πρῶτον κακὸν ὅπασιν ἀνδρὶ·
 Οὐ μὲν γὰρ χάρις μνηστῆρας δίδωται.
 Ἔπειτα τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῶ ὄλβος ἔπιται.
 Ἀνδράπων κ' ὅτε μὴ νόος ἀπὲρ ἴ.
 Μά ποτε τοι πενίλιν θυμὸς ὀδῶσιν ἀνδρὶ χαλεφθεῖς,
 Μνησ' ἀχρηματούλιν Κύρνε κακῶ πρῶτα.
 Ζεὺς δ' ἄρ' τοι τὸ πάλαντιν ὅπρ' ἐπὶ δῆποτε δῆφ.
 Ἀλλοτε μὲν πλατύνει, δῆποτε δ' ἔδ' ἔνι ἔχει.
 Μά ποτε Κύρν' ἀγροῦσθαι ἔπ' ἄμνησιν οἶδ' ἔνι
 Ἀνδράπων, ὅτε νύχ' ἡμίση ἀνδρὶ τελεῖ.
 Πολλοὶ τὰ χρεῖνται δὴ λαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἔδ' ἔνι.
 Οἷς τε κακὸν δοκίον γίγνεται εἰς ἀγαθόν.
 Εἰσὶν δ' οἱ βυλῆτ' ἀγαθὸν κ' δαίμονι φαύλα
 Μοχθίζουσι τέλος δ' ἔργμασιν ἔχ' ἔπιται.
 Οὐδέεις ἀνδράπων ἔτ' ὄλβος, ἔτε πειχέρος.
 Οὐτε κακὸς, τόσφιν δαίμων, ἔτ' ἀγαθός.

Aliud aliq̃ malum est. venera autem beatus nemo est
Hominum, quotquot sol intuetur.

Quem autem dñs amat. & invidiam laudat;

Viri vero studium est nullum.

Deo ora quibus est magna potestas. n. hi. sine diu

Est hominibus, neque bona neque mala

Virum bonum pauperiam omnium domat maxime,

Et ser. edute cana, Cyne, & febris magis:

Quam vique oportet fugere & in immensum mare

Proicere. & petras, Cyne, contra altas.

Omnis enim vir pauperie domitus, n. q. quicquam dicere,

Neque facere potest: lingua vix ei ligata est.

Oportet igitur simul super terram & lata dorsa maris:

Quarere gravem, Cyne, liberationem pauperiatu.

Mor: ô amice Cyne pauperi melius est viro,

Quam vivere dura afflictum pauperie.

Arctes quidem & asinos quarimus, Cyne, & equos

Generosos. & quisque culti ex bonis

Admittere. dicere autem malam mali filiam non renuit

Generosus vir, si ei pecunias multas dederit:

Nulla femina mali vi. i. recusat esse uxor

Diuiti; sed diuitem vixit pro bono.

Opes quidem astringant: & ex malo natam bonis ducit:

Et malus ex bono ortam: diuitia miscent genus.

Itaque ne mirare genus ô Po'ypada ciuim

Labefactari. cum malis enim miscentur bona.

Ipsè quidem hanc cognoscens malo patre ortam esse.

In ades suas dicit; opibus illius induit;

Nobilis ignobilem; quandoquidem fortis ipsum necessitas

Cogit. qua viri fecit miseram mentem.

Opes verò tui à Ione & cum iustitia viro fuerunt,

Et integrè semper ac stabila permanent:

Si verò iniuste præter tempus vir lucri cupido animo.

Acquirit. sine iureuando præter iustam capiens.

Statim quidem furre lucrum videtur; in finem verò

Rursus est damnatus. Quorum enim superior est mens.

Sed

ΑΛ' ἀνὴρ κακὸν ὅτι τὸ δ' ἀτρικέες ἔλκε' ὕδατος
 Αἰδρῶ πτωι ὁ πόσους κ' ἔλκε' καδρῶ.
 Οὐ γὰρ δὲ πτωῖ πτωι, ὃ κ' ἡ μοι μὲν ὄντι αἰνεῖ.
 Ἀνδρὸς γὰρ ἀπουδὴ γίγνεται ὕδατος.
 Οὐκ οὐκ ὅτι δὲ μέγα κέρδι' ὕπ' ἀτρικέων
 Γίγνεται αἰδρῶ ποιεῖ ὅτι ἀγαθ' ὕπ' ἀτρικέων.
 Αἰδρ' ἀγαθὸν περὶ πτωῖ δὲ μὲν πτωῖ μάλιστα,
 Καὶ ἡ πόρος πολὺ, Κύριε κ' ἡ πάλαι.
 Ἡ δὲ γὰρ ἀδύνατος κ' εἰς μακαρία πέντον
 Ρίπιδι, κ' περὶ Κύριε κατ' ἡλικίαν.
 Πᾶσι γὰρ αἰνῶν περὶ δὲ δὲ μὲν ὕπ' ἀτρικέων
 Οὐδ' ἔρξαι δὲ μὲν γὰρ ὅτι οἱ δὲ δὲ.
 Χρὴ γὰρ ὅτι οὐκ ὅτι γὰρ τὸ κ' ἀδύνατος δὲ δὲ.
 Δίξιδι γὰρ ἀδύνατος Κύριε γὰρ πτωῖ.
 Τετρίδι γὰρ Κύριε πτωῖ γὰρ βέλτερον αἰδρῶ.
 Ἡ δὲ αἰνῶν γὰρ ἀδύνατος πτωῖ.
 Κριτοῖς μὲν κ' ὅτι οὐκ ἀδύνατος Κύριε κ' ἡ πάλαι
 Εὐχρίαις κ' ὅτι οὐκ ἀδύνατος ὕπ' ἀτρικέων
 Βήσιδι γὰρ μὲν κ' ἀδύνατος ὕπ' ἀτρικέων
 Βαδλος αἰνῶν ὅτι οὐκ ἀδύνατος πολλὰ δὲ δὲ.
 Οὐδὲ μὲν κακὸν αἰδρῶ αἰνῶν ὕπ' ἀτρικέων
 Πλοισιν, ἀλλ' αἰνῶν βέλτερον αἰνῶν ἀγαθῶν.
 Χρήματα μὲν πτωῖ, κ' ὅτι οὐκ ἀδύνατος ὕπ' ἀτρικέων.
 Καὶ κακὸς ὅτι ἀγαθῶν, πτωῖ ὕπ' ἀτρικέων.
 Οὐτὼ μὲν δὲ μὲν γὰρ Πολυπύδῃ αἰνῶν
 Μαυροῖς αἰνῶν γὰρ μὲν γὰρ ἀδύνατος κακῶν.
 Αὐτὸς τὸ πτωῖ αἰνῶν κακῶν πτωῖ αἰνῶν
 Εἰς οἴκου αἰνῶν, γὰρ μὲν γὰρ ἀδύνατος.
 Αἰνῶν γὰρ ἀδύνατος, ὅτι οὐκ ἀδύνατος μὲν αἰνῶν
 Εὐτυχεῖ, ὅτι οὐκ ἀδύνατος πτωῖ αἰνῶν.
 Χρήματα δὲ αἰνῶν δὲ δὲ, σὺ δὲ δὲ αἰνῶν γὰρ μὲν
 Καὶ κακῶν, αἰνῶν κ' μὲν γὰρ πτωῖ.
 Εἰ δὲ ἀδύνατος ὅτι οὐκ ἀδύνατος αἰνῶν πτωῖ αἰνῶν
 Κτ' ὅτι οὐκ ἀδύνατος πτωῖ αἰνῶν πτωῖ αἰνῶν.
 Αὐτὸς μὲν γὰρ φέρει κέρδι' ὅτι οὐκ ἀδύνατος πτωῖ αἰνῶν
 Αὐτὸς γὰρ πτωῖ αἰνῶν αἰνῶν αἰνῶν αἰνῶν.

Sed hac hominum fallunt mentem, non enim ob ea

Fiunt beati, rei errore:

Sed hic quidem ipse sibi malum debitum, ille verò charis

Noxam postea liberis appendit.

Alium verò non apprehendit vindicta, mors enim impudēs

Prius super palpebras sedebat, fatum offerens.

Nemo profecto exsuli amicus & fidelis sodalis est,

Exsilio autem est hoc acerbius.

Vinum sane potare multum malum est: si verò quis ipsum

Potarit prudenter, non malum, sed cenum est.

Cyrne amicos secundum omnes, commuta varios mores

Ingenium attemperans, quid quique habet.

Polyphi mentem obtine versipellis qui ad petram,

Cum adhaerit, talis visu apparet.

Nunc quidem sequere, aliquando alius colore fuso,

Celeris mutatis quidem sapientia est morum.

Nique nimis indignare, cum perturi antur ciues,

Cyrne: media autem perge via quomodo ego.

Quisquis quidem putat proximum suum scire nihil,

Sed se solum varia consilia habere:

Ille sane amens est, mente priuatus lenax:

Aequae enim omnes varia scimus.

Sed hic quidem non vult turpes quatuor sequi:

Alteri verò, doli magis infideles placent.

Diuitiarum autem nullus est finis certis hominibus.

Qui enim nunc ex nobis plurimas habent facultates,

At duplum properant quisnam saturaverit omnes?

Opes quidem mortalibus sunt amentia.

A te autem statim emergit quam cum Iupiter

Mittet laborantibus, alias alius habet.

Arx & turris qui erat stulto populo,

Cyrne, modicum honorem consequitur bonus vir.

Neque amplius decet nos, nuntium viros saluos.

Diruere tanquam ciuitatis moenia expugnanda.

Tibi quid ego alias dedi, cum quib super immensum mare

Volatus per terras omnes sublatus

Ἄν' αὐτὰδ' αἰθρῶπιον ἀπατᾷ νόος ἢ γὰρ ὅτ' αὐτοῖς
 Γίγνεται μέγας πόντος ἀμπλακίης.
 Ἀλλ' ὁ μὲν, αὐτὸς τίσι κακὸν χρεῖσθαι, ὅς τ' φίλοισιν
 Ἀτὼν ἐξέπιδωκε πατὴν ἐπικρέμασιν.
 Ἄλλον δ' ἢ κατέμαρψε δίκην θάνατον γὰρ ὡς αἰδοῖς
 Πρὸς δὲν ὅτι βλεφάροις ἐξέτε κῆρα εἶχον.
 Οὐδεὶς τοι φάσκει φίλον, καὶ πρὸς ἰατρὸν
 Τῆς ὅφρ' ἔστιν αἰσθητὸν πόντον.
 Οἷόν τοι πίνειν πάλιν κακὸν, ὡς δέ τις αὐτὸν
 Πίνει ὅπως αὐτῶς ἢ κακὸς, αἰὲν ἀγαθός.
 Κύρνε, τίλοις καὶ παύταις ὅπως εἴρεται ποικίλον ἦδ' ὅ,
 Οργῶν συμμίσγων, ὡς τὴν ἔχας ὅ, ἔχῃ.
 Πάλιν πῦρ ὀργῶν ἔχει πολυπλόκου, ὅς ποτὶ πέτρῃ
 Τῇ φερόμενός τ' ἐστ' ἰδέειν ἐφάνη.
 Νῦν μὲν τ' ὅδ' ἐφίππου ποτὶ δὲ δῆλόν τ' ἔχει χεῖρα γίγνεται
 Κραίπνόν τοι σὺν γίγνεται δὲ ὅπως.
 Μὴ δὲ ἄρα ἀγαλλεῖται ταρασσόμενον πολιντῶν
 Κύρνε, μέσσω δ' ἔρχομαι πάλιν ὅδ' ὡς πρὸς ἔργον.
 Ος περ τοι δοκίμῃ τὸν ἀληθῆς ἰδόμεναι ἔδει,
 Ἀλλ' αὐτὸς μοῦνον πικίλα δῶκε ἔχει.
 Κεῖνός γ' ἀφρονὲς ὅς τ' ἐν βιβλαμυθῷ ἔδωκε
 Ἰσας γὰρ παύταις ποικίλ' ὅπως αἰῶνα.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αἰὲν ἰδέει κακοκαρδεύσιν ἐπιδῶν,
 Τῷ δ' ὁδοπλόκου μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἀδόν.
 Πάλιν δ' ἔδινε τέρμα πειρασμῶν αἰθρῶπιον
 Οἱ γὰρ τοῦ ἡμῶν πλείστοι ἔχουσι βίον.
 Διπλάσιοι ἀπὸ τοῦ δόσι, τίς αὖ κατέσχευε ἀπαντας;
 Χρήματα τοι θνητοῖς γίγνεται ἀφροσύνη.
 Ἀπὸ δ' ἐξ αὐτῆς αἰσθάνεται, ὡς ὅτε Ζεὺς
 Πέμψῃ τερασμῶν, δῆλόν τ' ὅτι δῆλόν τ' ἔχει.
 Ἀπὸ πολλῶν καὶ πύργῳ ἔων κενόφρονι δῆμον
 Κύρνε, ἐλπίς τιμῆς ἔμμορεν ἔδωκεν αἰὲρ.
 Οὐδ' ἐπὶ μετρίῃ ἡμῖν, αὐτὸς αἰθρῶσι σωζομένηισιν
 Ἀύειν αἰὲς πόλιν τεύχει δῆλον ὅπως.
 Σαὶ μὲν ἔγωγε πῖρ ἔδωκα, σὺ δ' αἰὲν ὅτ' ἀπείρονα πάντα
 Πάτῃσιν καὶ γὰρ πᾶσι ἀειρεμένησιν

Facile: epula verò & conuiuio aderis
 In omnibus, ma. torum versans in oribus.
 Et tibi cum tibi canori iuuenes viri
 In mundo amabiles honesta & suavia
 Facient & postquam tenebras sub latebras terra
 Intra luctuosas in Diti temos;
 Nunquam ne morbus quia amittes gloriam, neq. latebram,
 Immortale hominibus semper habens nomen.
 Cyrene per Graciam terram versans & per insulas,
 Piscosum transiens mare sterile;
 Non equorum terga infidens, sed te mittent
 Splendida Musarum dona violæ coronatarum.
 Omnibus enim quibus cura est etiam postera carmen,
 Eri vnâ, donec terra & sol exunt.
 Caterum ego modicam à te consequor reuerentiam:
 Sed tanquam pusillum puerum verbum me decipis.
 Pulcherrimū est quod iustissimū optimū verò est valere:
 Res verò iucundissima est, quod quis amat, assequi.
 Equa ego sum pulchra, & certatrix sed pessimum
 Virum fore: & mihi hoc molestissimum.
 Sape profuso cogitavi effringens fransum
 Fugere, excutiens malum aurigam.
 Non mihi bibitur vinum, postquam ad puellam tenerans
 Alius vir habitat, multo me peior.
 Frigidam mihi apud eam chari bibunt parentes:
 Quare simul aquatur, & me gemens fert.
 Ibi mediam puellam amplexus brachio, osculatus sum
 Collum: illa verò tenerum loquatur ex ore.
 Nota est sane paupertas & aliena existens:
 Neque enim in forum venit, neque iudicia.
 Ubique enim deterius habet, ubique & permissa:
 Ubique verò aqua inimica est, ubicunque fuerit.
 Aequaliter sane alia quidem dñ mortalibus hominibus
 Senectutemque grauem & inuolutem dederunt:
 Omnium verò pessimum inter homines, mortēque
 Et omnibus morbis est deterius.

Ρηιδίως δύναις ὃ καὶ εἰλαπίνῃσι παρίσῃ
 Εἰπάσαις πολλῶν κείμην· ἐν γούνασι·
 Καὶ σὶ σὺν αὐλίσκοις λιγυρὰ δόχοις νέει αἶδρες
 Ἐν κέσμα· ἔρα πὲρ χαλὰ τε καὶ λιγία
 Ἀσονται· καὶ ἔται δ' νοφερῆς ὑπὸ κούρμασι γαίης
 Βῆς πολυκώκυτοις εἰς αἶδαο δδυσσεύς,
 Οὐδέ ποτ' ὑδὲ θαλάσῃ δαυλὴς κλέει· ὑδὲ γαλήσῃ,
 Ἀφδιτον αἰθρῶποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
 Κύρνε, καδ' Ἑλλάδα γλυπτοφάμην· ἡδ' αἰάτησι τε
 Ἰχθυόεντα φέρει πόντι· ὅπ' ἀτρύγετον·
 Οὐχ ἴππων· γάτοι σὶ ἐφίμην· δῆλ' αὖ σὶ πύμνῃ
 Ἀγλαὰ μυσσάων δῶρα ἰοσειφάων.
 Πᾶσι γὰρ οἷσι μέμνη καὶ ἰασομήνοισιν αἰεδῆ,
 Εὐση· μῶν, ὅφρ' αἰγῶν τε καὶ ἡέλιου,
 Αὐτὰρ ἔγῃ ἐλίζης ᾤδρα σὺν τυχαίῃσι αἰδοῖ,
 Ἀλλ' ὅς περ μικρὸν παῖδα λόγῳ μὴ ἀπατάς.
 Κόλῃσι τὸ δίκαιόν τε, λῶσιν δ' ὑμῖν·
 Πρῶτα γὰρ τερπόμεναι, ἔπειτα ἔρα, τὸ τυχεῖν.
 Ἰπποῖ· ἔγῃ χαλῇ καὶ ἀεθλίῃ· δῆλ' αὖ χάμῃσι
 Ἀνδρα φέρει καὶ μοι τῶν αἰνερότατον.
 Πολλὰ κε δὴ μνήσῃσι διαρρῖν ἔξασα χαλιδόν
 Φόβῳ, ὡσαύτως τὸν κακὸν λυγρόν
 Οὐ μοι πίστευ' οἶν· ἔπειτα ᾤδρα παυδὶ τρεῖν
 Ἀλλ' αἰὲρ κατ' ἔχ' πολλόν· ἐμὸν κακίον.
 Ψυχρὸν μοι ᾤδρα πῶδε εἶλοι πίνοισι τοκήεις,
 Πῶδ' ἄμα δ' ὑδρὸς· καὶ με γούνασι φέρει·
 Ἐνθα μίσλιν ᾤδρα παῖδα λαβὼν ἀγκῶν ἐφίλησεν
 Δειλὸν ἢ ὃ τρεῖς φθίγῃσι δὸς γούνασι.
 Γνωτὴν ἢ πνίην, καὶ δῆλοισιν ἄφ' εὔστα.
 Οὐτε γὰρ εἰς ἀγορῇ ἔρχεται, ἔτι δίκας.
 Παιτή γὰρ τοῦλασθαι ἔχ'· παῖτι δ' ὅπ' ἰμικτ·
 Παιτή δ' ἔχ' ὁμῶς γίγνεται, ἔνθα ἄφ' ἔ.
 Ἰσως τοι ταῖ μ' ἄλλα θεοὶ διντοῖσι αἰθρῶποις
 Γούνασι τ' ὑλόμενοι καὶ γούνασι ἔδιδαν.
 Τῶν παῖτων ὃ χάμῃσι ἐν αἰθρῶποις, θαλάτῃ τε
 Καὶ πᾶσι τοῖς ἐν σὺν ὅφ' ἀπαιεῖται,

Liberos postquā educaueris, & necessaria omnia praestiteris,
 Pecuniamque repperis, multa molesta perpassus,
 Patrem odio prosiquuntur, imprecanturque illi interire,
 Et execrantur, veluti mendicum superuenientem.
 Verisimile est malum virum male iura administrare,
 Nullam in posterum reuerentem deorum iram.
 Improbo enim homini difficilia licet multa suscipere.
 E vestigio cogitareque quo modo recte omnia facies.
 Civium nulli fidelis existens pedem hunc progredere,
 Neque iurando credulus, neque pactis:
 Neque si Iovem vult praeterire regem maximum
 Sporforem immortalium, pignora ponere volens.
 Nam in ciuitate ita maledica placet nihil,
 Quā se seruare: vulgus infelicius.
 Nunc verò proborum mala, sunt bona improbis
 Vitorum, suntque peruersis lex
 Pudor enim perit; impudentia autem & iniuria,
 Superans iustitiam, terram totam occupat,
 Neque leo semper carnes comedit; quinimmo ipsum,
 Et fortem etiam existentem, capit perplexitas.
 Garrulo homini tacere gravissimum onus est:
 Loquens autem imperitus: quibus cum est, oneri est,
 Oderuntque eum omnes: necessarius verò congressus
 Viritalis coniunctio est:
 Neque vult amicus esse postquam malum viro euenerit;
 Neque si ex utero Cyrne uno natus fueris.
 Asper & dulcis esto, morosus & immixtus
 Formulis ac seruis, vicinisque propinquis.
 Non oportet concutere bonam vitam, sed quietam continere,
 Malam autem mouere, donec in rectam conuertaris.
 Mali, non prorsus mali ex utero nati sunt;
 Sed cum viris malis ingentes amicitiam.
 Facileque improba didici, & verba maledica, & contume-
 Sperans illos omnia dicere vera. [Etiam
 Inter sodales vir prudens esto:
 Omnia autem te latere, tanquam absentem, puta.

Παιδοὺς ἰσθ' ἀδρήσαντας, ἀμφὶ παῖτα πρῶτα χοί,
 Χρίματα δ' ἰγχεταδῆς, πῖλ' αἰσέα παδῶν.
 Τὸν πατέρ' ἰθὺοῖσι, κατὰ φῶνται δ' ὑπολιδῶ,
 Καὶ σοφῶς ὡς τὸ πῶχον ἐπὶ χέμῳ.
 Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὸ δίκαιον κριῖν,
 Μνηστῆρα κατὰ πῖν' ἀζήμῳ νίμασιν.
 Δειλὸν δὲ τ' ἀπαλῶνα βροτὶ πρῶτα πῶλ' αἰετῶν
 Παρ' ποδὸς ἡγεῖσθαι θ' αἰετὶ καλὰ πάντα τιθεῖ.
 Ἀσὼν μνηστῆρος ἰὼν πόδα τὸνδε πρῶτα βῆαι,
 Μὴ θ' ὄρεα πῖσιν, μήτε σιωπῆσι κῆρ.
 Μὴ δ' εἰ Ζεὺς ἐθέλει παρέχ' βασιλῆα μέγιστον
 Εὐχῶν ὁδὸν ἴκων, πρὶν τ' εἶν' ἐθέλων.
 Εἰ δὲ τοι πόλεος δὲ κακοφύλον αἰδεῖται ἰδὼν,
 ὥς ὃ τὸ πῶτα, οἱ πολλοὶ αἰολόττεροι.
 Νεὺς ὃ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίγνη' ἰδὼν κακοῖσιν
 Ἀνδρῶν, γίγνη' δ' ἐκτραπέλεις νόμοι.
 Αἰδῶς μὲν γὰρ ἔλασεν, αἰδεῖν δ' οὐκ ἔβρι
 Νικητὰς δίκῃ γὰρ καὶ πάντα ἰχ.
 Οὐδ' αἰὲν αἰετὶ κρέα θάσσεται δῆά μιν ἔμπης
 Καὶ κρατερὸν ἔφ' ἐνθ' αἰρεῖ ὁ μνηστῆρ.
 Κατὰ πῶτα σιγαῖ χαλεπώτατον ἄχθος,
 Φεγγέμεν δ' ἀδάας, οἷσι παρ' ἡμῶν.
 Εὐχῶν ὁδὸν ἴκων, πρὶν τ' εἶν' ἐθέλων.
 Ἀνδρῶν τοῖσι συμποσίῃ τελέει.
 Οὐδ' ἐθέλει φίλον ἔν' ἰπλὴν κακὸν αἰδεῖ γίγνη',
 Οὐδ' ἰπλὴν ἐκ γαστρὸς Κύριμας γίγνη.
 Πικρὸς καὶ γλυκύϊσθαι καὶ ἀγλαῖα καὶ ἀπῶν
 Λάττει καὶ δμῶσιν, γείτοσι τ' ἀσχυροῖς.
 Οὐ καὶ κυκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμεῖν.
 Τὸν δ' κακὸν κινεῖν, ἔστ' οὐκ ἔστι βόη.
 Οἱ κακοὶ καὶ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γίγνησιν,
 Ἀλλ' αἰσέα κακοῖς σιωπῆσι φίλῃ.
 Εργά τε δ' αἰὲν ἔμαθον, καὶ ἐπὶ δύσφημα, καὶ ἔβρι.
 Βλπόμεν καί τοις πάντα λέγει ἔτιμα.
 Εἰ μὲν οὐκ αἰσέα κακοὶ ἐκ γαστρὸς γίγνησιν,
 Πᾶντα δὲ μὴ λήθῃ ὡς ἀστέτα δοκεῖ.

Scito ferre ridicula: foris verò foris sis,
 Cognosceas mores quos quisque habet.
 Inter infames maxime infans: sed inter iustos
 Omnium hominum sum iustissimus.
 Multi quidem divites sunt mali, boni autem sunt pauperes:
 Sed nos cum illis non commutabimus
 Virtutem divitiis: quoniam illud quidem stabile est semper;
 Opes verò, hominum alias aliam habet
 Cyra, bonus quidem vir animum habet firmum semper,
 Fortisque est inque bonis positus, inque malis:
 Si verò Deus mala viro facultates & divitias dabit,
 Insuper, malitiam non potest continere.
 Nunquam ob parvam causam amicorum virum perdidisti,
 Credens gravi Cyrenè calumnia.
 Si quis peccata amicorum in omni te irascatur,
 Nunquam inter se concordet neque amici
 Poterunt esse. Peccata enim homines insequuntur
 Mortales Cyra, deus verò non voluit ferre.
 Et lentus consultus cepit celerem hominem insequens
 Cyra, cum recta dierum iustitia immortalium.
 Quiesce sicut ego, mediam viam ingredi pedibus:
 Neque alii tribuens Cyra ea qua sunt aliorum.
 Nunquam exsulavi virum ob spem Cyra osculaberis:
 Neque enim domum regressus est idem amplius.
 Nequid nimis propera: omnium media optima: & sic
 Cyra habebis virtutē, quā quidem accipere difficile est.
 Iupiter mihi amicorum de remuneratione, qui me amant
 Et me quam inimicos magis Cyra potentem fore:
 Et sic possem videri inter homines deum esse,
 Si postquam remuneravero, me fors apprehendat mortis.
 Sed Iupiter perfice mihi caelestis opportunum votum:
 Da verò mihi pro malis & aliquo officii bono.
 Moriar autem si nullā malorum sedationem sollicitudinū
 Invenero de deis: pro calamitatibus calamitates.
 Fatum enim sic est: ultio verò non apparet nobis
 Vrorum, qui meas facultates tenent, vi

Depradati:

[illegible]

Depradati: ego autem canu transiui a'neum.

Torrente fluuio omnibus spoliatus.

Horum liceat nigrum sanguinem bi' ere; ac bonus adiunct

Genius, qui ex mea sententia perfi'at hac.

O improba paupertas, cur manis & omittu ad alium

Virum ire: curque me non volentem amas?

Quin ali, & domum aliam accede n que cum nobis

Semper misera huius vita sis particeps.

Forti sis animo Cyrne in malu postquam & in bonis gande-

Quando te & hac fatum inebat habere. [tas,

Sicut autem ex bonu accepisti malum, sic verò & rursus

Emergere tenta, deos precans.

Neque nimis ostenta malum verò est Cyrne ostentare. [tas]

Paucos folliculos tui ma'i habes.

Viri cor minuitur, magnam iniuriam passi,

Cyrne: ulciscen'ti verò augetur postea.

Bene demulce inimicum: cum verò sub potestatem veneris

Ulciscere ipsum, excusationem nullam admittens. [tuam,

Refraua mentem: linguam verò suauitas semper sequatur.

Improborum sanè est cor a.rius.

Non possum noscere animum ciuium, quem halent:

Neque enim bene faciens placeo, neque male:

Vituperant autem me multi simul mali, atque etiam boni:

Imitari verò nemo insipientium potest.

Ne me inuitum vi pungens sub plas'trum adige,

In amicitiam nimis Cyrne attrahens.

O Iupiter care, miror te, tu enim omnibus imperas,

Honorem ipse habens, & magnam potentiam:

Hominum verò bene nos'si mentem & animum cuiusque:

Tua verò potentia omnium est summa O Rex.

Quomodo autem tua O fili Saturni, audet mens viros mis-

In eadem sorte ac iustum habere? [flos,

Sive probitate delectetur mens, sine scelere

Hominum iniustis operibus obsequentium:

Nec quidquam discretum ex numine est mortalibus,

Neque via quam ingressus quis immortalibus placeat.

Attamen

Συλή πάντες ἔχον ἢ κύων ἐφ' ἧται χαρὶ δρύω.
 Χειρὶ γὰρ ποταμῷ παύτ' ἀποτῆται μὲν θ.
 Τῶν οἷα μὲν αὖ ποταμῷ πῶν ὅππ' ἔδωκεν ἀφ' ἑαυτοῦ
 Δαίμων δὲ κατ' ἐμὸν οὐδὲ τέλος ταῖς.
 Ὡς δ' ἡ πενίη τι μὲν εἰς φερεται ποταμῷ παρ' ἀφ' ἑαυτοῦ
 Ἀνδρ' ἔνα τι ἢ δὲ μ' ἐκ ἐθέλοντα φιλεῖς.
 Ἀλλ' ἴθι, καὶ δούλον δῆλον ἐπὶ χορῷ, μὲν δὲ ἔδωκεν ἡμῶν
 Αἰεὶ δούλων ταῖς δὲ βίῃ μετὰ χε.
 Τόλμα Κύρνε κακὴ πῶν ἐπὶ κατὰ τοῖσιν ἔχαιρε,
 Εὐτὶ σε καὶ τούτων αὖτ' ἐπέδωκεν ἔχον.
 Ὡς δὲ φ' ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, αὖτ' ἢ καὶ αὖτις
 Εὐδωκεν αὖτις, θεοῖσιν ἐπὶ χορῷ.
 Μὲν δὲ λίω ὅππ' αὖτ' ἔλαβες κακόν, αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Παιδοῖς κακὴν αὖτ' ἔλαβες κακόν, αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Ἀνδρὲς τοὶ κακὴν αὖτ' ἔλαβες κακόν, αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Κύρνε δ' ἀποπινυμένη δὲ αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Εὐκὸς πῶν ἐπὶ χορῷ ὅππ' ἔλαβες κακόν, αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Τίσιν αὖτ' ἔλαβες κακόν, αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Ἰχθυὶν γὰρ αὖτ' ἔλαβες κακόν, αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Δαίμων τοὶ τῶν κατὰ τὴν οὐρανὸν.
 Οὐδὲν αὖτ' ἔλαβες κακόν, αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Οὐτὶ γὰρ αὖτ' ἔλαβες κακόν, αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Μορμύριον δὲ μετὰ πολλοῖς οὐδὲ κακὸν ἢ καὶ αὖτις.
 Μορμύριον δὲ μετὰ πολλοῖς οὐδὲ κακὸν ἢ καὶ αὖτις.
 Μὴ μ' ἀέκοιτα βίη, κατὰ τὴν οὐρανὸν αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Εἰς φιλήτητα λίω Κύρνε φερεται κατὰ τὴν οὐρανὸν.
 Ζῶ οἷα δαυλάζω σὶ σὺ γὰρ παύσιν αἰάσιν.
 Τιμὴ αὖτ' ἔχον καὶ μεγάλῃ δούλῳ.
 Ἀνδρῶν δὲ δὲ αὖτ' ἔχον καὶ δούλῳ ἐχέσθω.
 Σὺν ἢ κατὰ τὴν οὐρανὸν αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Πῶς ἢ σὺ Κερνίδα τοὶ μὲν τὸ αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Εὐ ταυτὴν αὖτ' ἔχον καὶ δούλῳ ἐχέσθω.
 Ηὖτ' ὅππ' ἔχον αὖτ' ἔχον καὶ δούλῳ ἐχέσθω.
 Ἀνδρῶν δὲ δὲ αὖτ' ἔχον καὶ δούλῳ ἐχέσθω.
 Οὐδὲ κατὰ τὴν οὐρανὸν αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.
 Οὐδὲ κατὰ τὴν οὐρανὸν αὖτ' ἢ καὶ αὖτις.

Attamen diuitias habent innocuas: alij, verò ex malis
 Factis cohibent animam tamen paupertas.
 Matrem inopiam acceperunt qui iusta amant;
 Qua virorum impellit animum in errorem,
 Ladens in pectoribus mentes fortis pra necessitate:
 Addeat verò vit non vo'ens turpia multa ferre,
 Diuitis codens qua sanè mala multa docent,
 Mendaciàque, de'osque, perniciosasque lites,
 Virum etiam inuitum: malum autem ei nihil videtur.
 Hac enim & molestam parit anxietatem.
 In paupertate autem cum est malus vir, tunc multo melior
 Apparet: donec quidem diuitia eum occupant.
 Huius quidem iniusta cogitat mens, neque semper
 Recta sententia pectoribus innata est.
 Illius autem neque mala sequitur mens, neque bona:
 Sed virum bonum audere oportet hac & illa ferre.
 Reuerere amicos, fugéque perniciosum viris insurandum:
 Verere autem immortalium iram deuitans.
 Nil nimis festina: tempus autem in omnibus optimum
 Factis hominum saepe verò ad virtutem
 Festinat vir lucrum quarens; quem fortuna
 Propensa in magnam delictum protrudit:
 Et cum facis putare qua quidem sint mala, ea bona esse
 Facile; qua verò sint vitia ea mala esse.
 Amicissimus cum esses, peccasti: ego tamè tibi causa nò fui,
 Sed tu ipse mentem non bonam nactus eras.
 Nullum thesaurum liberis repones meliorem
 Pudore; qui bonos viros Cyrene sequitur.
 Nullius hominum vitij videaris esse socius,
 Quam consiliùmque sequitur Cyrene, & quem potentia.
 Bibens verò non sic inebrior; neque me vinum
 Exagitabit: ut dicam graue verbum de te.
 Reminem similem mihi possum quarens inuenire
 Fidelem sodalem, cui nullus est dolus.
 Ad probationem verò profectus asseror, tanquam plumbo
 Aurum: praestantior verò nobis inest mens.

Εμπνε δ' ὄσον ἔχουσιν ἀπήμενα· τοὶ δ' ἄπο δ' ἁλῶν
 ἐρρῶν ἔχουσιν θυμὸν ὁμοῖς πένις.
 Μητὲρ ἀμυχαλίω ἔλαβον τὰ δίκαια φιλοῦντες.
 Ἡ τ' αἰθρῶν πορὶ γὰρ θυμὸν εἰς ἀμυχαλίω.
 Βλάπυσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπὸ αἰαγχεῖ.
 Τολμᾷ δ' ἰα ἰδὲ λαν αἶθεα πολλὰ φέρειν,
 Χρημοσιὴν εἰκὼν ἢ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
 Ψάιδά τ' ἐξαπατάς τ' ὑλομύας τ' ἰερὰς.
 Ἀνδρα κ' ἰα ἰδὲ λαντα κακὸν δὲ οἱ ὑδὲν εἰκοι.
 Ἡ γὰρ κ' ἀμυχαλίω τίκτει ἀμυχαλίω.
 Βν σενίη δ' ὅ, τε δ' ἁλὸς αἰθρῶν ὅ, τε πολλὸν ἀμείνων.
 Φαίνεται ἔστ' αἰ δὴ χρημοσιὴν κατ' ἔχῃ.
 Τῶν δ' ὅ, τ' ἀδίκη φρενὶ ἐν ὅ, ὑπὸ τῶν αἰεί.
 Ἰδεῖ γνῶμη σὴν περὶ ἐμπερὺν.
 Τῶ δ' αὖ ὑπὸ κακῶς ἔπειτα γέ, ὑπὸ ἀγαθοῖσι.
 Τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾷν καὶ τὰ τε κ' τὰ φέρειν.
 Αἰδεῖται δ' ὅ, φίλους, φθίβῃ τ' ἐλεσιμύρας ὀρκίαις.
 Εντρεπε δ' ἀθανάτων μύων δὴ δὲ ἀμυχαλίω.
 Μηδὲν ἄγαν σπύδῃ καμρὸς δ' ὅ, πᾶσι ἀρεῖ.
 Ερρῶσι αἰθρῶν πολλὰ κ' εἰς ἀρετήν.
 Σπύδῃ δὲ αἰθρῶν κέρδ' ὅ, δὲ ἀμυχαλίω, ὅ, τινα δαίμων.
 Πρὸς τῶν εἰς μαγάλω ἀμυχαλίω τῶν γὰρ.
 Καὶ ἰα ἰδὲ λαν δακρὺν ὅ, μ' ὅ, κακὰ ταῦτ' ἀγαθ' ὅ,
 Εὐμαρτίαις αἰ δ' αἰθρῶν χρημοσιὴν, ταῦτα κακὰ.
 Φίλτωτ' ὅ, ὅ, ἡμαρτες ἔχῃ δὲ τοὶ αἰ π' ὅ, ὑδὲν.
 Ἀλλ' αὐτὸς γνῶμης ἰα ἀγαθῆς ἰτυχῇ.
 Οὐδὲνα δυσμερὲς πατὴν κατὰ δύστη ἀμείνων.
 Αἰδεῖται δ' ἀγαθοῖς αἰθρῶν κ' ὑπὸ ἔπειτα.
 Μηδὲν δὲ αἰθρῶν κακίας δακρὺν ὅ, ἔπειτα.
 Ὡς γνῶμη δ' ἔπειτα Κύων κ' ὅ, δὲ δαίμων.
 Πίνων δ' ὅ, ὅ, ὅ, τῶν δυσμερῶν, ὅ, δὲ μ' οἶν.
 Ἡ δ' ἀγὰρ ὅ, τ' εἰσὶν δὴν ὅ, π' ὅ, τῶν σπύ.
 Οὐδὲν ὅ, μ' οἶν ἐμοὶ δαίμων δὲ ἀμυχαλίω ἀρεῖν.
 Πιστὸν ἔπειτα, ὅ, τῶν μ' οἶν ἐντρεπε δὲ λ' ὅ.
 Ες βίαν δ' ἰδὲ λαν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν.
 Χρυσὸς ὅ, τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν.

Multa & me intelligentem praereunt, sed necessitate
Taceo, cognoscens nostram potentiam.

Multa hominibus lingua ostia non adiacent.

Congrua & ipsis multa non curanda cura sunt.
Crebro enim malum reconditum intus melius est:

Bonum verò foras egressum, melius est quam malum.

Omnium quidem non nisi scis hominibus optimum est,

Neque inueneri radios celeris solis:

Natum verò, quam citissime portas Plutoni transire,

Et iacere multa terra obitum.

Procreare & educare facilius hominem quam mentem bonam

Inserere nemo adhuc hoc perpenderit,

Quisquam sapientem fecit insipientem, & malum bonum

Si verò Aesculapidi hoc dedisset Deus,

Sanare malitiam & peruersae mentes virorum,

Multas mercedes & magnas tulissent.

Si verò procreari posset & inseri in homine mens,

Nunquam ex bono pater esset malus filius,

Parens sermonibus prudentibus verum docens

Nunquam facies eum qui malus est virum bonum.

Stultus est qui meam quidem habet mentem in custodiis,

Suam verò ipsius propriam nihil curat.

Nemo sanè in omnibus est beatus: sed vit bonus quidem

Sufficit habere malum, & non manifestus est tamen:

Improbis verò neque in malis nonit neque in bonis

Animum habens manere. Immortalium autem dona

Varia mortalibus aterniunt: sed sustinere

Oportet dona deorum, qualiacunque dant, habere.

Si me vis lavare, capite impolluta a summo

Semper alba aqua fluet nostro:

Inueniesque me omnibus in rebus tanquam excoctum

Aurum, rubrum aspectu, quando teritur indice:

Cuius colorem desuper nigra non tangit rubigo,

Neque arces, semper ve c florem habet purum.

O homo, si prudentia sortitus essis partem, ut amentia,

Et prudens sic ut demens fuisset.

Πολλὰ μὲν ἢ σιωπῆντα παρ' ὅχεται, ἀλλ' ὑπὸ αἰάγκῃς
 Σιγῶν, γιγνάσκειν ἡμετέρῳ δυνάμειν.
 Πολλὰ μὲν δ' ὁδὸν ἔτι γινώσκον θύρα καὶ ὅππῃ κεν
 Ἀρμόδια καὶ σφιν πόρ' ἀρρήτητα μῦθε.
 Πολλὰ μὲν γὰρ πᾶσι κακὸν κατακείμενον ἔνδοι ἄμεινον·
 Ἐδὼν δ' ἐξ ἑδῶν λαΐον ἢ τὸ κακόν.
 Πᾶσι τῶν μὲν καὶ αὐτῶν ὅππῃ θοῖσι σὺν ἄλλοις,
 Μὴ δ' ἐπὶ σὺν σιγῇς ἔξεθ' ἡρώε.
 Φυῖντα δ' ἐπὶ πᾶσι πύλας αἰδαῖο παρ' ἵστα,
 Καὶ νείδῃ πολὺν καὶ γὰρ ἵπα μὴ τὰ μύθων.
 Φύσσει καὶ ἐπὶ ψαῖμα βροτῶν, ἢ φρένας ἔδωκε
 Εὐδὲ μὲν ὑδὲ πῶ τὸ γ' ἐπὶ φρένας το.
 Οἱ πῶ σὺ φρονεῖ ἔδωκε τὸν ἔφρονε, καὶ κακὸν ἔδωκε.
 Εἰ δ' ἐπὶ σὺ καὶ ἔδωκε τὰ τοῦ ἔδωκε θεός.
 Ἰδὼν κακότητα καὶ ἀτηνὰς φρένας ἀνδρῶν,
 Πολλὰ μὲν αἰμαδιὲ καὶ μεγάλοις ἔφρονε.
 Εἰ δ' ἐπὶ πῶ πῶν τε καὶ ἐνδετον ἀνδρῶν νόημα,
 Οὐ ποτ' αἰ ἐξ ἀγαθῶν παρ' ἑδῶν κακός.
 Πειθόμεν' αἰμαδιὲ μῦθοισι σαφὲς φρονεῖν, ἀλλ' ἔδωκε
 Οὐ ποτε ποτὶς τὸν κακὸν αἰδρ' ἀγαθόν.
 Νήπιος, ὅς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχον ἔνδοι ἐφρονεῖται,
 Τὸν δ' αὐτῶν ἔδωκε ἔνδοι ἐφρονεῖται.
 Οὐδὲ εἰς τοῖσιν αἰδρ' ἐπὶ παρ' ὅχεται, ἀλλ' ὁ μὲν ἔδωκε
 Τοῖσιν αἰδρ' ἐπὶ κακὸν, καὶ ὅππῃ κεν ὁμῶς.
 Δειλός δ' ἐπὶ κακοῖσιν ὅππῃ κεν ἔτ' ἀγαθῶσι
 Θυμὸν ἔχον μίμνει ἀθανάτων ὅδωκε.
 Παντὶ τῶν θνητῶν ἐπὶ σὺν κακῷ, ἀλλ' ὅππῃ κεν
 Καὶ δὴ ἀθανάτων, οἷα διδδόντων, ἔχον.
 Εἰ μὲν ἔδωκε πᾶσι καὶ ἀνδρῶν ἀμείνων κατ' ἀρετῇ
 Αἰεὶ λυκὸν ὑδὲ βύσσειται ἡμετέρης.
 Εὐδὲ φρονεῖ δὲ μὲν πᾶσι ὅφ' ἔφρονε, ἀνδρῶν ἀμείνων
 Χρυσὸν, ἐνδὲ φρονεῖ, τειχόμενον ἐπὶ σὺν κακῷ.
 Τῷ χερσὶ καὶ ἀνδρῶν μύθων ἐχ' ἀπ' ἑδῶν ἔδωκε,
 Οὐδ' ἔδωκε, αἰεὶ δ' ἐπὶ σὺν κακῷ ἔχον.
 Ἀνδρῶν πᾶσι γινώσκων ἔλαχε μέγας ὅδωκε ἀνδρῶν
 Καὶ σὺ φρονεῖ ἔτῳς, ἀνδρῶν ἀφρονεῖ, ἐπὶ σὺν κακῷ.

Multis admirandus & amulandus videris civium,
Sic ut nunc nobis dignus es.

Nequaquam congrua res est mulier iuvenis viro seni:

Non enim gubernaculo paret, quomodo acatium:

Neque ancoram habent: abruptum verò vincula,

Sape de nocte alium habet portum

Nunquam non faciendis mentem adhibe: neque intendas a-

R'hus, quarum effectio est nulla. [nimium]

Facile sane rem dii dederunt, neque quidquam malum,

Neque bonum, difficili autem facto gloria nos habet.

Circa virtutem conteritor, & tibi iusta amica sunt:

Neque te vincat lucrum, cum turpe est.

Neminem horum inuitum manere coge apud nos,

Neque foras iube non volentem ire.

Neque dormientem excita, & Simonides, quemcumque no-

Thoracatum vino mollis sonus corripueris, [strum]

Neque vigilantem in te inuitum dormire:

Omnis enim coacta res, molesta est.

Bibere verò volenti astando quis misceat:

Non omnes noctes contingit suavia pati.

At ego; modum enim habeo suavis vini;

Somni sedatoris malorum memor ero domum profectus.

Ostendam autem quod vinum incundissimum est viro potatus:

Neque enim sobrius sum, neque valde ebrius.

Quisquis autem praterierit potus modum, non amplius illa

Sua ipsius lingua compos est neque mentis:

Loquitur autem infinita, qua sobrius videntur turpia:

Veretur verò faciens nihil, quando ebrius fuerit:

Antè qui erat sapiens, tunc stultus. Sed in hac

Cognoscens, ne bibe vinum supra modum:

Sed aut, priusquam potus sis, surge, ne te urgeas

Venter cum malum serum quotidianum.

Aut praesens, ne bibes: tu verò habe hoc vanum

Calicis semper, propter quod sane potus es.

Hic enim fertur amicitia gratiaque verò proponitur:

Alum diu libas, alium in manu habes.

Negare

Πιο πολλοῖς αἱ ξηλοῦσι φαίνετο τῇ δὲ πολιτῇ,
 Οὗτοι ὡς παρ' αὐτῶν ἔδιντο ἀξιοῦσι.
 Οὗτοι σύμμετρον ὅστις γὰρ τὰ αἰδοῖ γέροντι·
 Οὐ γὰρ πηδάλιον ἀείδετο, ὡς ἀνατῶ.
 Οὐδ' ἀγνοοῦντο ἔχουσιν, ὁποῦ ῥήξασα ὃ δίσμα
 Πολλὰ κίς ἐκ νεκρῶν δῆλον ἔχει λιμὴν.
 Μὴ ποτ' ὅτ' ἀπορήκτοισι νόον ἔχει μὴδὲ μνησιν
 Χρήματα, τῶν αἵσις γίγνεται ὑδρὶ μά.
 Εὐμνοῦνται τοῖς γέροντι θεοὶ δόσαν, ὅτε τι δόλῳ
 Οὐδ' ἀγνοοῦντο χαλεπῶς δ' ἔχματα κῶδ' ἔχει.
 Αἰφ' αἰετῇ πείβεται, καὶ σιτὰ δόγμα φίλ' ἔστω,
 Μὴδὲ σε νικάτω κέρδιον, ὅτ' αἰχρὸν εἴ.
 Μὴδ' ἔτι τῶν δ' ἀέκοντα μνησιν κατέρυκε παρ' ἡμῖν,
 Μὴδὲ θυράζει κλέδ' ἐκ εἰδελοντ' ἔειπα.
 Μὴδ' εὐδοντ' ἐπέχου Σιμωνίδῃ ὄντινα ἡμῶν
 Θωρηχθέντ' οἷον μαλ' ἀνδρῶν ὕπνῳ ἔλκε.
 Μὴδὲ τὸν ἀγροπύοντα κλέδ' ἀέκοντα κατέρυκε.
 Πᾶς γὰρ αἰσχυρὸν γέροντι ἀνδρῶν εἴ.
 Τῶν πᾶσι δ' εἰδελοντ' ὡς αἰσχυρὸν εἴ.
 Οὐ πᾶσις νύκτας γίγνεται ἀβροά παρ' αὐτῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ (μῆδ' ὅν γὰρ ἔχει μνησιν δὲ οἷον)
 Τῶν λισσάμεν μνησιν εἴκα δ' ἔτι.
 Δείξω δ' ὡς εἴντο χαλεπῶς ἀνδρῶν πεπόδων.
 Οὐτὶ πὺ γὰρ νύκτας, ὅτε λίλυ μῆδ' εἴ.
 Οὐ δ' αἱ ὑδρὸς δῆλον πόσις μῆδ' ἐκ ἐπικεῖντο
 Τῆς αὐτῆς γλώσσης κερτιρὸς ὡς ὅν.
 Μὴδ' εἴτα δ' ἀπαλάμνα, τὰ νύκτας εἰδελοντ' ἀγροῦ.
 Αἰδελοντ' δ' ἔρδων ὡς ὅν ὅτε μῆδ' εἴ.
 Τοσούτων ἐκαστὸν φρον, τότε νύκτας δῆλ' οὐ ταῦτα
 Γινώσκων, μὴ πᾶσι οἷον ὑδρὸς δῆλον.
 Αἰδ' ὡς μῆδ' εἴντο ὑδρὸς δῆλον, μὴ σε βιάσθω
 Ταςθρ, ὡς τε κακὸν λάτρεν ἐφ' ἡμῶν.
 Ἡ παρ' αὐτῶν μὴ πᾶσι οὐ δ' αἱ ἔχει τῶν μᾶλλον.
 Τῆς κοτύης αἰετῇ τοῦ αἵματος τοῦ μῆδ' εἴ.
 Ἡ δ' γὰρ εἰρησὶ φιλοπόνησιν, ὡς ὅτε ἀνδρῶν
 Τῶν δ' αἰετῇ ἀνδρῶν δ' ὅτε ἀνδρῶν ἔχει.

Negare non nosti, invidius sanè n̄ est,
 Qui multos bibens nil ineptum d'cet.
 Vos verò bene loquimini ad craterem manentes,
 Invicem iurgia ionge prohibentes,
 In medium loquentes simul cum uno & cum omnibus;
 Et sic convivium: non iucundum.
 Insipientu viri simul & sapientu, vinum: quando sano
 Petatur supra modum, leuim facit mentem.
 In igne quidem aurum & argentum perui viri
 Cognoscunt: viri verò vinum indicat mentem.
 Et quantum libet sapientia: quod supra modum bibens em-
 itta ut deturpit etiam eū qui prius erat sapiens [tolletur,
 Viro grauior caput & Ono n̄ acrite, & mihi vim infero
 Vinum & mentis non amputas: ego sum conditus
 Nostra: at domus circumcurrit, sed sanè surgens
 Tentabo num forte & pedes vinum habeas,
 Et mentem in pectoribus tunc antem ne quid finitum
 Faciam ebrium, & magnum dedecus habeam.
 Vinum potatum copiose, malum est: si verò quis ipsum
 Bibat sapienter, non est traxum sed bonum
 Venisti sanè & Cleariste, profundum pontum permensus
 Huc ad nihil habentem, & miser, nihil habens.
 Manu sanè laetiorum transra supponemus nos
 O Cleariste, qualia haurimus, & qualia tribuant d'j.
 Verū autē qua sunt optima dabimus: si verò quis venerit.
 Inuiter, amicus qui sit, dicā ei Recāte ut amicitia habes.
 Neq, quid eorum qua superetur seponam, neq, quid maius
 Tui causa hospitij, alimēte offeremus
 Si verò iam p̄cometur de mea vita sic illi dicite:
 Ad bene quidē, a ssiulter, ad diffiulter verò, va' de ho-
 Sic ut unum quidem hospitem patrum non desistam, [ne.
 Xerxa verò pluribus non possim praebe-
 Nenti frustra & Plute mortales colunt maximos
 R vera enim facile mala s'ys
 Etiam diuitias quidem habere bonos par est:
 Pauperesq, utro malo congrua utro p're.

Αριεῖδης ἐκ ἰδίας ἀνικητὸς δι' τοὺς αἰῶνες
 Ὅς πολλὰς πικρὰς μὴ πικρὰς πικρὰς ἐρεῖ.
 Τρεῖς δ' ὅμως αἰῶνες πρὸς κρητὴρ ῥήγοντες.
 Ἀλλήλων ἑριδας δὴν ἀφροκόμοι,
 Εἰς τὸ μέσον φωνεῖν τε ἑμῶς ἐνὶ κῆρυγι ἀπασι.
 Χ' ὅπως συμπίστον γιγνεται ἐκ ἀγαθῶν.
 Αφροῖς αἰδρὸς οὐδὲς κῆρυγι πρὸς αἰῶνες, ἵπτα δὲ
 Πίνεθ' ὑπὸ τὸ μέτρον, καὶ φωνὴν ἵπτα νόον.
 Εἰς πυρὶ μὲν χρυσὸν τε κῆρυγι ἵδμεν αἰδρὸς
 Γυρτοκῆρ αἰδρὸς δὲ οὐδὲ ἵδμεν ἵπτα.
 Καὶ μάλα φρὸν πικρὰς τὸν ὑπὸ μέτρον ἵπτα πίνοντες.
 Ὡς τε καὶ τὰς αἰῶνες κῆρυγι ἵπτα σοφόν.
 Οἶνός τε καὶ τὸν οὐρανὸν κῆρυγι ἵπτα βίαν
 Οἶνός τε καὶ τὸν οὐρανὸν κῆρυγι ἵπτα βίαν
 Ημετέρης τὸ δὲ μακάριον κῆρυγι ἵπτα βίαν
 Περὶ τὸν οὐρανὸν κῆρυγι ἵπτα βίαν
 Καὶ νόον ἐν στήθεσσι δέδωκεν ἡμῖν πικρὰς
 Ὡς τε καὶ τὸν οὐρανὸν κῆρυγι ἵπτα βίαν
 Οἶνός τε καὶ τὸν οὐρανὸν κῆρυγι ἵπτα βίαν
 Πίνεθ' ὑπὸ τὸ μέτρον, καὶ φωνὴν ἵπτα νόον.
 Ηλδης δὲ Κλεάρις βαδίζων διὰ πόντον αἰῶνας
 Εἰς τὸν οὐρανὸν κῆρυγι ἵπτα βίαν
 Νηὸς τοὶ πλοῦτον ὑπὸ ζυγὰ θεοῖν ἡμεῖς
 Κλεάρις δὲ οὐδὲ ἵπτα βίαν
 Τῶν δὲ ὄντων τὰ ἀριστερὰ παρὶς τοῦ οὐρανοῦ
 Ζεὺς φίλος ὢν κατὰ κείνους, ὡς φιλότατος ἵπτα.
 Οὐτὶ πικρὸν ὄντων δόξα πικρὰ, ὥς τε πικρὸν
 Σὺς ἐν κείνους δὲ μακάριον οἶσιν ἵπτα.
 Μὴ δὲ τις εἰρωτᾷ τὸν οὐρανὸν βίαν, ὡς τε οὐρανὸν
 Ὡς τε καὶ τὸν οὐρανὸν κῆρυγι ἵπτα βίαν
 Ὡς τε καὶ τὸν οὐρανὸν κῆρυγι ἵπτα βίαν
 Ζεῖν ἡμῖν ὡς πικρὸν ὄντων δόξα πικρὰ, ὡς τε πικρὸν
 Οὐ σέματιον ὡς πικρὸν ὄντων δόξα πικρὰ, ὡς τε πικρὸν
 Ἡ γὰρ ἡμεῖς τὴν κακότητα φέρει.
 Καὶ ὅς τοι πλοῦτον μὲν ἵπτα ἀγαθὴν ἵπτα.
 Ἡ πικρὴ δὲ κακὴ σύμφορος αἰδρὸς φέρει.

Hæc mihi ob pubertatem & senectutem exitialem;
 Hanc quidem imminentem, illam verò discedentem,
 Neque quemquam prodidi amicum & fideliem socium,
 Neque in meo animo servile quidquam inest.
 Semper mihi carum cor exsultat quando audiero
 Tibias sonantes desiderabilem sonum.
 Lator verò bene bibens, & bene carentē tibi cū audiens;
 Lator verò & bene soram maribus lyram moderans.
 Nunquam servile caput rectum natum est;
 Sed semper obliquum, & cervicem obliquam habet.
 Neque enim ex scilla rosa nascitur neque hyacinthus;
 Neque unquam ex ancilla filius ingenuus.
 Nullus vir, amice Cyrene, compeces fabricas sibi
 Si non meam mentem decipiunt dū.
 Time nunc hanc civitatem, ō Polyrada, iunioria
 Quæ Centauros crudiueros perdat.
 Oportet me ad amissam & rectam rationem hanc indicare
 Cyrene causam: & quūque utriusque dare,
 Votibus, cultūque & ardentibus sacrificiis;
 Ut non erroris turpe probum habeam.
 Neminem unquam malo urge, sed iusto
 Beneficentia nihil est malum.
 Nuncius mihi bellum multilacryum excitat
 Cyrene, ex procul conspicua apparet specula.
 Quin etiam iuvencis velocibus frangas
 Hostilibus enim ipsos viri occursuros video.
 Non minus lo spatio perire si uni semel amo:
 Nisi meam mentem fallunt dū.
 Oportet tolerare gravibus in doloribus constitutum vitæ
 Aquæ à diis petere liberationem immortalibus.
 Considera: periculum sanè in novacula stat acies
 Alias multa habebis, alias pauciores.
 Ita ut neque valide abundanti possessionibus fiat,
 Neque in multam opulentiam evadas.
 Sit mihi alia quidem me habere, pluraque verè largiri
 Opes hostium amice habendam.

ΓΝΟΜΑΙ ΕΛΕΓ.

37

Οἱ μοι ἴσαν ἥδε κ' ἡγεῖσθ' ἡγομένηο.
 Γεῦμα ἑσθ' ἡγεῖσθ' αὖτις ἀπαισμενέο.
 Οὐδέ τις αὖτις δα φίλον κ' πιστὸν ἑταῖρον.
 Οὐτ' ἐν ἑμὲ ψυχὴ δούλιον ἔδεν ἔνι.
 Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ ἀγάλλεται ὅπως ἀκούσω
 Αὐλῶν φθονήσων ἡμετέρας ὅπα.
 Χαίρο' ὅδ' ὅτι πῶν κ' ἔσθ' αὐλητῆρος ἀκούων,
 Χαίρο' δ' ὅδ' ὅτι φθονῶν χροτὶ λυρεὶ ὄχεον.
 Οὐ ποτε δουλείη καφθῇ δούτεια πίφεται.
 Ἀλλ' αἰεὶ σχολὴ κ' αὐχένα λοζὸν ἔχῃ.
 Οὐτ' ἔσθ' ἐκ σκίλλης ῥοδὰ φύεται, ἔσθ' ὑάκινθος.
 Οὐδ' ὅτ' ἐκ δούλης τεκνὸν ἐλθούτιον.
 Οὐ πρὶς αὖτ' ὅτ' ἐκ Κύριε πίδαας χαλαδύς ἔσθ' αὐτῇ.
 Εἰ μὴ ἐμὲ γινώσκω ἑξαπατῶσι θεοί.
 Διμάχων μὴ τῶδε πόλιν Πολυπαῖδ' ὕβρις.
 Ἡσθ' Κεταύρου αἰμοφάγους, ὀλέσθ'.
 Χρή με ὥσθ' ἐπιδύμω κ' γινώσκω τῶδε δικαστῆ.
 Κύριε δύνω, ἴσον τ' ἀμφοτέρωσι δύνω.
 Μαινεσθ' αἰσάνοις τε, κ' αἰδομένης ἱερῶσι.
 Οφθαλμοὶ ἀμωλακίης αἰχρῶν ὅτ' ἔσθ' ἔχῃ.
 Μηδὲνα πῶ κακότητι βιάζομαι, τῇ δ' ἀδικίᾳ
 Τῆς δουλείης ἔδεν ἀριστερόν.
 Ἀχλὺς ἀφθονῆς πόλεμον πολὺ δακρυῶν ἑγείρει.
 Κυρ' ὅτ' ἑλκεύει φαινόμεν' σκοπιῆς.
 Ἀλλ' ἴσθ' ἑμὲ δα ταυπηρύγασσι χαλινούς.
 Δίτ' ἔσθ' αὖτ' αἰδ' ὅτ' ἀπὸ δούλης.
 Οὐ πλὴν τὸ μετῆν διαφάσσει κέλευθον.
 Εἰ μὴ ἐμὲ γινώσκω ἑξαπατῶσι θεοί.
 Χρή περὶ αὖτ' ἑξαπατῶσι ἐν δὲ γαστρί κείμην αἰδ' ὅτ' ἔσθ' ἔχῃ.
 Πρὶς τε θεῶν αἰτεῖν ἐκλίσιν ἀθανάτων.
 Φερόμεν κίδωνος τοῖς ὅτ' ἑσθ' ἴστα' ἑκμῆς.
 Ἀλλ' ἴσθ' ἑμὲ δα ταυπηρύγασσι χαλινούς.
 Ἔστι σὶ μὴτε λίαν ἀντὶν κτεάτεσσιν ἡνίκα.
 Μῦτε σὶ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἔλθῃς.
 Εἴη μοι ταῦτ' αὖτ' ἑσθ' ἑμὲ δα ταυπηρύγασσι χαλινούς.
 Χρήματα ἥδ' ἑσθ' ἑμὲ δα ταυπηρύγασσι χαλινούς.

Vocari verò ad convivium, sedere autem iuxta bonum

Virum oportet, sapientiam omnem scientem,

Causa intelligendi, quando aliquid dixeris sapiens, ut do-

Et hoc ad domum tuam habens abeas. [clarus,

Pulchritate me oblectans ludo: diu enim sub

Terra amissa anima iacebo sicut lapis

Mutus: linguam autem amabilem lucem solis.

Quamvis verò bonus fuerim, videbo nihil amplius.

Optimè quidem hominibus malum magnum est, experientia autem

Mu ti inexpertam opinionem habent bonorum. [optimus:

Bene habeo, bene habes, quid nuncium alium mittis?

Beneficij faciendū est nuncium.

Amici me produnt: quoniam inimicum fugio.

Tanquam gubernator exheredas marinas.

Facile magis ex bono facere malum, quam ex malo bonum:

Ne me docerem id atatus sum ut discam.

Odi malum virum: obnupta verò adsum,

Parva animi levem habens mentem.

Odi verò mulierem circumcursantem, virumque proacens,

Quicumque alienum vult arum arare.

Sed quæ quidem præterierunt impossibilia sunt factu

Opera: quæ autem posterunt, cautioni sint cura.

Omnibus fore periculum in rebus, neque quis novus

Quò appulsurus sit, re incipiente.

Sed hic quidem celebrari tentans, non providens,

In magnum incommodum & grave cecidit.

Sed bene facienti Deus omnia circumponit,

Sucessum bonum, liberationem stultitia.

Tolerare oportet quæ dant deus hominibus mortalibus,

Facileque ferre utramque sortem.

Neque malis agrotans ange mentem, neque bonus

Oblecteris repente, antequam si em extremum videris.

© homo, inter nos deprocul sumus amici:

Præter hanc, omnis res est satietas.

Dis fore & amici sumus: ceterum etiam aliis conversare

Viris, qui tuam magis norant mentem.

Κεκληῖσθ' εἰς δούτω, παρὶ ζεῖθ' ἢ παρ' ἰδλόν
 Ἀνδρὶ χρεῖων σφίλω πᾶσαν ὀπιστέμμεν.
 Τοῦ στυγεῖν, ὁ πότ' αἶψα λείγῃ σφόν' ἔσχα διδασκῶ.
 Καὶ τῷτ' εἰς οἶκον κείδ' ἔχων ἀπίης.
 Ἡβή τερ πόρῳ πηζῶ δηρὶ γδ' ἐνερθεῖν
 Γῆς, ἐλίσσας ψυχῇ κείσομαι, αἴτε λίδ' ἔχῃ.
 Λοφδογῶ λείψω δ' ἔρετὸν φάθ' ἡγήμο.
 Ἐμπης δ' ἰδλός ἐάν' ὄψομαι ὑδὲν ἴπ.
 Δι' ἄρ' αἰδρωτοὶ πικρὸν μέγα πᾶσα δ' ἄρειται.
 Πολλοὶ ἀπειρήτων δοξᾶν ἔχουσ' ἀγαθῶν.
 Ἐὖ ἰδὼ δ' ὡς πᾶσι τὴν ἀχλὺν δῆγ' ἰδύμεν;
 Τῆς θύρασις ῥηδὶν ἀχλὺν.
 Οἷμι φίλοι περ διδύσκουσιν ἵπτι τοι γ' ἔχθρὸν ὀψέμεν.
 Ῥιτε κυδένῃσι χειρᾶδας εἰσδύμας.
 Ῥιδίων ἐξ ἀγαθῶν δέηται κακὸν ἢ κ' κακῶ ἰδλόν.
 Μὴ με δίδρασκ' ἔπει πηλίκ' εἰμὶ μαθεῖν.
 Ἐχθρῶς κακὸν αἰδρᾶ καλυψάμεν ἢ παρῑμι,
 Μικρῆς ὀρηδ' κέρθων ἔχουσιν ἴσον.
 Ἐχθαίρω ἢ γυμνασῶν περὶ δρομῶν, οἷδ' ἔρα τε μαρτυρῶ.
 Ὅς τῶν ἀποστειλῶ βύλην ἀνέραν ἀρουῶ.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν περβόσκων ἀμύχαν' ἐνέσι γλυκῶς
 Ἐργα' τὰ δ' ἐξοπίσω τῇ φυλακῇ μέγιστον.
 Ῥιδίων τι κινδυνῶν ἐθ' ἔργμ' ἴσιν ὑδὲ περ εἶδ' ἔχῃ.
 Πεῖρ ῥήσιν μέγιστον, ἀνέματ' ἀνέματ' ἀνέματ' ἔχῃ.
 Ἀλλ' ὅμ' ὀυδὲν κείν' πειρομένῳ ἔπει πηλίκ' ἔχῃ.
 Εἰς μεγάλῳ ἀπὸ καὶ χαλεπῷ ἴπτι.
 Τῷ ἢ καλῶς ποιῶντι ὅς ὡς πᾶσι πηλίκ' ἔχῃ.
 Σιωπῶντι ἀγαθῶν, ἔκλινον ἀπορομένης.
 Τολμᾶν χεῖρ' τα διδύσκει δυντοῖσι βορροῖσι,
 Ῥιδίων ἢ φέρειν ἀμεροτέρων τὸ λάχ' ἔχῃ.
 Μήτε κακοῖσι τοῖσιν λυποῦ φέρει αὐτὸν ἀγαθῶν.
 Τῷ δ' ἔχῃ ἀπίνης, πρὶν τέλ' ἀκρὸν ἰδῆν.
 Αἰδρωτὶ ἀλλήλοισιν ἀπὸ σφόνδ' ὡς πᾶσι πηλίκ' ἔχῃ.
 Πλὴν τούτω πᾶσι τοῖς χροῖματός ἐστι κέρως.
 Ἀλλ' ὅμ' ἢ φίλοι ὡς πᾶσι ἀπὸ τ' ἀλλοῖσιν ἐμὴν ἔχῃ.
 Ἀνδρῶν, οἷ τῶν σὺν μάλα ἴσασιν ἴσον.

Non me sese illi itans per viam quam & prius
 Agbas firans nostram amicitiam
 Pery, ô dysque inimice, & hominibus infidelis,
 Frigidum qui in si u varium habebas anguem.
 Talia virò & Megnetas perdiderunt facinora, & iniuria,
 Qualia nunc sacram hanc civitatem occupant.
 Multo sane plures quam fames, satietas perdit iam
 Viros, quotquot portione sua plus habere volebant.
 In initio mendacij modica gratia atque in fine:
 Turpe sane lucrum & malum utrumque.
 Est, neque quidquam pulchrum est ei quem mendacium
 Viros, etsi exiit primum ex ore. [comitetur
 Non difficile est vituperare propinquum, neque ipsum
 Laudare improbis viris hac cura fuit
 Tacere autem non volunt mali mala garrientes,
 Sed lani omniū medium sciunt habere.
 Neminem prorsus bonum & moderationem virum,
 Eorum qui nunc sunt hominum, sol aspexit.
 Non admodum hominibus ex animi sententia omnia sunt:
 Multo enim mortaliū præstantiores sunt immortales
 Multum in anxietatibus versor, mærens corde:
 Summam enim paupertatem non prætercurrimus,
 Quilibet diutem virum colit, contemnit autem pauperem.
 Omnibus verò hominibus ea inest mens.
 Omnigena nequitia inter homines sunt:
 Omnesq; virtutes & vitæ artes.
 Difficile est sapientem apud insipientes multa loqui,
 Et tacere semper: hoc enim non est possibile.
 Turpe sane est ebrium apud viros sobrios esse:
 Turpe verò si sobrius apud ebrios maneat.
 Pueri: & iuventus alluat mentem viri;
 Mulierum verò effert animum in errorem.
 Cui non animi libidine fortior est mens, semper innoxius,
 Cyrcus, & magnis versatur in erroribus.
 Consilia bis & iter quodcumque tibi in mentem venerit
 Nequius enim profecto præceps vir est.

Οὐ μ' ἴλασθες φοιτῶν γὰρ ἀμαρτίνην, ὡς ἄρα καὶ πρὶν
 Ηλίαςται, καὶ πρὶν ἡμετέρῳ φίλῳ.
 Ἐρρίθαι τὴν τ' ἰχθὺν, καὶ ἀνδράποισιν ἄπιστος.
 Ψυχρὸν δὲ ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ἴφιν.
 Τοιαῦτα καὶ Μάγνητις ἀπέλυσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
 Οἷα παυῶν ἱερῶν τὰς δὲ πόλιν κατέχευε.
 Πολλὰ τοι πλείονας κίμοις κότες ἄλυσεν ἥδη
 Ἀνδρῶν, ὅσοι μείνης πωλῶν ἔχον ἔθελον.
 Ἀρχὸς δὲ φείδεις μικρὰ χεῖρας ὅς τε λυτὴν
 Λίχρον κέειν καὶ κακεν ἀμείψασθαι
 Γίγνεται, καὶ πῦρ καλὸν ὅτι φείδεται πορτομαρτῆ.
 Ἀνδρῶν καὶ αὐτὸς ἐξέλεθ' ὡς πρὶν δὸς σῶμα τῷ.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ φέροι τὸν πλησίον, ἐδὲ καὶ αὐτὸν
 Ἀπῆσται δόλοισι αἰδέεσθαι ταῦτα μῦθε.
 Σιγῇ δὲ καὶ ἐθέλεις κακεν καὶ κακεν κακεν
 Οἷ δὲ ἀγαθὸν πάντων μέγιστον ἴστασιν ἔχει.
 Οὐδὲνα παμπήδῳ ἀγαθὸν καὶ μέγιστον αἰδέεσθαι
 Ταῖς τοῦ ἀνδράποισιν πέλει καὶ ἀνδρῶν.
 Οὐ γὰρ ἀνδρῶν ποιεῖ κατὰ δύμιν πάντα τιλείται.
 Πολλὸν γὰρ διητῶν κρέσσονες ἀνδράποισι.
 Πόλλ' ἐν ἀμνησίν τοι καλὴ δόμος, ἀχνύμενος καὶ
 Ἀκρίων γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα εἰς ἀμνησίν,
 Πᾶσι τις πάλαι ποτε αἰδέεσθαι, ἀτίει καὶ ἀνδρῶν
 Πᾶσι δὲ ἀνδρῶν ποτε αὐτὸς ἐνεσι νόμος.
 Παρτοῖα κακότητες ἐν ἀνδρῶν ποισι ἴασι,
 Παρτοῖα δὲ ἀρετῇ, καὶ βιότα παλάμας.
 Ἀργαλῶν φορέοντες παρ' ἀφ' ὧν πόλιν ἀγορεύει.
 Καὶ σιγῇ αἰεὶ τὸ γὰρ ὅς ἐστιν ἀνδρῶν.
 Λίχρον τοι μείζοντα παρ' αἰδέεσθαι τίφους ἴφιν,
 Λίχρον δὲ εἰς ἴφους παρ' αἰδέεσθαι μῦθε.
 Ἡμεῖς καὶ γὰρ οὐδὲν κουφίζει νόον αἰδέεσθαι.
 Πολλὰν δὲ ἐξείρει θυμὸν εἰς ἀμνησίν
 Ὡς μὴ θυμὸς κρέσσων νόμος, αἰεὶ ἐν ἀνδρῶν
 Κύριος τι καὶ μεγάλας κείται ἐν ἀμνησίν.
 Βυκάδῳ δὲ καὶ τοῖς ὅτι καὶ ὅτι νόον ἔλθῃ.
 Ἀπῆσται δὲ τοι καὶ ἀνδρῶν ἀνδρῶν.

Viros bonos sequitur consilium & pudor:
 Qui nunc inter multos reuera sunt pauci.
 Spes & periculum inter homines sunt similes
 Hac enim grania sunt numinaambo
 Sape prater opinionem & spem contingit impetire
 Res virorum: consilium verò non respondit finis.
 Non sane molestia officii ullus neque amicum neque ini-
 Nisi seriam rem consequaris. [micum:
 Multis apud craterem amici sunt sodales:
 In seria autem re pauciores.
 Paucos curatores fideles inuenias, licet sodales,
 Positis in magna animi anxietate.
 Iam nunc pudor quidem inter homines perit.
 At impudentia terram ebit.
 Heu improba paupertas, cur viciu infidens humeris
 Corpus deturpas, & mentem nostram!
 Turpia autem me non volentem vi. & multa doces:
 Bona quippe ab hominibus & honesta edictum.
 Beatus sum, & diis charus immortalibus,
 Cyne: virtutem verò a iam nullam amo.
 Tecum Cyne affecto male moreremur omnes:
 Sed sanè alienus dolor diem vnum durat tantum.
 Nihil nimis difficilibus contristeri mentem, neque lonis
 Gaudere: quoniam est vix omnia ferre boni.
 Neque iurare oportet tale quid: Nunquam res hac erit:
 Dij etiam succ. insent, quibus adest finis.
 Et facere tamen aliquid oportet: & in malo bonū factum
 Et malum ex bono & pauper vir [est,
 Statim valde diues euasit & qui valde multa acquisiuit,
 Deripente omnia utique perdidit nocte vna.
 Et sapiens peccauit, & insipientem sapi gloria
 Secuta est: & honorem, etiam qui maius erat inuenit.
 Si quidem opes haberem ô Simon de quales noni,
 Non possem morere bonu congregans:
 Nunc autem me cognoscentem praterit: sum verò mortuus
 Opibus, multis licet melius auius ferens.

Αἰδοῦσθαι τοὺς ἀγαθοὺς ἔπειτα γινώσκῃς καὶ αἰδοῦναι
 Οἱ γὰρ εἰ πολλοὺς ἀρεκίους ὀλίγοι.
 Βλῆπ' ἢ κίνδυνον εἰ αἰδοῦσθαι ποιεῖν ἑμῶν
 Οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέρωθεν.
 Πολλὰ καὶ παρ' ὀφθαλμοῦ καὶ ἐλπίδα γίγνεται βροεῖν
 Ἐργ' αἰδοῦσθαι βλάπτει δὲ καὶ ἐπὶ χυτο τέλει.
 Οὗτοι καὶ δὲ εἰς ἕτ' ὄνουν, ἕτε' ἐχθροί.
 Εἰ μὴ ποῦδ' αἶψα φρήματι παύσῃτεσσι.
 Πολλοὶ παρ' κρηττέρων φίλοι γίγνεται ἰσχυροί.
 Ἐν δ' αὖ ποῦδ' αἶψα φρήματι παύσῃτεσσι.
 Παύσῃτε κηδεμένους πιστοὺς βροεῖς καὶ ἐπὶ ταῖς
 Κεῖμεν δ' εἰς μεγάλην θυμὸν ἀμνηστία.
 Ἡδὲ γὰρ αἰδοῦσθαι μὲν εἰ αἰδοῦσθαι ποιεῖν ἔλασται,
 Αὐτὰρ αἰδοῦσθαι γὰρ αἰδοῦσθαι ποιεῖν.
 Ἀδελφὴ πρὸς τὴν τιμῇσι καὶ ἀδελφὴν ὁμοίως
 Σῶμα καὶ καταχρῶνται καὶ νόον καὶ μέτερος
 Αἰσχροὶ μὲν καὶ ἐπὶ λέντα βίην καὶ πολλὰ διδάσκουσιν
 Ἐπὶ δὲ καὶ αἰδοῦσθαι καὶ καλὸν ὅστις αἰδοῦσθαι
 Εὐδαίμων εἴη καὶ δεῖς φίλον ἀδελφὸν ποιεῖν
 Κύριον ἀρετῆς δὲ δῆλον καὶ δεινὸς ἔσται.
 Σὺν σὺν ἔρως παῖδον καὶ κακῶς αἰσχύνη καὶ παῖτες
 Ἀλλὰ τοὶ αἰδοῦσθαι καὶ εἰς φημὶ γινώσκον.
 Μηδὲν ἀγαθὸν χαλεποῖσιν ἰσὺ φρίκα μὴδ' ἀγαθοῖς
 Καὶ ἔπειτα εἰς αἰδοῦσθαι πάντα φέρειν ἀγαθόν.
 Οὐδὲ ἑμὸν καὶ χόη τῶν τιμῶν ποτε φρήμα τὸ δὲ ἔσται
 Θεοὶ καὶ γὰρ γινώσκουσιν εἰς ἑμὸν τέλει.
 Καὶ ἀρετῆς αἰδοῦσθαι τοὶ πᾶσι ἐν κακῶν ἰσχυροί.
 Καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ καὶ τι πρὸς αἰδοῦσθαι αἰσχροί.
 Αἰσχροὶ μὲν ἔπειτα ἑμὸν καὶ δὲ μάλ' ἀγαθὰ ποιεῖται
 Ἐξ ἀπείνης καὶ τὸ αὐτὸ αἰδοῦσθαι τὸ κακόν.
 Καὶ σὺ φέρει ἡμεῖς καὶ ἀρετῇ πολλὰ καὶ δόξα
 Ἐσπεῖτο καὶ τιμὴ καὶ κακὸς ὅν ἔλασται.
 Εἰ μὴ φρήματι ἔχουσιν Σικανίδην, οἱ δὲ αἰδοῦσθαι
 Οὐκ αἰσχύνη τὸν ἀγαθοῖς στυγνόν
 Νῦν δὲ μετὰ γινώσκοντα πατέρων εἰς δὲ ἀφροσύνη
 Χρημοσύνη πολλῶν γινώσκον ἀμνηστία

Quare nunc ferimur velim abire capsis.

Melior ex pento nocte, n. per tenebrosam.

Exhaustire autem. tantinam non volunt: superat autem mare

Virum, quæ nauis parietem: unde valie quæ d. f. ille

Servatur. illi verò dormiunt gubernatorem quæ d. f. sec. r. m. s.

Bonum licet, qui custodia am habebat perit. [quiescere

Opes autem rapiunt: ut accor verò perit:

Dixisse autem non amplius aqualiter sit in medium.

Baini verò imperant, mali autem super lonos:

Timeoni quo modo nauem studiū at sorbeat.

Hæc mihi ænigmaticè dicta sint, occulta probi:

Cognoscere autem potest qui etiam malum si sapiens sit.

Multis diuitias habent imperiti: alij autem boni stia

Quæ uni graui oppressi paupertate.

Facere autem utrisque impotenti: inest:

Prohibente enim hos quidem opes illos verò mens.

Non licet mortalibus aduersus immortales pugnare,

Neque dicam dicere: nemini hoc fas est,

Non oportet pascere quod non pascendum sit:

Neque facere quod non melius sit perficere:

Gaudens bene perficias viam magnum per positum,

Et te Neptunus gaudium amici reducat.

Multos sanè satietas viros perdidit insipientes:

Nesse enim difficile est modum quando bona adsumt

Non possum ubi o anime præbere necessaria omnia:

Tolera, nam pulchra non vique tu solus amas.

Bene quidem habente me, multi sunt amici: si verò quid

Inciderit, pauci fidelem habent mentem. [grauis

Vulgò autem hominum virtus unica est hæc,

Diescere: sed aliarum rerum nullus sane est usus,

Neque si iustitiam quidem habeas Rhadamanthi ipsius,

Pluraq. scias quàm Eolides Sisyphus:

(Qui etiam ex inferno multiscientia sua rediit,

Persuasa Proserpina blandis verbis,

Quæ hominibus præbet obliuionem, latens mentem:

Alius verò nondum quæ hoc considerauit,

Quem.

Θωπεύει γὰρ οἱ φερόμενα κατ' ἰστίαν δυνάμειντες
 Μνησέμεν πόντον τε γύμνα διαδυναστεύω·
 Αἰτλήειν δ' ἐκ ἐθέλοισιν ὑπερβαίνει ὃ θαλάσσης
 Αμεινότερον τείχεον ἢ μάλα τις χαλεπῶς
 Στῆζει· αἱ δ' ἐσθλοὶ νηϊβερνέτω μὲν ἵππων τε
 Βασιλῆον γὰρ φυλακίῳ εἶχει ὅππια μὲν
 Χρήματα δ' ἀπαιτεῖσι λίαν κόπῃ δ' ὑπόλαλοι·
 Δαπνός δ' ἐκ ἐπ' ἴσως γίγνεται εἰς τὸ μέσον·
 Φέρηται δ' ἀχαιοὶ κακοὶ δ' ἀγαθῶν καὶ δύσφοροι
 Δεινὰ μὲν μητρὶς γαυῶν καὶ κῦμα πῆρ·
 Ταῦτά μοι γένοιτο κεκοιμημένα τοῖς ἀγαθοῖσι·
 Γίγνεται δ' αὖτε καὶ κακοῖς αἰσφορῆς ἦ·
 Πολλοὶ φερόμεν ἔχουσιν ἀδελφεὶ οὐδ' ἐπὶ καλῶ
 Ζητῶσι χρεὶ πῇ τεύχεσσι ποσει·
 Εὐδὲν δ' ὁμοφροσύνῃ ἀμύχανον ὑπάρχει·
 Εἴρη γὰρ εὖ μὲν χαλκῶν τε, εὖ δ' ἰστίων·
 Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πᾶσι ἀθανάτου μαχέσασθαι·
 Οὐδ' ἐδίδωκεν εἰπὲν ἄδελφὶ πᾶσι δέ μοι·
 Οὐχὶ πειρᾶσθαι ὅτι μὴ ποιμαντέον εἴη·
 Οὐδ' ἔρδειν ὅτι καλῶς ἦν τελέσαι·
 Καίρῳ δ' ἐπὶ τελέσας, ὁδὸν μεγάλην δὴ πόντον,
 Καὶ σὲ Ποσειδάων χάρις εἴλῃς ἀγάγῃ·
 Πολλοὶ γὰρ κόρος ἀνδρῶν ἀπώλεσε ἀφροσύνας·
 Γυνώσκῃ γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐδίδα παρῇ·
 Οὐδὲν μὲν σοὶ θυμὸς ὑπερβῆναι ἀμύχανον ποῖται·
 Τέτλαδ' ἔρῃ ὃ καλῶν ἐπὶ σὺ μεμῶσθαι ἔρῃ·
 Εὖ μὲν ἔχοντες ἀμείβῃ πολλοὶ φίλοι, ἡ δὲ πᾶσι δὴν
 Εγκύρῃ παύσει πτόν ἀχαιοὶ γόοι·
 Πλήθ' δ' ἀνδράπων αἰσθὴ μία γίγνεται ἥδε·
 Πλατύνει γὰρ δὴ ἄλλων ἔδῃ ἀρ' ἡδ' ὀφείλει·
 Οὐδ' εἰ σφοδρῶς μὲν ἔχεις βαδισάμεν δὲ αὐτῇ·
 Πλείονα δ' εἰδὲς, Αἰολίδαυ Σωφόν·
 (Οἶτε καὶ εἴ αἰδέομαι πολυδρῖνασι αἰσθῆδε,
 Πείσας πρὸς φένῳ αἰμυλίοισι λόγοις,
 Ἦτι βροτοὶ παρὲν λήθην, βλάπτουσι νόημα
 Ἄλλ' δ' ὑπὸ πᾶσι γὰρ ἐπιφροσύνῃ

Quemcumque sanè mortis nigra nebulæ obtexerit,
 Veneritque in horridum locum mortuorum,
 Nigrasque portas transierit, quæ mortuorum
 Animas cohibent, et si recussantes:
 Verum tamen & illinc Sisyphus rursus rediit heros,
 Ad lucem solæ suæ multiplici peritæ:
 Neque si fusa quidem facis veru similita,
 Linguam habens lonam Nestoræ diuini:
 Quæriò que fueris pedes velocibus Harpygiæ,
 Es filius Boreæ, quorum celoriter eunt pedes.
 Ac certè oportet omnes sententiam hanc reponere,
 Quod diuitia plurimum in omnibus habent potestatem.
 A qualiter porro diuites sunt is cui multum argenti est.
 Et aurum & terra ferrifera campi,
 Equiq; muliq; & cui ea quibus opus est adsunt
 A ventre & laterib. & pedib. voluptatem percipiendâ
 Ex puero & muliere, quancas verò illorum veneris
 Tempus, & cum pubertate sit cingulum:
 Hæc sunt diuitia hominibus, nam superfluas omnes
 Opes habens nemo venit in infernum:
 Neque pretia dani, mortem fugerit, neque graues
 Morbos, neque malam sententiam instantem
 • Iupiter pater, ultimam sit diu iudicium: scelesti quidem
 Contumeliam placere, & ipsi hoc sit gratum,
 Animo improba facinora, in mente autè quisquis immanis
 Fecerit, deos nihil curans:
 Ipsum postea rursus lauro mala: neque postea
 Patris improbitas liberum sit malum
 Sed filij, qui cum sint iniusti patris iusta cognoscentes
 Faciunt, ô Saturne, tuam iram reuerentes,
 Denud iugâ inter cines amantes,
 Ne quam transgressionem luant parentum.
 Hæc sint beati diu grata nunc verò qui patrat scelus.
 Effugit: poenam autem aliam postea fers.
 Et hoc, ô immortalium rex, quomodo est infans
 Facinora qui ut intra est iniustus

Οὐκ ἔστι δὲ δαυὰ τοῖς μὲν νίφθ' ἀμφιχυλῶσα
 ἔλθαι δ' εἰς κρυερόν χεῖρον ὀπορὸν ἀφ' ὧν·
 Κυκλάας τε πύλας ἀφ' αὐτῆς ἔλθαι, καὶ τε δαυόντων
 Ψυχὰς εἰσάγεισι καὶ ἀφ' αἰαινομένης
 Ἀλλ' ἄρα καὶ εἴθ' εἰς Σισυφῶ παλιν ἤλυθεν ἦρος
 Εἰς φ' αὖτ' ἤϊεν σφῆσι πολυφροσύναι·)
 Οὐδ' εἰς ἑλπίδα μὲν ποιοῖς ἐτύλοισι οὐδία,
 Γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστωρος ἀπιδέει·
 Πικρὸν δ' εἶναι πεδὸς τὰ χεῖρ' ἀφ' ἧν
 Καὶ παῖδων βρέειν ἦν ἄρα εἴσι πεδὸς
 Ἀλλὰ γὰρ χεῖρ' παύσας γυναικὶν ταύτην καταδίδω·
 Ὡς πλὴν αὖτ' πλείων πᾶν ἔχ' ὀδύνην.
 Ἰσὺν τι πλῆν' ἔστιν, ὅτι πολλὰ ἀγυρῶν ὄντα
 Καὶ χρυσὸν, καὶ γῆς πυροφόρον πεδὸν,
 Ἰπποὶ δ' ἡμίονοί τε καὶ ὅτ' αὖτ' ἴδοντα παρίσθαι.
 Γαστέρι τε καὶ πλάθει καὶ ποσὶν ἄρα παθεῖν.
 Παιδὸς τ' ἡδὲ γυναικὸς, ὅταν δέ καὶ ἦν δὲ ἀφ' αὐτῆς
 Πρὸς σὺν δὲ ἦν γένετα ἀφ' αὐτῆς,
 Ταῦτ' ἄρα αὖτ' ἴδοντα τὰ γὰρ ἀφ' αὐτῆς πᾶσι
 Χρῆματ' ἔχων ἡδὲ εἰς ἔρχ' εἰς αἰδῶν·
 Οὐδ' αὖτ' ἀφ' αὐτῆς δίδωσι δαυάτων φύρ' ἡδὲ βαρείας
 Νέστωρ, ἡδὲ καὶ γυναικὶν ἡδὲ ἀφ' αὐτῆς.
 Ζεὺς πατέρ' αὖτ' ἡδὲ γυναικὶν δίδωσι φίλον,
 Τέλειν ἡδὲ εἰν, καὶ σφῆσι τὸ γὰρ ἡδὲ φίλον,
 Οὐκ ἔστι δὲ πᾶσι ἔργα καὶ φρεσὶ δὲ ὅς τις ἀφ' αὐτῆς
 ἔργαζοιτο δαυὰ μὲν ὅτι ζόμεθα,
 Αὐτὸν ἔπειτα πάλιν ἴδοντα καὶ μὲν τ' ὅτι πᾶσι
 Παῖδες ἀφ' αὐτῆς πᾶσι γυναικὶν καὶ φίλον
 Πᾶσι δὲ δὲ οἷτ' ἀφ' αὐτῆς πᾶσι τὰ δὲ φίλον τοῦτο
 Ποιοῦσι. Κερνίδ' ὅν γὰρ ἀφ' αὐτῆς
 ἔχ' ἀφ' αὐτῆς τὰ δὲ φίλον μὲν ἀφ' αὐτῆς φιλέοντες,
 Μὴν ἡδὲ ἀφ' αὐτῆς ἀφ' αὐτῆς πᾶσι πᾶσι.
 Ταῦτ' εἰν καὶ φίλον δαυὰ φίλον ἡδὲ εἰν ἡδὲ
 Εὐφροσύνην καὶ δὲ δὲ ἡδὲ ἡδὲ φέρει.
 Καὶ τὸν ἀφ' αὐτῆς βασιλεῦς, πᾶσι δὲ φίλον
 ἔργον ὅς τις ἀφ' αὐτῆς εἰν ἀφ' αὐτῆς

Nullam iniquitatem habens, neque insurandum impium.
 Sed iustum existens non iniuste patitur?
 Quis itaque & homo alius, respiciens ad eum, postea
 Veneretur deus? & quem animum habeat,
 Quando vir iniustus, & sceleratus, neque quidquam viri
 Neque dearum iram timens,
 Contumeliam facit, divitiis sacratus: iniusti verò
 Affliguntur, gravi pressi paupertate?
 Hæc d. sens. chare sodali inje opes acquire,
 Temperatum animum habens sine peccato,
 Semper horum versum memor: ad postremum verò
 Probabis verbo frugis obtemperans.
 Iupiter quidem super hanc civitatem teneat in aethere hæ-
 Semper dextram maxum in incolumitatem. [bitans
 Alique immortales beati dñ: sed Apollo
 Concinnat linguam & mentem nostram:
 Citharâ item sonet sacrum melos, atque etiam tibiâ:
 Nos verò libationibus deos placantes,
 Bibamus, iucundantes nos loquentes,
 Nil Medorum metuentes bellum.
 Sic esse d. cur, & meliorem latum animum habentes,
 Sine cura hilariter vivere
 Oblectat: longè verò malas sortes arcere,
 Senectutemque exitialem & mortis finem.
 Oportet Musarum famulum & nuncium, si quid eximium
 Noverit sapientia, non invidum esse:
 Sed alia quidem inquirere, alia verò offendere, alia verò
 Quorsum ea uteretur, solus sciens? [facere,
 Phœbe rex, ipse quidem turri munisti arcem,
 Alcathoo Pelopi filio gratificans:
 Ipse item exercitum iniuriosum Medorum ab arce
 Hac civitate, ut tibi populi in latitia
 Vere inerte claras puerant hecatombas
 Delectari cithara & hilari convivio,
 Pacemq. chori vociferationibusque iunum circum altare.
 Profecto enim ego times, salutem intuens

Μὴ πινυῖσθαι σίλῳ κατέχων μὴ δ' ἔρχον δι' ἔθνη
 Ἀλλ' οἴκῳ· εἰδὼν μὴ τὰ δίκῃ παθεῖν·
 Τίς δὲ καὶ βροτὸς ἄλλ' ὁρῶν πρὸς τέτονι, ἵππειά
 Ἀζοῖτ' ἀθανάτοιο καὶ πῖνα θυμὸν ἔχοντι·
 Ὅπως αὖτ' ἄδικ' καὶ ἀπάθει· ὅτι π' αἰδρῶτο
 Οὐτ' ἀθανάτωι μύων θύβ' ἀμύνει,
 Τρεῖζει πλῆθος κακοηρόν· οἳ δ' ἴδμεν
 Τρύχον δ' χαλεπὴν τειρόμενον σείει.
 Ταῦτα μετῶν φίλ' ἐπαρὲς δικάσας χεῖρ' ἔχοντες
 Σάφρ' ἐνα θυμὸν ἔχον· ἐπὶ δ' ἀπαδαλίης,
 Αἰεὶ τῷ δ' ἐπὶ μάμμη μύθ' εἰς τὴν πλῆθυν
 Αἰνέσας μύθ' οὐ σάφρ' ἐν πειθούμην.
 Ζεῦ μ' ἤ τις δὲ πόλιν· ἡσυχίαν αἰδέει τῶν
 Αἰεὶ δ' ἔστιν ἡ γαῖα· ὅτ' ἀπὸ μούσῳ.
 Ἄλλοι τ' ἀθανάτοι μύθ' ἔχοντες δούρι αὐτὰς Ἀπόλλων
 Ἀρδ' ἴσμεν γλῶσσῳ καὶ νόον ἡέτι πρην.
 Ὅρμηδ' αὖ φέρεται δὲ ἡσυχίαν μύθ' ἔχοντες καὶ αὐλῶ.
 Ἡμεῖς δ' ἀπονοίας δούριον ἀφ' ἡσυχίαν.
 Πῖνα μύθ' ἔχοντες μετ' ἀνέχοντες λόγον τῶν
 Μῦθ' ἔχοντες δὲ μῦθ' ἔχοντες πόλεμον.
 Ὡς δ' ἔχοντες καὶ ἀμείνον· ἐν φέρῳ θυμὸν ἔχοντες.
 Νόσφι μεμνημένων θυμὸν ἔχοντες διάλιν.
 Τερπόμενοι πλοῦς δ' ἔχοντες καὶ πλοῦς ἀμύμον.
 Γῆρας τ' ἔχοντες καὶ δούριον πῖνα.
 Χρὴ μουσῶν δούριον καὶ ἀνέχον· εἴπ' ἀνέχοντες
 Εἰδὲν σφίσι μὴ φέρεται πῖνα.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν μῦθ' ἔχοντες δὲ δούριον, δούρι δ' ἔχοντες
 Τίσφι χεῖρ' ἔχοντες καὶ πλοῦς ἀμύμον.
 Φοῖβε αἰεὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ γλῶσσῳ πόλιν ἀνέχον.
 Ἀλλ' ἔχοντες Πέλοπ' ἔχοντες καὶ πλοῦς ἀμύμον.
 Αὐτὸς δ' ἔχοντες ὅπως μῦθ' ἔχοντες ἀνέχον.
 Ἦς δὲ πόλιν, ἴνα σὺ λαὸν ἐν θυμὸν ἔχοντες
 Ἦς δὲ ἔχοντες καὶ πλοῦς ἀμύμον· ἐπὶ πλοῦς ἀμύμον.
 Τερπόμενοι καὶ πλοῦς ἀμύμον· ἐπὶ πλοῦς ἀμύμον.
 Παιῖσι τε χοροῖς ἀνέχοντες τε σὺν πλοῦς ἀμύμον.
 Ἡ δὲ ἔχοντες δούριον, ἀνέχοντες ἔχοντες.

Et seditionem Gracorum populi corruptrice. Sed tu Phæbe
 Propitius nostram hanc custodi civitatem.
 Veni quidem enim ego & in Siculam aliquando terram:
 Venique in Eubæa v. i. ferum solum,
 Spartamque Eurata arundinis feri claram urbem:
 Et ma excipiebant alacruer omnes advenientes:
 Sed nulla mihi oblectatio in praeordia venit iuvarum
 Adeo nihil sane erat charius aliud patria.
 Nunquam mihi cura recentior alia occurrat
 Præ amabili sapientia: sed hanc semper habens,
 Oblecter cubara, & salitatione, & carne me:
 Et cum bouis bonam habeam mentem.
 Neque quemquam in externum offensus fuisse improbis,
 Neque quemquam civium sed iustus existens,
 Tuam isipue mentem oblecta: morosorum verò civium
 Alium tibi malo, alius melius dicet.
 Unos alius valde utperat. alius laudat:
 Malorum verò mentis si nulla.
 Neminum autem inculpatus super terram est nullus:
 Sed cui melius est civium non pluribus cura est.
 Nullus hominum neque erit. neque ortus est,
 Qui omnibus placens descendat in domum Platonis:
 Neque enim qui mortalibus & immortalibus imperat,
 Iupiter Saturnus, hominibus omnibus placere potest.
 Torno & amussi & gnomone virum oracula consulentem
 Rectius oportet Cyrene observare:
 Cui nempe in Pythone deus respondens sacerdoti,
 Vaticinium significaverit pingui ex adyto.
 Nec quicquam enim addens, ullum remedium inveniat
 Neque auferens, à diis delictum profugeris.
 Rem passus sum morte indigna nihil infererem,
 Sed aliarum omnium rerum Cyrene molestissimam.
 Amici me prodiderunt ego verò inimicos accedens,
 Videbo & eorum, quamnam habeant mentem.
 Bos mihi super lingua fortis pedo calcitrando insistent,
 Prohibet garrere, etiam scientem,

Καὶ σταῖσι Ελλήων λαοσύνῃσι δὴν σὺ Φίλε
 Ὡς αὖ κεν τὴν τιμὴν δὲ φυλάσσῃς πόλιν.
 Ἡλθον μὲν γὰρ ἔχοντες καὶ εἰς Σικελίαν ποταγῆσαν
 Ἡλθον δὲ Εὐβοίης ἀκταίεσι πεδίον,
 Σπαρτιάται δ' Εὐρώπῃσι δόξα κορυφαία γλαυκὸν ἄστυ·
 Καὶ μὲν εὐδαίμων περ φρονέας πάντας ἐφ' ἑχέμενον·
 Ἀλλ' ἔπειτα τέρψις ὅππῃ φρένας ἤεν ἐκείνων·
 Οὕτως ἔδιν' αὖτε φίλτερον δὴν πάντας·
 Μητοτ' αὖτε μὴ δὴν καὶ ἑσπερὸν ἄλλοι θυμῷ
 Αὐτ' ἐρατῆς σφίσι δὴν τὸ δ' αὖτε ἔχοντες·
 Τερπόμενοι φέρμενοι καὶ ἑρμηνεύοντες αἰδοῦντες·
 Καὶ μὲν αὖτε ἀγαθὸν ἐσθλὸν ἔχοντες νόον·
 Μητέ τινα ξείνων ἐπιδόμμενοι ἐχέμενοι χεῖρας
 Μητέ τινα ἐσθλῶν δὴν δόξαν ἔχοντες·
 Τὴν σὺν τῷ φρένα τέρψις δὴν ἔχοντες ὅππῃ
 Ἀλλ' ἔπειτα κακὰς δὴν ἀμεινοὶ ἔρεαι
 Τοὺς ἀγαθοὺς δὴν μάλ' αὖτε μεμεινότεροι ἔπειτα
 Τῶν κακῶν μὴ μὴ γινώσκοντες ἔπειτα
 Αἰδρωμένων δὲ ἀφ' ἑκαστοῦ ὅππῃ γινώσκοντες ἔπειτα
 Ἀλλ' ἔπειτα καὶ μὴ πλεονέχοντες μὴ
 Οὐδ' εἰς αἰδρωμένων ἔπειτα ἔπειτα πεισυνέουσι
 Οὐδ' εἰς πᾶσι δὴν δὴν εἰς αἰδου·
 Οὐδ' εἰς ὅς θνητοὶ καὶ ἀθανάτοισιν αἰάσσει
 Ζεὺς Κρονίδης θνητοῖς πᾶσι δὴν δὴν δὴν·
 Τόρῃ καὶ σταῖσι μὴ γινώσκοντες ἀνδραγαθῶν
 Εὐδύτερον χεῖρας ἐκέρτε φυλάσσοντες·
 Ὡς πᾶσι καὶ Πυθῶνι δὴν γινώσκοντες ἔπειτα
 Ὡς πᾶσι καὶ Πυθῶνι δὴν γινώσκοντες ἔπειτα
 Οὐδ' εἰς πᾶσι δὴν γινώσκοντες ἔπειτα
 Οὐδ' εἰς πᾶσι δὴν γινώσκοντες ἔπειτα
 Χρῆμα ἔπειτα δὴν γινώσκοντες ἔπειτα
 Τῶν δὲ δὴν γινώσκοντες ἔπειτα
 Οἷμα φίλοι καὶ φίλοι καὶ φίλοι καὶ φίλοι
 Εἰδὼς καὶ τῶν δὴν γινώσκοντες ἔπειτα
 Ζεὺς μοι ὅππῃ γλαυκῆς κεφαλῆς ποδὶ λαζ' ὅππῃ
 Ἰσθμὸν καὶ Πυθῶνι καὶ Πυθῶνι καὶ Πυθῶνι

Cyrne: tamen quod fatum est pati, non licet effugere.

Quod verò fatum est pati, non timeo pati.

In valde durum malum venimus: ubi maxime

Cyrne ambas fatum corripiat morti.

Qui verò senescentes contemnant parentes,

Horum quidem locus Cyrne modicus est.

Neque quemquam advena tyrannum, sub spe lucri id fore:

Neque occide deorum fœdera iniens.

Quomodo nobis sustinuit ad tibi cinem canere

Animus? terra autem moderator apparet ex foro.

Qua nutrit fugibus, in conviviis gestantes

Et ausque comis purpureas coronas.

Sed agendum d' Scytha, tande comam, seda com' stationem,

Luge verò suave olentem locum percuntem.

Fide opes perdidisti, diffidentia autem servami:

Consilium verò difficile est ambarum.

Omnia illa in cornu & in corruptione sunt: neque quis nobis

Autor immortalium Cyrne decorum beatorum:

Sed virorum vis, & lucra multa, & iniuria,

Multis ex bonis in calamitatem protruserunt.

Dua sane sunt potius lates miseri mortalibus:

Sic membra resolvens, & inebriatio difficilis.

Morum verò per medium ver salior: neque mihi persuadobis,

Neque quidquam non potare, neque nimis inebriari.

Vinum mihi in reliquis quidē placet: in uno autē displicet,

Quando scilicet armans me, virū contra inimicum agit.

Sed quando supra existens, infra fit,

Tunc domum ito, intermisso potu.

Bene quidem constitutum virum male cōstituere, facile est:

Bene verò constituere male constitutum, difficile est.

Calcibus insu'ta populo satuo, percutique stimulo

Acuto, & iugum graue circumpone:

Non enim unquā invenies populum, domini amantem adeo

Hominum quotquot sol aspicit,

Iupiter virum perdat caelestis, qui sodalem

Molli garrulus fallere vult.

Κύρ' ἴμπερ δ' ὅ, τι μείρα παθεῖν, ἐκ ἴδ' ὑποδύξαι.
 Ο, πῆ ἤμειρα παθεῖν, ἔτι δέδωκα παθεῖν.
 Βε πολὺ ἄρ' ῥηκτον κακὸν ἢ κακόν, ἐνθα μάλιστα
 Κύρνε σὺν ἀμφοτέροις μείρα λαβεῖ θανάτου.
 Οἱ δ' ἀποζηρέσκοντας ἀπυρρίξαισι τοκῆας,
 Τύτων τοι χώρη Κύρ' ἐλίγη τελέει.
 Μήτι πν' αἴξει τύραννον ὅπ' ἐλπίσι κέρδι. **Π.**
 Μήτι κτείνε. δεῖται ὄρνια συνδέμεν. **Θ.**
 Πῶς ἡμῖν τίτληκε ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδην
 Θυμὸς ἰγῆς δ' ἔρος φαίνε' ἐξ ἀγορῆς,
 Ἡτι πρέσει καρπείσιν, ἐν εἰ λαπίναις φορέοντάς
 Ξανθῆσιν τε κόμῃς πορφυρέαις σεφάναις.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ Σκύθα κείρε καμῶν, ἀπόπαυε ἢ κώρην,
 Πείνῃ δ' ὀδύνη χωρὶς ἀπολλέμενον.
 Πίσυ' χρέματ' ὀλέσσει, ὅπισθ' ἰστάσσει.
 Γναμν δ' ἀγχαλὴν γίγνεται ἀμφοτέροισιν.
 Πάϊτα τὰ δ' ἐν κεράκασσι καὶ ἐν φθορᾷ καὶ ἐν πῶν
 Αἶψα ἀθανάτων, Κύρνε. δεῖται μακάραν
 Ἀλλ' αἰδέσθων τε βίην, καὶ κέρδεα πολλὰ καὶ ὄβριον.
 Πελαῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητα ἵβδον.
 Διασώπει πόσι. καὶ ἥρες ἐψηλοῖσι βροτείσι,
 Δίψα λισιμυθῆς καὶ μέδισις χαλιπῆ.
 Τύτων δ' αἰτ' ἐμὲτοι εὐροφῆσμαι ὑδ' ἐμ' ἀείσσει,
 Οὐτι π' μὴ πίνειν, ἔτε λίω μῦθεν.
Θ. ἰμὲρ τὰ μ' ὀδύνη χαρίζε' ἦν δ' ἀχαρίστ. **Θ.**
 Εὐτ' αἰδομένης μ' αἰδέσθων πρὸς ἐχθρὸν ἄγει.
 Ἀλλ' ὅπότερ κακὸν ἔσται ἐὼν, ὑποειρθε γῆρῃ,
 Τετάρκις οἴκαδ' ἴμεν ταυσάμενοι πόσι. **Θ.**
 Εὐ μ' κείμενον αἰδέσθων κακῶς δέμεν θυμῶν ὄντων
 Εὐ ἢ δέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀγχαλῶν.
 Ἀλλ' ὅπότερ δύμω κενόφρονι τύπτει ἢ καὶ κίτῃ
 Οἷον, καὶ ζέφυλλο δύσλοφον ὀμνυμένη.
 Οὐ γὰρ ἴδ' ἀνέσσει δῆμον φιλοδίαστον ὡς
 Ἀνδρώπων, ὅποσος ἠέλι. κακὸν ἔσται.
 Ζαὶ αἰδ' ἐξολέσσει ὀλύμπ. **Θ.** ὅς τ' ἐπ' αἴσσει
 Μόλδα καὶ κατὰ μὲν ἐξασπῆται ἰδίλει.

Suavia quidem & prius, sed multo meliora quam nunc,
 Quia misera nulla est gratia.
 Sape ciuias hac per recto um nequitiam,
 Velut nani inuoluta sicut terram euertit.
 Amicorum vero si quidem qui vide: me aliquid aduersi
 Cernicem auertens neque videre vult: [habentem,
 Si vero qui totam mihi absconde boni qualia saepe contin-
 Multas salutationes & amicitias habeo. [gunt viro:
 Amicis me produunt, & non voluit quidquam dare,
 Viri apparenibus, sed ego ultro ea
 Serotinaque egredior, & matutina rursus ingredior.
 Cum quod illorum vox auditur expergiscitintum
 Multum inutilibus Deus dat viri diuitias
 Bonas qui neque sibi melior quidquam existens
 Neque amicis, virtutem autem magna gloria nunquam per-
 Bellator enim vir terram & urbem seruauerit. [ibit.
 In me deinde cadat magnus calum latum superna
 Arcum hominum metus antiquorum,
 Si non ego illi quidem auxiliabor qui me amant:
 Sed inimici molis & magnam noxamentum ero.
 Vini partim quidem laudo parum vero te culpo nec laudo
 Neque unquam edisse, neque amare possum [te omnino
 Bonum & malum est, qui te quidem vituperaueris?
 Quis vero lauauerit: modicam habens sapientiam?
 Bibe vinum quod mei virtutis Tazzei
 Vites tulerunt quas plantauit senex
 Montis in clivo, deo charus Theotimus,
 Ex planeto frigidam aquam inducens.
 Ex quo libens quidem, graues dissipabo curas
 Potus vero cum somno alacrior.
 Pax & diuitia habeant ciuitatem, ut cum aliis
 Comperer, in aliam eum rem amo bellum.
 Neque nimis praconi aurem prae longe lateque vociferanti:
 Non enim pro sterna pro terra pugnamus.
 Sed turpe est praesentem & veracibus insidentem
 Equis, non bellum lacrymosum moueri.

Ηδὲ μὲν καὶ παλαιὰ· ἀτὰρ ποὺ ὑλάονα δὴ γυνῶ,
 Τούτων γε τοῖς δὴ λυγρὸν ἔστι χάρις.
 Πολλὰ γὰρ ἡ πόλις ἡδὲ δὴ ἡ γερμένων κακότητων,
 Περὶ κελευμένη καὶ πᾶσι γυνῶν ἔδραμα.
 Τῶν ἢ φίλων εἰ μὴ τις ἔρξῃ τι μετ' ἑνὸν ἔχοντα,
 Αὐτὸν δ' ὅστις ἐφ' ἑσθλὸν ἔδραμα.
 Ἡ δὲ τιμὴ ποθεν ἐδιδόνη (ἀπολλύει γίνεταί αἰδρεῖ)
 Πολλοὺς καὶ πᾶσι τοῖς καὶ φιλοτινίας ἔχον.
 Οἷμα φίλοι παρδιδόουσι, καὶ ἐκ ἐθέλουσι τι δέουσαι
 Ἀνδρῶν φαινομένην ἀλλ' ἐγὼ αὐτὴν πρᾶν.
 Ἐσπερὶ γὰρ ἐξείμι καὶ ὁρῶν αὐτὴν ἔσμι,
 Ἀλλ' οὐδὲν κατ' ἐνὸν φέρει ἐξ ἑσπερῶν.
 Πολλοὺς ἀχέουσι θεὸς διδοῖ αἰδρεῖσιν ὁ βον
 Ἐδιδόνη, ὅς ἐστι αὐτῶν βίλτιρος ἔδιν ἐών,
 Ὅτι φλοῖς ἀφ' ἑσθλῆς γυνῆς καὶ ἐπὶ ἐλεῖ.
 Αἰχμητὶς γὰρ αἰὲν γυνῆ καὶ ὅσον σάοι.
 Εἰ μοι ἔπειτα πᾶσι μέγας ἔσται ὁ δὲ ὅσον
 Χρῆμα, καὶ ἀνδρῶν δ' εἶνα παλαιῶν.
 Εἰ μὴ ἔχῃ τοῖσιν μὲν ὅσον οἷμα ὅσον.
 Τοῖς δὲ ἔχῃ τοῖς ἀνδρῶν καὶ μέγα πᾶσι ἔσται.
 Οἷμα, τα μὲν σ' αἰὲν, τὰ δὲ μίμνουσιν ἔσται πᾶσι.
 Οὐτὶ ποτ' ἐχθαίρειν, ὅτε φιλεῖν δυνάμην.
 Ἐδιδόνη καὶ κακὸς ἐστὶ τίς αὐτῇ σίγα μεμνησάτο;
 Τίς δὲ αὐτῇ ἐπαγγέλλεται, μέδων ἔχων σοφίης;
 Πινύονεν, ὅτι ἐμὸς κορυφῆς δὲ τῇ γέτοιο
 Ἀμπελοὶ λυγρὰ καὶ τὰς ἐθύντας ὁ γέρον
 Οὐδὲν ἐκ βίανσι φίλοι θεοὶ πᾶσι.
 Ἐκ πλαταγισθῶν καὶ ψυχρῶν ὕδωρ ἐπείγουν.
 Τὴν πᾶσι καὶ καλὴν καὶ σκεδάσας μεμνησάτο;
 Θερμὸς δὲ ἔσται πολλὸν ἐλαφρότερος.
 Βίαν καὶ πᾶσι καὶ ἔχῃ πᾶσι, ὅσον μετ' ἄλλων
 Καμαζοῖμι κακὸν δὲ ἔσται ἐμὸν πολέμου.
 Μὴδὲ λίαν κίρυκα ἀν' οἷς ἔχῃ κακὰ βεῖν.
 Ὅτι γὰρ πᾶσι καὶ γὰρ πᾶσι καὶ μετ' ἄλλων.
 Ἀλλ' αἰχμητὶς παρὸντα καὶ ἀνυποδὸν ὅσον αἰται
 Ἐπείναι μὴ πᾶσι καὶ σκεδάσας ἔσται αἰται.

Hec mihi ob ignaviam: Cerynthus enim pergit;

Lalantique bonum tendetur vinctum:

Boni exsulant, civitatem verò mali administrant

Ut Cypseli non Iupiter perdat genus.

Consilio verò nil malius vir habet in seipso:

Neque inconsiderantia Cyrene quidquam peius.

Cyrene ne viris per omni mortalibus succense,

Expendens quod m. em, qualem quisque habes

Ipsè in pectoribus & fava: & iusto

Et iniuste magnum damnum mortalibus inest

Est alius quidem peius, aliud verò melius factū cuiusque:

Nullus verò hominum ipse per omnia, sapiens.

Quisquē impensam servas pecunias captans

Clarissimam virtutem apud intelligentes habet.

Sic enim perspicere vitā suam liceret quanto tempore quā

Evanso in domum Plutoni transiturus esset:

Par esset eum qui quidem plus temporis suū expectaret,

Parcere magis huic quā habere vitā.

Iam verò non licet: quod sane & mihi magnū luctū excitat:

Et mordet mentem & dupliciter animum habeo.

In trivio confisto: duæ sunt ante via mihi:

Considero, harum utram ingrediar priorem,

Aut nihil expendens, teram vitam in miseria:

Aut vitam incunde opera faciens paucam.

Vidi enim ego qui parceret, & nunquam vixit

Cibum liberaliorem, dives existens, daret:

Verum prius quā perfecisset, descendit domum Plutonē

Opis verò is hominum, qui in eas incidit, accipit:

Adeo ut in te pest: ne laborares, & non daret ut vellet quis:

Noni verò alium, qui erat vixit indulgens: [oblectans,

Fa. n. tates quidem dilapidans: dicebat. n. Vixit mentem

Mendicat verò apud amicos omnes, ubi aliquē videris.

Sic & Democles pro facultatibus optimum omnium

Sumptum facere, & curam habere.

Neq. enim cum prelaboraveris, alij laborem tuum imper-

Neque mendicans, servitutem suam:

Neque

Neque

Γ Ν Ω Μ Α Ι Ε Λ Ε Γ.

57

Οἶμοι αἰδομένη· ἀπὸ μὲν Κύριον θ' ὀλοαί·
 Ἀλλὰ τε δὲ ἀγαθοὶ κείρι' οἶν' ἐπιδόν·
 Οἱ δὲ ἀγαθοὶ φθόγγοισι πόλιν ἤ καὶ διέποιον·
 Ὡς Κυφελίζον Ζεὺς ἐλέσθε γῆν·
 Γινώσκεις δὲ ἴδεν ἀμεινον αὐτὸν ἔχει εἶναι αὐτῶν·
 Οὐδὲ ἀγαθὸς αὐτῶν· Κύρι' αἰσέτι πρην·
 Κύρι' μὴ αἰδράσι παῖτα κατὰ θυτοῖς χαλεπαίνον·
 Γινώσκων ὡς νῦν, ὅτ' ἔχεις θ' ὀλοαί·
 Αὐτὸς ἐπὶ σὺνδῶσι κ' ἔργματα τῶν τε δικαίων·
 Τῶν τ' ἀδίκων μέγα καὶ πῦμα βροτοῖσιν ἐσθλόν·
 Ἐστὶ τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δ' ἀμεινόν γ' ἔργον ἐκείνου·
 Οὐδὲις δὲ αἰδράσων αὐτὸς ἀπαντα σφόδρα·
 Ὅς περ ἀνδρῶσιν τηρεῖ, καὶ χεῖρα τα σπέρων·
 Κε δὲ σὺν ἀντιπῶν τοῖς στυγίεσσι ἔχει·
 Εἰ μὲν γὰρ κατὰ εἶν βίαν τελεῖ, ἡ δὲ ἐπὶ σὺν περ
 Ἡμῶν ἐκτελείσας εἰς αἰδοαὶ σφῶν·
 Εἰκὸς αὖ ἡ δὲ, ὅς μὲν πλείω χεῖρον ὥσαν ἔμμεν·
 Φεῖδεσθαι μάλα καὶ τῶν ὡς εἰσὶν·
 Νῦν δὲ ἐκείστι' ὅτ' ἡ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρεται·
 Καὶ δαίνομαι ψυχῇ καὶ διχα θυμὸν ἔχω·
 Ἐν τελευτῇ δὲ ἐστὶν αὐτῶν ἐπὶ δὲ περὶ αὐτοῖς οὐδὲ μοι·
 Φροντίζω πύτων ἡμῶν ἰσὺν σπέρων·
 Ἡ μὲν δὲ ἀπαντῶν βίαν βίον ἐν κακότητι·
 Ἡ ζωὴ περ πῶς· ἔργα τελευτῶν ὀλέγα·
 Εἶδον μὲν γὰρ ἔργων ὅς ἐκείδειτο, ὡς ἔπος γὰρ εἶ·
 Σίτην ἐλδοθέειον πλῆσι θ' ὡς ἐδίδον·
 Ἀλλὰ πρὶν ἐκτελίσσας κατέβη δόμοι αἰδοῖ εἶσαν·
 Χρέματα δὲ αἰδράσων ὡς πύτων ἔλαβον·
 Ὅς τ' ἐς ἀκαίρως ποιεῖν καὶ μὴ δυνάμει καὶ ἐδίδον περ·
 Εἶδον δὲ δῶν ὅς ἡ γὰρ εἶ γὰρ εἶ γὰρ·
 Χρήματα μὲν διέπεισιν ἔφην δὲ, ὡς ἔργον φρίκα πύτων·
 Πτωχὸς δὲ ἐστὶν αὐτῶν αὐτῶν πύτων ἔδον·
 Ὅτ' αὖ δαμῶν εἰς αὐτῶν χεῖρα τ' αὐτῶν ἀπαντῶν·
 Τῶν δα παῖτα δίδωμι, καὶ μὲν πύτων ἔχειν·
 Οὐτε γὰρ αὖ περὶ αὐτῶν δῶν καμάρτου μεταδίδωμι·
 Οὐτ' αὖ πύτων δαμῶν δαμῶν τελεῖται·

Neque si senectus venerit, epis omnes effluerint:

Nam in ipso genere opes opimum est habere:

Si enim dives es multum tibi amictus: si vero pauper es,

Pauci & etiam similiter ipse vir bonus est.

Parcere quidem multum est: quoniam nec mortuum luctet

Quisquam si non videt opes relictas.

Pauci hominum virtus & pulchritudo eburnit:

Beatus est qui hoc anho sortitus est.

Omnes quidem eum colunt sicut aquales: quique pares ei

Sedunt loco quique seniores sunt.

[sunt,

Non possum voce suavi canere, velut iussumia:

Et enim superiori nocte ad compositionem ini.

Neque tibi nem causor: sed me sodali

Deserit, sapientia non indigent.

Prope tibi nem canam, illic constitutus

Dexter, immortales deos precans.

Eo ad amussim rectam viam, neutram in partem

Inclinans, oportet enim me recta omnia cogitare.

Patriam ornabo optimam civitatem neque ad populum

Versus, neque iniqui viri obediens.

Mi nulum ex cerno leo ut viribus confidens,

Pedibus comprehendens, sanguinem non bibit.

Musque alios conscendens civitatem non diripuit;

Ingenisque equos currum non inscendit:

Agens vero non egreditur, & non finem finiens.

Pactensque non fecit, perfectusque non perficiens.

Ignavis vero beneficienti duo sunt mala: nam se suis

Privabit multum & gratia nulla habebitur.

Si quo offensus à me beneficio in igno, non gratiam habet,

Egens nostras iterum adeat domos.

Donc quidem ipse bibi ex fonte profundo,

Suavis mihi videbatur & pulchra esse aqua:

Modò vero iam turbatus est, aqua vero commiscetur limo.

Alio fonte bibam aut fluvo.

Ne unquam laudes prius quam noveris virum clare,

Ingenium, & nomen, & mores qualis sit.

Multis

Οὐδ' εἰ γῆρας ἰωτο τὰ χεῖματα πάντα δασυδράκη.
 Εἰ δ' ἀνέδ' ἔλπει χεῖματ' ἄρα τὸν ἔχον.
 Εἰ μὲν γὰρ πλεῖστες πολλοὶ φιλοῦσι τὸ πένθος.
 Παύροις δ' ἔστω ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ἀγαθός.
 Φείδεται μὲν ἑμείον ὅπρι' ἔσθ' ὀλοὸν δ' ἀποκλαίει
 Οὐδ' εἰ μὴ ὅτ' ἄχρηματα λειπόμενα.
 Παύροις ἀνδράσιον ἀρίστη καὶ ἔσθ' ὅττι δ' εἴ
 Οὐδ' εἰς πεντὰν ἀμφοτέρων ἔλαχε.
 Πρώτῳ μὲν πρῶτον ἡμῶν ἴσοι εἴτε κατ' αὐτὸν
 Εἰκοσὶν χρόνους εἴτε παλαιότερον.
 Οἱ δὲ μακροὶ ἐνὶ λιγύῳ ἀδελφῷ ἄρα τὸν ἀνδρῶν.
 Καὶ γὰρ πῶς πορτίσκει νόκτ' ὅπρ' ἡσυχίαν ἔχον.
 Οὐδ' ἔτι αὐλητικῶς πορταπίζεσθαι ἀγχι μ' ἐπέσθης
 Ἐκλείπει σε δὲ καὶ ὅττι δ' ἀδελφῷ.
 Ἐχέουσι αὐλητικῶς ἀείδουσιν ὅττι κατὰ σαρξ
 Δοξέει, ἔθελον τοὺς θεοὺς ὅττι δ' ἀδελφῷ.
 Εἴ μὴ τῶν σκεδμῶν ὁδῶν ἔσθ' ἔτι περὶ σαρξ
 Καταμάρψω χεῖρ' ὅττι μ' ἀπὸ πᾶσι πάντεσσι.
 Πατρίδα κοσμησὼν λιπαρῶν πύλων ἔτι δὴ δῆμα
 Τρίψας ἔτι ἀδίκους ἀνδράσι σπειδόμενος.
 Μελὸν ἔσθ' ἐξ ἐλαφροῦ καὶ ἀνδρῶν περὶ τῶν
 Ποσὶ κατὰ μαρψας αἵματι καὶ ἰππῶν.
 Τειχέων δ' ὅττι καὶ ὅττι καὶ ποταμῶν καὶ ἀπὸ τῶν
 Ζούσιν καὶ ὅττι καὶ ἀπὸ τῶν αἵματι καὶ ἰππῶν.
 Πρῶτος δ' ἔσθ' ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι.
 Ἀρήσας δ' ἔσθ' ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι.
 Δειλοὺς δ' ἔσθ' ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι.
 Χερσὶ πολλῶν καὶ χερσὶ καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι.
 Ἔτι καὶ τῶν ἀπ' ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι.
 Χρῆζον ἡμετέροις αὐτοῖς ἰκοινοῖσιν.
 Εἰς τι μὲν αὐτοῖς ἔπινον δόπο κελύνης μὴ κούρου.
 Ἦδ' ὅττι μοι ἰδοῦν καὶ καλὸν εἶμι ὅττι καὶ ὅττι.
 Νυῦν δ' ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι.
 Ἀλλ' ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι.
 Μή ποτ' ἔπαυσις ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι.
 Ὅρῳ καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι καὶ ὅττι.

Multi sanè fucatos fallaces mores habentes,
 Occultant, induentes animum diurnum,
 Horum verò indicat omnium tempus mores cuiusque.
 Etenim ego mentem longe iam extra perrexì:
 Præveniq; laudans, priusquam tuos per omnia didicissem
 Mores: nunc autem iam nauta velut, longè discedo.
 Qua verò vivis est bibentem, vini præmium reportare?
 Sape sane vincis & malus virum bonam.
 Nullus hominum, quem postquam tandem terra texerit,
 Inque crebrum descenderit domumque Proserpina,
 Oblectatur, neque lyram neque tibiam audiens,
 Neque Bacchi dona tollens:
 Hac intuens, corde voluptatem percipiam, donec lenia
 Genua & caput intremulus profram.
 Ne mihi vir sit lingua amicus, sed magis re ipsa:
 Vtrumque, & manibus properet, & opibus:
 Neque inter pocula verbis meam mentem oblectet:
 Sed faciens appareat, si quid possit, bonum.
 Nos verò in conviviis carum depenamus animum,
 Ut insuper oblectationis opera amabilia ferat.
 Statim enim, tanquã cogitatio, præterit splendida pubertas:
 Neque equarum impetus est velocior,
 Qua quidem virum ferunt hastuibus in laborem vitæ
 Præcipes farrisfero oblectata campo.
 Bihe, cum bibunt alij: cum quidem animo maestas fueris,
 Nemo hominum norit te gravatum.
 Interdum quidem patiens moribus, interdumque faciens
 Gaudere potes, aliasque alius vir.
 Si insperata ò Academe amabilem hymnum canere,
 Præmium autem in medio puer pulchrum stare habens,
 Tibique sit & mihi de sapientia certantibus:
 Cognoveris quanto asinus præstantiores sint muli.
 Cum verò sol quidem in æthere solidumgulos equos
 Lam admonuerit, medium diem habens,
 A cura cessamus & canis quò quem animas subet,
 Variis bonis ventri satisfidentes:

Πολλοὶ τοὶ κίβδηλον ἐπὶ κλοπῇ ἦδ' ἔχοντες,
 Κοίπυσ' αἰδέμενοι θυμὸν ἐφελίξαν.
 Τύπτει δ' ἐμφαίνει πάντας χρεῖν ἦδ' ἐκέρου·
 Καὶ γὰρ ἐγὼ γνάμψω πολλὸν ἄρ' ἐκτός ἐβλῶ.
 Εφθλῶ δ' αἰήσας, πρὶν σου χεῖρ' αἰνέσαι δαΐδα·
 Ἥδ' ἀνυῶ δ' ἦδ' ἀνὰ τῶς ἄθ', ἐκείν' ἀνέχω.
 Τὴς δ' ἀρετὴ πινοντ' ὅππῃσιον ἄθλον ἐλπίδης·
 Πολλὰ μὲν τοὶ νικᾷ καὶ κακὸς ἀνδρ' ἀγάζον.
 Οὐδέεις αἰδράσων, ὅν' ὅποι ποτε γὰρ κακὸν ἔφθ
 Εἰς τ' ἐρεῖ κατὰ δὴ δῶμα τε Περσέφοντος,
 Τέρπειται ὑπὲρ λυγρὸς ὑπ' αὐλητῆρος ἀκούων,
 Οὐτε Διαιύσου δῶρ' ἴσταται ἐκέρου.
 Ταῦτ' ἴσθ' ὅτι κεραδίῳ δ' αἰετοστροφῶν ἔλαφον
 Γουῶντα καὶ κεφδηλῶν ἄβρομαν προσφίεω.
 Μὴ μοι αἰὲρ εἴη γλώσσῃ φίλ', ἀλλ' ἐργῶν
 Χερσὶν τε σπιδίδοι χεῖρας τε τ' αἰφύπτεω.
 Μνηδὲ πρὸς κρητῆρος, λόγος σιν ἐμὸν φρένα τέρπει,
 Ἀλλ' ἔρδων φαίνονται ἐπὶ δυνάει ἀγάζον.
 Ἡμῶς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταδύμεθα θυμὸν,
 Οὐδ' ἐπὶ τερπικλῆς ἐργ' ἔσθ' ὅτε σφ' αἰετῶν.
 Αἰψὰ γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἔσθ'
 Οὐδ' ἴππων ὀρμὴ γίγνεται ἀκοῖται,
 Αἶψα δ' αἰδρῶ φέρουσι δρυαλέον ἐς πότον αἰδρῶν
 Αἰετῶν, πυρροφῶν τερπόμεναι πιδεῶ.
 Πῖν', ἐπὶ τῶν πίνουσι ὅταν τοὶ θυμὸν ἀσθ' ἔσθ'
 Μνηδὲ αἰδρῶν γὰρ σὺ βαρυμάρμερον.
 Ἀλλοτὶ τοὶ πείρων αἰήσας, ἀλλοτὶ δ' ἔρδων
 Χαροῖσιν δυνάσας, ἀλλοτὶ τ' ἀλλ' αἰετῶν.
 Εἴθ' εἴς' Ἀκρόδημον ἐφύμερον ὕμνον αἰετῶν
 Ἀθλον δ' ἐν μέσῳ παῖς καλὸν αἰετῶν ἔσθ'
 Σὺ γὰρ εἴη καὶ ἐμεῖ σοφίης ἀεὶ δρυσαύτης·
 Γνοῖτε χ' ὅταν ὅταν κρείσσοις ἡμίονοι.
 Ἡμῶς δ' ἡλίκ' ἔσθ' ἐν αἰδέει μόνον χάς ἴππων
 Ἀρπὲ πρὸς ἡλίκ' ἐμῶν ὕμνον ἔσθ'
 Δείπνῃ δὴ λήροισιν, ὅταν πᾶσι θυμὸν αἰετῶν
 Παιτῶν ἀγάζων γὰρ ἐν χερσὶν ἐμῶν.

Quiturnis inque statim foras feras, coronas verò utro
 Formosa agilibus manibus Lucana puelle.
 Virtus verò præmum inter homines optimum,
 Pulcherrimumque reportatum est viri sapienti
 Commune verò bonum hic civitati que omni que populo.
 Quisquis vir postea patibus inter propugnatores fuit.
 Commemner item homini in præcepta dabo, ut qui putet.
 Nil dum florem habens, & mentibus bona cogitet. [statim
 De suis possessoribus bene sibi facer: oportet: non enim re-
 Ba datur à diu. n. qu. fuga mortis [pubescere
 Mortalibus hominibus. graui autem senectus coarguit
 Perniciosa, caputque apprehendit summum.
 Quam beatus fortunatusque & felix est, quisquis expero
 Laberum, in Plutoni d. num. n. gram descendit:
 P. i. x. quam inuicem conpernar & superare vi licuerit.
 Examinareque amicos quamnam habeant mentem.
 Statim mihi per quidem corpus fuit immensus sudor.
 Consternor verò inueni florem iuuentutis.
 Incundum simul & pulchrum: quia diutius debebat effor
 Verum brevis est. velut somnium.
 Adol. scientia pretiosa: sed perniciosa & deformis
 Confestim super caput senectus pendet
 Nunquam inimici suo: neque cervicem ponam
 Graue neque si mihi T. mo. us inhet capiti.
 Ignatis sane illa mala vaniores luctus sunt:
 Et dolorum vero semper actiones rectiores.
 Facilisque actio inter homines malitia:
 Boni autem & difficilis, Cyrene, est conatus.
 Confide anime malis pariter intoleranda passus:
 Improborum sane cor est citatius.
 Neque tu infelices ob res dolorem augens
 Oderis, neque agre feras: neque amicos molestia affices:
 Neque inimicos exhilara. Decorum enim futata dona
 Non facile mortalis vir effugerit:
 Neque nigra descendens in furdum paludis.
 Neque cum ipsum habueris tatarum tenebrosus

Χέρνιβα δὲ σὺ φεῖσθαι φέροις σφόδρα ματα δὲ εἶπαι
 Εὐκλείδης ῥαδιῶς χάσι Λάκωνα κόει.
 Η δὲ ἀφ' ἧ τοδ' αἰθλὸν ἐν ἀνδράποισιν ἀφίπον
 ἡδυσμένον τε σφίρει γίγνεται ἀνδρὶ σοφῷ
 Εὐκλὸν δὲ ἰδὼν πῶς πολλοὶ τε παῖδά τε δῆμοι
 Θετικαὶ αἶψα διαβὰς ἐν παρομάχῃ μῆροι.
 Εὐκλὸν δὲ ἀνδράποισι ἐποδῆτομα· ὅσα τις ἦεν
 Ἀγροὶ αἰθρῇ ἔχων, καὶ φρεσὶν ἰδὼν τοῦ,
 Τὰ αὐτὰ κτείνων οὐ παρ' αὐτῷ, ἔγδ' αἰνέειν
 οἷς πῶς ἐτιμωρεῖται, ὅρῃ δὲ οὐτ' εὐδαιμονίᾳ
 Θνητοῖς ἀνδράποισι· κακὸν δὲ ὅπῃ γῆρας ἐλίσχῃ
 Οὐλοῦντο καὶ δῆλος δὲ ἄπειρ' ἀκροτάτης
 Νεμέας δὲ δαίμων τε καὶ ὁλοῖτο, εἰς περ ἀπειρος
 Αἰθλὸν εἰς ἀδου δῶμα μῆλα κατέβη.
 Ποινὴν ἔχθρῃ πῶς καὶ ἐπὶ δῶμα ἀφ' αἰάγῃ.
 Εἰς τὰ σὺν τε φίλοις ἔτιν' ἔχεισι νοῖν.
 Αὐτὸς καὶ μὲν μὲν χερσὶν ῥίει ἀσπετῶ ἰδρῶς
 Πιπτομένη δὲ ἰσορροπία αἰθρῇ ἰμνῶν.
 Τερπνὸν οὕτως καὶ καλὸν ὅπῃ πλεονάζῃσι
 Ἀλλ' ὁλοσχροῖσι γίγνεται ἀπὸ τοῦτο.
 Ηβὴ πρὸς σὺν τε δὲ ἐλπίσιν καὶ αἰσροφον
 Αὐτὶχ' ἐπὶ καὶ δῆλος γῆρας ἐπὶ κέρμα.
 Ὅπῃ τῶς ἔχθρῃσιν ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα δῶμα
 Δύσλοφον ὅδ' εἰ μὲν Γυμνασίου ἐπὶ κάρ.
 Δειλοῖς τοι κακότητι ματαιότητι τοι εἰσὶ
 Τῶν δὲ ἀγαθῶν αἰσθητικῇ ἰδύτῃ.
 Ρηϊδίῃ τοι φησὶ ἐν ἀνδράποισι κακότητι.
 Τὸ δὲ ἀγαθὸν χαλεπὴ Κύριε πῶς παλάμη.
 Τόλμα δὲ κακοῖσιν οὕτως ἀπληγῇ παποδῶς
 Δειλῶι τοι κακοῖσιν γίγνεται ἐξυτέρῃ.
 Μὴδὲ σὺ γ' ἀπορήκοισιν ἐφ' ἰσχυράσιν δῆγ' αἰξῶν
 Εἴχῃ, μὴδ' ἀχθὲ μὴδ' οἴαμ' αἶα.
 Μὴδ' ἔχθρῃ δῶμα δῶμα δὲ εἰμαρμένη δῶμα
 Οὐκ αἰσθητικῇ δῶμα δῶμα αἰσθητικῇ
 Οὐτ' αἰσθητικῇ κατὰ δὲ ἐς πυθμένα λίμνης.
 Οὐδ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ ταρταρὸν κίεσι.

Virum sane est bonum difficillimum fallere,
 Ut in mea mente Cyrne olim iudicatum est.
 Lucunda quidem & prius, verum multo melius nunc;
 Quoniam ignavis nulla est gratia.
 Amentes homines & stulti, qui quidem vinum
 Non bibunt astro & cane incipiente.
 Ago cum tibicine iuxta stante ridentes
 Bibamus illius luctibus oblectantes nos.
 Dormiamus: custodia verò urbis, custodia cura erit.
 Hec asperam amabilem patriam nostram.
 Per Iovem si quis illarum & occultius dormit,
 Nostram reprehensionem accipiet molestie.
 Nunc sanè bibentes oblectemur, pulchra dicentes:
 Qua verò post erunt, hac diis cura sunt.
 Tibi verò ego, vi puero charo praecepta dato ipse
 Bona: tu verò animo & mentibus hac immitte.
 Nunquam festinans facias malum, sed profunda
 Tua mente consulta, tuo bonoque animo.
 Eorum enim qui pugnant, pugnat animusque mensque:
 Consilium verò in bonum & mentem probam ducis:
 Sed sermonem quidem hanc committemus. Caterum mihi tu
 Tibi cane, & Musarum record alimur ambo.
 Ipse namque has dederunt habere grata dona
 Tibi & mihi, atque adeò & vicinis.
 Timagora, multorum ingenium à longe inspicienti.
 Cognoscere difficile, etiam si sit sapiens.
 Alij quidem enim vitium lectum habent
 Opibus: alij verò virtutem perniciose paupertate.
 In adolescentia verò iuxta aequalem melius est dormire.
 Desiderabilium operum amorem explemtem:
 Etque comissantem cum tibicine canere:
 His nihil sane aliud adeò delectabilius
 Viris & feminis quid mihi opes & pudor?
 Oblectatio vincit omnia cum latitia.
 Dementes homines & stulti sunt, qui mortuos
 Lugent, non autem pubertatis florem percurrentem.

Ανδρά τοι ἴς' ἀγαθόν χα' ἐπώτατον ἔσταται πῆσαι·

Ὡς ἐν ἑμῇ γυνάμει κίρνη πάλαι κέκερται·

Ἡ δ' αὖ μὲν καὶ παλαιότερα πολὺ λαὸς ἦδ' ἄνθρωποι

Οὐκ ἔχοντο τοῖς θεοῖς ἔδμεν δὲ χαίρειν.

Ἀφροίτες ἀνδρες καὶ γῆραι εἴπινες εἶπον

Μὴ πίνωσι δ' ἄρ' οὐ καὶ κινῶσι ἀρχαῖα.

Δίδωρο σὺν αὐλατῇ καὶ ἄλλοις πάλαιον πάλαιον

Πομπήν κείνην καὶ δέσσι τερπόμενοι.

Εὐδωκὸν φυλακῇ πάλαι οὐκ ἔκαστος ἔχοντο

Ἀστυλῆς ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὲν δὲ εἴπεις ἄνδρες καὶ ἐγὼ καὶ ἀλλοὶ μὲν δὲ οὐκ

ἡμετέρας κώμης δέξεται ἀπαλῆως

Νυνὲν μὲν πίνοντες τελευτῶμεν καὶ ἀλγόντες

ἄσπετος δὲ εἴπεις ἄνδρες πάλαι δέσσι μὲν

Σοὶ δὲ σὺ εἴα τε παῖδι φίλῳ ὑποθήσεται αὐτὸς

ἔδμεν δὲ σὺ δὲ ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ πάλαιον πάλαιον.

Μὴ ποτ' ἐπὶ θυμῷ καὶ φρεσὶ κακὸν ἴδμεν βλάβειν

Σὺ φρεσὶ βλάβειται καὶ ἀγαθὸν τε γένοιτο

Τὸν γὰρ μὲν μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν

Βυλὴ δὲ εἰς ἀγαθόν καὶ γένοιτο ἔδμεν δὲ σὺ

Ἀλλὰ λόγος μὲν πάλαι ἔστω καὶ αὐτὸς ἑμὶ σὺ

Ἀλλὰ καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν

Ἀὐτὰρ γὰρ πάλαι ἔδμεν καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν

Σοὶ καὶ ἐμὲ καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν

Τίμα γὰρ πολλὰν ὀργὴν ἀπαίτερον ὀργὴν

Γιγνέσκει χαλεπὸν καὶ πάλαι ἔδμεν καὶ μὲν

Οἱ μὲν γὰρ κακὸν καὶ κακὸν καὶ κακὸν καὶ κακὸν

Πάλαιον καὶ πάλαιον καὶ πάλαιον καὶ πάλαιον

Εἰ δὲ ἦεν καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν

ἡμετέρας ὀργὴν ἡμετέρας ἡμετέρας

Εἰ δὲ καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν καὶ μὲν

Τέτοιον ἔδμεν καὶ πάλαι ἔδμεν καὶ πάλαι

Ἀνδράσιν καὶ γυναιξί· τί μοι πλὴν τὸς καὶ αἰδώς;

Τί πάλαιον καὶ πάλαιον καὶ πάλαιον καὶ πάλαιον

Ἀφροίτες ἀνδρες καὶ γῆραι, οἵτε δαίμονες

Κλάψουσ' ἐμὲ καὶ ἡμετέρας ἀφ' ὧν ὑπολλύμενοι.

Delectare mihi chare anime forsitan max aliqui alij erunt
Viri: ego verò mortuus terra nigra ero.

Cyrne, amicos ad omnes conuertere varios mores.

Commiscens iugenum, qualu quisque natus est.

Nunc quidem hunc sequere, alias verò alius sis iugis.

Melior res sanè sapientia est vel magnâ virtute.

Res in se ta difficillimum est finem

Cognoscere, quomodo sit cum Deu perfecturus.

Caligo enim extensa est & a te id quod futurum est.

Non intelligibiles sunt humana fines inuoluti.

Neminem inimicorum vituperabo, bonum existentem:

Neque item laudabo si malus sit, amicum.

Sic oportet bonum quidem certè, aduertentem, mentem

Firmam semper habere in finem viro amico.

Populum verò rogas multa ferre grania non enim nescis

Hoc facere quod tibi non gratum sit.

Castor & Pollux, qui in hacedamone diuina

Habitant En et a puichristino fluuio:

Si unquam consilium amico malum, ipse habeam:

Si verò a'iquod illa mihi, bi tantum ipse habeat.

Molestè mihi aximus habet de tua amicitia:

Neque enim odisse neque amare possum:

Cognoscens molestū quidē esse, quanto amicis viro fuerit,

Odisse molestūque non volentem, amare.

Speculare igitur nūc alium: mihi quidē nulla necessitas est

Hoc facere: superiorum mihi gratiam repono.

Itaque & alii attollo, ut volucris

Ex lacu magno, virum malum profugiens,

Laqueum abruptens. in verò mea amicitia frustratus,

Postea nostram cognosces prudentiam,

Quisquē tibi consuluit de me, & te iussit

Abire, relinquentem nostram amicitiam.

Inuria & Magnetas perdidit, & Colophonem,

Et Smyrnam: omnino Cyrne & vos perdes.

Ad probationem verò veniens, attritusque plumbo,

Aurum excoctum existens, probus omnibus eris.

Τίρπιδ' μοι εἴλε θυμὸν· τίχ' αὖτις δῆλοι ἴσονται
 ἄνδρες, ἔχον ὃ δυνεν γὰρ μάχην ἴσσομαι.
 Κύρτε φίλοις παρὲς πάντας ὅστις ρεφει ποικίλον ἦδ' ὄν.
 Συμμίσγων ὀργλῷ οἷον ἴσας ὄψου.
 Νυνὶ μὲν τοῖδ' ἐφίππου, ποτὶ δ' ἄλλοις κίλου ὀργλῷ.
 Κρεῖσσον τοι σοφίῃ καὶ μεγάλῃς ἀρετῇς.
 Ἡρήματ' ἀφρήκτου χαλεπώτατοι τελευτῶν
 Γνωταί, ὅπως μὲν περὶ τοῦτο θεὸς τελέσσει.
 Ὀρσὴν γὰρ τέταπται παρὲς ὃ τῷ μὲν ἵππῳ ἴσσομαι
 Οὐδὲν ἐπὶ θνητῆς σείρατ' ἀμυχανίης.
 Οὐδὲν αὖτ' ἐφ' ἔχοντι μωμῇ τομῇ ἐδὸν ἴσονται.
 Οὐδὲ μὲν αἰνῆται δὴ ὅν ἴσονται φίλοι.
 Οὐτὶς γὰρ τὸν γ' ἐδὸν ὅστις ρεφει τοῖς ἵπποις
 Ἐμπιδοὶ αἰὲν ἔχοντες τὴν αἰσθῆσιν οἴλω.
 Δῆμοι δ' ἄξια πολλὰ ρεφει βερεῖν γὰρ ὅστις
 Τοῖδ' ἔρδον ὅ, π σοι μηδ' αὖτις θυμῷ.
 Κάσπερ καὶ Πολύδουκας, οἳ ἐν Λακεδαιμονίᾳ δὴ
 Ναιετ' ὅτ' Εὐρώτα χαλκίον ποταμῷ,
 Εἴποτε βυλβύταμι εἴλω κακόν. αὐτὸς ἔχοντι
 Εἰ δὲ π καὶ ἐμοὶ, δὴς τί σοι αὐτὸς ἔχοντι.
 Ἀρχαίως μοι θυμὸς ἔχοντι πρὸς σὺν φιλότῳ.
 Οὐτε γὰρ ἔχοντι, ὅτε εἰλεῖν θυμῷ.
 Γίγνωσκον χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλ' αἰσθῆσιν ἵππων
 Ἐχθρὸν χαλκίον δ' αὖ ἐδὸν ποταμῷ.
 Σκέπτο δὴ νυνὶ ἄλλον, εἰ μὲν μὲν ὅστις αἰσθῆσιν
 Τοῖδ' ἔρδον ὅ, π σοι παρὲς γὰρ πρὸς πρὸς.
 Ἡδὴ καὶ πρὸς γὰρ ἐπὶ τομῇ ὅστις πεπεινόν
 Ἐκ λήμνης μεγάλης, αἰσθῆσιν κακὸν ποταμῷ,
 Βερεῖν γὰρ ὅστις ρεφει, σὺ δ' ἐμοὶ εἰς ὅτι αἰσθῆσιν.
 Τρεφεῖν ἡμετέρῳ γνῶσιν ὅστις ρεφει.
 Ὅστις σοι βυλβύταμι εἴλω, καὶ ὅστις οἰκίῳ
 Οἱ χαλκίον ποταμῷ ὅστις ἡμετέρῳ φίλῳ.
 Τρεφεῖ καὶ μάχης ἀπώλῃς, καὶ Κολοφῶνα.
 Καὶ σμύρνῳ παρὲς Κύρτε καὶ ὅστις ὅστις.
 Βερεῖν γὰρ ὅστις εἴλω, ὅστις ρεφει τοῖς μολίβοις.
 Χρυσὸς ἀπὸ τοῦ οἴου καλὸς ἀπὸ τῶν ἵππων.

Hec mihi miserum letum iudicium quidem inimicum,
Amicum vero labor, in se ipsa passus fui.

Cyrne qui prius boni erant, nunc contra mali sunt: quique
Nunc boni qui posset hoc sustinere, intus [mali,
Boros quidem contemptores esse peiores vero sortitos
Honorem? uxorem autem ambit ex malo bonum vir.

Se invicem verò fallentes, sibi mutuo irident,
Neque bonorum memoriam habentes, neque malorum.
Opes habēs pauperiatē mihi obiciisti: sed aliqua tamē mihi
Sunt alia comparabo diis vana faciens.

Puteo deorum pulcherrime & desiderabilissime omnium,
Cum tu & malus si sis, sis bonus vir.

Pubertatis modum habeam: amēque me Thæbus Apollo
Latentius, & Iupiter immortalium rex,
Ut vitam vivam mala extra orantia,
Fruerentur & divinis animum exilarant.

Ne me malorum commonefatis: tui sane qualis Ulysses,
Qui Divis magnam domum adiit, inde regressus:

Quæ sane & procos interemit inuitis ferro
Penelope memor puellarum uxoris:

Quæ quidem diu exspectavit charum apud filium manēs,
Donec terram ingressus est, formidabilem secessus.

Et libero paupertatem animi corruptricem non rui o:
Neque viros inimicos, qui mihi dicunt male:

Sed pubertatem amabilem queror, qua me relinquis
Lamentorque molestem senectutem instantem.

Cyrne, presentibus amicis mali sedemus principium;
Quarumque huiusmodi huiusmodi remedia nascenti.

Spes inter homines sola dea bona est:

Alij verò dii in calum, nos relinquentes, abierunt.

Abiit quidem Fides magna dea, abiitque virorum
Temperantia, Charitasque. o amice, terram reliquerunt
Iuramentaque non amplius fidelia inter homines sunt in ipsa
Neque deos ullum veneratur immortales.

Piorum verò virorum genus perit, neque iura
Amplius cognoscunt, neque item pietatem

Οἱμοι ἐγὼ δὴ δὲ καὶ δὴ κατὰ χαρμα μὲ ἰχθῆρες,
 Τούτῃ φίλοισι πόνθῃ, δὴνὰ παδῶν, γλυκύμην.
 Κύρῃ οἱ παρὰ δὲ ἀγαθὸν νύμῳ αὐτὸ κακοῖσι δὲ κακοῖσι παρὶν.
 Νύμῳ ἀγαθὸν πρὸς καὶ ταῦτ' αἰεὶ χεῖρ' ἐσθλῶν.
 Τοῖς ἀγαθοῖς μὲν ἀπμοτίθῃ κακῶν δὲ λαχόντα
 Τιμῆς μὴ σβῆει δὲ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς αἰὲρ.
 Ἀλλήλοισι δὲ ἀπατῆντες ὅτ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
 Οὐτ' ἀγαθῶν μὴ μὲν εἰδότες ἔτε κακῶν.
 Χρήματ' ἔχων, πένιμῳ μὲν αἰεὶ δίδου ἀλλὰ τὰ μὲν μοι
 ἔστι, τὰ δὲ ἐργάζομαι θεοῖσιν ὅτ' ἐξ ἀμύμῃ.
 Πλούτῳ θεῶν κέλλῃσι καὶ ἡμετέροις τε πούτων,
 Σὺν σοι, καὶ κακὸς ὦ, γένηται ἐσθλὸς αἰὲρ.
 Ἦς με μίσησιν ὄχλῳ φίλοι δὲ με φοῖβῃ Ἀπάλλῃ
 Ἀντοῖδης, καὶ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς,
 Οφρα βίῃ ζῶμι κακῶν ἐκτοδὴν ἀπαίτων,
 Ἦβη καὶ πλὺτῳ θυμὸν ἰαυόμην.
 Μὴ με κακῶν μέλει σκεπτόμενοι τοι εἰάτ' ὀδυσαίμην.
 Ὅστ' Αἰδῶν μίγα δῖα μὲν ἥλυθεν ἐξαλαδίς.
 Ὅς δὴ καὶ μὴ σῆραε αἰεὶ εἰλετο νηλεὲς χαλκῶς,
 Πῶν ὁππῇ ἐμφρονεῖ κουρίδης δῖος ἔχῃ.
 Ἦ μὲ δὴ δ' ὑπὲρ μένει φίλον παρὸς παῖδ' ἡμῶν.
 Οφρα τε γῆς ἐπὶ δὲ, δῖα γὰρ τοῖς τε μυχοῖς.
 Εἰ πόρρω, πένις θυμοφθόρου ἡμῶν δαίμων,
 Οὐδὲ αἰδῶν ἰχθῆρων, οἳ με λείγουσι κακῶς.
 Ἀλλ' ἢ βίῃ ἐσθλῶν ὁλοφύρομαι, ἢ μὲν ὅτ' ἐλπίσται.
 Κλαίω δὲ ἀργαλέον γῆρας ἐσθλὸν ἡμῶν.
 Κύρῃ παρὸς φίλοισι κακοῖς κατὰ παύτορ μὲν ἀρχῇ,
 Ζετῶν δὲ ἔλκει φάρμακα φονεῖν.
 Ἐλπίς ἐν αἰδῶν πρὸς μόνῳ θεῷ ἐσθλῇ ἐνέστι.
 Ἀλλοι δὲ ἔλκυνται ἐκ παρὰ τοῖς ἐσθλῶν.
 Β. χρο μὲν Πίστις μεγάλη θεός, ὡς χρο δὲ αἰδῶν
 Σοφροσύνη, χάρις τ' ὡς φίλε γλῶσσιν.
 Ὅρκοι δὲ ἐκ ἐπὶ πρὸς ἐν αἰδῶν πρὸς δίκαιοι,
 Οὐδὲ θεὸς αἰεὶς ἀζέται ἀθανάτοισι.
 Εὐσεβίων δὲ αἰδῶν γλυκὺ ἔσθλῳ, ἔσθλῳ δὲ δέμις.
 Ὅντ' ἐπὶ γλῶσσῃ ἔσθλῳ μὲν ὁλοφύρομαι.

Sed donec qui vivit & videt lumen solis,
 Pius existens erga deos spem expellet:
 Precetur verò deos, & splendoris comas adolens,
 Spei prima & ultima sacrificet:
 Consideretq; iniustorum virorū obliquū sermonem semper,
 Qui deos immortales nihil reuerentes,
 Semper alieni opibus intendunt cogitationem,
 Turpia malis operibus signa ponentes.
 Nunquam praesentem relinquens amicum, alium quare,
 Miserorum hominum verba persuasus.
 Liceat mihi ditato malis absque cura
 Vivere innoxie, nullum habenti malum.
 Neque amò dives esse neque opto: sed mihi liceat
 Vivere ex modico, nullum habenti malum.
 Opes & sapientia mortalibus inexpugnabili res semper:
 Neque enim opibus animum exsaturaverū.
 Itidem & sapientiam sapientissimus non refugit.
 Sed amat: animum verò non potest explere.
 Nullum thesaurum recondere filium mihi est:
 Potentibus verò bonis vivis Cyrene da.
 Nemo enim per omnia est omnino laetus: sed bonus quidem
 Tolerat habens malum, nec manifestum tamen:
 Improbus verò neque bonis scit, neque malis
 Animum pariter temperare immortalium verò dona
 Varia mortalibus accidunt sed tolerare
 Oportet dona immortalium, qualia dant habere.
 Oculi, & lingua, & aures, & mens virorum
 In medio pectorum in prudentibus sunt.
 Bonis conversare: malos verò nunquam sequere,
 Si quando via perficis finesque negotiationis.
 Bonorum bona quidem responsio, bonaque opera:
 Malorum verò venti misera ferunt verba.
 Ex malo consorsio mala fiunt: bene verò & ipse
 Cognoscet, cum magnos accesseris immortales.
 Mentem Cyrene dā mortalibus dant optimam:
 Memini magni fines cuiusque habere.

Αλλ' ἴσθ' ὅτι ζῶν καὶ ἐρᾷ φάσθ' ἡλίσι,
 Εὐσιβέων φειδύσις Ελπίδα προσμύπτω.
 Εὐχόμεν δ' οὐδέ τις, καὶ ἀγλαὰ μερῖα καίον,
 Ελπίδι τε φρεσὶν καὶ πυμνῶν θυέτω.
 Φραζέμεν δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιόν λόγον αἰεὶ,
 Οἱ δὲ αὖτ' ἀδυνατῶν μὲν ὀπιζέμενοι,
 Αἰὶν' ὅτ' ἀλλοτρίοις κτεαίοις ἐπὶ χροῖσι τέρμα,
 Λίγροι κακῶς ἔργῳ συμβόλα δηκόμενοι.
 Μήποτε δ' παρούσῃ μίθῃ φίλον, ἄλλοι ἐρύτα,
 Δειλῶν ἀνδρῶν ῥήματα φειδύμενοι.
 Εἴη μοι πλοκτομῶν κακῶν ἀπ' ἀπερδὲ μερμηῶν
 Ζῶεν ἀβλαβέως, μὲν ἔχοντι κακόν.
 Οὐτ' ἔρχεται πλοκτεῖν, ἔτ' ὄψομαι, ἀλλὰ μοι εἴη
 Ζῶν ὅπῃ ὀλίγων, μὲν ἔχοντι κακόν.
 Πλῆτθ' καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχότατον αἰεὶ.
 Οὐτε γὰρ αἰ πλῆθος θυμὸν ὑπερβόσκει,
 Εἰς δ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' ὀσφύεσσι καὶ ὑποφύεσσι
 Αλλ' ἔρχεται θυμὸν δὲ ἀδυνατῶν τελείωσι.
 Οὐδένα θνητῶν κατεθήσθ' ἡγήσιν ἀμείων
 Αἰετοῖσι δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύριε δίδου.
 Οὐδὲ τις γὰρ πάντ' ὅτ' πανόλβιος, ἀλλ' ὅτ' ἰσχυρὸς
 Τολμᾷ ἔχων τὸ κακόν, καὶ ὀπίσθησεν ὁμοῖς
 Δειλὸς δ' ἔτ' ἀγαθοῖσι θηρίοις ἔτε κακῶσι
 Θυμὸν ὁμοῖς μίσγει, ἀδυνατῶν δ' ὁδοῖς
 Καταύγει θνητοῖσι ἰσχυροῖσι, ἀλλ' ὅτ' ἀπλῶν
 Χρὺ δὲ ἀδυνατῶν, οἷα δίδουσι ἔχον.
 Φοβεύμενοι καὶ γλῶσσαι καὶ ὕατα καὶ νόστος ἀνδρῶν
 Εἰ μίαν σφητῶν ἐν σινετοῖς φύει.
 Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμιον, κακοῖσι δ' ἄμειον
 Εὐτ' αἰ ὁδὸς τελείη σφραγίσθ' ἔμφορος.
 Τῶν ἀγαθῶν ἰσχυρὸς καὶ ἀνίκητος ἰσχυρὸς ἔργα,
 Τῶν δ' κακῶν αἰετοῖσι δὲ φέροντι ἔπη.
 Εἰ καὶ περὶ κακῶν γίγνεται, οὐδ' ἔτι αὐτῶν
 ἴσως, ἐπεὶ μέγαλοις ἔστιν ἀδυνατίαις.
 Γινώσκω Κύριε θεοὶ θνητοῖσι δίδουσι ἀρετῆν,
 Αὐτῶν γὰρ γὰρ φείδεται ποτὶς ἔχον.

O beatus quisque eam habet pectore, vique multo potior
 Est insolentia perniciosa, molestaq; satietate.
 Est vero malum mortalibus satietas: tu nil peius:
 Omnis enim ex his Cyne existit malitia.
 Utinam sis verum impium nec patiens ne: faciens,
 Cyne: maximam sane experientiam haberes virtutis.
 Cyne deos reuerere & time hoc enim virum
 Cohibet neque facere neque dicere impia.
 Plebuiorum autem tyrannum, quomodo uolueris deiscere,
 Non indignatio a diis est ulla.
 Mens bona, & lingua: at haec in paucis sunt
 Viri, qui horum utriusque sine dispensatores.
 Nullus pecuniam danti mortem fugerit, neque grauem
 Aduersitatem nisi fatum ad suum prouciat:
 Neq; poterit tristitiam, quando nempe Deus merores mittit,
 Mortali ut donum si velit effugere.
 Non amo scilicet regio insidere
 Mortuum: sed mihi uiuenti contingat bonum.
 Triuli capetibus simile stratum mortuos:
 Lignum aut durum est, aut molle.
 Neque deos puerando iura, non enim: terribile est
 Immortales celare rem debitam.
 Aus vocem, & Polypada, clare vociferantis.
 Audisti qua mortalibus nuncia venit arationis
 Tempestiva & mihi cor percussit nigrum,
 Quod mihi florentes alij habeat agros,
 Neque mihi multis suam trahunt aratri,
 Aliis promissa causa navigationis.
 Non ed: neque a me vocabitur, neque ad tumultum
 Ploratum in terram it tyrannus vir.
 Neque ille me mortuo, neque doleat,
 Neque de palpebris calidas miseris lacrymas.
 Neque te commissari ueto, neque proxoco:
 Molestus enim existēs, etiam amicus etis quando absueris.
 Splendidus quidem genere sum: urbem autem bene manit a
 Exilio, patria terra exsulans,

[I habem

Ne

Εμὸν καὶ ὅστις δὴ μιν ἔχ' ὀρεσὶν ἢ πολὺ κρείσσων
 Τόσσ' ἔλκετο λυγρὰ καὶ πικρὰ πικρὰ.
 Ἐπὶ καὶ τοῖς βροχίσι κόρος, ἔπειτα καὶ κίον·
 Πᾶσα γὰρ ἐν τούτῳ Κύριε πέλει κακότης.
 Εἶδ' εἰς ἰσθμὸν αἰχρῶν ἀπαλῆς, καὶ ἀεργός·
 Κύριε, μὴ σὺ καὶ σφίσι εἶχες ἀρετῆς.
 Κύριε, τοῖς αἰδοῦ καὶ δεῖδιδι· σὺ το γὰρ αἰδρά·
 Εἶργ' μὴδ' εἰδέναι μὴ τι λήγῃ εἰς εἶδ'·
 Ἀμφοτέρων γὰρ τύραννον ὅπως ἰδέλεις καταλίσσας.
 Οὐ γὰρ τοῖς περὶ σφίσι γίγνεται ἑδμήα,
 Νοῦ ἀγαθός, καὶ γλῶσσά τε· ἀλλ' ἐν παύροις πίφυνται
 ἀνδράσι, ἐν τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.
 Ὅπως ἀποινα διδοὺς θάνατον φύροι, καὶ βαρεῖαν
 δυστυχίαν, εἰ μὴ οὐδ' ὅτι τέρεμα βόλοι·
 Οὐδ' αἰὶν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς δι' ἡμᾶς πέμπει
 θανάτον· αἰὲρ δὲ τοῖς βυλόμην· περὶ φύροι.
 Οὐκ ἔραμαι κλισίῃ βασιλικῇ ἐγκατακείμεν
 Τειδιῶς, ἀλλὰ πύλοι ζῶντι γύονται ἀγαθόν.
 Ἀσπίδα τοὶ ταπῆσιν ἐμὸν στήθεα θανόντι·
 Τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίγνεται ἢ μαλακόν.
 Μὴτε τοῖς ὀπίσθοις ἐπὶ μνηστῆρ' ἢ γὰρ ἀποκτὼν
 Ἀθανάτεις κούφαι χρεῖ· ὀφειλόμενον.
 Ὅρνιθ' ὅφρα λῶ Πολυπηγὴν ἐξ ὑβριώσης
 Ἡκυόσ', ἥ γα βροτῆς ἀχρεῖ· ἢ λῶ ἀργέον
 Περὶ καὶ μοι κραδίη ἐπὶ ταξὶ μέλαινα.
 ὅτι μοι θύαιδεις ἄνθρωποι εἶχον ἀρετῆς.
 Οὐδ' ἐμοὶ ἡμίονοι κούφον ἔλκεσιν ἀργέον.
 Τῆς δὴν καὶ μεσσηεῖς εἰς ἐκασταυπλῆς.
 Οὐκ εἰμ' ἢ λῶ· ἐμὸν κακλήσεται, καὶ δὴ τέμενος
 Οἰκωχρᾶς ὅτι γλῶσσι τυραννέει αἰὲρ.
 Οὐδ' αἰὲρ ἐπὶ ἐμὸν πεδινόν· ἢ τ' αἰετοῦ.
 Ὅτε καὶ βλαστῶν δερμὶ βόλοι δάκρυα.
 Οὐτὶ σε καμᾶ· ἐπὶ ἀσφύκαμα, ἢ τε καλούμα.
 Ἀργαλὶ· γὰρ ἐόντι φίλ', ὅτ' αἰὲρ ἀπῆς.
 Αἰδῶν μὲν γὰρ εἰμ' ἐπὶ πόλιν· ὅτ' αἰὲρ ἀπῆς.
 Οἰκᾶ πατρίδας γῆς ἀσφύκαμα.

Ne me vtiliter laudans sed charos sopio parentes,

⊙ *Argy: tibi enim seruis dies infers: [quam ex terra
Nobis vero alia quidem fura & mulier mala multa . p. 18.*

*Fugimus: molesta tamen non imminet seruitus:
Neque nos vident ciuitas quidem certe est & nobis
Pulchra, Lethae iacens campo.*

*Ne vquam iuxta lugentes sedentes, rideamus,
Nostris ipsorum Loris: Cygne illatantes.*

*Inimicum quidem difficile est ac malenolum decipere
Cygne: amicum autem amico facili est decipere.*

THEOGNIDIS ETIAM
SUNT HIVERSVS, A

diuersis scriptoribus citati,

*Nihil Cygne ira iniustius est, qua habentem
Ledit, animo mala gratificans.*

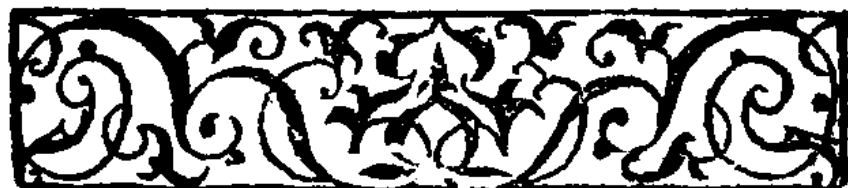
*Nihil Cygne bona dulcius est muliare:
Testis ego, tu verò mea testis esto veritatis.*

*Multa offerre se et sermo mortalibus viro
Dona, mente Cygne turbata.*

*Gira hominum fortis sunt alas varias habentis,
Diuisa anima causa & videtur.*

*Pubescas & chara anime: nec aliqui alij ferunt
Vix ego verò meritis ista a iugare.*

Μὴ μ' ἀφωαῖς παίζουσα φίλοις δι' αἰάζε τοκῆας
 ἄρ' οὐρα σὺν ᾧ γὰρ δούλιον ἦμαρ ἵπαι.
 Ἐν δὲ ἄλλα μὲν ὅσα γυναι κακὰ πόλλ' ἔπει οἱ γῆς
 φθιτοῖσι παρ' αὐτῇ δι' ἡκ' ἵπαι δουλοσύνῃ.
 Οὐδ' ἔτι φρονέουσι πολλοὶ δὲ μὲν ὅσα καὶ ἡμῖν
 Καὶ ἡ Ἀνδαίω κακλήμην πεδίω.
 Μὴ ποτε παρ' κλαίεις καθεζέμενοι γλασσομήν,
 τοῖς αὐτῇ ἀγαθοῖς Κύρην ὅππτεροί μενοι.
 Ἐχθροὶ μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμήν' ἐξαπατήσῃ
 Κύρην φίλον ὅ φίλῳ ῥ' ἀδούτ' ἐξαπατήσῃ.

ΘΕΘΓΝΙΔΟΣ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΤΑΔΕ
 τὰ ἵπαι ὅσα διαφίρον
 ὅσα πατρίμνη.

Οὐδ' ἔνι Κύρην ὄργης ἀδικώτερον, ἢ τ' ἔχοντα
 Πικρύνει, θυμῷ δὲ καὶ χαλίζωμήν.

Οὐδ' ἔνι Κύρην ἀδαδῆς γλυκυερώτερον ὅσα γυναικός.
 Μαφτίς ἐγώ, σὺ δέ μιν γίγναι δὴνδεσμών.

Πολλὰ φέρει εἶναι λόγῳ θνητοῖσι βροτοῖσι
 Πηλίσματα, τ' γυναικὺς Κύρην περὶ αὐτομήν.

Θρηπίδες αἰθρώπων ἔλαχον πρὶν αὖτε πάλιν ἔχουσαι.
 Μειρόμεναι ψυχῆς εἴνεκα καὶ βίαν.

Νέκυοις φίλοι θυμὸν πάλιν αἰτνεῖ ἄλλοι ἴσθηται
 Διόφρις, ἐγὼ δὲ θυμὸν γὰρ μὴ αὖτ' ἴσθηται.

*Senex autem inter cives eminet, nec quisquam ei
Nocere vult nec reverentia nec iura causa.*

*Nullum & Cygni radq̃ hominibus lucem ferentia Solis,
Hominem aspiciens cui non reprehensio imminet.
Quum verò non possam cognoscere mentem, quam habent,
Neque enim bene faciens placeo, neque malè.*

*Iam enim me vocavit marmus domum d. functus,
Mortuus vino loquens orì.*

BREVES

Γραῖσκαν δ' ἄσσοσι μεταπίπει, ὕδ' τις αὐτὸν
Βλάπτειν ὕδ' αἰδεῖται δὲ δίσης ἰδέλει.

Οὐδ' ἂν Κύρην αἰγὰν φαισιν ἐξέτε πλοοῖο
Λαδ' ἐσορεῖται ὅ μὴ μῶμ' ὅτι κρέμαται.
Ἀσῶν δ' ἔσθ' αἰσάμασι γῶναι ἴον, ὅντιν' ἔχουσιν
Οὐτε γὰρ εἴρηλα αἰδῶται, ὅτι κακῶς.

Ἦδη δ' ὅ με κέκληκε θαλάττῃ οἶκα δὲ νικῶς,
Τεθνηκώς ζῶν φθιγδύμῃ σῶματι.

BREVES ANNOTATIONES
in Theognidem, Ellæ Vineti.

In versum primum.

Βαῖα, Imitatio Homeri in hymn. in Apollinem, Dianam,
& Musas.

v. 2. Ἀποτμυ. Legitur & αἰοτμυῖος.

v. 6. Φείνξ. Si hic παδὺς legas, ad genit. φείνξ pertinebit: quam vocem fœm. genere offerri nusquam video: quare censeo mutandam postremam huius epithetis syllabam: ut dat. παδὶ conveniat, quod frequens videtur apud Poetas, quomodo etiam infra versu 996. Πέπειτ' ergo Πάμψα ἀρβόρι ἰμῖα προπὲς ἑσμεν Ἰνὸν Ἀπολλῶνι Λατοῖα, in Delo insula. Homer. in hymn. in Apoll.

v. 11. Ἀπρῶν. Quomodo Iphigeniam filiam Agamemnoni sacrificavit Diana in Aulide, ad Troiam profecturus, vide apud Servium in illud Virgilij Æneidos, Sanguine placasti ventos. & Ovid lib. 12. Metamor. Lege etiam de ea re Euripidi Tragicam, cui nomen Iphigenia in Aulide.

v. 13. Εὐχέλεια. Propositio δὲ pertinet ad verbum ἀδύχε, ut sit ἐπαδύχε.

v. 15. Μοῶσα. Cadmus, qui Thebas in Bœotia condidit, uxorem duxit Harmoniam, Veneris (inquit Hesiod. in Theogon. & Musæ filiam: quorum nuptiis Musas adfuisse & fecisse etiam scribit Pausan. in Bœo.

v. 19. Ἄβρις. Cynum hunc dicit Suid. Theognidis avunculum fuisse.

v. 21. Δοῖ. Pro Φείνξ & hic quadam exemplaria habent Φείνξ, Dorico more: sed non refert viro modo lo-

de legem, cum possum apud Græcos Poetas syllaba dua
ex duobus versibus inter quas non sit ulla consonans
coalescent, & unus duntaxat syllaba numero for-
mari.

V.25. Οὐκ ἔστι. Hec hemistichion cum pentametro suo, sic
vertit Erasmus in Chiliad.

Non etenim cunctis placeat vel Iupiter ipse,

Sen mittens pluviam, seu cohibens pluviam.

Vide proverb. Ne Iupiter quidem omnibus placeat.

V.33. Καὶ ἔστ. Apud Platonem in Dialogo, qui inscribitur
Μένων, citat hoc distichon Socrates, ubi vitiosè, ut puto,
ἔστ pro ἔσ. primo loco legitur. Propositionem autem
ἔστ pro eo quod est cum, vel inter, dativo iungere, Poëta
est admodum familiare.

V.35. ἔσθ' ἔστι. ἔστ pro ἔσ. propositione sui casus ἔσθ' ἔστι
posita, & cōque translato accentu. Sententia hæc So-
crati familiarissima fuisse ex eo videtur, quod apud ve-
teres ea in eim ore frequens sit, ut apud Platonem in
Menone, & Xenophontem primo libro Commen. & Sym-
pos in quibus locus pro ἔσθ' ἔστι id est, discas, quod hic
habes. scriptum est ἔσθ' ἔστι, id est, doceberis: pro ἔσθ'
ἔστι apud Aristot. lib. 3. Ethicorum & pro συμ-
μύχῃ, συμμύχας. Plato & Xenophon συμμύχῃ, sed
vitiosè.

V.63. ἀλλὰ δὲ. Erasmus vertit in proverbio, Lingua a-
micus.

Sed facito tibi lingua cunctis videaris amicus.

At factis cuiquam se cone misceris.

V.68. Μὴν' ἔστι σωζόμενοι id est: ut viri doctissimi, de
quibus iam prorsus actum sit, & quorum vita deple-
rata.

V.74. πᾶσι τ. Vertit Erasmus hunc versiculum in pro-
verbio, Fiducia pecunias amisit, ad hunc modum,

Paucis è multis fidem adest animus

V.77. Πισὸς αἶ. Citatur apud Platonem primo de legibus
hoc distichon, quod sic interpretatur Ficinus.

Argento fuerit fuluo equiparandum & aure,
Fidus in insana seditione manens.

V. 83. Τοῖς δὲ. Hos tuos versus sic transfert Erasmus in
prover. una navi non venit.

Hos non inuenies homines scrutatus & inter
Omnes quos sanè non vehit una navis.

V. 87. Μῦα' ἐπετ. Et hunc idem vertit in proverb.
Lingua amicus.

Ne me diligito verbis cum mens alibi sit.

V. 105. δέποι δὲ. Beneficium dando accepit, qui digno de-
dit: sed quod in improbos contulerit, ben-eficium perierit:
quoniam non nouerunt illi reserre gratiam: qui nec ac-
ceptum beneficium agnoscunt. Pentemetrus sequens
vertit Erasmus in proverb. In aqua seminem facit hoc
modo:

Par, ut aquorci semina mandet aqua.

V. 113. Μὴ ποτ. Infinit. ποιῆσαι. ὁ δὲ ἔχει pro Imperat. ποίη-
σαι: qua res cum a' in Poëtis. tum Geomographis, ut
in hoc toto poemate videbis frequentissima est.

V. 117. Οὐδέ κε. Legitur etiam ἄν.ον.

V. 131. ἐπλετο, praterit. imperf. pro praesenti - Temporum
enim enallage huiusmodi Graeci est familiarissima.

Est autem tertia Imperf. singul. per syncopam pro
ἐπλετο a verbo πέρμεν, id est, sum. Caeterum apud
Ioan. Stobaeum hic versus paulò aliter legitur ad hunc
modum.

Ἐπλεθ' ἔσοις κ' ὅρα μέμνη δίνης.

V. 143. ὅδε ἰς πο. Imitatur Hesiodum qui ὅδε ἔργον σο
canit.

Ἰσθ' δὲ ὅδε ἰκέτω, ὅς τε ξείνοι κακὸν ἔρχει.

Huic enim flagitio succenset, inquit, Iupiter atque tan-
dem punit acerbissime.

V. 146. Η πλυτῶν. Non aliter accipi hoc in loco ἢ particu-
la, quam in illo Homeri, Iliad α'. videtur.

Βύλομ' ἐγὼ λαὸν σὸν ἱμῶν ἢ δολιέδω.

qui locus variè à Grammaticis explicatur. alij enim
μεγ' ἰσθ'.

μῶν δὲ subaudiunt & ἢ quam exponunt, hoc modo. Volo potius seu malo ego populum satum esse, quam perire. alij ἢ & non significare volunt: quo modo hunc Theognida locum sic enarrare liceret, Fac velis paucis contentum esse opibus, & non iniuste quasitis dives esse.

V. 147. αἰετὶ δὴν αἰετὶ σὶ pro αἰετὶ ὅτι: neque legendum αἰετὶ ὅτι. Argyropylos vertit hoc carmen hoc modo:

Iustitia in sese virtutes continet omnes.

Frequentur iustitia non pro specie, sed pro genere accipitur: & tunc omnes virtutes complectitur. Vide Arist. lib. 5. Ethic cap. 1. Cal. Rhodig. lib. 22. Cap. 14. Eras. in prou. Iustitia in se virtutem complectitur omnem.

V. 148. Ὀκτώ τοι. Hoc versu pro ἰππὶ quaedam exemplaria habent. ἔποισ. Carmen hoc vertit Eras. in prouerbo. Satiata ferociam parit ad hunc modum.

Easum cop a gignit, opes vli prauus adeptus.

V. 155. Μῆ ποτὶ. Hanc Stobae & aliorum Gnomologorum lectionem secuti sumus, utpote qua Theognida ingenium magis quam alicui referre videretur, qua est.

Μῆ ποτὶ τοι πῆνελ δυμοφθόρον αἰσθί γε ὠδεῖς

Μῆ δὲ ἀχρηματούλιον ἰλοιδόλιον ἀρεσφραῖ.

Est autem Hesiodi imitatio, qui in opere, cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι. sic ait,

Μῆ δὲ ποτὶ ἰλοιδόλιον πῆνελ δυμοφθόρον αἰσθί

Τετληδ' ὀνειδίζεν, μὲν γὰρ ἔστιν αἰνέειν τῶν.

Nec probes, inquit, pauperi suam pauperiorem, quoniam ea Deorum donum est.

V. 157. Λοῦς δὲ τ. Eras. indicat allusionem esse ad locum Homeri Iliad. 9. ubi Iupiter aurea lancibus expendit Troianorum & Gracorum fata. Hoc autem distichon vertit in prouer. Omnium rerum vicissitudo.

Nunc etenim huic libram inclinat, nunc Iupiter illi.

Vt modò sis dives, nil modò possideas.

Vide etiam prouerbiū. Diuitia non semper optima contingunt. Hic tamen pro δῖος δῖος leges apud Basilium Magnum in Homilia regis iocis.

V. 159. Μὴ τοῦτ'. Erasmi hoc etiam, vertit in proverb. Ne magni loquaris.

Verbum Cyrene conne magis, ne dixeris unquam:

Nescis quidnam homini nox ve diesve ferat.

Fuge ergo magniloquentiam, & iactantiam, quoniam nescis quid tibi sit euenturum.

V. 161. πολλοὶ τ'. Et hoc idem in proverb. Atheniensium inconsultus temer.

✓ Multis laeva quidem mens est sed numina dextra,

Quem bene vertit & id, quod temere insiliunt.

V. 175. τὸ δὴ μεγαλήτης sonat ad verbum magnorum ceterum feracem. Vide Chamae. proverb. Adiciendum procul.

V. 177. πᾶς γδ. Exemplaria omnia habebant xj γδ, id est, etenim nos malimus πᾶς γδ legere, cum ex Stobaeo reliquisque Gnomologis, tum ex Luciano multa in hanc sententiam disputante in dial. qui inscribitur πᾶς γδ ὅτι μεγαλήτης sonat: & Pinarcho, qui in libello cui titulus, πᾶς δὲ τὸν ἴσον νομιστῶν οὐκ εἶναι, Bionem Theognidi hac occinenti obieciisse scribit, Quomodo igitur in, cum pauper sis, tam multa garris, nugariisque in nos?

V. 179. xj γδ. Apud Gnomologos hoc est versus principium, xj γδ δὲ καὶ xj γδ τ'. Vide utrum melius. Est & hoc conuersum ab Erasmi in proverb. Terra marique, Paupertatis enim dura terraeque marique

Quaerere Cyrene aliquod conuenit effugium.

V. 183. Κεῖσε μ. Depravatum hoc apud Stobaeum, qui sic habet. Κεῖσε μὲν δὴ νότι διζήμ. Caterum βίοντι hic significare videtur, quod Latini dicunt admittere, id est, marem fœmina, aut mari fœminam admonere ad initium de quo verbo Budani in Annot. poster. Legitur tamen & Κεῖσε μ.

V. 190. κα' x. Legitur in nonnullis exemplaribus κα' x, ut interpretari possis, Cum diuitiis miscuit genus, Sed non tam recte.

V. 19. αὐτὸς τ. ἔσται, habebant omnia, qua v. diximus, exempla: sed, i. addidimus. ut constaret menti ratio.

V. 21. πολυπύς. Dicitur πολυπύς per primam declinationem. & πάλυπ per tertiam, & πολυπύς per quintam: qua res efficit ut varia sit hic lectio. nam Plutarch. in libello ἀρετῆς πολυπύς habet, Πάλυπ & πύον ἰστέ. habet etiam idem πολυπύς pro πολυπύς. De Polypo pisci vide Athen. lib. 7. Plinium lib. 9 cap. 24. & 30. Erasmi in Ch. liad. proverbi. Polypum mentem obidit, ubi iuxta Plutarchi lib. 1. virtus hoc diffichon.

Mentem habeam voftri polypum, qui praeterea illa,

de quibus adn. ovit, saxa colore refert

Porro ὁ γὰρ hic & alibi in hoc opere mores, ingenium naturam sine multitudine, ut docent, naturalem significare videtur.

V. 22. ἔστις τοι. Sic legimus et Stobaeus & alii Gnomologias non ἔστις τοι quod autem illi habent ἔμμεναι, id est, esse, pro ἔμμεναι, vitiis sum est.

V. 23. Ἰστέ. Hoc carmen Gnomologorum nonnulli sic habent.

Ἰστέ δὲ δόξα πλεονέχων ἔστις εἰς φίλους.

V. 24. Πάλυτου. Basil. Mag. in oratione ad iuvenes hoc Solonis citat.

Πάλυτου δὲ ἔστις τέρψις πεφασμένον αἰδ' ὀξεί κείνη, quod Theognis sumis fecit, in duorum locum uno substituto verbo.

V. 32. Αἴτις. Αἴτις ad illa qua Homer. Iliad. τ. fingit de Dea Αἴτι, quam interpretantur Noxam. vide Bud. Annotas. & lib. 5. de Aëte: & Erasmi in proverb. Ira omnium tardiff. senescit.

V. 241. καὶ σὺ αὐλίσκος. Diminutivum est, ab eo quod est αὐλός. Erat autem apud Gracos non tantum, sed etiam veteres Romanos, mos hic canendi ad tibiae in epulis de magnorum virorum virtutibus: ut docet Cicer. 1. Tuscul. & Val. Max. lib. 3. c. 6. de laet. amic.

V. 253. αἰτῶν ἵππῶν. Versus hic veteres te manus sit. sunt
qui si hoc sententia prima diphthongo lege verit

V. 256. ἀνὰ θυμῷ. Hoc carmen aliter apud Stobaeum, nihil
tamen immutata sententia.

Ἡδὲν γὰρ τοῦτον αἰτῶν ἵππῶν ὁ ἱδῶν.

V. 257. ἱδῶν ὁ ἱδῶν. Alludit ἀνὰ θυμῷ ad equum A-
gamemnonem. Etiam notum, quam dōs dederat E-
chepolus ἀγρονόμος, & uos quidem de multis se & igna-
uus homo, & non cogeret eum Agamemnon proficisci cum
aliis Graecis in bellum Troianum, sed fineret manere
domi, longe à tumultibus & periculis bellicis. Est locus
Iliad. I.

V. 264. αἰδῶν. Florentissimum ex viciis habet αἰδῶν.

V. 265. ἱδῶν ὁ ἱδῶν. Admonet Suidas. Inegredere in sui
praeceptum non esse perpetuum.

V. 280. Μαιμῶν. Memesim deano finxerunt veteres,
que animas ueneret in eos qui superbi, insolenter, ar-
roganter, tyrannice seculare, peccare aut protervis in
vita versarentur de amentia. Cal. Rhod. lib. 1. cap. 11.
Plinius lib. 1. cap. 45. & alii in 10 v. Erasmi in pro-
verb. A crassa Nemesi siue Rhemassi. Nemesi: sed
nemo melius Budas lib. 1. de Contemptu Rerum Fortu-
itarum.

V. 284. & j. Προδῶν. Legitur etiam αἰδῶν.

V. 310. αἰδῶν ἱδῶν. Tres hi versus tribuntur Seleni
à Plutarchi mistic qui inscribitur, πῶς αἰδῶν ἱδῶν
ἱδῶν αἰδῶν & Bassi in oras. αἰδῶν vici. vide qui id
facit.

V. 324. Καὶ βραδύ. Callidus ac tardus celerem insectando
prehendit. Si interpretatur Erasmi pro. Velocem tar-
dus ass. quitur. Qui enim viribus imbecillior est, arte ac
que ingenio vincit potentiorum.

V. 325. Μυδῶν. Legitur etiam αἰδῶν.

V. 325. Μυδῶν αἰδῶν. Hoc repetitum videbit in hoc poemate.
se sapientia, ut multas alias sententias. Praefigis hoc loco
legere

legere apud Eras prom. Ne quid nimis. Festina lente.
 Dimidium plus toto, &c. huiusmodi quam eductitatem
 in rebus commendant

V. 359. Μᾶλ' ἄλλω. Hic pro κακὸν quadam exemplaria
 habent καλόν, sed minus recte si quis iudico.

V. 364. Τισὶ νῦν. Hic Theognidis præceptum, ut nonnulla
 alia, à religionis Christiana præscripta longè abest, qua
 iubent nos deo vindictam relinquere, inimicum amare,
 bonum pro malo reddere.

V. 369. Μορμύωνται. Vide Eras. in prom. Carpit citius alius.
 ubi hos versus transfert.

Carpunt me pueri docti indoctique: imitari

Nos indoctorum de grege nemo potest.

V. 371. Μῆ μ'. Idem vertit hoc quoque carmen in prom. In-
 natos bene s' plausro inducere,

Inuitum ne me scutica stimulisque subactum.

Ut studeas unquam ducendo inducere plausro.

V. 431. Μᾶλ' ἄγ' ἡμεῖς ab Ausonio Poëta, occasio tem-
 poris tempestivum, vertitur.

V. 439, Οὐδὲν ἄνιστον. Aut hoc, aut quod legitimus apud
 Gnomologos depravatam est, quod sic habet,

Οὐδὲν ἄνιστον ἐν κατὰ δὴ πᾶσι ἐν δὲν ἔμπετον

Αἰδοῖν μὲν ἄχαρις αἰδοῖσσι Κύριε δίδω

Sed Gnomologos putaverim suam corrupisse ex hac
 Theognidis loco. & alio, qui est infra versu 1157.

V. 411. Μᾶλ' ἄγ'. Pro κακίας sunt cod. qui habent καλίας.

V. 421. Πολλοῖς. Iam Syob. paulò aliter legit, hoc modo.

Πολλοῖς ἀνδράσι γλώσσῃ δὲ καὶ ἔργῳ

ἁμὸς δὲν reliqua habet depravata.

V. 423. πολλὰ κ' ἔτι, id est, interprete Erasmo,

Nam persape malum præstat domi habere repotum,

Vide prom. Malum bene condit. ne mori. & Tenuitius
 dormiens non est excitandus.

V. 425. πῶτον μὲν. Pro πᾶτων quidam legunt αἰ-
 ῶν. sed minus recte meo iudicio. Ceterum hæc
 sententia illa Græcorum, quam Ausonium nosse vi-

est in pulcherrima illa Ecloga de vita humana,
Optima Gratorum sententia, qui pe homini aiunt.
Non nasci esse bonam natum alicui cito morte potiri.
Vide Eras in prou. Optimum non nasci, ubi res hoc versu
sic Latinos fecit.

Non nasci omnino primum est mortale: huc atque

Haud unquam solis cernere triste iubar:

Verum ubi sis natus quamprimum in uisere manes.

v. 431. ὁ κακὸς ἰδιώτης i. qui redit bonum virum, eum
qui malus erat. Sunt tamen exemplaria, qua habent
pro eo κακὸς ἰδιώτης id est, ex malo bonum virum
fecit. Porro Aesculapine praesantissimus apud veteres
medicus, ob idque pro deo habitus, ἰατρίῃς Gracis
dicitur. unde patronymicum ἰατρικὸς hic per primam
destinat. ἰατρικὸς autem hic dicere videtur Theo-
gnum non tantum Podalirium & Machaonem filios Ae-
sculapii ἰατρὸν ἀγασθῶ, ut inquit Homer. II. B. qui und
cum aliis Gracis ad Ilion expugnationem venerunt quique
morbos & vulnera in exercitu Graco curabant: sed e-
tiam omnes, qui rem medicam tractant.

v. 431. εἰδὲν. Socrates hunc locum adducit in Platoni
Menoni, ubi conatur ostendere, virtutem doceri non pos-
se: quo in loco vitiose ἰδέναι pro ἰδέναι, scriptum est.

v. 447. εἰ μὴ ἰδέναι. In prou. Απὸ πύραυρος ἔβληται ἀεὶ ὕδωρ. B.
vas interpretatur hoc modo,

Exsum aqua de summo mihi vertice defluet usque

Impida si innocuum forte laqueo pares.

v. 447. ἔβληται. Es hoc idem autor veris in prou. Autem
igni probatum.

Omibus in rebus me compertus velut aurum

Purum, dulcor rubens iudice quum attigitur.

v. 465. Αὐτὸς ἄλλος. Versus hic in omnibus qua videre li-
cet ex exemplaribus postremo pede manens erat, ad hunc
modum,

Αὐτὸς ἄλλος τοῦτο καὶ τοῦτο διὰ τὴν φύσιν.

Id est ut omnibus suis exemplaribus numero, verbum ἴστω ad-
notatum,

iacimus, ut esset, quemotus apud Hesiodum,

οὐδ' ἴππα πιν' ἔσω μετὰ κορυμνίῃ.

Moluit tamen citra finem veteris aischini codicis, temere
asserere sic ab auctore editum fuisse, sed tantum carmen
perfectum, & stare sententiam si hoc pacto legeris

V. 469. Μὴδ' οὐδ' id est, interpreti Erasmo in Chil. pro.

Temulentus dormiens non excitandus,

Nec cuiquam è nobis somnum depelle Simonida,

Oppressum vino quem sopor altus habet.

Ceterum perparum profuerit hic anxie disquirere, qui-
nam fuerint, Simonides, Polypada, Clearchus, Tempo-
cles, Academus, atque alij, quos in hoc poemate Theo-
gnis appellat, quantum sciamus ex historicis Simonidem
Lyricum poetam Theognidis σύγγρονον fuisse.

V. 478. Οὐτὶ π. Legitur etiam ἡφου, & μῦθεν

V. 479. ἔκ τινος : Gnomologi, ἔκ τινος ἐνείν, quod
idem est.

V. 481. Μὴδ' εἴτ'. Stobaeus hoc loco habet, τὰ ἡφουσι γὰρ
αἰχμα, id est, quae sobria sunt turpia, pro τὰ ἡφου
εἶδ', sed nostra lectio melior.

V. 483. τὸ πρὶν ἰόν. Hic τὸ πρὶν ἰόν ex Gnomologia repe-
sumus, cum εἴτε & sensus & legi metrica repugnaret.
Legitur etiam οὐτὶ πρὶν τε καὶ ἴμιν.

V. 485. Αἶμα. Legitur etiam, Πρὶν μῦθεν δὲ αἶμα γ' ἀπὸ
στο.

V. 487. Τὸς καὶ. Legunt alij, κατὰ μὲν αἶμα.

V. 497. ἔοργον. Non rectè hic legi putamus apud Gno-
mologos pro μῦθεν, ἀγὰρ: pro δὲ ὅ: pro πρὶν, πρὶν.

V. 499. ἐκ πυρὸς. Verius Erasmus in pro. In vino veritas,

Aurum aut argentum fabri dignoscitur igni:

Vinum homini prodens arguit ingenium.

V. 501. καὶ μέγα. Pro δὲ ἡφου μῦθεν ἔοργον πρὶν, habent
Gnomologi, κακότης ὅ πᾶσαν ἐνείν, & κατὰ
μῦθεν pro κατὰ μῦθεν.

V. 506. ἀπὸ πρὶν repsumus ex Gnomologia, corrupta voce
ἀπὸ πρὶν ἐκ πρὶν, quae cum loco p. sum legatur.

V. 510. ἡ δὲ πρὸς τὴν. Laetionem hanc, qua est Gnamolagorum
magis probauimus hoc loco. quam aliam qua habes ἡ γὰρ
καὶ ὁ ἀγαθὸς νεύρα γεν.

V. 513. ἡ δὲ πρὸς τὴν. Si uans pro Beati legit deū quod ad
medicam pertinet, ut sit Plinium magni coli. quā re-
liquos deos omnes.

V. 527. ἡ δὲ πρὸς τὴν. Hae Eufantio cuidam tribuntur lib. 1.
Epigram. Gracorum paucula immutata ad hunc mo-
dum.

ἡ δὲ πρὸς τὴν ἡ δὲ πρὸς τὴν ἡ δὲ πρὸς τὴν ἡ δὲ πρὸς τὴν

Tou μὲν ἡ δὲ πρὸς τὴν ἡ δὲ πρὸς τὴν ἡ δὲ πρὸς τὴν ἡ δὲ πρὸς τὴν

quos versus sic Alciatus, licet durisculis, interpretatus
fertur,

Mei mihi pubertatis, mortiferaeque senectae:

Hac quia amica fugit, hac inimica venit.

V. 531. αἰεὶ μ. Quadam exemplaria loco ἀγῖλλας habent
ἰαῖντα: sed utriusque uerbi eadem significatio, & ac-
centus.

V. 537. ἡ δὲ πρὸς τὴν. Latina scilla, sine squilla, cepae species,
de qua multa Plinius. sic plura Ruchius. Caterum: &
squilla non nasci rosam, proverbium ex hoc Theognidis
loco sumptum: quod uis Erasmi explicat, hos duas ver-
sus suo more conuertit in hunc modum,

Non etenim ē squilla rosa nascitur aut hyacinthus:

Sed neque ab ancilla filius ingenuus.

V. 539. ἡ δὲ πρὸς τὴν, id est eadem auctori interprete in praenertio,
Faber compedes quas fecis, ipse gestat,

Vincula nemo sibi cudit charissime Cyrene.

V. 542. ἡ δὲ πρὸς τὴν. Narratur ab Ouidio lib. 12. Metamor.
quomodo à Lapithis Centauri (Thesala gentes fuerunt)
in nuptiis Pirithoi & Hippodames propositi fuerunt,
cum uino & ebrietas tam ex astuantes, sponsa, & reti-
qui saminu uin uferre aggressi essent.

V. 549. ἡ δὲ πρὸς τὴν. Pro ἡ δὲ πρὸς τὴν quidam sedices habebant
ἀγῖλλας congregat. cogit.

V. 553. ἡ δὲ πρὸς τὴν. Quadam exemplaria habent in praesenti
ἡ δὲ πρὸς τὴν

διαφάσεις.

V. 572. Πολλὴ ἔσ' αἴα λεβίη : Πολλοὶ ἀπειρητοὶ δοῦναι
ἔχουσ' ἀγαθόν.

V. 573. εὐ. Pro ἔρδω legitur etiam ἔρδων.

V. 576. αἰσκέ. Χοιράδες, quæ & Symplegades, & Plane-
ia & Cyaneæ petra, & Synδρομαίαι, sunt in Hellespon-
to dua parua insula, sive scopuli, navigantibus infestæ.
Τὴν multa Apollon. Rhodius lib. 2. Argo ναυτ. quæ-
dam etiam Ovid lib. 15. Metam & Plin. lib. 4. cap. 13.
& lib. 6. cap. 12.

V. 579. ἔχθαιρον καὶ. Si integra sunt hæc à femina di-
cta accipienda sunt.

V. 581. ἔχθαιρον ᾗ. Interpretatur Eras. in prom. Alienum
arare fundum.

Ἔστιν ἡ σὰ μὴ μάλιν ὁρὰ, ἡ ἑρσὴς τῆς γῆς.

Alterius fundum quisque arare capit.

V. 583. Αἰσκέ. Quædam exemplaria habent, ἀμύχανον, ὅτι
& ἀμύχαν' ὅτ' ἔστι.

V. 589. τῷ ᾗ. Aliter hæc leguntur apud Stobæum hoc mo-
do, nec minus rectè, mea sententia,

τῷ ᾗ καλὸν πινυῖν διὸς καλὰ πινύτα πιῖναι,

συντυχίῳ ἀγαθῶν, ἡ δὲ ἔστι ἀπορροιαίης.

Prior versus etiam hoc modo legitur : τῷ ᾗ καλὸς ἔρ-
δων διὸς καλὰ πινύτα διδῶναι.

V. 596. Πλὴν. Legitur etiam πλὴν.

V. 597. δὴ δὴ. In exemplaria nostra duo irroperant er-
rores, τὴν & αὐτὰς pro δὴν & αὐτὰς.

V. 602. Ψυχρὸν. Idem epitheton angui accommodatum
Virg. 3. Buc.

Frigidus ὁ πueri fugite hinc, latet anguis in herba.

V. 603. Τοιάδε κ. Idem infra versus 1099.

V. 606. αἰσθας. Versus hic apud Eusebium ad hunc mo-
dum legitur.

αἰσθας, ἔστι μοῖρας πλὴν ἐπὶ λόγῳ ἔχει.

V. 621. Πᾶσι δ' αἰ. Ex Stobæo adiecitur ᾗ.

V. 632. Κύριον. Hic pro π forsan melius legetur π.

V. 616. οἱ τοῦ. Hanc Stobai & aliorum Gnomologorum le-
ctionem alteri praeferimus. quae habet,

Οὐ τοῦ μὲν πρὸς ἀποδείξεις δ' οὐχ οὐκ.

V. 617. ἐλπίς. Stobaeus pro ὁμοίῳ, habet ὁμοῖα new.
gen.

V. 640. Εἰς αἰδ. ἐπιχρῶτο pro ἐπιχρῶτο dictum est. Hanc
scio tamen an reuocanda sit lectio. Stobai lectio, quae ha-
bet,

Εὐλαὸς δ' ἐν ἐπιστολῇ τὸ τίλθ.

V. 641. Οὐ τοι. Est & alia lectio quae habet καὶ βίος, &
in versu sequenti ἀπὸ τῆς.

V. 648. ἡ τὰ. Quamvis pro ὁμοίῳ τὰ habeant Gnomo-
logi ἡ τὰ ὁμοῖς, vide num legendum sit γὰρ ἡ ἡ-
σπρίστ.

V. 649. Α δὲ. Sic habuit exemplar Florentinum non α
δὲ in qua τὸ ei sit scribunt & Gnomologi. qui hoc car-
men paulo aliter legunt ad hunc modum,

Α δὲ πρὸς τὴν τὴν ἐν οἷς ὁπρὸς τὴν οἷς.

V. 651. αἰχρῶ. Ex hinc variant illi lectionem, nimirum καὶ
(proleptice fortasse) pro καὶ habentes, ut proximo pentametro.
καὶ pro αἰχρῶ.

V. 672. Μυλῶ. Μυλῶ insula ex Cycladibus una. & in ea
urbis eiusdem nominis, inquit Steph hinc mare Melium.
Est autem hoc loco allegoria observanda.

V. 686. εἰς γὰρ. Stob. εἰς γὰρ τὸν μὲν δὲ χρῶ.

V. 687. ἐν ἐστ. Erasmus cum hanc sententiam explicaret in
proem. Cum diu pugnare, & cum diu non pugnandum,
inter quomodo silentio praeteriret hoc Theognidis disti-
chon cuius oracula libens frequensque citare solet, ac
interpretari in magno illo Adagiorum opere.

V. 691. Πεδαι. Variat hinc quoque lectionem Stobaeus, qui
habet ἀφροῖοντας pro ἀφροῖοντας, & πῶρον pro
πῶρον.

V. 696. Τὸ πῶρον. Pro πῶρον αἰχρῶ.

V. 699. Πῶρον δ' αἰδρῶτον. Pro hoc Stob. habet πῶρον δ'
αἰδρῶτον. reliqua sunt apud eum maiorem uisitata, quae

stat deinceps ex hoc loco.

V. 701. Ῥαδάμανθυς Rhadamanthus Lyciae rex. Ioni ex Europas filius, Minos & Aeacis frater, vir iustissimus. Vide Virgilium 6. Aenid. & Servium in eundem locum.

V. 701. Πάριος. Aiacides Aiacis filius, rex Corinthi Sisyphus, ut docet Pausan in Corinthiacis. De hoc Sisypho sunt Poetae haec commentis, quae ad hunc locum spectant. Iupiter rapuerat Eginam filiam Asop. Boeotiae regis, illam quaerebat pater. Venit ad Sisyphum: in iudicat raptorem. ea re indignatus Iupiter Sisypho Mortem mittit. Sisyphus qui & callidus admodum & fortis esset, Mortem corripit. & artissimè vincit. vincta Morte, videt inferorum deum nuncium ad se amplius descendere, quare prodit indigne abundus, Sisyphum occidit, ac Mortem liberat. Cum ergo hoc modo ad inferos descendisset Sisyphus, non minus vaser iam mortuus, si diu placeat, quam cum viveret, effecit eloquentia & calliditate, ut persuaserit Plutoni & Proserpina ad superos redire fuissent, quò se venire capere, dicebat, ut uxorem obiurgaret suam, quòd quae ipse manderat, eum è vivis excederet, illa non faceret: quare peracta mox regressurum. Sed ille, ubi resumpta anima, Corinthum reuersus est, epota eorum, quae apud Plutonium gesta fuerant, oblivione, de reditu non prius cogitavit, quam senium eò detransire. Alij tamen scribunt à Theseo interfectum fuisse. Adhibe hunc Theognidis loco ex Erasmi Chiliad prouerbum, Sisyphi artes.

V. 714. Ἰλίου Πύλῳ. Neferi Pyliorum regis facundiam dicit, quae ex Iliade Homer. prouerbio celebrata est.

V. 715. ἁρπυγῶν. Harpyiae quae Suid. αἱ πικτικαὶ δειματώα appellat sunt tres, Aello, Celano. & Oryete. sic enim legitur est apud Servium in 3. Aen. vii de hijs filisque Borea, Calas & Zete, multa: & apud Apol. Rhod. & Suid. in Metam.

v. 719. Ἰσὶν τ. Stob ἰσὶν πλὴν τὸ εἶπε καὶ ἰ.

v. 721. Ἰσὶν τ. pro τὰ δέοντα Stob τὰ δὲ πᾶσι τα habet.

v. 723. πᾶσι τ' ἰδὲ γυναικός. Sic nos ex Stobai lectio-
ne restitimus versus suos numeros, cum antea vitiose le-
geretur, hoc loco πᾶσι τ' ἰδὲ γυναικός. Sequentia etiam
sic leguntur: ἰσὺν ἢ τῶν ἀγίων & versu sequenti
pro ἀμύδι & legitur etiam ἀμύδια.

v. 725. Ζεὺς μ. Verbo εἰσερχοι adiecit, ut brevis se-
cunda illa syllaba produceretur: sicut Il. 6.

Ἰσὶν τ' ἰδὲ γυναικός. Extra transfigentes supersenebant igni.

Est enim Poëta usitatiss. εἰσερχοι pro εἰσερχοι.

v. 762. Μένειν τ'. Primi mortaliū Assyrii, Rege Nino
duce, asi in exteras gentes arma ferre narrantur, qua-
rum multae sibi subiderunt. orbis imperium diu retin-
tum eorum rex ultimus Sardanapalius à Medo in
bellum provocatus, & victus amisit. Translatum ergo
ad Medos imperium: de quorum bellis in Græcos multa
habet apud Herodotum & Thucyd. Floruisse autem
Throgmidem volunt, quo tempore Egerm Persarum Rex.
Medorum destruebat imperium.

v. 767. Χρὴ μὴ σὺν. Egregia prorsus sententia quam vel-
lem edidicissent à teneris annis, ac diligenter expeditum
apud animum suum pleique, qui quicquid eruditionis
unquam comparauerunt, ita domi reconditum offer-
uant, ut dicas miseros homines sibi tantum natos, imò
continuo inuideant, si quem viderint ad id aspirare, qui
se ceteris praeclero persuasum habent. Vertit autem eos
quatuor versus Scip. Carteromachus in encomio litera-
rum Græcarum hoc modo.

Musarum interpretes si quid sapientium unquam
Noverit, invidia sit procul inde mala.

Nuncque alia inuemat nunc monstret, plurima cordat:

Si solus sapias, nempe quis tui res?

v. 769. Ἀλλὰ μὴ δὲ. est inquirerere, innuere, unde μὴ δὲ,
qua & μὴ δὲ, Dorice, distas voluit.

272. Αἰκάδων. Tantalus rex Corinthi, autore Servio
 iouis filii. Pelops Tantalus. Pelopu Alcaibius, rex
 Megarensium, qui sunt finitimi Attici: Megarens,
 qui nomen urbi indidit, duos habuit filios Timalcum
 & Euippum. Timalcus cum in bello perisset, Euippum
 sperabat sibi in regno successorum. Verum cum a leone
 Cytharonso interfectus fuisset, suam Megarens filiam
 ei promissi: una cum regno, quicquid belluam interfice-
 ret, Euippi mortem ulciscens. Rem licet arduam, suscep-
 sit Alcaibius: leonem occidit, filiam Megarei ducit
 uxorem atque in regnum mortuo scero succedit. Hic er-
 go Alcaibius, inter cetera quae extruxit in urbe Me-
 gara, arcem adificauit: in quo opere adiutorem ha-
 buisset Apollinem fertur. Hec sunt ex Pausan. sub fi-
 nem Aticorum.

V. 774. Ἰν: δὲ πόλιν. πόλιν: genit. est Doricus, à nomine
 πόλις. intelligit autem urbem Megara, quam Boeotia
 & Attica finitimam diximus.

V. 779. καὶ εἰς Ἀσσοῦ ποταμὸν, hic accusatio casu sing. le-
 gendum admonet scilicet metri ratio.

V. 781. Ἡλιδί. Sicilia insula in Tyrrheno mari. Euboea
 insula medico admodum aestu diuisa à continente Boeo-
 tia. Est & urbs in Macedonia. & locus ἐν Ἀργί, inquit
 Steph Sparta urbs Laconia, quae & Lacedaemon. Euro-
 tas fluvius Spartam praeferens. Est autem Sivegita
 genit Doricum.

V. 786. ἔτιος ἔδῃ. In hanc sententiam sunt in Erasmo. Chil.
 pron. Patria sua cuique incundis. & Patria sumus
 igni alieno luculentior.

V. 788. αὐτὶ ἐγὼ τῆς, sic legendum arbitramur non, ὁρ-
 μής, Facile enim fuit librariis, litterarum παραδεδω-
 κένον commutare, nam si αὐτῆς legas, non videtur
 possit esse sensus.

V. 803. Ἰόπην κῆ. Hic lego Διὸς ἔν accusat sing. inorn.
 Διὸς: nam si Διὸς ἔν legatur, ut continenter habend
 omnia exemplaria, quibus usus sum, qui sensus est

qui Cypseli tyrannidi fauerent, aut eo qui a Cypselo gen-
nū ducētes in tyrannide persisterent, ut dicamus a
Cypselo factum $\kappa\upsilon\psi\epsilon\lambda\iota\zeta\upsilon$, unde $\kappa\upsilon\psi\epsilon\lambda\iota\zeta\upsilon$ per duo M
metri gratia. Fuit autem Cypselus, ut docet in Corin-
thiacis Pausanias, qui annis magistratibus vi expul-
si Corinthiorum se regem fecit quare, inquit Cic. lib. de
Fato, millesimo ante anno quam fuisset Apollinis ora-
culo edita fuerat. Huius Cypseli tyrannidem (inquit
idem Cic. lib. 5. Tuscul. Quæst.) cum ferre non posset De-
miarathus Tarquinij Rom. regis pater seruuti dome-
stica libertatem exilij anteponebat. fugit Tarquinius. De
eodem plura Herodotus lib. 1.

V. 893. $\kappa\upsilon\psi\epsilon\lambda\iota\zeta\upsilon$. Versus hic in omnibus quæ habuimus
exemplaribus ad hunc modum deprauatus legebatur.

$\kappa\upsilon\psi\epsilon\lambda\iota\zeta\upsilon$ $\tau\alpha\upsilon\tau\epsilon$ $\alpha\iota\sigma\pi\iota\sigma\tau\iota$ $\kappa\alpha\tau$. Nos an recte restituere-
mus: doctorum esto iudicium: poteramus aliter, sed sic
ferre posse satis recte visus est: dum aliquis verus codex
a iude prodest, qui illam integram nobis reddat. Cate-
rū $\alpha\iota\sigma\pi\iota\sigma\tau\iota$ in $\alpha\iota\sigma\pi\iota\sigma\tau\iota$ mutare omnino necesse fuit, ut
reliquæ voces prorsus eadem remanerent.

V. 906. $\kappa\alpha\iota$ $\delta\alpha\iota\tau\epsilon$. Erasmus in proo. Corne edito, sic verbi, Et
volor mentem sumque animi ambiguus.

In verbo autem $\delta\alpha\iota\tau\epsilon$ liquidam esse observato.

V. 907. $\epsilon\iota$ $\tau\epsilon\iota\sigma\epsilon\delta$ $\omega\iota\sigma\eta\sigma\epsilon$, id est, In trivio consisto, quod eū
prou apud Erasmus.

V. 921. $\omicron\upsilon\tau\epsilon$ $\gamma\delta$. Hunc narrat versum Erasmus in proo.

Alij sementem faciunt, alij metent, hoc modo.

Ante tibi exhaustos alij ne trade labores

V. 929. $\epsilon\iota$ $\tau\epsilon\iota\sigma\epsilon\delta$ $\omega\iota\sigma\eta\sigma\epsilon$. Videt idem author & hoc distichon in
proo. Non omnia poss. om hoc modo.

Sunt vana quibus isdem & virtus, & virtus, & res:

Felix cui simul hac sunt data sorte diuina:

Vbi vide quomodo dixerit $\tau\epsilon\iota\sigma\epsilon\delta$ pro eo quod est $\kappa\alpha\tau$.

V. 912. $\iota\kappa\alpha\tau\omicron\tau\epsilon$ $\chi\omega$. Hic est $\epsilon\iota$ $\tau\epsilon\iota\sigma\epsilon\delta$, sed nos in $\iota\kappa\alpha\tau\omicron\tau\epsilon$
commutauimus, Erasmi lectionem, & sententiam secuti
qui huc locū trāfert in pro. & qualis equalis delictis,

*Omnis hi sese venerantur: amantque vicissim,
Vicini aequales viribus, atque senes.*

V. 941. Τρίψας quidam τριψας.

V. 954. Ἡδὺν Pro εἰς ἄρ. sunt qui malans ἡδὺν.

V. 857. Μήπορ' Ἀρπύδιος. hic versus corruptus est, qui
habet σαρπίνε pro σαρπίνε: sequentem sic legit.

Πυθμοῖ ἃ δὲ θυμοῖ ἃ ἔσπον ἐν τῇ ἑξ.

V. 973. Μὴ μοι. Hoc carmen in pro. Lingua amicus, con-
uertit Erasmi.

Ne lingua mihi quia sit amicus, sed magis facto.

V. 987. Εἰς εἰς. Ex hoc loco Theognida fœdam illam
πυθμοῖς in non improbasse arguit Athenai lib. 7. a-
pud quem antorem ut principium huius versus depra-
vatum est, ita in proximo pentametro scriptum καλὸς
pro καλὸν: & in hexametro sequenti, δὲ γένεσι pro δὲ γέν-
εσι.

V. 990. Γενεσι. Eras. legit. γένεσι ἃ ἔσπον, in prover.
Multi asinus quanto praeantiores, ubi vertit hoc carmen,
Non uti quanto minus asinus superant.

V. 995. Χερνίβα. Hæc est pura & germana lectio, quam
ex Athenai lib. 7. reposuimus, qui enim sensus ex de-
pravata illa qua habet,

Χερνίβα δὲ ἀνὰ θυμὸν ἔφεισε φαιδύβα δὲ σοί

Εὐεδὲς: παδινὰς χερσὶ Λακωνία κορυ

Hinc discce, quantum negotij facessit literarum studio si
indocta veterum librorum negligentia, qua omnia
tam fœdè corruptis. Porro pro παδινὰς habet Athen.
παδινὴς. Dicitur autem Lacania puella, qua est ex La-
conia regione, i. Lacedæmonia, ut Helena, quam Paris
rapuit.

V. 1018. Δύσλοος. Tmolus mons est Cilicia, inquit Servius
in illud i Georg Virg.

— Nonne vides croceos ut Tmolus odores.

V. 1028. καὶ αὐτὸν δὲ. Stobæus habet, αὐτὸν δὲ.

V. 1046. Μὴ πύλο. Canis syæus, qua & Canicula, ar-
dentissimo æstatis tempore enervatur, solè primam par-

tem Leonū ingrediente, qui dies xv. ante Augusti Calend. est. Plin lib. 1 cap. 47 & lib. 18. cap. 18.

V. 1076. Θὺ σιωπᾷ. Hic quidam legunt Σιωπῆς.

V. 1042. Ἡμετέρ.] Versus hic etiam sic legitur: Ἡμετέρων μῶλον δ' ἔξ' ἀρχαίως.

V. 1055. Τιμαγ. Corrupta hic erat lectio, Τιμαγδ Ἀπὸ λαν ἔργω. cuius versionem per errorem relictam sic corrigis Timagora, multorum affectum seorsim in ἦρ. &c.

V. 1083. Λάσορ. Lacedamon urbs Laconia, cuius regionis rex fuit Tyndarus, Astorū & Poluxis pater.

V. 1087. ἀρχαίως. Hos duos versus sic in Latinum conuertit Erasmi proū Auribus lupum teneo.

Peiora nostra tui quā mirē amor afficit, ut quem
Non edisse queam, sed nec amare queam.

V. 1099. Ὑβρις Magnetes populi. Colophon & Smyrna urbes, de quibus vide Strab.

V. 1102. Χρῖος. Alij hic legunt χαλὸς ἀπας ἀ' ἵσθ. i. bonum totum erit. Quom lectionem secutus Erasmi proū.

Aurum igni probatum hanc sententiam sic expressit,

Venit ubi ad cotum, & confertur in indice plumbo,

Purum aurum quum sit totum erit egregium.

V. 1113. Πλοῦτε Πλοῦτε. diuitia & diuitiarum deus.

V. 1119. Μῆμεχα. Ulyssis descendit ad inferos, Odys. λ & procos dedit neci. domum tandem reuersus, Odys. χ.

Penelope fuit uxor Ulyssu, eius filius Telemachus.

V. 1125. εἰ πῖμα. Pro hu duabus vocibus Gnomologi habent, ἀτε γυμνῶ.

V. 1130. Ζητῶμεν. Vide prozer. Satius est nullū mederi, quā finī, ubi Erasmi no. carmen vertit.

Pharmacacj. i. si sunt adinbenda malo.

V. 1131. Ελπίεν. imitatio H fodi in in qua lib. 1. ἱερων ἱγ. ἡμ. comme. tu. s. de Pindaro, & de in pxi. de eius sola relictā: de Pudore. Nem si, tu inuiam cælum profectū, cū scelera. um hominū consortium amplū ferre non possent: cuiusmodi nonnulla habes etiam Ouid. lib. 1. Ador. & Aratus in φαινομ.

98. ANNOTAT. IN THEOGEN.

V. 1147. Μῆνι πρῶτ'. Habetur hoc ἄδην in lib. 1. Epigram. ubi
παρεῖς pro ῥῥεῖς scriptum est.

γ. αἰσι οὐτ' ἔρχου. Stob. habet, ἡ ἔρχου πλατῆν, ἡ δ'
 ἄρχου αἰψὺ σιαντὶ ἐκ Τημογ. ἡ ἔδελε πλα.

V. 1153. ΠΡΩΤΟΣ. Hos duos versus, qui desiderabantur, sic
ut invenimus apud Gnomologos, huic loco inserimus,
cum videremus non esse aliâs, quò posset referri illud,
ut si autem, quod mox sequitur: liquidòque constaret
huius sententia alteram esse partem.

ν. 1160. Γελυᾶ. Αἰθ' ἰγυνη ὀπιδναθ.

W. 1172. Γραφή Regular etiam in 12to aet.

7.1.83. 3 нумб. Quidam legunt $\kappa\epsilon\tau\alpha\kappa\eta\tau\alpha\pi\rho\epsilon\kappa\lambda\alpha\kappa\tau\eta\tau\upsilon$.

v. 1198 Ακκσ'. Pro $\delta\lambda\theta'$ legitur etiam $\iota\sigma'$.

v. 1197. *devidet p̄v.* Gracem intelligit, qua cuius quo tempore ab Aquilone ad nos redit, incipiendam esse arationem admonet: quod copiosius enarrat Hesiod. in lib. 2. *Ap̄vov x̄. iu. ad v̄rsum.*

අපගේ සිංහල භාෂාවේ වැදගත්කම.

Quem locum Trogus hic imitatus est. Porro p. o. n. x. qua-
dam exempl. legunt n. t. , ut est etiam in illo loco , quem
citantibus Hesiod. n. t. ap. o. m. i. o. t. e. a. n.

V. I. 09. Αἰσὺν ἰσὺν. Siquid αἰσὺν à nota significatione hie
 αἰσὺν, familia forsitan nomen fuerit, ut Argyris, quod
 mox occurreret, uxoris Theognidos nomen. Thebas nomen
 recenseret Stephanus, sed hanc Ioniam in Asia civitatem
 esse puto: ubi Lethæum fluvium, ex Paktō Ephesiorum
 monte (inquit Strab. lib. 14.) ortum habens, in Mæan-
 drum influit.

9.12.19. Exegor. Hos duos versus sic in Latinum sermonem
conuertierunt.

*Fallere difficile est inimicum: at amicum amicum,
Quando lubet, facile fallere Cyrene potest.*

V. 1131 *Quidē. Et hos priores 6. versus ex Ioan. Stobai A-*
pophibigmatibus adiecinimus: quos ad huc Theognidis
pœma referendos esse vel Cygni nomen satis arguit.

ARGV.